

ÖNSÖZ
ORTA SÖZ - ARKA SÖZ –YAN SÖZ
SON SÖZ

Burada yazılanların ilmi ve edebi değeri yoktur.

Hatır'dır, Hatıradır, Hikayedir,

Rüyadır, Hayaldir, Hülyadır,

Kısadır, Kıssadır, Sözdür,

Sükuttur.

HİSSİYATTIR .

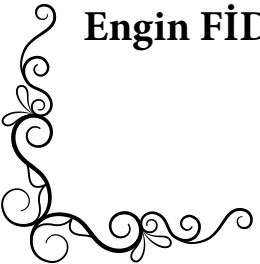
Yalan dersiniz YALAN.

Gerçek dersiniz GERÇEKTİR .

Asıl olan okuyandır. **Vesselam**

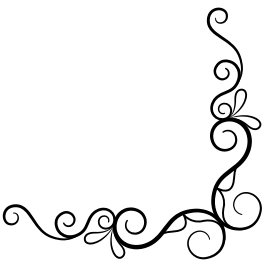
Samimiyet meydanında görünen Samimiyettir.

Kim öyle dolaşmazsa sırtır.

Engin FİDAN

01.01.2021

İÇİNDEKİLER

Hacı İdris kimdir?	6
Bunları da yazmak isterdim.	7
Yek nazar, ilk tövbe	8
Gavs hazretlerinin Kasrik'e ilk gelişi.....	12
Ahret kardeşliği.....	13
Molla Şefik	14
Alaaddin.....	16
Değirmen motoru	18
Eşkiya (sofi) Fehmi	21
Aşiret kavgası	23
Alimi sokan akrep	24
Bu insan işi değil	26
Cami çatı yapımı - Bereket	28
Çenabi kurban Çenabi (olmuyor kurban).....	29
Hayvan ticareti.....	31
Gavs'ın ilaçları	32
Kasro	35
Prostat ameliyatı.....	36
Beyin ameliyatı	36
Ambar yapımı	37
Kurbanlar	38
Hesta Kaplıcaları	40
Şeyh Musa	42
Sofi Sado	44
Raftaki üzümler.....	46
Onun adı Nurullah'tır	47
Orhan ... Hedi Hedi (Yavaş yavaş).....	48
Ameliyatlar... Üzüm, İncir, Soğuk su.....	50
Ameliyat... Karın ağrısı.....	50
Muhtar	53
Türbe - Zeytinler	54
Şeyh Salah... Gavs'ın Bülbülü.....	55
Şeyh Salah (Tövbesi)	58
Beni burdan çıkar İdris!.....	60
O bizdendir, bizimdir.	62
Kitapsız	65
Fırat'ta yüzme yarışı.....	65
İdris Abdulkaki'ye iyi bak	65
Patoz	66
Şeytanı evden at	68

İÇİNDEKİLER

Molla Hasan SubhanAllah.....	69
Traktör	71
Hindistan erenleri.....	72
Menzilin alınması.....	74
Kainatın anahtarları...Muhammed Raşit Hz.lerine teslimiyeti	76
Ona yetişen yeni bir irşad görecek.....	80
Emekli ol Hacı İdris.....	81
Simitçi.....	83
Doktor Ahmed ve Hacı İdris.....	84
Doktor Ahmet ve Sâdatlar ile arası	84
Himmet, nisbet, muhabbet poşetleri.....	86
Sohbetçi.....	87
Söyle versinler	89
Bir gün gelecek sana çok yarayacak.....	91
HACI İDRİS İLE	94
Hacı İdris ile tanışmamız	97
Canım çok sıkkın.....	101
Biz ona AMMO diyoruz.....	103
60 Milyon himmet	105
Enversite.....	107
Sarık ile tövbe.....	109
Sofiler geliyor deyince	111
Fatih'te yemek (zehir)	113
Yola çık bekle.....	116
Evin üst kat inşaatı.....	118
Biz ona dua ettik oldu	119
Bende çok para oldu	121
Şoför lazım	122
Şeker çuvalı	122
Zincirleme kaza	123
Şeyhe dua için gezmemiz	124
Halo Nuraddin ile dostluğu.....	125
Misafir artığı berekettir.....	127
Molla Ahmed'i ziyaret	128
Halife Molla Hıdır	131
3 ay ömrü kalmış	133
Hindistan'da	135
Bütün iyiler gitti, ben kaldım	139
Burası benim tapulu yerim	140
Cahide Abla (Hanım)	142

Ammo Hacı İDRİS :

Kararmış ruhlara fener olan MUHABBET fışığı...

HACI İDRİS KİMDİR...???

Kısaca... O

Sâdatlara sadakat ile

Sofilerine muhabbet ile bağlı bir Adamdı.

NASIL BİRİSİDİR...???

Bu yolda eski bir mürid ama eskimemiş bir sofiydi.

Daha yeni mürid olmuş bir sofiyi ve anlattıklarını öyle dinlerdi ki o kişi kendisini onun karşısında tecrübeli bir sofi gibi hissedirdi ve bu yola girdiği için onore olmuş (seçilmiş) hissedirdi.

NASIL YAŞADI...???

Saygı duyduklarına sadakat,

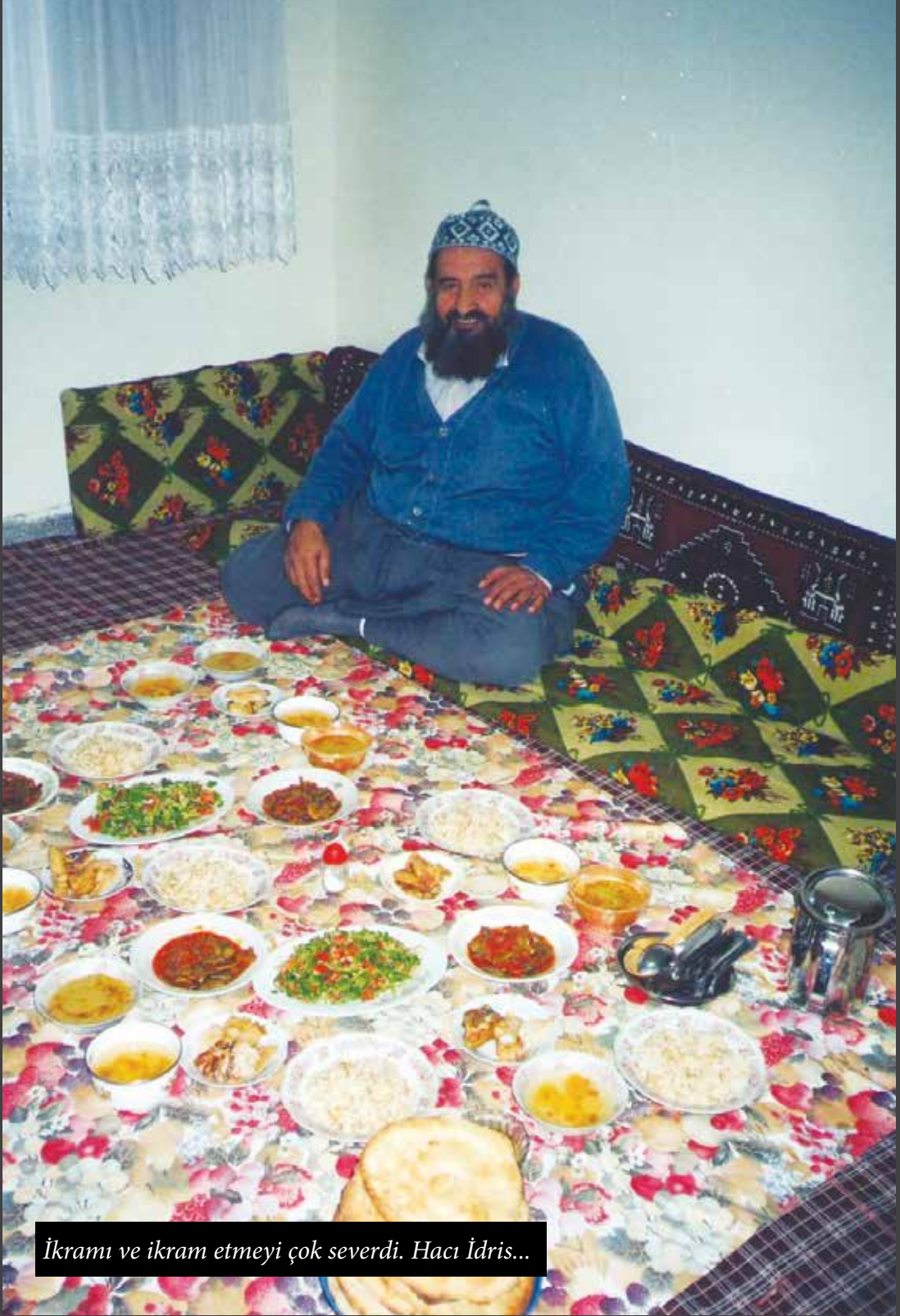
Sevgi duyduklarına muhabbet ile yaşadı.

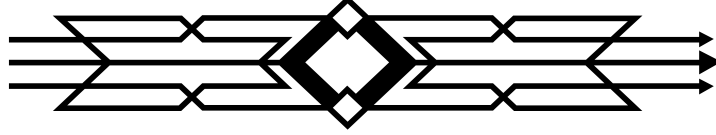
NASIL GİTTİ...???

Beyazlar içinde...

Ak sarıklı refakatinde...

Ak sakallı sevdiklerinin yanına.....

BUNLARI DA YAZMAK İSTERDİM...

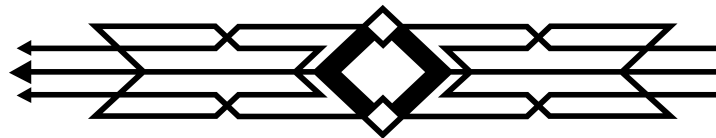
*Bu kıssalar romantik serserilere ithafen derlenmiştir.
Serserilerin romantik yolculuğundan hikayeler
barındırmaktadır.*

(Bir tanesinin....Hacı İDRİS)

*Serserilik falçatası ile yaralanmayan, romantik
semalarda bulut olamayanlar bu hikayelerde bir
gerçeklik bulamazlar.*

*(Çünkü bunlar **gerçek**'ten ??? uzak hikayelerdir.!!!)*

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR

YEK NAZAR İLK TÖVBE..... (GAVS-I KASREVİ 'ye)

Gavs k.s Kasrik'te (Siirte bağlı bir ilçenin köyü) irşada başlamış Gavs'ı kasrevi olarak ta nam salmaya başlamıştı. Doğal olarak bizim şehrimiz SİİRT ten de gidip gelenler onu sevenler sofileri olmaya başlamıştı.

O günlerde Aile olarak bizim de maddi durumumuz oldukça iyi (sürüler halinde toptan hayvan ticareti ile uğraşıyorduk İran, Irak, Suriye ye tren vagonlarında hayvan sevkıyatı yapıyorduk.) Standartların üzerinde yaşayan çevremizde parası ve sözü ile saygı duyulan sayılan sevilen itibar gören bir aileydik. Çok çalışıyor ağır yük kaldırıyor lakin iyi kazanıyorduk yaşamımızdan memnunduk tabi bu durumdan kardeşlerin küçüğü olarak en çok ta ben istifade ediyordum bir giydiğimi bir daha giymiyor her giydiğim özel olmalıydı ayakkabılarımı yılan derisi olarak Hindistan dan getiriyordum. Sabah evden çıkınca berbere gidiyor akşam eve dönerken tekrar berbere tıraş oluyordum. Berber beni bekler benden önce kimseyi tıraş etmezdi çünkü sadece benim ödediğim ücret akşama kadar diğer müşterilerden kazandığı ile aynıydı hatta çoğu zaman benim verdiğim para ötekilerden fazlaydı. Ben bir ücrete tabi değildim gönlümden geçeni cebimden atardım yani.

Ben bir yana diğer tüm müşteriler bir yanaydı maddi olarak.

Gece hayatım, masa hayatım o gün dünyada dünyalık ne varsa o günlerde.

Gittiğim berberin yanındaki dükkan sofilerden birisinin dükkanıydı orada toplanıyor neşe ve muhabbetle bir şeyler konuşuyor paylaşıyorlardı. Ben tıraş olurken seslerini duyuyordum fakat nedense onların o neşeli halleri gözümü karartıyordu benim.

Kan beynime fırlıyor sinirden deli oluyordum. Bir anlam veremesem de asabım çok bozuluyordu. Hatta onlara sataşılıyor yan dükkandan duvara vuruyor susun yoksa falan filan diye söyleniyordum lakin hiç karşılık vermiyor tamam deyip susuyorlar bir müddet sonra yine başlıyorlardı. Kavgaya çıkınsın karşılık versinler diye uğraşıyordum ama nafiye.

Hatta özel yapım bir kamam vardı (büyük bıçak)akşam onu yatarken kezzaba (çamaşır suyu günümüzde) koyuyordum (insanda çizik bile yapsa yara kolay kapanmaz ve çok acı verir. Çelik zehiri derler)bu kadar haince ve gaddarca onlara bileniyor fakat onlar bana bu fırsatı vermiyorlardı.

Günler böyle geçerken bir gün çarşıda Molla Şefik ile karşılaştık (ilmi ile şehrin itibarını kazanmış saygıdeğer bir şahsiyetti) üstelik bu Gavs'ı Kasrevi'nin sevenlerinin şehirdeki başı reisiydi Gavs'a bağlı olanlar devamlı bu Molla Şefik etrafında toplanıyorlardı.... Karşılaşınca bana

"İdris bak biz her zaman Gavs'ı ziyarete gidiyoruz sen ne zaman geleceksin" dedi. Bende atlatmak ve ters düşmemek için nezaketen Seyda (Alim hoca anlamında) geliriz bir gün seni mi kıracağız dedim. Durdu kolumdan tuttu.

Gözlerime bak ve söz ver adam gibi o zaman.

Söz mü ?

Kendime yediremedim SÖZ dedim.

Neyse böylece ondan kurtulmuş oldum günler böylece geçer iken bir gün başka bir ilçeye gitmek maksadı ile minibüslerin kalktığı şehir merkezinde meydana geldim Molla Şefik beraberindeki sofilerle bir minibüsün önünde sohbet ediyor birilerini bekliyor gibi duruyorlardı Beni görünce

"İdris bu gün o gündür." Ben şaşkınlıkla *"Hangi gün Seyda"* deyince

SÖZ günüdür....

Deyip bana yapıştı bende yok Seyda (Hocam) benim çok işim var bugün olmaz zaten başka bir ilçeye gidiyorum dediysem de olmaz söz verdin ve kaçtır bekliyoruz söz sözdür günü de bugündür dedi baktım artık kaçarım yok nezaket ile de devam olmayacak Seyda beni affet ama bugün olmaz derken beni susturdu

"Bak İdris bu sofiler ile bu minibüse bindin bindin yoksa seni bu meydandan çıkartacak minibüs yoktur" dedi.

"Öyle şey olur mu Seyda meydan minibüs dolu"

"De haydi bakalım" (çık ta görelim manasında) dedi.

Ben hemen ondan ayrılarak gideceğim minibüse ön koltuğa oturdum şoföre de *"haydi gidelim kaç eksik varsa parasını vereceğim beni çıkar buradan"* sevinçle peki dedi. Şoför ve hareket ettik (yan gözle molla şefik'e baktım ellerini arkaya bağlamış ve tüm heybeti ve dikkati ile bana bakıyor) 10 metre gitmemiştik ki;

Güümeee lastik patladı indik *"hemen çabuk değiştir"* dedim şoföre

Bağırdı Molla Şefik.... Ama meydandaki herkes duydu

"İdriis İdris ALLAH kasem (and) olsun seni bu meydandan çıkaracak tek araç budur (sofilerin minibüsü) başka hiçbir araç seni buradan çıkaramaz daha fazla milletin malına yazık etme" diye.

Çok sinir oldum bir yandan da içimden gerçekten olabilir mi? diye düşündüm ama ne yani bu araçlar insan sözü mü dinleyecekler dedim. Yok artık ve haydi haydi dedim şoföre lastik değişti biz tekrar bindik baktım Molla Şefik aynı vaziyette gözünü kırpmadan bana bakıyordu. Hareket ettik 20 metre gitmemiştik;

Güümeee iki Lastik birden patladı.

Şoför *"başka lastik kalmadı İdris"* dedi.

Molla Şefik sözlerini tekrar etti bütün şehir meydanı bize bakar oldu baktım artık hiçbir minibüs beni almayacak rezil olduğumla kalacağım en iyisi bu meydandan bu rezil durumdan kurtulmak için onun minibüsüne (sofilerin) bineyim şuradan bir an önce kurtulayım yolda bir yolunu bulur inirim dedim içimden.

Beraberce bindik gözlerine ve haline baktım evet inandım o meydandan bu adam demeyince bana kimse yardım edemezdi yine de akıl ile sordum *"Seyda gerçekten öyle yapabilir miydin?"* dedim. *"Gördün işte"* dedi. *"Evet"*

Gavs yapar" dedi.

(içimden Allah Allah Gavs burada değil o nasıl yapıyor dediysem de amaaann bana ne zaten birazdan ineceğim. Ne kadar hoşlanmadığım sofi varsa hepsi bir arada ve ben de onlarlayım bu sıkıcı durumdan bir an önce kurtulmam lazım)

Şehrin çıkışında ekmek pide almak için fırının önünde durdu minibüs fırıncıyı tanıyordum (gavur) ali lakaplı birisiydi bende hemen indim wc ihtiyacı derken kimseye çaktırmadan...

Fırıncıya *"bak Ali beni bu minibüsten indir dile benden ne dilersen"*

"O kolay İdris bir takım elbise isterim" dedi. *"Sana iki takım elbise hemen akşama hem de"* dedim çok

tamam göstereceğiz ama söz ver rahatsız etmek yoktamam dedim.

Bu kapıda mı oturuyor ? buradan mı çıkacak? başka çıkışı varmı? her zaman böyle mi oluyor? diye bir sürü sorarak emin oldum. Evet O kapıdan çıkacak başladım beklemeye içim içime sığmıyordu sonra birden O çıktı bana baktı

Bakamadım ...Yürüdü düştüm peşine ama ne düşmek tam anlamıyla ayağını kaldırdığı yere ayağımı koyuyor

Adım adım değil adımına takip ediyorum

Camiye girdi mihraba geçti hemen arkasına durdum namaz kıldı sonra gamet farz namaz hazırlığı başladı kulağıma yana geçmem söylendi hiii orali olmadım daha ciddi söylendi ihhh en son hafif hafif omuz ile derken herkesin görebileceği şekilde bir ayağımı kaldırıp sağlam bir şekilde koydum peşinden ötekini de onlar da anladılar ki beni buradan kimse kıpırdatamaz. Namaz bitti O döndü sakallarına kadar bakıyor yukarısına başım kalkmıyor ama görüyor olmak tamam. Tamam yani tesbihat dua derken insanlar hareketlendi aaa birisi onun yanına oturdu öteki öbür yanına derken halka olmaya başladı insanlar hemen kalktım sağ yanına oturana gözümle işaret ettim oraya ben oturacağım (birisi onun yanına oturacak ise ben olmalıyım çünkü onsuzluk ondan uzaklık diye bir algı yok benim için) oradan çekil diye kıpırdamadı (üstüne oturdum ondan bir ses çıktı...kaçtı mecburen)

Sonra Onun önüne birisi geldi taşlar vardı bir kutuda kulağıma dışarı çıkmam gerektiğini sonra tekrar içeri alçaklarını söyledi ona gözümle olmaz dedim sonra baktım bir şey demiyor yavaşça eğildim ona baktım ...siz dersiniz ancak çıkarım. BaktıOnu elleme dedi taş dağıtacak olana

Estağfurullah dedi ve her şey durdu gözler de

Allah Allah herkes gözünü kapattı hemen içime bir şüphe düştü (bende kapatayım da bunlar kaçacak yada kaçıracaklar mı) yok baktım O da kapattı hemen ne yapmam gerek irtibatı kopartmamam gerek hissi ile dizimi onun dizine yapıştırdım eh artık kalkarsa ben hissederim bende kalkarım dizi dizimde devam ettik ben arada gözümü açıp kontrol ediyorum bakıyorum tamam herkesin ki kapalı ben de kapatıyorum

Estağfurullah ile her şey yeniden canlandı gözler de

Gözü gözüme değdi üstümde çok emeği oldu (herkesi üstümden atlattı) kapısında kaldım izine ayak koydum arkasında saf durdum dizi dizimde durdum ve

Anladım ki artık EL el'e olma...(boyun bükme)Zamanı

Engin'den....

HACI İDRİS ANLATIYOR;

GAVS HAZRETLERİ'NİN KASRIK'E İLK GELİŞİ

(Abdulahkim El Hüseyini K.S)

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavsı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.) Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulahkim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Aldığı manevi işaret üzerine Gavs hazretleri hanımı Dadı Fatıma ile beraber soğuk bir kış günü kasrik köyüne imam durmak için gelir. Köyün ağası hacı Mehmet o gün köyde değildir. Diğer köylülerde yeni gelen imama iltifat etmezler. Kimse evini açmaz onlara. Geceyi köyün girişinde bir ağacın altında geçirirler. Mevsim kış havada çok soğuktur. Hazreti Gavs dadının üstüne kendi cüppesini de verir. Öylece sabah ederler. Sabah Hacı Mehmet ağa atına binmiş olarak köye geri döner. Yol üstünde bir ağacın altında bekleyen Gavsımız ı ve eşini görür. Selamdan sonra ne beklediklerini sorar. Gavsımız *“biz bu köye imam durmaya geldik ama kimse bizi misafir etmedi. Biz de burada beklemekteyiz”* der. Hacı Mehmet Ağa köylülere bir hakaret savurur. *“Bu köy benimdir. Hadi buyurun”* der. Eve giderler. Kendilerine bir oda gösterirler. Böylece kasrik de gavs irşada başlamış olur. Yıllar sonra Gavsımız şöyle buyurur. *“O gün hacı Mehmet bizim yükümüzü kaldırdı inşaallah mahşerde de Şahı Hazne onun yükünü kaldıracak.”* (Gavs her şeyi mürşidi Ahmed-el haznevi ye atfederdi)

Bir gün evine Gavs ile birlikte yemek yemesi için Hacı İdrisi de çağıran hacı Mehmet ağa; yemekten sonra hacı İdrisi pencerenin önüne çağırır ve ona vadiyi göstererek şöyle der. *“Bak Hacı İdris bu senin şeyhin bu köye gelene kadar biz şu boğazdan giren bir kişiyi beriki boğazdan çıkana kadar iki kere soyardık. Ama bu senin şeyhin Gavs geldi elimizi kolumuzu kırdı bizim bu işimiz bitti.”* Diye söyler.

(Bu Hazreti Gavs tan önceki oraların halini gösteren çarpıcı bir ifadedir. LAKİN gerçek tövbe eşkıyayı evliya eder vesselam.)

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

AHİRET KARDEŞLİĞİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

GAVS bir gün bizi huzuruna çağırdı. **Seyyid Abdalbaki, Molla şefik, ben**
Diz çöküp önüne oturduk Seyyid Abdalbaki'ye dönerek

Abdalbaki sen kimsin bunlar kimdir? Dedi.

O da ben evladınız ve sofinizim bunlarda sizin sofilerinizdir dedi.

Molla Şefik'e dönerek aynı soruyu sordu oda Abdalbaki sizin evladınız bizlerde sizin sofileriniziz dedi bana gelince;

Kurban bu Seyyid evladınızdır. Bu molla şefiktir bende İdris'im dedim

"Sizi Allah ve kul katında ahiret kardeşi ilan ettim bundan sonra Allah indinde birbirinize ve bana karşı hiçbir üstünlüğünüz yoktur kardeşlikten öte" dedi bir an durdu ve;

"Bu yolda ve kapıda olduğunuz sürece" dedi.

Bize baktı ne diyorsunuz gibi, üçümüzde beli kurban dedik.

İçimden bir eyvah koptu ki Eyvahhh-u Ahh

Nasıl kopmasın ki bir yanda göz nuru evladı Seyyid âlim sofi bir zat,

bir yanda gözbebeği âlim bir sofi molla şefik ve cahil bir ben İdris

Aldı beni bir düşünce bu nasıl olacak bu adamlar arasında benden zayıf kimse yok korkudan içim titredi (Molla şefik hacı İdris'in tövbesine ve bu kapıya gelmesine sebep olan kişi)

MOLLA ŞEFİK

Siirt'te genç yaşta ilmi hitabeti ve âlimliği ile nam salmış cami imam hatibi vaizlik yapan herkesin saygı ve sevgisini kazanmış Gavs'ın özel iltifat ettiği o camiye geldiğinde ona özel olarak Gavs'ın (rune, Otur) dediği bir zat ve benim tövbeme vesile olmuş beni bu kapıya getiren bana sebep olmuş bir dost bir ağabey ve alimdi.

Tüm sofi arkadaşlar bugün yarın Gavs ona icazet (halifelik verir) diye baktığımız ve sofiliğine hayran olduğumuz birisiydi.

Gel zaman git zaman içinde Molla Şefik'in namı Siirt'i aştı bölgede tanındı ünü İstanbul'a kadar gitti bir müddet sonra İstanbul'dan onu talep etmeye davet etmeye başladılar her defasında sordu ama Gavs her defasında müsaade etmedi ona bu talep ve davetler büyük baskı oluşturdu ve Molla Şefik'in gönlü döndü artık o da gitmeyi istemeye başladı bunu fark eden babası oğlum Gavs'ın bildiğine teslim ol, onu incitme o senin hayrın dışında bir şey istemez. Bunu da bizlere öğreten sensin yapma lütfen Gavs'ı çığneme dediye de dinletemedi o kadarki sonunda gidersen babalık hakkımı helal etmem dedi

Molla Şefik bütün bu olanlardan sonra Gavs'a geldi ve anlattı gitme isteğini yineledi Gavs; bak “*Molla Şefik bizim müsaademiz yoktur lakin gidersen dünyanın mamur olacak çok olacak ama ahiretinize karışmayız*” dedi.

Ve Molla Şefik'in İstanbul macerası başladı fatih kadınlar pazarındaki (Hüsam bey Tezgâhçılar cami) de göreve başladı hakikaten kısa zamanda tanındı bilindi halktan, eşraftan ve siyasilerden çok itibar gördü Gavs'ın dediği gibi maddi olarak ta çok menfaat elde etti.

Bu durum benim içimi çok acıttı

Ne zaman İstanbul'a gitsem doğruca yanına gider ona bakardım sohbet edip ağlaşırdık (bizim ahiret kardeşimiz ve benim sebebidir)

Gavs vefat ettikten sonra da ona ziyaretlerim devam etti onu (Muhammed Raşit k.s.) davet ederdim ve her zaman Seyyid Abdalbaki'den de yardım ve dua talep ederdim. Onlar her zaman ona dua ettiler bu kapı ona her daim açıktır İdris ne gerekiyorsa yapılır yeter ki gelsin dediler (Muhammed Raşit k.s) zamanında bir defa niyet etti ama yarı yoldan döndü nasip olmadı varmak.

Çok üzüldüm mübareğin vefatından sonra makama Seyyid Abdalbaki geçince benim ümidim daha da artmıştı çünkü Molla Şefik'te daha yaşlanmış dünyadan alacağını almış (hevesini) artık mazereti de kalmamıştı (bana göre) daha da sık gidip gelmeye başladım yanına.

Molla şefik dünyada çok şey yaşadı, kazandı ve gördü lakin Gavs ile yaşadıklarını hiç unutmadı unutamadı (hatta zaman zaman darlanır ağlayarak hıçkırarak İdris Gavs tekrar bana bir kere Molla Şefik rune (otur) desin ömrüm gitsin-bitsin başka hiç bir şey istemiyorum dediğinde bende “*Gavs vefat etti ama mirası, yolu ve yetiştirdikleri hayattadır. Gavs'ın tahtındadırlar onlarda aynıdır neden anlamak istemiyorsun*” derdim)

Molla Şefik Ömründen yaş aldıkça bu onun gönül dünyasında daha da acı verir oldu. Israrlarımdan çoğu zaman sıkıldıysa da Gavs ile sofilik te yaşadıklarından aldığı lezzeti hiçbir şeyde bulamadı. Sonunda teklifime olumlu cevap verdi ve beraberce menzile geldik divana oturduk fakat bir türlü ikna edemedim Gavs'ı Sani'nin yanına gitmeye “*ille ben buraya kadar geldim o gelsin*” diye tutturdu.

Molla Ahmet'i görünce sevindim ondan yardım istedim (*Molla Ahmet Gavs'ın tekkesine çok küçük yaşta gelmiş Muhammed Raşit k.s. dan halifelik almış Van da şeyhlik yapmakta idi aramızda çok*

iyiydi beni çok severdi Seyyid Abdalbaki ile beraber Molla Şefik ten ders görmüş bu kapıyı bilen ilmi ve sadakati ile takdir olunmuş alim bir zat)

Durumu zaten eskiden beri bildiği için hemen geldi.

Ooo Seyda hoş geldiniz safalar getirdiniz diye ona iltifat etti birlikte özlem giderdikten sonra Seyda haydi camiye gidelim Şeyh Abdalbaki de sizi görünce çok sevinir ne de olsa sizler eski dostsunuz... Daha birçok kibar kelimeler ettiyse de razı edemedi dediğinden şaşmadı.

Molla Ahmet artık dayanamadı son bir gayret ile;

“Ey benim hocam üstadım molla şefik

Biz bu kapıda sofi bile değil iken ey Gavs’ın mollası müderrisi olan Molla Şefik,

Ders verdiklerin bu kapıda şeyh oldular sen neredesin ey Molla Şefik,

Allah için söz söylerken Allah için söylenenleri duymayan ey Molla Şefik,

Ey Molla Şefik sen zalimlerden olmuşsun nefesine arka çıkan hainlerden olmuşsun,

Tövbenin kapısında tövbeye karşı durmuşsun sen kimsin ey Molla Şefik

Bu kapıya (Allah’a) boyun eğmeyenin,

Günahına kusuruna tövbe etmeyenin,

Bende ilmi de kalmamış itibarı da kalmamıştır.

Bundan sonra senin ile benim aramda hiçbir şey kalmamıştır” dedi ve kalktı gitti.

Son bir gayret ile Gavs’ı Sani’nin yanına vardım iki gözüm iki çeşme daha ben bir şey demeden, "senelerdir onun için uğraşıp durursun sebebidir ahiret kardeşimdir deyip geceni, gecemizi gündüze çevirdin hem senin hem de bizim yapmadığımız başka bir şey kaldı mı?" dedi İki elini iki yana açtı üzüntü ile;

Gavs’ın sözüdür yere düşmez yerde kalmaz İdris

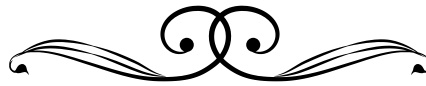
(O Gavs’ı dinlemedi bizi dinler mi? Manasında)

Bende artık ne ses nede nefes kaldı

Beliii Belii

Not : Hacı İdris vefat edinceye kadar Molla Şefik’i ziyaret etmeye devam etti...

Engin’den

*Allah için söz söylerken
Allah için söylenenleri duymayan alim...*

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ALAADDİN

Annem İdris sakın bir yerlere gitme artık doğum yaklaştı diye sıkı sıkı tembih etti. Artık bende sabırsızlıkla bekliyordum nihayet bir akşam haber verdiler.

Hemen ebeyi aldım geldim, ebe hemen hastanın odasına girdi. Bende diğer odada neticeyi beklerken boş durmuyor kendimce bir şeyler yapıyordum.

Biraz sonra annem telaş içinde odaya girdi. *"Oğlum çocuk gelmiyor, çabuk doktor getir"* dedi. Siirt teki tek kadın doğum doktoruna gidip yalvar yakar aldım eve getirdim. Biraz sonra doktor ümitsiz bir şekilde odadan çıktı. *"Benim burada yapabileceğim bir şey yok, hastayı acilen Diyarbakır'a götürün"* dedi ve bizi bırakıp gitti.

"Ben şimdi nasıl götürürüm buradan Diyarbakır'a hastayı, o kadar saat nasıl dayanır bu hasta diye" düşünürken o kadar çok bunaldım ki abdest alıp namaz kılayım dedim. O sırada hastayı hazırlamalarını söyledim. İki rekât hacet namazı kıldığım sırada, bir hayal gibi Hazret k.s.(Muhammed Diyauddin) gözümegözüktü. Selam verdiğimde annem başımda bekliyordu. Çok üzgün bir şekilde oğlum *"sensağol, hanımını kaybettik"* dedi. Odaya girdime bebek bizim hanımın yüzünü örtmüş üzgün bir şekilde duruyordu. Ben *"sadatlar sağ olsun"* dedim. Fakat dünya başıma yıkıldı sandım, ağladım da ağladım. Altı çocuk öksüz kalmıştı. Onların boynunu nasıl düzeltebilirdim. İki rekât namaz daha kılmak için niyet ettim. Namazı sonlandırıp selam verirken; bu sefer Gavs'ı Hizanî hazretleri belirdi. Bana *"sakın korkma"* dedi. Ben o sırada ayağa kalkmışım. Aradan kısa bir süre geçti, içerden gelen telaşlı seslerle beraber, Annem koşarak tekrar yanıma geldi;

"Oğlum müjde, ayağı kıvıldadı, tekrar canlandı" dedi. Hâlbuki hastanın yüzünü bile örtmüşlerdi. Bir müddet sonra, Annem içerden tekrar seslendi, oğlum gözün aydın bir oğlun daha oldu. Ben tekrar şükür namazlarımı kılıp sabahı bekledim. Sabah namazıyla beraber Gadire'ye doğru yola çıktım. Niyetim gadire köyündeki gavsımızdan (Abdulahkim El hüseyini k.s), doğan çocuğa isim almaktı. Sabah erkenden köye vardım. Köydeki tek bakkal halo Sıtkı'nın bakkalıydı oda yeni açıyordu. Halo Sıtkı *"hayrola İdris sen bu saatte gelmezdin"* dedi. *"Hayır inşaallah bir çocuk doğdu da Gavs'dan isim almaya geldim. Gavsımız nerede benim için ondan bir isim sorar mısın?"* dedim. *"Bak Gavs divanda yanında biri var sohbet ediyorlar, git kendin sor"* dedi. Divanın kapısına gelince Gavs hazretleri *"gel İdris hayırdır, bu saatte niye gelmişsin."* buyurdu. *"Kurban bir köleniz oldu da onu arz edeyim diye geldim."* Buyurdu ki...

"İdris sen Şah'ı Nakşibend'in damadı Şeyh Alaaddin'i bilir misin..?"

"Beli kurban bilirim" *"Onun adını verdik senin çocuğa."* dedi. Sonra tebessümle *"Şah ona bazen Alo diye takılırdı"* buyurdu. *Beli kurban dedim, elini öptüm dışarı çıktım.* Halo Sıtkı'ya tekrar uğrayıp konuştuklarımızı anlattıktan sonra hemen yola kadar çıkıp araba beklemeye başladım, çünkü mesaiye yetişmek istiyordum. Orada arabayı beklerken unutmamak için sık sık tekrar ettiğim ismi unuttuğumu fark ettim.

Benim köye gelme sebebim isim almaktı ismi unutarak nasıl geri dönecektim. Kendi kendime kızarak tekrar köye geri döndüm. İsmi Halo Sıtkı ya sordum. Oda hatırlamadı unutmuş. Hemen divana koştum baktım ki gavsımız yok, sordum eve çıktı dediler. Eve çıkmaya cesaret edemedim. Halo'ya döndüm ona rica ettim *"sen akrabasıysın yakınsın evine gidip tekrar sor benim için"* dedim. Bana çekindiğini onu rahatsız edemeyeceğini söyledi. Namaz vakti camiye dönmesini beklemekten başka çarem kalmamıştı.

Ben o kadar yolu isim almak için gelmişim ismi öğrenmeden geri dönmek te istemiyordum, sıkıntıyla ne yapacağımı düşünürken... Gürültüyle gelen traktörün direksiyonunda gavsımızın oğlu Seyyid Abdalbaki El Hüseyni k.s (Gavs'ı sani) hazretlerini gördüm, zannedersen köyün dışındaki tarladan geliyordu ve yanında kimse yoktu. *"Hayrola İdris sen sabahları gelmezdin"* buyurdu. Ben durumu anlattım. Mübarek çok güldü, *"ben sana söyleyeyim fakat bir şartım var"* dedi. *Emret kurban* dedim, *oradaki şekerleri gösterdi*. Bana bu şekerlerden alırsan ismi söylerim diye latife yaptı. *Beli kurban sen söyle başka ne istersen alayım* dedim.

(O zamanlar kendisiyle çok rahat konuşuyordum ikimizde gençtik, beraber Fırat'ta çok yüzdük, karşı kıyıya kadar yüzme yarışı yapardık) *"Oda madem öyle diyorsun söyleyim"* dedi gülerek. *"Onun İsmi ALAADDİN"* O söyleyince hatırladım. *Dedim "kurban Allah sizden razı olsun beni büyük bir sıkıntıdan kurtardın."* Halo bir külâhın içine biraz şeker koydu, bize uzattı parasını yine kendisi verdi.

Çok ısrar ettim fakat bana verdirmedi. Ben sevinçle tekrar yola çıktım köyden çıkmak üzereyken, birden aklıma düştü. Ben soruyu sorar iken Seyyid Abdalbaki hz. o sırada köyde yoktu. Peki Alaaddin ismini nereden bildi...? Hemen geri döndüm. Doğru medreseye çıktım, O sırada talebeler kendisinin aldığı, dağıttığı şekerleri yemeye başlamıştı bile, Abdalbaki hz. beni gülerek karşıladı, *"Yine ne oldu İdris, ismi unuttuysan bu sefer söylemem bak"* dedi.

"Yok" dedim *"kurban isim aklımda fakat kafama takılan bir şey var."* dedi söyle... *"Kurban sen bu ismi nasıl bildin, hâlbuki sen tarladaydın köyde bile değildin dedim. Sana ne İdris isim doğruysa gerisini boş ver dedi. Çok merak ettim kurban diye çok ısrar ettim rica ettim oda anlattı, Bak İdris... Gecenin bir vakti Sakinin (Abdalbaki Hz. büyük oğlu) annesi telaşla beni uyandırdı.*

"Hele kalk bak İdris'in hanımı ölmek üzere siz bir şey yapmıyorsunuz".??? Dedi "ona dua edin onun için bir şeyler yapın" dedi. Çok canım sıkıldı, bende abdest almak için dışarı çıktım, sonrada niyetim gavs'a müracaat etmektir. Baktım ki Gavs (Abdulkhakim el hüseyni k.s) çardağın altında oturmuş dua ediyor. Ona durumu arz etmek için yanına yaklaştığımda;

"Hayrola Abdalbaki ne istiyorsun buyurdu....." *"Kurban..... hal, ahval, durum böyle böyle....."* dedim. *Buyurdu ki...(Seyyid Sakinin annesinin) "Gördüğü doğrudur fakat merak etmesin"..... "Şah'ı Hazne himmet etti onun duasıyla İdris'in hanımı kurtuldu birde erkek evladı oldu.*

.....adını da ALAADDİN bıraktık " dedi. *"İşte ben oradan biliyorum"* dedi (Seyyid ABDULBAKİ k.s)(Gavs'ı Sani k.s.)

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

DEĞİRMEN MOTORU

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs-1 Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt’li olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

1960 – 1965 Seneleri arasıydı.

Gavs (Abdulkhakim El Hüseyini k.s) değirmeni vardı. Bu eski değirmene Çok zor şartlarda sahip olmuştuk sâdatlar çok çile çekmişlerdi ve bizim için çok kıymetli idi doğal olarak değirmenin motoru da çok sık arıza yapıyordu

Yakın köylerden birinde bu motorun dilinden anlayan bir Kazım usta vardı (çok aksi sinirli bir insandı ne zaman tamire gelse Gavs’a bize bir sürü söylenirdi Gavs ona ses etmememizi tembih ederdi.) Kazım ustaya en çok kızanlardan birisi de bendim...

Değirmenimizin motoru eski olduğu için devamlı arıza yapıyordu yine bir gün arıza yaptı ve Kazım ustayı çağırdık usta motoru kontrol ettikten sonra “*bu motor yatak (sarmış) bozulmuş burada olmaz Gaziantep’te sanayi de tamir ettirilmesi gerekiyor yeniden yatak yaptırılması gerekiyor*” dedi... Motoru söküp parçaladı ve gitti. Gavs hazretleri de bana “İdris Bu motoru Gaziantep’e götür yaptır getir” dedi.

“*Beli kurban (tamam, kabul)*” deyip motoru bir çuvala doldurup sırtladım kasrik’ten asfalta kadar yürüyerek yola çıktım. Uzun bir süre bekledim hiç bir araba gelmedi. Akşam namazı oldu su yoktu teyemmüm ettim ve namazı kıldım daha yeni selam vermişim ki baktım yukarıdan bir kamyon geliyor el salladım durması için beni gördü fakat yavaşlamadı bile geçti gitti.

Ben öylece arkasından bakar iken GüümMMM diye arka lastiklerden birisi patladı. Şoför zayıf ince birisiydi indi lastiğe baktı çok sinirlendi sökmeye çalıştı uğraştı ama gücü yetmedi lastiği sökemedi daha da sinirlendi bildiği bütün küfürleri ederek lastiği tekmeledi tekmeledi ve bijon anahtarını yere vurdu sonra da karşısına geçti oturdu kamyonun. Ben hem onu seyredip hem de namaz tembihatı mı tamamladım hatta rabitamı da bitirdim sonra da motoru sırtıma vurdum ve yanına gittim. Yere attığı bijon anahtarını alıp lastiği söktüm yedek lastiği çıkartıp taktım patlak lastiği de kamyona koydum. Ben bütün bu işleri yaparken adam sadece seyrediyordu ne ben ona bir şey dedim ne de o bana bir şey dedi... İşim bitince kenara çekildim adam bana hiçbir şey demeden aletleri yerine koydu kamyona bindi ve gitti.

Havada iyiden iyiye kararmıştı kamyon biraz gitti gitti durdu.

Sonra geri geri gelip amca sen ne tarafa gidiyorsun dedi. Diyarbakır tarafına gideceğim dedim kafasıyla bin işareti yaptı motor parçaları olan çuvalımı kamyona koydum yola çıktık. Ne o bana bir şey söylüyor ne de ben ona bir şey söylüyordum hiç konuşmadık...

Dargın gibi.

Silvan’a gelince yemek molası verdi. Benim cebimde sadece 6 lira vardı lokantaya girdik. Ben bir tabak yemek söyledim çünkü bu para beni götürür ama getirmezdi. Çok azdı. Şoför bir şey demeden benim paramı da ödedi tekrar bindik hareket ettik.

“Sen Diyarbakır’ın neresine gideceksin” dedi.

“Ben aslında Gaziantep’e gideceğim” dedim. O da ben de Antep’e gidiyorum tamam dedi...

Çok yorulmuştum yemek te yiyince içim geçmiş uyumuşum Gaziantep’e girmek üzere iken kendisi beni uyandırdı *“Antep’in neresine gideceksin amca” “sanayiye” dedim. “Amca sanayi bu saatte açık değildir sabahın körüdür.”*

Başka bir adres yoktu gidebileceğim sadece Gavsımızın bir müridi vardı tanıdığım Mustafa halıcı Mustafa başka bir bilgi de yoktur!!!

O aklıma geldi ve *“bir arkadaşım var onun yanına gideceğim Mustafa” dedim.... “Başka” dedi.... “Halıcıdır o kadar dedim....”* düşündü düşündü. *“Onu bana tarif eder misin amca...” “Halı işi yapar ama soyadını adresini bilmiyorum” dedim. “Tamam” dedi....* Başka konuşmadık.... Antep’in içine girdik bir sokakta durdu. *“Halıcı Mustafa’nın evi burasıdır”* dedi ben şaşkın şaşkın bakarken o indi kapıyı çaldı;

“bir misafirin var Hacı Mustafa” dedi.

Halıcı Mustafa kapıda belirdi beni görünce büyük bir sevinç ve muhabbetle bana sarıldı. Ben kamyoncuya

“sen burayı nereden biliyorsun deyince O benim komşumdur” dedi.

Halıcı Mustafa *“İdris sen hoş geldin sefa geldin hayırdır seni hangi rüzgâr attı Gaziantep’e”* Ben de durumu anlattım o hemen bana yemek hazırlattı. *“Sen hele bir yemek ye gerisine bakarız”* dedi yemeği yedikten sonra bana bir oda gösterdi.

“Sen burada dinlen ama bu odadan çıkma” dedi ve gitti.

Ben güzelce yattım uyudum daha sonra kalktım bir müddet sonra halıcı Mustafa geldi

“İdris sanayiye gittim motor yataklarını yaptırdım hazırdır kurban” dedi. Ücretini sordum bana kaşlarını çattı sadece baktı ve *“ben çay koyayım sohbet ederiz şimdi gece oldu araba bulamayız”* dedi ve mutfağa gitti. Gece uzun uzun sohbet ettikten sonra yattık Sabah kalkıp namazı kıldık. Mustafa bir süre daha ortada gözükmedi geri geldiğinde;

“İdris eğer gitmek istiyorsan yeğenim kamyoncu o tarafa gidiyor seni de bıraksın... Yorgunsan da kal biraz daha.” “Olmaz kurban yola çıkmam lazım değirmen bekliyor” dedim

Halıcı Mustafa yeğenine sıkı sıkı tembih etti *“o bizim özel misafirimizdir ona iyi bakasın haaa. İlk önce İdris’i gideceği yere bırak sonra oradan devam edersin”* dedi halıcı Mustafa’nın yeğeni beni köye kadar bıraktı. (bana çok iyi baktı bütün yol boyu sohbet yaptık yemekler çaylar ısmarladı devamlı canın bir şey istiyor mu İdris amca diyerek hatırımtı tuttu) doğruca değirmene gittim motoru yerine takip çalıştırdım.

O esnada Gavs hazretleri geldi... *“İdris gidip geldin mi?” “Beli kurban geldim motor da tamamdır. Elhamdülillah”* dedim sonra mübarek bana döndü *“İdris biz sana sormadık senin paran var mı yok mu diye... Sende bir şey demedin... Hele sen ne yaptın söyle bakalım”* “Gavs’a kurban olayım buradan çıkarken 6 liram vardı gittim geldim motoru yaptırdım yedim içtim yattım buraya geri geldim kurbanım şimdi ben de yine 6 lira var sâdatlar bana hiç para harcatmadılar.”

Mübarek baktı *“Şahı Haznenin himmeti çoktur”*

(Gavs k.s her kıymeti edeben. Şeyhi Ahmed El Haznevi'ye atfederdi) Gavsımız Allah hayrını, hizmetini kabul etsin dedi tebessüm ederek yürüdü.

NOT. :Yakın köylerden birinde bu motorun dilinden anlayan bir Kazım usta vardı (çok aksi sinirli bir insandı ne zaman tamire gelse Gavs'a ve bize bir sürü söylenirdi Gavs ona iltifat ve ikramlarda bulunur gönlünü hoş tutmaya çalışırdı ona ses etmememizi kötü bir şey söylememizi tembih ederdi. Kazım ustaya en çok kızanlardan birisi de bendim... Bu tamirat sonrası... (kazım usta sökerken ayrı motoru takarken ayrı söylenmişti)

Gavs : Kazım usta devamlı seni buralara yoruyoruz. Gel seninle bir anlaşma yapalım sana bir çırak verelim sen onu yetiştir ve bir daha seni yormayalım bizden kurtul ne dersin deyince o da hemen ver olur dedi. Gavs bana dönerek İdris bu işe en uygun sensin sen ustaya çıraklık yap bu işi öğren haydi dedi ve gitti. O gün birkaç defa motoru söktük taktık derken öğrendik şükür...

Engin'den

İdris bu senin şeyhin gelmeden önce şu gördüğün viraj var ya insanlar oradan geçer iken onları iki defa soyardık....

Bir virajın bu tarafında bir öbür tarafında sonra o geldi (Gavs) eşkiyalığımızı evliyalığa çevirdi.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

EŞKİYA (SOFİ) FEHMİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs-ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt’li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs hazretleri (Abdülhakim El Hüseyini k.s.a) Gadiri köyünden (Siirt’e bağı Kozluk ilçesi) arazi almıştı . O bölgedeki en verimli ve güzel arazilere sahip köylerden biri idi önce oraya bir cami yaptırdı. Evler ve diğerk mekânlar da hazır olunca (Gavs Abdulkakim El Hüseyini k.s) yazın oraya göçtü.

Bir süre sonra köyün eski sakinleri, sofileri taciz etmeye, Gavs’a kötü davranmaya başladılar Gavs’ı rahatsız etmek için akla hayale gelmedik yollara başvuruyorlardı. Bazen Gavs’a ait bostana hayvanlarını salıyorlar. Bazen namaz vakti çeşitli şekillerde gürültü yapıyorlar, cemaati taciz ediyorlardı. Gavs bu olan bitene hiç müdahale etmiyordu.

Sofiler müdahale etmek istediğinde ise izin vermiyordu, bu yüzden sofilerde sessiz kalıyorlardı, fakat hepimizin sabrı çoktan taşmıştı. Bu tacizler çok uzun süre devam etti hatta...

Bir seferinde öğlen namazı kılınırken caminin yanında davul bile çaldılar. Gadirililer’in Gavs’a hakaret etmelerine içeren hacı Mehmet ağanın kardeşi Sofi FEHMİ, adamları ile tepeden tırnağa silahlı olarak herkes ten habersiz gizlice köyün girişinde mevzi almışlar. Köylüleri kast etmişler. Ben ne olduğunu anlamak için yanlarına gittiğimde. Bana...

“Sen git Gavs’a söyle ben sofilikten vazgeçtim“ dedi. (Sofi FEHMİ)

“onun içinde onun sözünü dinlemeyeceğim bana sakın karışmasın” dedi. Aynı gün Gavsımız “İdris git Fehmi’yi bana çağır o köyün dışındadır, yalnız yaklaşınca kendini tanı” dedi...

Anlam veremedim gittiğim yere yaklaşınca, ayaklarımın dibine cıvıv diye bir mermi düştü. “Benim İdris diye bağırdım.” Daha ben hiçbir şey söylemeden...

“Tanıdım zaten seni İdris yaklaşma git Gavs’a söyle gelmiyorum” dedi.

Ben ısrarla “Gavs’ın emridir Gavsımızın emridir” deyince,

“Bak İdris; buralarda bu dağlarda bizim sesimiz çıkar bizim sözümüz dinlenirdi Biz ne Allah bilirdik, ne iman, ne hak ne adalet. Gavs sayesinde insan olduk boyun büktük bu kadar insan biz her şeyimizi ona borçluyuz ayrıca bizim böyle olmamızdan dolayı bu köylüler de Gavs’a (kurban olsunlar) ona borçlular bizi kim böyle boynu bükük yapmış hee ama onlar böyle bilmiyorlar madem böyledir biz sesimizi çıkarmıyoruz diye bunlar Gavs’ı sahipsiz sanıyorlar, haydi o zaman dedi ve sen git Gavs’a söyle ben **sofilikten vazgeçtim**, onun içinde onun sözünü dinlemiyorum bana karışmasın” dedi...

Ben olmaz yanlış yapıyorsun dediysem de, bana sert sert bakarak “İdris biliyorsun ki zaten ben eşkiyaydım, son bir kere daha eşkiyalık yapayım, sonra döner gene tövbe ederim” dedi ve beni oradan kovdu.

Geri döndüm. “Gavsıma kurban Sofi FEHMİ burnundan soluyor. Gelmiyor” dedim. “Bir daha git ve Gavs acele seni emrediyor de...” dedi. Beni tekrar geri gönderdi. Tekrar yanlarına gittim. “Gavs sana emrediyor. Acele gelsin diyor” dedim. Hırsından elindeki mavzeri yere çarptı. Güzelim mavzer iki parça oldu. Fehmi Kalktı benimle geldi. Gavs ona sert bir şekilde “ne yapmak istiyorsun?” Dedi.

“Kurban onlar sâdatlara hakaret ediyorlar” diye cevap verdi.

“Sana ne oluyor ki Allah’ın sabrettiği bir olaya sabretmiyorsun. Onlar bize değil Allah’a terbiyesizlik yapıyorlar. Sen haşa Allah tan daha büyük değilsin. Bu işe karışma” dedi.

Fehmi üzgün bir şekilde oradan ayrılıp Kasrik’e döndü. Gavs hazretleri köylülere defaatle ısrar ile nasihat etti. Yaptıklarının yanlış olduğunu anlattı. Ama nafiye. Bir türlü yola gelmediler.

Sonunda Gavs hazretleri köyü satmaya karar verdi.

Gelen Müşterilere köylülerin onları rahatsız edebileceğini anlatıyordu. Bunu dinleyenlerin hiç biride araziye almıyor, vazgeçip geri gidiyorlardı.

Biz; *“Kurban bunları gelenlere söylemeseniz olmaz mı? Bakın gelen geri dönüyor dedik.”*

“Biz malımızın kusurunu söylemezsek muhatabımızı kandırmış oluruz.” Bu da peygamber s.a.v’in emrine aykırı davranmış oluruz sâdatlar böyle bir şey yapmaz dedi. En son biri geldi araziye talip oldu. Gavs ona da aynı şeyleri anlattı. Adam ben onu hallederim dedi. Bir miktar para karşılığında araziyi aldı. Bir süre sonra köyde yeni gelenlerle eski sakinler arasında silahlı kavgada iki taraftanda insanlar öldü. Erkekler gurbete çıktı. Diğerleri göçtü.

Köyde yalnız birkaç ihtiyar kaldı ve o güzel köy çöle döndü.

Engin’den

**İnanmak ile inanmamak arasında incecik bir
uçurum vardır.**

Atlarsan inançlı olursun ...

Atlarsan inançsız ölürsün...

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

AŞİRET KAVGASI

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Kozluk'ta belediye başkanlığı seçimleri yüzünden iki aşiret çatışmış ve altı kişi ölmüştü. Aşiretlerden birinin reisi Gavs'tan (Abdulkakim El Hüseyini k.s) yardım istemişti. Gadiri köyünden kozluğa gidip, yardım isteyen ağanın evine yerleştik. Gavs; *"İdris git belediye başkanını camiye çağır bizde sizi orda bekliyoruz. Dikkat et... Eve yaklaşınca yüksek sesle kendini tanıtır ki senide vurmasınlar. Ben gittim. Eve yaklaşınca yüksek sesle kendimi tanıttım beni içeri aldılar. Onlara Gavs'ın kendilerini cami de beklediğini söyledim. Durum O kadar gergindi ki ölen altı kişinin cesetleri sokakta kalmış, kimse (taraflar) cesetlerini kaldıramamıştı. Belediye başkanı olan şahıs bana...*

"Git söyle gelmiyorum" dedi. Camiye gittim.

"Kurban gelmiyorlar" dedim.

Gavs hiddetlendi *"git söyle hemen gelsinler"* dedi. Tekrar gittim

"Gavs hemen gelmenizi istiyorlar" dedim.

İsteksiz bir şekilde kalktılar. Camiye gittik. Gavsımız bir gurubu sağ yanına bir gurubu da sol yanına oturttu. Onlara uzun uzun nasihat etti. Barışmalarını istedi. *"Hayır, barışamayız"* dediler. Gavs'ın yüzünün rengi değişti, doğrusu çok korktum.

Biraz sakinleşince onlara; *biz buraya kendimiz olarak gelmedik. Şunu bilin ki bir yanımda Hazret k.s. (Muhammed Diyaüddin) diğer yanımda Şah-ı Hazne (Ahmedul haznevi) vardır. Şayet kabul etmezseniz sizi onlara havale eder ve çeker giderim. Bu da sizin için hiç de iyi olmaz. Bir daha düşünün ve barışın dedi. Hava birden değişti, Sanki bir rüzgâr esti. "Peki, barışalım ama içerdeki adamlar ne olacak"* dediler.

Gavsımız *"cenazeleri hep beraber kaldıracaksınız. Cenaze ayrımı yapılmayacak. Büyük bir yemek verilecek. Yemekten önce oradaki herkes barışacak. Yemekte karışık oturacaksınız. Bizde savcı beyi ve kaymakam beyi ziyaret edeceğiz. Umarım onlar da bu barışı hükümet nezdinde onaylar gerekenleri yaparlar"* dedi. Kalkıp hükümet binasına gidildi.

Görüşmeler olumlu geçti onlar da gerekli yardımı yaptılar. Cenazeler sokaklardan kaldırıldı. Gerekli işlemler yapıldı.

Hep beraber defnedildi. Yemekler yendi. Herkes birbirini kucakladı.

Sâdatlar hayır dua ile ayrıldılar...

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ÂLİMİ SOKAN AKREP

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Sıcak yaz günlerinden bir gündü Arınç köyünde (Siirt ilinde) gölgesi ulu bir ağaç altında Gavs (Abdulkakim el hüseyini k.s) ilk halifesi Molla Ali ile birlikte oturuyorduk.

Kendisi yanına doğru uzanmıştı ve ayakları çıplaktı. Kendisi bana sadatlardan anlatıyordu sonra birden fark ettim ki çok zehirli akreplerden birisi Molla Ali'nin ayaklarına doğru geliyor. Ayakkabımı elime aldığımı fark eden mübarek "*hayırdır İdris*" deyince "*kurban çok zehirli bir akrep ayaklarınıza yaklaşıyor ona vurayım diye davrandım*"

Molla Ali

"Ona dokunma, bırak gelsin" buyurdu.

"Kurban Allah korusun, bu akrep siyah olanlardan bunun zehri öldürücüdür" dedim.

"Hacı İdris bırak gelsin, bize bu kapıda molla (ÂLİM) diyorlar, bakalım hakikat mı anlayalım."

(Âlimlerin kanı zehirlidir [hadisi şerif]) Bu hadisi söyledi ve

"Şayet iltifat ise bu kapıyı meşgul etmeyelim, böyle yaşamında anlamı yoktur" dedi.

Ben onun emridir diye edepten kıpırdamadım ama bir yandan da içim içime sığmıyordu ne yapacağım diye düşünürken, akrep halifenin ayağını soktu zehrini boşalttı o ise hiç kıpırdamadı.

Bu şekilde bir müddet durduktan sonra mübarek bana seslendi.

"Hacı İdris, hele bak bakalım Akrep'e ne oldu?" Dedi.

Akrep yaklaşık 1-2 metre gitmişti baktım o anda akrep olduğu yerde kendi etrafında döndü, döndü ve düştü gittim hemen baktım bir sopa ile dokundum gerçekten ölmüştü.

"Kurban akrep öldü" dedim.

Halife Molla ALİ 3 defa Elhamdülillah dedikten sonra,

"Gavs'ın kapısında yediğimiz ekmek boşa gitmemiş" buyurdu... *Başka bir günde camide oturuyordu Molla Ali aramızdaki samimiyete istinaden yanaştım ve kurban Gavs'ı Kasrevinin sofilerinin durumu nedir? Siz âlimsiniz bize bir şey söyleyin dedim*

Mübarek birden bir cezbeye kapıldı (hayde havare hayde havare havare)onun cezbe ve feryadından Herkes camide bir yerlere kaçıştı :-)

Sonra sakinleşince O soruyu soran kimdi? Dedi

Bende usulca benim kurban deyince;

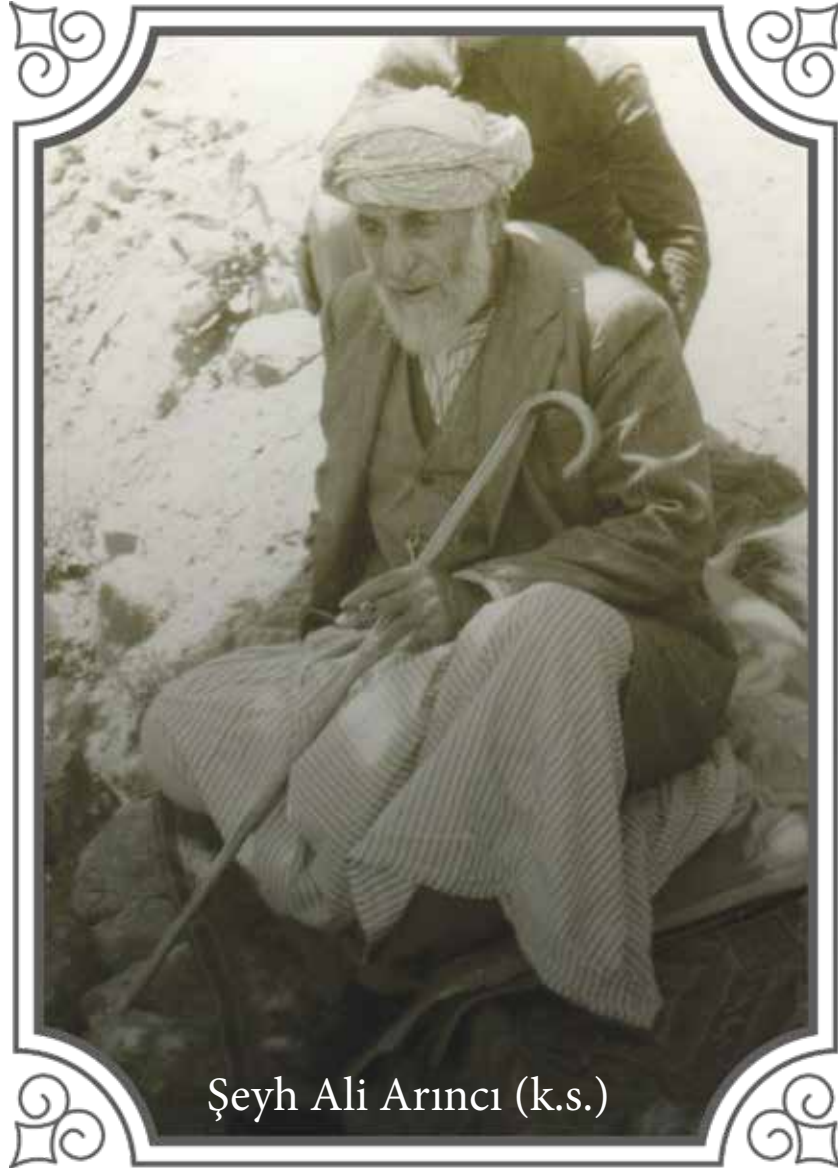
"Bak İdris eğer Allah Teâla bizi Sâdat-ı Kiram ile kıyas ederse, başta ben olmak üzere hiç birimizde

bir Müslüman kokusu dahi yoktur” dedi ve hıçkırarak ağlamaya başladı öyle ağladı ki onun o içten feryadını ağlayışını gören duyan herkes ağladı. Bir müddet sonra sakinleşince buyurdu ki:

“Eğer Allahu Teâla bizi bu zamanın insanı ile kıyas ederse, bir kısmı içkide bir kısmı oyunda, bir kısmı kötü işlerde, elimi Kuran’a basarım ki”

Gavs-ı Kasrevî’nin bütün sofileri HEPSİ EVLİYADIR

Engin’den

Şeyh Ali Arıncı (k.s.)

HACI İDRİS ANLATIYOR;

BU İNSAN İŞİ DEĞİL

Büyük oğlum ve bir küçüğü kardeşi oynarlar iken büyük oğlum yanan sobadaki kızgın demiri (şişi) kardeşinin gözüne değdirmiş. Bir feryat figan ile duruma vakıf olduk çocuğu kaptığım gibi Siirt devlet hastanesine yetiştirdim bir tane olan göz doktoru Osman beyi buldum ama çocuğun feryadı bütün hastaneyi inletiyor canı çok yanıyordu. Ne yapsam susmuyordu.

Dr. Osman baktı ve acı ile *“İdris bu göz gitmiş bari ötekini kurtaralım O da bir ihtimal burada olacak iş değil cerrahi operasyon gerekli burada gerekli donanımımız yok”* deyip sevk kâğıdı hazırladı ve *“acilen Diyarbakır’a yetiştir inşallah öteki gözünü kurtarırlar”* dedi.

Hiç zaman kaybetmeden Diyarbakır’a hastaneye vardık lakin vakit çok geç olduğundan doktorlar gitmişti çocuğun feryatlarından bizim hastanede daha fazla kalamayacağımızı diğer hastaları da düşünmek zorundayız sabahtan getirin dediler. Çocuğun canı öyle yanıyordu ki ağlamaktan bitap düşünceye kadar ağlıyor kendinden geçip acıdan bayılıyor şuuru gelir gelmez aynı acıyla bağırmaya ağlamaya devam ediyordu.

Başladık otel gezmeye lakin halimizi gören hiçbir otel bizi kabul etmedi yan yana iki oda verin beş fiyat alın dediysem de bizi kimse kabul etmedi.

Bu vaziyette nereye gidelim Ya Rabbi.

Aklıma sofi Dr. Ahmet (Ahmet ÇAĞIL) geldi evini biliyordum eski ve iyi arkadaşlık oraya yöneldik yakınına varınca siz biraz geri kalın ben gidip görüşeyim saat çok geçtir dedim varıp kapısını çaldım. *“Kim O?”* *“Aç hele Ahmet benim İdris”* deyince; *“Açar açmaz şşşttt diyerek bir adım dışarı çıktı ve “sessiz ol İdris içeride Muhammed RAŞİD var”* dedi. (Gavs Abdulhakim k.s oğlu) *“bizde yatmaya hazırlanıyorduk hayırdır bu saatte”* dedi bende yarı ağlamaklı halimizi arz ettim daha sözüm bitmemişti ki içeriden mübarek seslendi. *“O kimdir Ahmet İdris’in sesi geliyor gelen kimdir?”* Dr. Ahmet... *“İdris tir kurban”* dedi. *“Söyle gelsin”* deyince ağlayarak vardım ve bir çırpıda ağlayarak anlattım olanı biteni *“hele çocuğu al gel sakın ol telaş etme Siz Siirtliler çok telaş yapıyorsunuz”* dedi. *“Kurban çocuk çok ağlıyor sizi de rahatsız eder”* dediysem de *“hele sen al gel”* deyince koşarak aldım geldim.

Mübarek çocuğu kucağına aldı ve ona dualar okudu çocukta biraz sustu O arada yavaşça gözündeki bandı açtı ve Dr. Ahmet’e seslenerek *“sende terramisin var mı?”* (bir göz merhemi) *“Var kurban...”* *“Getir biraz sürelim şifa olur inşallah”* dedi ve güzelce sürdü sonra bana dönerek *“korkma bir şey yoktur sâdatlara teslim ol.”* *“Kurbanım”* dedim aynı anda çocuğun başı düştü ve uyudu... Bana vererek *“haydi şimdi yatın dinlenin”* dedi.

Hazırlanan odamıza geçip yattık korkum uyanıp feryat figan ağlamasıydı fakat baktım büyük bir huzur ile uyuyordu benim de kalbim sükûn buldu... Gecenin bir vakti çocuk baba tuvalete gitmem gerek deyince hemen götürdüm ve Suphanallah hiç ses etmiyordu oğlum... İşini görünce merakıma yenilip gözündeki bandajı açarak

Açık ve gören gözünü elimle kapatıp *“Oğlum bu kaç dedim”* 2 deyince *“Allah-u Ekber”* dedim *“canın acıyor mu?”* Dedim *“yok baba”* dedi. Sabaha kadar artık gözüme uyku girmede. Erkenden Dr. Ahmet’e haber edip hastaneye gittik. Sevk kâğıdını okuyan doktorlar hemen telaşlandılar ve ameliyathaneyi hazır edip çocuğu operasyona aldılar az bir müddet sonra doktor büyük bir hışım ile geldi. *“Ya kardeşim sen dalga mı geçiyorsun az daha ameliyat edecektik çocuğu al götür çocuğunu sevk kâğıdını yazan doktora da çok şeyler söyledi”* (kızdı)

Ben büyük bir sevinç ile hastaneden yola çıktım arabada da tekrar bandajı açıp bu kaç bu nedir

deyince hepsine doğru cevap verdi oğlum. Sevinç ile Siirt'e geldim ve eve varmadan hastaneye Dr. Osman'a göstereyim dedim.

Dr. Osman çocuğun bandajını açıp muayene edince bana döndü ve şaşkınlıkla *"İdris bu tıp işi doktor işi değil (İnsan işi değil) acilen bana bunu anlat"* dedi. Olanları anlatınca Dr. Osman *"haydi o zaman gidelim o zatı ziyaret edelim"* dedi *"şimdi çok geçtir sen de sabah namazına hazır ol ben de çocuğu eve koyayım"* dedim.

Sabah ezan ile yola koyulduk ve menzilde Gavs (Abdulahkim El Hüseyini K.s) ziyaret ettik. Dr. Osman çok güzel bir sofi oldu ve her fırsatta ziyarette bulundu. Tayini çıkınca son olarak ziyarete gitti ve Gavs k.s ona çok ikram etti ve çok samimi davranarak *"Osman yavaş git aman dikkatli ol abdestsiz olma"* diyerek uğurladı. Dr. Osman o yolculukta trafik kazası geçirdi ve vefat etti... Bu vaziyette Rahmeti rahmana kavuştu.

Engin'den

***Gönül hanene sâdatları çatı yaparsan
onlar senin gönlünü korur.***

Gönül Hanende himmet ve bereket artar.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

CAMİ ÇATI YAPIMI – BEREKET

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Gavsımız bir gün cami çatısını aktarmamız tamir etmemiz lazım “*bu işten anlayan yapacak olan var mı?*” dedi. “*Ben hemen ben yapayım kurban*” dedim. “*İdris sen bu işi yapabilir misin?*” dediğinde her zamanki gibi “*evet kurban çok güzel yaparım çok şahane yaparım*” dedim.

(aslında anladığım bir iş değildi lakin temelde düşüncem şuydu madem saadatlarda bir işe niyet ettiler murad ettiler evvel Allah o iş yerde kalmaz olur yapılır madem böyledir benim amelim ve ilmim yoktur o zaman o işe ben sebep olayım Sâdatların muradına gayretim olsun idi)

Hemen hazırlıklara başladık gavsın dediği gün çatıyı söküp yeniden aktarımını yapıp tamiri ve tadilatına başladık yani ustaları buldum malzemelerini temin ettim başlarında durdum bazen çıraklık bazen ustalık bazen de onlara şeflik yaptım nihayetinde sorumlu olarak koordinasyon sağladım sonunda gavsımızın istediği zaman da bitirdik elhamdülillah.

Açılış günü geldi. Namaz öncesi beklemeye başladık. Tam o sırada sofı Sado geldi (sofı sado Gavsımız dan önce 3 Sâdat görmüş gavsın çok hürmet ettiği çok nazlı ve yaşlı bir sofıydı.) “*İdris cami bitti mi?*” “*Bitti kurban*” dedim. “*Aç o zaman bakacağım*” dedi. Ben hiç tereddüt etmeden “*olmaz kurban Gavs girmeden kimse bakamaz...*” “*İdris bana da mı bunları diyorsun*”

“*Beli (evet) kurban sana söylüyorum Gavs tan önce olmaz*”

“*Seni Gavs'a şikâyet ederim bak...*” Sustum... Anladı ki açmayacağım büyük bir hışım ile gitti biraz sonra Gavsımızın yanında cemaat ile beraber geldi daha kimse bir şey demeden sofı sado hakikaten herkesin huzurunda beni Gavs'a şikâyet etti... “*Bu bana kapıyı açmadı*” diye.

Gavs “*İdris cami bitti mi*” dedi... “*Gavsımın himmeti ile bitti kurban*”

“*Haydi, aç o zaman.*» «*Olmaz kurban*” dedim.

Gavsımız hemen sofı sado'ya dönerek “*bak sofı sado bu İdris kapıyı bana da açmıyor (sen ona kızma)*” dedi sonra bana dönerek “*peki sen ne istiyorsun*” dedi.

“*Kurban böyle açılışlarda büyükler küçüklere hediye teberrük ve bahşîş verirler böyle zamanlar her zaman ele geçmez.*” Gavs tebessüm ederek “*doğru*” dedi. Cüzdanını çıkarıp bana kâğıt para verdi ve;

“*İdris bu Saadatların parasıdır bunu harcama cüzdanında tut sende olduğu sürece senden bereket eksik olmaz.*”

Şimdi oldu mu? *Beli kurban beli (tamam kabul anlamında)*

Hep beraber camiye girdik Gavs'ın keyfi geldi.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ÇENABİ KURBAN ÇENABİ... (OLMUYOR KURBAN)

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavsımızın ilk halifesi Molla Ali çok âlim çok gayretli mert, cömert bir insandı fakat diğer vasıflarından daha baskın ve tanınan özelliği cellali bir insandı şeriatsızlığa tahammülü olmayan dini hassasiyetleri yüksek ve de keskin bir zattı.

Teslimiyeti ve sadakati tartışılmazdı bunun en bariz örneğini birçok arkadaşımız gibi bende yaşamışım.

Bir gün kasrik'te camide Gavs sohbet ediyor. Biz de 30-40 kişi kadar dinliyoruz aramızda Molla Ali'de var. Sohbetin çok muhabbetli bir yerinde Gavs'ın sözlerinin şeriata aykırı olduğunu düşünen M. Ali ayağa kalktı ve heybet ile "bu şeriata aykırıdır kurban bu olmaz" diye bağırmaya başladı. Gavs ona baktı tebessüm ile devam etti. Bu durum M. Ali'nin gayretini ve celalini daha da arttırdı camide yerinde duramıyordu oda yetmedi hızını alamayıp dışarı çıktı ve avazı çıktığı kadar bağırmaya devam etti.

ÇENABİ KURBAN ÇENABİ

Yani olmuyor kurban olmuyor... Bu olmaz şeriattır gayrettir dindir itikattır anlamında bağırıyor bir türlü havsalasına (zihnin anlama gücü) (Aklına) sığdıramıyor ilmi terazisi tartmıyor gönlü kabul etmiyordu sohbeti...

Bu arada cemaatin çoğu M. Ali'nin itiraz ettiği sohbe muhabbet ve cezbe ile "kurban ben kurban ben ben kurban olayım" diye avazı çıktığı kadar bağırıyorlardı. Teslimiyet ve sadakatlerini arz ediyorlardı.

Bir tek M. Ali itiraz halinde idi hem de ne itiraz.

Gavs bir müddet daha devam etti ve sohbeti bitince istirahat çekildi.

Molla Ali kendini dışarı atmakla kalmadı kasrik dağlarında sesi yankılanmaya başladı. Bu durum gece boyunca devam etti sesi dağın bir o başından bir bu başından yankılanıyordu ona yardıma da gidemiyorduk.

Gavs ona bir şey yapmayın iyi olacak merak etmeyin demişti.

Molla Ali Sabah ezan ile camiye geldi. Üstü başı yırtılmış her yeri çizik yara bere içinde (orada kısa dikenli bitkiler maki tabir edilen dikenli ağaç toplulukları vardı) o haline bakarsanız perişan bir haldeydi sanki o insanlıktan çıkmıştı fakat yüzüne baktığınızda onda sonsuz bir sükûnet hali vardı ona ayrı bir güzellik inmişti resmen

Mihrap ta oturan Gavs'a yöneldi.

Büyük bir pişmanlık damlalar halinde yağan gözyaşları, derin bir huzur havsalası tamam, anlamış bir akıl, teslim edilmiş gönül ile özgürlüğe kavuşmuş özgürce olmuş bir ruh hali ve teslimiyeti ile

Gavs'ın önünde boynu düştü herkesin anlayacağı ve duyacağı şekilde,

BELİİ KURBAN BELİİ

Tamam, anlaşıldı kabul edildi kurban dedi.

Gavs onun abdestini bekledi. O camiye girince namaz başladı ve bu olaydan kısa bir müddet sonra Molla ALİ Gavs'ın ilk halifesi oldu.

NOT : Bu olayın olduğu sene tren ile Gavsımız ile hacca gittik bende trende yemeğini yapıyordum bir ara yemek yaptığım ispiertolu ocağın ispiertosu bitti...yan kompartımanlarda bizim arkadaşlarımız da vardı onlardan ocaklarını alayım da yemek yarım kalmasın durumu açıklayıp ocaklarını istedim “aaa bizde yapıyoruz bize kalmaz ispierto biter” deyip Gavsı ocaklarını vermediler. M.Ali'nin itiraz ettiği sohbetle onlar, camide en çok biz kurban biz hazırız diye bağırarak arkadaşlardı. :-)

Engin'den

***Herkes onların duasını kendi menfaatine
uydurmaya çalışıyor....***

***Halbuki onlar Allah'ın razı olduğunun dışında bir
menfaat tanımıyorlar...***

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

HAYVAN TİCARETİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Biz O yıllarda ailece hayvan ticareti ile uğraşıyorduk. Bu konuda da oldukça büyük deneyimimiz ve ticaretimiz söz konusuydu. Tren vagonları ile İran'a hayvan sevk edip satabiliyorduk.

Genellikle Kars ve çevre illerden sürüler halinde hayvan alıp 17 (gün) konakta Siirt'e getirip burada hayvanlarımızı satıyorduk. Gavs'a da gidip geliyor sofilerle muhabbetimiz, sohbetimiz çok güzeldi. İşlerimiz de iyiydi elhamdülillah.

Bu zamanlarda bir zaman yine sürü halinde hayvan alımı gerçekleştirdik. Kars'tan Siirt'e geldik yalnız hayvanları pazara çıkardığımız zaman bakınca gözlerimize inanamadık. Çünkü bu hayvanları bizim almamız mümkün değildi. Hayvanlar bakımsız çelimsizdi halbuki biz onları alırken hepsine baktık inceledik ve beğenerek aldık üstelik biz bu konuda tecrübeli tüccardık. Lakin son gördüklerimiz hiçte hoş değildi. Biz bu hayvanlara verdiğimiz parayı istemek şöyle dursun yarısını bile talep edemezdik.

Zaten hayvan pazarında herkeste şaşıtı bu işe ve biz doğal olarak zarar ettik. Tekrar başka bir alıma gittik bu defa daha da dikkatli bir şekilde inceleme bakma sonunda hayvanlarımızı aldık ve yine 17 konakta (gün) Siirt'e geldik hayvanları pazara çıkardığımızda suphanallah yine aynı manzara ve yine aynı konuşmalar ve tekrar büyük bir zarar daha ettik.

Üçüncü sefer de aynı olaylar yaşandı ve biz artık ne yapacağımızı şaşırdık ticari olarak ettiğimiz zararlara mı itibar zedelenmesine mi yanalım yoksa bu kadar tecrübe ile bu başımıza gelenlere mi şaşalım hâsılı olanlara bir anlam veremedik... Düşündük düşündük ve

Doğruca Gavs'a gittik

“Hayvanları alırken bize aslan kaplan deve gibi böyle güçlü, semiz ve güzel gözükiyorlar lakin pazara satmaya getirdiğimizde ise pisik enik ve bakımsız, bitkin gözükiyorlar ne oluyor anlamıyoruz ne yapacağımızı bilmiyoruz” dedik. Durumumuzu anlattık... Mübarek baktı bize tebessüm ile

Bir daha hayvan ticaretine gittiğinizde niyetinizi şöyle yapın (Şahı hazne adına alıyorum getirip hayvan pazarında satarken de Şahı hazne adına satıyorum diye niyet edin dedi)(Şahı hazne: Gavs k.s vefat eden şeyhi Ahmed El Haznevi k.s... Gavsımız bütün iyilik ve güzellikleri ona atfederdi) inşallah iyi olacak dedi.

Hakikaten bir sonraki gidişimizde pazarda Gavsımızın tarifi gibi niyet edip aldık getirip sattığımızda da öyle niyet edip sattık elhamdülillah çok kısa bir zamanda kâra geçtik ve ticari itibarımıza tekrar kavuştuk

Gelip durumu kendisine bildirdiğimiz de “Sâdatların himmeti büyüktür” dedi...

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

GAVS'ın İLAÇLARI

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Karlı bir günün sabahı Kasrik'e gittim, köye vardım. Elime birkaç ilaç kutusu verdiler. Dediler Hacı İdris, Gavs Hz.lerinin tansiyon hapları bitti. Git Siirt'ten al gel. Mübareği ziyaret etmeden tekrar geri döndüm. Siirt'te tanıdık bir eczaneye gittim, ilaçları aldım tekrar Kasrik'e doğru yola koyuldum. Fakat bu arada mevsim kış ve aralıklarla kar yağıyordu.Vakit geçtikçe kar şiddetini iyice arttırdı Ziyaret'ten Baykan'a kadar kendimi zor attım. (Veysel Karani Hz'in türbesinin bulunduğu yere Ziyaret deniliyor).Bu arada Baykan'dan öteye Bitlis'e kardan tipiden gitmemin imkânı yoktu .Yola devam etmek mümkün değildi.

Baykan da tanıdığım fırıncı bir arkadaşım vardı(Ammo Kitta adında).benden yaşça büyüktü Onun yanına gittim. Hayırdır İdris, bu karda kışta ne işin var? Ben ona durumu izah ettim. İdris bu hava da gidemezsin.Bu akşam kal misafirim ol ,akşam fırını kapatır bize gideriz. Sabaha Allah kerim dedi.

Ben tamam deyip akşam namazını kılmak için camiye gittim. Namazdan sonra rabıtaya kaldım, imam beni beklemiş. Ben rabıtanı çıktığımda imam dedi ki:- Hacı sen yabancı mısın? Evet dedim. İstersen bu akşam burada kal dedi. Soba var,şurada odun var. Bir kaç battaniye ve eski halılar var. Onları üstüne atar yatarsın. Yatsı namazından sonra sen cemaatten geride kal ben sana anahtarı veririm, burada yatarsın. Sabah cemaat gelmeden sen bir yerde saklan, cemaat geldikten sonra sende aralarına karışsın,kimse farkına varmaz inşallah.

Ben tamam diyerek fırıncının yanına gittim. Fırıncıya bana iki çay bardağıyla çaydanlık ve çay ver. Ben kendime kalacak bir yer buldum. Orada kalacağım sende ısrar etme ben böyle daha rahat ederim dedim. Sağ olsun peki deyip ısrar etmedi.Bende yatsı namazı için camiye gittim. Namazdan sonra imamın dediği gibi cemaatten geride kaldım. İmam bana kocaman bir anahtar verdi.Dedi kapıyı arkadan kilitle, aman kimse görmesin, benim başımı ağrıtmı. İmam gittikten sonra kapıyı kapattım ve anahtarı iki kez çevirdim. (eski çift kapıların arkasına kalas koyarlardı) Kapının arkasına kalası da taktım. Sobaya iki odun attım. Çayımı demledim. Baktım iki tane çay bardağı var .Kendi kendime dedim ki” Yahu ben bir kişiyim, fırıncıdan niye iki bardak aldım ? Neyse vardır bunda bir hayır diyerek çayımı içtim. Baktım vakit erken, kalkıp biraz kaza namazı kılayım dedim.

Namaz kılarken birden kapı açıldı. İçeriye biri girdi ve tam arkamda durdu. Hiçbir şey söylemiyor,hiçbir şey yapmıyor,öylece arkamda duruyordu. İçimi bir korku kapladı. Namazıma devam ederken aynı zamanda kendi kendime: Bu kimdir ki kilidi iki sefer çevirdi, arkadan kalası aldı, kapıyı açtı şimdide arkamda duruyor. Korkumdan namazı uzattım ama arkamdaki de hiç ses çıkarmıyor öylece duruyordu.

Namazdan çıkış selamını öyle verdim ki başım arkaya kadar döndü ve gördüm genç birisiydi (yani insan ohhh) diyerek öbür tarafa da selam verip namazdan çıktım ve o genç adamı kolundan tuttuğum gibi hiçbir şey söylemesine müsaade etmeden kapının dışına çıkarttım ve kapıyı eskisi gibi iki kere kilitleyip çift kapıyı tutan kalası da arkasına koydum derin bir nefes alarak kendimi topladım ve

(Hacı İdris'i tanıyanlar çok cesur gözü kara yiğit bir insan olduğunu söylerlerdi...öyleydi)

Genç adama dedim ki:- Sen kimsin? İçeriye nasıl girdin?Bu kapıyı nasıl açtın?Adam da bana:-Hacı idris amca kapıyı aç, beni bu havada dışarıda nasıl bırakırsın? Ben kapı falan açmadım. Elimle itekledim kapı açıldı.tamam oğlum sorularıma cevap ver seni içeriye alacağım

Sen beni nerden tanıyorsun? Demin kapıyı nasıl açtıysan, şimdide aç içeri gir dedim. Adam:-Hacı ağabey, ben bir şey yapmadım, vallahi elimle itekledim sadece, kapı açıldı. Dışarısı çok soğuk, üşüyorum lütfen aç . Aç sana söyleyeceklerim var deyince ..hah bak bende onu merak ediyorum evlat dedim.(Bu normal değil işin içinde başka bir iş var onu anladım) ve kapıyı açtım. İçeriye aldım kapıyı tekrar kilitledim, kalası yerine taktım

Ayağında pantolonu, üstünde incecik beyaz gömleği, kafası traşlı genç birisi duruyor karşımda. Dedim:- Oğlum bu ne hal? Bu havada bu halde sen ne arıyorsun? Derdin ne?

Onu ısıttım açlığını giderdim çay koydum anlat bakalım oğlum bu nedir ??? (ikinci bardağın sahibi de gelmişti :-))

Hacı amca ben Asım başçavuş'un askeriyim. Bize hep Gavs Hz'lerini anlatırdı. Onun muhabbeti beni öyle sardı ki Bende kendi kendime söz verdim askerliğim biter bitmez ilk işim Gavs'ı görmeye ziyaretine gideceğim.

Ziyaret kadar geldim (Veysel karani Hz. kabrinin olduğu yer) fakat hava muhalefeti çok oldu insanlar yola çıkmamı istemedi bende rabıtaya oturdum ve istimdat istedim sonra içim geçmiş uyku uyanıklık arasında bir ses bana Oğlum Baykan'a git, oradaki camide Hacı İdris var o sana yardımcı olur. Bende kalktım buraya kadar geldim.

Kapıyı elimle itekledim, içeriye girdim, ben kilit falan açmadım. sobaya odun attım, Çaylarımızı içtik tamam oğlum şimdi konu anlaşıldı yalnız yol çok ağır oldu sabaha kapanır açılınca gideriz dediysem de olmaz hacı abi ben daha geri dönmem beni buraya kadar getiren seni bulduran bizi kavuşturabilir diye ısrarını ve kararlılığını görünce hayr olsun sabah olsun bakalım dedim ve cami, imamıyla yaptığımız pazarlığı ona da anlattım şimdi yatalım, sabah cemaat gelmeden kalkalım tamam dedi.

Camide sobanın yanında yattık.İmam daha gelmeden kalkıp abdestimizi aldık. Kapının arkasından kalası aldım ve bir köşeye saklandık.Önce müezzin ardından cemaatle beraber imamda geldi. Kimseye görünmeden cemaatin arasına karıştık ve sabah namazını kıldık.

Namazdan sonra Hacı amca hadi Gavs'a gidelim dedi.Bende Hele dur oğlum,önce senin üstüne giyecek bir şey bulalım deyip doğruca fırıncıya gittik.Fırıncıya, bu gencin giymesi için bana bir ceket bul Kasri'ke gideceğiz dedim.sağ olsun getirdi ama yine de kıyafetleri yeterli değil.Bu havada yola çıkmayın hele sabredin kar yağışı biraz dursun bak araçlar da işlemez dediysele de yok biz hazırlığımızı yapıp gideceğiz dedim

Fırından yeni çıkmış bana dört tane açık ekmek ver dedim. (açık ekmek lavaştan biraz kalın) Ekmeklerin birini göğsüme birini sırtıma bağladım. Aynısını ona da yaptım ve yola çıktık.

Fakat kardan tipiden gözümüzü açamıyoruz.Ne kadar gittik bilmiyorum.Bu arada yolumuzu kaybettik diye de korkuyorum.Şıkarım köprüsünün oralarda olmamız lazımdı Baktım bu genç:- Hacı amca çok yoruldu, uykum geliyor biraz şurada dinlenelim dedi. Eyvah! Baktım çocuk donuyor. Sakın! Oğlum durursak donar ölürüz.

Aklıma oralarda bulunan eski değirmen geldi lakin göz gözü görmüyor öyle bir hava var ki etraftaki hiçbir şeyi seçemiyoruz oğlum Etrafa iyi bak. Buralarda bir değirmen vardı ama nerde?

Bir yandan bakmaya etrafta bir şey görmeye çalışıyoruz bir yan dan da ben içimden (Bu çocuğu bana gönderdiniz muradınız nedir bilmiyorum... Kurban yetiş dardayız yolda kaldık bizi buralarda koymayın el aman el aman Yaa Gavsı zaman diye feryat ile istimdat istiyorum)

Bu feryatlar ile istimdat (yardım) isterken birden altımızdaki kar kütlesi yıkıldı bir çukura düştük. Baktım ki subhanallah tam değirmenin kapısının önündeyiz. Kapıyı tekmeyle vura vura açtım. İçerde çalı çırpı, odun ,soba boş çuvallar velhasıl yaşam için ne lazımsa topladım

Sobayı yaktım. Yaktım çocuk yavaş yavaş ısınmamız gerektiğini bilmiyor direk ateşin başına gitmek istiyor onu zor durdurdum tuttum.gerçekten çok üşümüş donmak üzereydik yavaş yavaş ısındık kendimize geldik. Namazlarımız kılıp boş çuvallardan kendimize yatak ve yorgan yaptık şimdi yatıp dinlenelim demeye kalmadan sığağda gören vücudumuz artık daha fazla direnmeden uyuduk

İçeride ne kadar kaldık ne kadar uyuduk bilmiyorum (tahminim 2 gün) ekmekleri parçalara ayırdım acıktıkça o parçalardan yedik birlikte kar sularını erittik içtik öyle kar yağmıştı ki kapımızı tamamen kapatmıştı kapı önümüzü açık tutmak için çok uğraştık

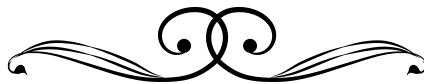
Karın durmasını beklemekten başka yapabileceğimiz bir şey yoktu.bir sabah genç dedi ki:- Hacı İdris amca, dışarıdan uzaktan motor sesi geliyor.bekledik ses yakınlaştığında dışarı çıktık baktık ki köy hizmetlerinin greyderi yolu açıyor. Seslendim el ettim greyder operatörü beni gördü tanıdı. (Hacı İdris Siirt köy hizmetlerinden emekli olmuştu.)

Hayret ile Hacı İdris ne işin var bu Allahın dağında.yanındaki bu genç kimdir ?kısaca hikayemizi anlattım oda şaşıtı ben de :-)

anladım ki ilaçlar bahane saadatlara beni daha köye girmeden geri çevirdiler ki yolda bu gence yardım edeyim Gavsı görmek arzusu ile yola çıkmış bu insanı selamet ile kendilerine ulaştırayım...Allah için yola çıkan yolda kalmaz dedikleri bu olsa gerek dedim

Oradan Siirt'te geri döndük.Genç sofıyı bir hafta misafir ettim. Ondan sonra Kasri'ye Gavsımızı ziyarete gittik, O gence ikram ve iltifat ettiler.....Evet ilaçları da götürdük.

Engin'den

Büyük sözü (mürşit) dinleyen yolda kalmaz.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

KASRO

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs şeyhi Ahmet El Haznevi (Şah-ı hazne) hazretlerine mutabaat (benzesin) olsun hem de hayvanlarla beraber otağa çıksın diye bir çoban köpeği getirtti şahı haznenin köpeğinin adı Hazro idi.

Bunun da adı olsun KASRO dedi ve adını bıraktı.

Zamanla kasro çok güzel akıllı bir köpek oldu büyüdü serpildi birçok sofinin neşe kaynağı oldu bizimle oyunlar oynar sofilerin muhabbetine eşlik ederdi hele Gavs'ı gördüğünde bambaşka bir canlı olurdu.

Hiçbir eğitim almamasına rağmen Gavs otur dediğinde hemen otururdu yoksa Gavs'ı gördüğü anda öyle neşelenir öyle hareketler yapardı ki hepimiz ona hayran olurduk. Sonrasında Gavs'ı gözleri ve tüm vücudu ile takip eder her an tetikte ondan bir ses bir nefes beklerdi (birçok kez kendime: İdris bu mu hayvan sen mi? belli değil bari bu kapıda Gavs'ın önünde şu Kasro kadar ol yahu diye çok sitem etmişliğim var kasro'nun önünde.

O hayvanın ahvali hepimize ibret olurdu.

Gavs vefat ettiğinde menzile getirildiği andan itibaren (hatta çobanın söylediğine göre Ankara'da vefat saati itibarı ile) kasro'nun davranışları değişti diyor. Gavs'ın defnine kadar her aşamada en yakında olmaya çalıştı. İnsanlara zarar vermeden korkutmadan öyle bir hüznü ile dolaştı ki aramızda onu gören herkes ona saygı ve sevgi ile yol verdi Gavs'ı namaz için camiye aldığımızda biliyormuş gibi kapıdan girmedi ama kapıdan da ayrılmadı

Gavs'ı makamına defnettığımızda ise kasro'yu kimse Gavs'ın kabrinden ayıramadı neler yaptıysak ayrılmadı et verdik süt verdik ne verdiksek ve asla ağzına bir lokma koymadan bizler ısrarcı olunca ise ve öyle baktı ki bizlere gözleri yaşlı sanki "Gavs vefat etti siz onu sevmiyor muydunuz? bana ne diyorsunuz?" der gibi)

KASRO bu keder ve acı ile gün gün eridi ve bu ahval ile vefat etti hep kıtmir hikâyeleri duymuş ona taaccüp etmiştik kasro yu görünce kıtmir'i anladık

Engin'den

Sâdatın sofilerinden (ama sofilerinden)

zarar gelmez ama,

yarımlardan ve diğerlerinden kendini sakın ve koru.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

PROSTAT AMELİYATI

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Hacı baba bana prostat ameliyatı sebebi ile gelmişti. Prostat rahatsızlığı onu muzdarip etmeye başlayınca sâdatlara gidiyor ve izin alıyor onlarda Hacı İdris'i bana yönlendiriyorlar

Tıp ta uzmanlığım olan bu alanda sayısız ameliyat ve cerrahi müdahale gerçekleştirmiş bir uzman doktor olarak gerekli tetkik ve kontrollerden sonra cerrahi müdahale için hazırlıklarımızı bitirdik ve ameliyata girdik. Yapılması gerekenleri yaparak ameliyatı başarılı bir şekilde bitirdik. (detay: Cerrahi müdahale esnasında erkeklerde sertleşmeyi sağlayan kasların birisinde bir yırtılma olduysa da orayı da tamir ederek yarayı kapattık). Prostat ameliyatlarında prostat ne kadar kazınarak alınsa da az bir ihtimal de olsa bir miktar kalma riski her zaman olabiliyor bu tip ameliyatlarda doğal bir süreçtir...

Hacı baba sağlıklı bir şekilde ayaklandı ve bir zaman benim özel misafirim olarak tedavi sürecinde bizim ile kaldı.

Onun farklı bir maneviyat anlayışı olması hasebi ile hep merak ettim acaba ameliyatımız nasıl oldu? Bunun ile ilgili manevi âlemden ona (müdahale, bilgi, hissiyat oldu mu? diye) birçok defa şahit oldum ki hacı baba sadatlardan habersiz iş yapmazdı ve onlar da onu hiç bir zaman darda zorda bırakmadılar. Bir gün beraber bir yere giderken arabada sordum; “*Hacı baba ameliyat nasıl oldu ağrın sizin ne durumda?*” “*İyidir Yakup eline sağlık oğlum*” dedi. Devamında “*peki sadatlardan bir haber müdahale var mı?*” dedim yok falan dediyse de baktım bir şey var ama söylemiyor. “*Yok, yok söyle neyse bende bileyim doktorun olarak emin olayım şu sıralar sağlığını ben ilgiliyim vebal olmasın*” deyince;

Bana dönerek “*Dr. Yakup Ameliyatta bizim erkekliği az daha söndürüyordunuz çok şükür sâdatlar yetiştirdi de diktiler onardılar bizi... Öylece sıkıntı ortadan kalktı yoksa sizinle çok fena kavga edecektik yani anlayacağın seni benim elimden kurtardılar*” deyip güldü...

BEYİN AMELİYATI

Bir başka zaman da ise Hacı baba memleketi Siirt te beyin sarsıntısı geçirmişti kontroller için sâdatlar onu bana göndermişlerdi bende hastanede gerekli cihazları hazırlayıp diğer uzman doktor arkadaşların nezaretinde Hacı babayı beyin ve beden tarama (Tomografi) makinasına koyduk. Makinadan çıkarken yatmakta olan hacı baba eller bağlı pür edep şeklinde çıktı onun o hali normal hasta yada bir insan halinden farklıydı uzun seneler onu tanıdığım için diğer insanlar fark etmediler ama ben anladım ki makinanın içinde bir şeyler olmuş ve bu tıbbi bir durum değildir. :-)

Tetkikler bitti filmler raporlar Uzman Dr. görüşleri görüşmeleri derken şükür bir sıkıntı, rahatsızlık olmadığı ortaya çıktı biz hastaneden ayrıldık... Arabaya binince muhabbetle bana dönerek “*Dr. Yakup sizin burada misafirlere çay ısmarlamıyor musunuz?*” deyince “*olur mu Hacı baba aman sen iyi ol da sana hemen demlik demlik çay yapalım*” diyerek Namaz ve çay için merkez vakfa doğru yola çıktık

Yolda kendisine hastanede cihazda kontrol esnasında halindeki değişiklikleri ve gördüklerimi anlattım hacı baba içeride ne oldu? deyince (tam bu esnada Gideceğimiz yere vardık ve kapısında

durduk. Aracı stop edip ona döndüm ve gözlerinin içine bakmaya başladım) Baktı tüm tespitlerim yerinde ve doğru kaçacak yeri kalmadı. Aramızdaki samimiyete istinaden artık söz kalmamıştı başındaki hacı takkesini çıkarttı başını bana doğru eğerek başının ortasına bakmamı söyledi. Başının tam tepe noktasında 1 cm lik bir kızarıklık var. “Dr. orada bir şey var mı?” Dedi. Bende anlattım Hacı baba devam etti “siz beni cihazın içine koyunca başıma sâdatlar geldiler sana gösterdiğim yerden kafamı deldiler ve bir sürü şiş soktular çıkarttılar ve içinden kahve telvesi gibi tortular çıkarttılar sonrada kapattılar işte o kızarıklık oradan... Beni pür edep görmene gelince onların huzurunda ister istemez insan edebe geçiyor ondandır... Elhamdülillah iyi olduk Sâdatların himmetiyle” dedi. Sonra gülerek “yahu Dr. Yakup sizin bu çayınız da ne kadar pahaliya mal oluyormuş yahu hala bize çay vermedin” diyerek muhabbet ile vakfa girdik.

AMBAR YAPIMI

Başka bir zamanda ise ona muhabbet ile

“Hacı baba sende yaşanmışlık çok sâdatlar ile çok zaman geçirmişsin sana ilginç gelen yaşadıklarından bize anlat da ufkumuz genişlesin” dedim. Tamam dedi hemen hatırına gelen birisini benim ile paylaştı.

“Gavsımız (Abdulkhakim el hüseyini) bir gün beni Öğlen namazı çıkışı çağırarak kasrik'te caminin altına götürdü ve İdris İkinci namazına kadar buraya bir ambar yapmamız beton atmamız lazım dedi. Beli kurban dedim ama bir yandan da baktım kocaman alan nasıl yapacağız anlamında. Gülerek merak etme sofiler de sana yardım edecekler dedi.(alan büyük zaman iki namaz vakti aralığı bir sürü taş taşınması gerek beton karılacak atılacak... Olur değil yani) "İçimden her zamanki gibi vardır bir bildikleri İdris sen sana söyleneni yap teslim ol gayret et sâdatın işi yerde kalmaz Ya Allah deyip başladım ki elinde bir el arabası ve arabada iki üç taş ile bir piri fani ihtiyar bir sofi geldi İdris sen misin? Gavs beni sana yardıma gönderdi dedi bende senden başka gelen var mı? deyince yok dedi ihtiyar sofi. Beni aldı bir gülmek halimiz gülmenin de ötesine geçti ben inşaatçı değilim yardıma gelen ihtiyar sofi ise 10 kg bir taşı kaldıracak dermanı yok bu vaziyette güle güle işe başladık...

İhtiyar sofi taş getiriyor ben beton altını hazır etmeye taşları yerleştirmeye çalışıyorum. Biz böyle çalışırken birden çalıştığımız alanın ambiyansı havası değişti içeride farklı bir hava esmeye başladı gelen taşlar kayaya ağır ve büyük taşlara dönmeye gelmeye başladı.

Sonra baktım bizden başka görünmez başkaları da varmış gibi taşlar benim dışımda da döşenmeye başladı çünkü ben bir taş koyuyorum yanına pat pat pat diye 5-10 taş konuyor görünmez birileri ya da görünmez bir el bize acayip yardım ediyor. Bir müddet şaşkınlıkla olanları izledim sonra akışına bıraktım ve taş döşeme ve beton dökme işi müthiş bir hızla devam etti taşlar döşendi harç karıldı beton döküldü ambar Gavs'ın istediği gibi oldu ve ikinci namazına işimiz bitti

(aklen ve mantiken bu kadar zamanda bu iş mümkün değildi)

Gavs namaza geçerken bakmaya geldi çok memnun oldu. İdris elinize sağlık çok güzel olmuş bak hem de yetişmiş deyip bizi takdir ederken içimden gülerek yahu kurban bu ihtiyar ile biz bu işi bir ayda ancak yapardık diye geçirince Gavs tebessüm ederek sofiler yardım edecek demiştik ya (ama hangi sofiler :-))Deyip ikinci namazına camiye yürüdüler bizde o yaşlı sofi ile işi bitirmenin gururu ile arkasından camiye çıktık Elhamdülillah”

NOT : Bu kıssalar Hacı İdris'in sevdiği yakın dostu ve arkadaşı bazen de doktoru olan Uzm. Dr. Yakup Ziya Genç'tendir. Onun tabiri ile Hacı baba ile bizzat yaşadıkları ve dinledikleridir...

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

KURBANLAR

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavsımız ziyarete gittiğim bir zamanda mübareğe iki adet koç kurban edilmek üzere gelmiş Gavs “sâdatlara 2 kurban geldi bunları kim yapabilir” deyince ben hemen atlayıp “ben yapayım kurbanım” dedim (normal de beni kan tutar ve azıcık bir kan görsem bayılırım) “sen bunları güzel yapabilir misin?” dedi “beli (tabi tamam) kurbanım çok güzel çok şahane yaparım” dedim. “İdris bak biz bunların postunu seccade yapacağız onun için derilerini güzel çıkartın zarar görmesin delik olmasın.” ”Beli kurban başım üstüne haydi o zaman hayvanlar bahçede ağacın altında bağlıdır” dedi.

Ben bahçeye indim maşallah koç gibi koçlar bayağı büyük hayvanlar pek beğendim (eski bir hayvan tüccarı olarak) oturdum aralarına sarıldım onlara aldı beni bir düşünce ben bunları kesemem kesecek var mı da diyemem işi halledeceğim diye ortaya atlamışım...

Ne yapayım başladım onlar ile sohbete vay siz buraya nasıl gelmişsiniz aman da nereden gelmişsiniz siz Gavs'a kurban mı? Olacaksınız ne güzel ne güzel diye hem ağlıyor hem de böyle onlara hatır yapıyordum. Arkamdan bir ses; “kurban o koçlara ne olacak?”

Hemen toparlandım baktım güçlü kuvvetli babayiğit birisi “bunlar Gavs'a kurban olmaya gelmişler kesilecek dedim.” O yiğit insan “hacı abi ne olur ben yapabilir miyim sana yardım edeyim” deyince “peki sen hayvan kesebilir misin? Bu konuda tecrüben var mı? Bunlar Gavs'ın kurbanları öyle her adama elletmem ayrıca derileri de özel olarak çıkarılması gerek Gavsımız bunlardan seccade yapacak anlayacağın bu öyle herkese verebileceğim bir iş değildir” dedim.

(işin aslı zaten adam arıyorum ama adamı anlamak ve ne kadar yapabilir diye meraklan yapıyorum)

“Hacı abi ne olur bana müsaade et benim de bu kapıya bir hizmetim olsun. Başka işten anlamam ben kasabım bu benim işim” deyince (içimden bir ooh geçti lakin) “tamam da ne kadar usta olduğunu nereden bileceğim?” Deyince; “Kurban ben Erzincan mezbahanesinin baş kasabıyım emrimde de şu kadar kasap çalışıyor sen hiç merak etme ben aynı Gavsımızın tarifi gibi yapacağım” deyince “tamam o zaman bir abdest tazele de gel bakalım” dedim. :-)

“Söyle şimdi malzeme ne istiyorsun” dedim. “Bir iki bıçak bir çengel ve az bir ip bulabilir misin?” Deyince tamam dedim ve onları temin edip geldim. Maşallah ilk hayvanı öyle bir çabuk kesti ki ben ne olduğunu anlayana kadar tulum olarak derisini çıkarttı. Ve hiç

bıçak kullanmadan da derisini çıkarıp buyur al hacı abi dedi. Hemen ikincisini de aynı şekilde bitirdi bitirecek baktım ben hiç bir şey yapmıyorum hemen elime bir bıçak alıp bitmiş olan deri çıkarımına yardım edeyim diye ucundan dokunayım derken deriyi deldim şşşt dedim...

Kasap sofi tertemiz iş yaptı ben de karışmasaydım pek güzel olacaktı kasap sofi bana çok teşekkür etti çok dua etti minnettar oldu ona bu hizmeti verdiğim için :-)

Gavsımız da aman deri zarar görmesin diye de tembih etmişti lakin olan olmuştu (en iyisi ben bu kısmı Gavsı söylemeyeyim dedim içimden)

Güzel tuzladım temizledim ve dadıya (eve) teslim ettim bunlar dama (çatıya) konup kurutulacak dedim hemen geldim. Gavsı... “İdris o kurbanlar nasıl oldu.” “Kurbanım gavsımın himmeti ile çok güzel oldular hepsini şöyle şöyle yaptık diye ballandıra ballandıra anlattım ve eve teslim ettim kurban dedim...” “Derileri de oldu mu dedi evet kurban çok güzel oldular” dedim ama Gavsı sanki bir kusur arıyor :-)

“Yani hiç delik filan yok değil mi İdris ?” deyince hiç çare kalmadı parmağımın ucunu göstererek kurban şööyle azıcık ucunda oldu ama çok güzel oldu deyince mübarek güldü güldü oradaki herkes te çok neşe oldu

Allah hizmetini kabul etsin. Tebessümü dudaklarında gitti

Engin'den

Onlar bir işi murad ettiler mi olur.

Çünkü;

Allah'ın razı olmadığı hiç bir işi

murad etmezler.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

HESTA KAPLICALARI

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.) Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Kıymetli dostum Şeyh Salah rahatsızlanmıştı. Kendisi (Gavs Abdulkhakim el hüseyini (k.s) güzel sofilerinden biriydi iki tarikattan halife icazeti olmasına rağmen Gavs' a teslim olmuştu. Onu kış olmasına ve pansiyonların kapalı olmasına rağmen hesta kaplıcalarına götürmeye ikna ettim. (Siirt'te tarihi bir kaplıca) Boş bir pansiyonu açtırdım. Getirdiğimiz eşyaları yerleştirdim. Kaplıcaya indik. Havuzu bir güzel temizleyip dolmasını sağladık. Fakat su o kadar sıcaktı ki içine giremiyorduk. Bir sopayla suyu çırparak soğutmaya çalışıyorduk. Ben bir taraftan da yemek pişirmeye başladım. O ara Şeyh Salah ta kaside söylemeye başladı. (çok güzel kasideler söylerdi Şeyh Selah'a gavsın bülbülü derlerdi Gavs tövbe vermeye başlamadan "şeyh Selah beje"...söyle der oda doğaçlama kaside söylerdi Gavs tövbeye öyle başlardı) Şeyh selah kaside söylerken zayıf cılız bir adam hızla içeri girdi.

Coşku ve muhabbet ile Kürtçe "Söyle şeyhine kurban olayım söyle" diyerek elbiseleri ile birlikte suya daldı. Eyvah adam haşlandı dedim. İçimden hem de çok korktum çünkü termal su çok sıcaktı O ise hiçbir şey yokmuş gibi uzun sayılabilecek Bir müddet suda kaldı. Dışarı çıkınca ben tedbir olsun diye orada bulunan bir kova soğuk suyu adamın üstüne boca ettim. Bana öyle bir çıkıştı ki doğrusu korktum, sen ne yapıyorsun diye söylendi. Bana kızdı. Ben de sinirlenip haşlanacaksın be adam sen ne yapıyorsun dedim. Bu arada Şeyh salah tekrar yeni bir kasideye başlayınca, adam aynı coşku ve muhabbet ile tekrar aynı sözleri tekrar ederek yeniden suya daldı. La havle vela çektim içimden ama anladım ki bu işte ve adam da bir iş var hayr olsun dedim. Bu sırada yaptığım yemeklerde hazır hale geldi. Çayı da demledim. Sofraya oturduk adamı buyur ettik. Ben yemek yemem ama çay içerim dedi. Biz yemeği yiyene kadar O zayıf ve çelimsiz gözüken misafirimiz bir demlik çayı tek başına içti.

Birde baktık bize içecek çay kalmamış. Yeni bir çay demledik. Adının Sofi hasan olduğunu öğrendiğimiz kişi O gece, Ertesi sabah, Öğlende, Hatta akşam yalnız çay içmeye devam etti. Biz hiç olmazsa şundan bundan biraz ye diye kendisine ısrarlar ettik. Ama nafiye... Hiç yemedi. Sofi hasan (yirmi beş yıldır mideme çaydan başka bir şey koymadım dedi) Biz orada kaldığımız müddetçe bizimle kaldı. Ve gerçekten bir şey yemedi. Erzaklarımız bitince ben gidip köyden eşyalarımızı taşımak için hayvan getirmeye gittim. Çünkü yollar çamurdu kaplıcaya araba gelemiyordu.

Geri geldim. Eşyalarımızı hayvanların üzerinde, Hesta da tuttuğumuz cipe kadar getirdik ve yola çıktık. Sofi Hasan da bizimle beraberdi. Biraz gidince köyün çıkışındaki yokuşta cip patinaja düştü. Yollar çok çamurdu ayakta duramazken nasıl itecek diye düşünürken, Sofi Hasan siz oturun dedi, cipin ardına geçti başladı itmeye taa... Tepeye kadar devam etti. (bu bir insan için çok zordu sadece ben 120 kg'ın üstünde idim Şeyh Selah ta güçlü kuvvetli bir zattır, eşyalar ve cip varın siz düşünün)

Tepede oda cipe bindi. Siirt e geldik, diğer sofilerde sofi hasanı çok sevdiler. Birkaç gün benim misafirim oldu. Bir gece sohbetten sonra bir başka sofi onu evine götürdü.

O gece onun misafiri oldu. Sabah telaşlı bir telefon geldi sofi hasanı hastaneye kaldırmışlardı. Hemen hastaneye koştum. Ne oldu? Dedim. Sabah kahvaltısı yapıyorduk, balın çok güzel olduğunu söyleyip, bir parça yemesi için ant verdim. Sofi hasanı zorladım Kaşığın ucu ile bir parça aldı.(sofinin hatırı kırılmasın diye)

Hemen o anda ağzında köpükler ile yığılıp yere düştü. Hemen buraya hastaneye getirdik. Biraz sonra doktor sofi hasanı muayeneden geldi.Amca. Korkacak bir şey yok dedi O bal midesin, boğazına

yapışmıştı onu ağzından bir hortum salarak aldık.

Ama buna bir şey yedirmek onu öldürmeye teşebbüs olur. Çünkü bu adam yıllarca bir şey yemediği için mide sindirim özelliğini yitirmiş. Dedi. O gün taburcu oldu.

Birkaç gün daha misafirimiz oldu. Sofi hasan

Devamlı Allah beni Gavs'tan arkaya bırakmasın diye dua ederdi.

Ve Gavs'tan önce de vefat etti. Allah rahmet etsin. Amin.

Engin'den

Allah yolu karışık çapraşık değil be oğlum.....
Dümdüz ve bayır aşağıdır.....
Tabi tersinden gidersen o zaman hep yokuş oluyor.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ŞEYH MUSA...

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs bize en azından büyüklere hürmeti öğretti ayakta gezene de kabir de yatana da bu az mıdır? Vallahi değildir. Bizim orada (Siirt'te) şeyh Musa mezarlığı var. (Şeyh Musa geçmiş zaman da yaşamış büyük bir âlim ve tekke sahibi mutasavvıf bir zat imiş birçok kıssa ve menkıbesi bilinir).

Kendisinin kabri de türbe şeklinde mezarlığın girişinde bulunuyor. Bende sık sık orada yatan eş dost akrabaları ziyarete gittikçe şeyh Musa'nın da türbesine varır orada rabita yapar huzur bulurdum

Yine böyle bir ziyaretim esnasında diğer ziyaretlerimi bitirip mübareğin başına oturdum dua ve rabita yaparken kendimden geçmişim (O günlerde de hac için gidecekler hazırlık yapıyorlar ben de imrenerek onlara bakıyorum lakin benim maddi imkânım yoktur)

Rüyamda (ama gerçek gibi) Şeyh Musa kabrinden bana seslendi

“İdris sen neden hacca gitmiyorsun istemez misin?” deyince *“kurban çok isterim ama benim param yoktur nasıl gideyim”* dedim

“aç avucunu” deyip kolunu uzattı ve benim avucuma büyük altın ebadında bir altın koydu

“al bunu hazırlıklara başla”

bir nara attım ve kendime geldim avucum kapalı ve sanki o verdiği avucumdadır. Koşarak çarşıya geldim arkadaşlarım beni görünce hayırdır İdris betin benzin atmış hasta mısın? dediler. Başımla hayır dedim ama hadisenin etkisinde avucum sıkı sıkıya kapalı kolonya su derken ovaladılar ama avucumu açamıyorlar onlarda şaşırdılar o vaziyette eve kadar geldim ve öylece yattım uyanınca baktım avucum açılmış ama ben hala etkisindeyim

Kimseye bir şey diyemedim ama inandım ve gideceğime inancım hiç sarsılmadı gittim pasaport çıkarttım olmaz işler oldu olmadık yerden paralar geldi (çift maaş, ikramiye alacaklı olduklarım falan derken) Gavsa gittim izin için müsaade var mı? diye tebessüm ederek saadatin himmeti büyüktür bize de dua et orada diyerek müsaade verdi

Herkes hayret etti (ben hariç) O sene hac bana nasip oldu
Elhamdülillah

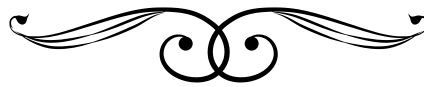
Engin'den

Şeyh Musa'nın Kabri

(On dördüncü yüzyılda yaşamış olup 1390'da vefât etmiştir. Hâlid Bin Velid Hazretlerinin soyundan geldiği söylenen Şeyh Mûsâ, Şeyh İlyas, Şeyh Neccar, Şeyh Türki gibi âlimlerin hocası olduğu bilinmektedir. Halk arasında cuma namazına gittiğinde tarlasını aslanların sürdüğü görülmüştür... Türbesi Siirt'te dir.)

HACI İDRİS ANLATIYOR;

SOFİ SADO

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs himmeti merhameti çok büyük bir zâtı.

Bir gün rüyamda birbirine geçmiş zincir halkaları görüyorum halka şeklinde lunaparklarda dönme dolap gibi oturaklı birbirine geçmiş zincirler büyüyerek halkalar şeklinde gökyüzüne kadar halka halka gidiyorlar her bir zincir baklasının üstünde bir isim yazıyor ben de bakıyorum bazı isimleri tanıyorum onlar benim arkadaşlarım sofiler yani soruyorum bu nedir? diye cevaben bu Nakşibendi sofilerinin zincir ile birbirine kenetlenmiş halkalarıdır. Allah Allah bu halkalar nereye kadar gidiyor diye baktım taa gökyüzüne kadar artık gözümün görebildiği yere kadar oradan da öteye öylece devam ediyor. Sonra ben bakarken birden gözümün görmediği yerden bir zincir halka düşmeye başladı. Süphanallah içim çok yandı üzüldüm çünkü biliyordum ki o bir sofinin halkasıdır. Bulunduğum yere yakın bir yere düştü büyük bir heyecan ve merak ile gidip baktım üstünde sofî sado yazıyordu bir nara atarak uyandım baktım ağlıyorum acısı içime çökmüş rüyamda uyandıktan sonra da sanki gerçekmiş gibi üzüldüm.

Sofî SADO: Gavsımız dan önce 3-4 saadat görmüş Gavs'ın çok hürmet ettiği çok nazlı ve yaşlı bir sofiydi öyle ki Gavs nereye gitse ona teklif eder Gavs'a ne ikram edilse önce onun önüne koyar sofî sado ya saygı sevgi ve adabından hiç taviz vermezdi. (biz sofiler sofî sado ya zaman zaman Gavs'a davranışlarından yaptıklarından dolayı çok kızardık) Fakat Gavs'ın talimatı gereği ona karşı kıpırdayamazdık ben de dâhil sofî sado'nun çok kerametine tanık olmuş sofî vardı

(bir defasında camide vird çekiyordum kapı açıldı birisi girdi bende bu kimdir diye içimden merak ettim. "İdris böyle vird mi çekilir giren benim sen işine bak kapıya değil" dedi sofî sado) velhasıl saadatlara çok hizmet etmiş çok görmüş geçirmiş birisiydi.

Bu rüyanın etkisinde çok kaldım ve derhal Gavs'ın huzuruna çıktım rüyada gördüklerimi anlattım mübarek durdu işaret parmağını dudaklarına götürdü. "Şşşştttt İdris gördüklerin doğrudur yalnız bunu hiç kimseyle paylaşma" dedi. Beli kurban dedim merakım ve hayretim katlanarak büyümüş ama Gavs'ın tembihi gönlüme sükûn vermişti

Ama ben bunu hiç unutamadım. Günler günleri takip etti günden güne sofî sado Gavs ile hukukunu bozmaya tavırlarını daha aşırıya götürmeye başladı ve en sonunda Gavs'ı kendisine küstürdü yetmiyormuş gibi "Abdülhâkim eğer barışmak istiyorsa bana gelsin özür dilesin"e kadar vardırı (rüyamdan itibaren bu son noktaya gelmesi tam 3 yıl sürdü)

Gavs ne yaptıysa ne söylediyse olmadı araya hatırlı insanlar koyduysa da sofî sado razı olmadı en son olarak halifesi olan Molla Ali ve beni çağırdı gidin sofî sado ya son olarak söyleyin başka gelen olmayacak bu sondur deyin ve onu tatlılık ile ikna etmeye çalışın.

Sofî Sado Molla Ali'yi çok severdi hatta onun vesile olduğunu duymuştuk Molla Ali de Gavs'ın ilk halifesi olma şerefine ermiş çok âlim fakat çok celalli bir zattı ondan hepimiz çekinirdik lakin beni de severdi. Yolda sordum "kurban ne yapacağız sofî sado aşireti çok kalabalıktır ileri geri konuşursa?" "Sen hiç merak etme İdris Gavs ne dediyse odur ne bir eksik ne bir fazla sen hiç ses etme benim dediklerimi yap saadatlardan ondan da onun aşiretinden de çoktur" dedi... Beli dedim (tamam kabul anlamında)

Sofî Sado'nun evine vardık bizi kabul etti ikram yapmak istedi Molla Ali "emir ile gelmişiz önce Gavs'ın emri" dedi ve tatlı tatlı "kurban sen neden böyle yapıyorsun biz bilmez iken sen biliyordun bütün bunlara rağmen sen Gavs'ı niye üzüyorsun o sana bu kadar hürmet ederken sen neden onun kalbini kırırıyorsun?"

Ayet, hadis, kıssa, emir, adap, edep, menkıbe Molla Ali ne dediyse sofî sado kıpırdamadı. Sofî sado "O kim

ki” diye başladı bir sürü sözler söyledi.

Bindiği NEFS atından inmedi.

Bu olan bitene anlam veremiyor hayret ve şaşkınlıkla izliyordum.

Molla Ali gerçekten büyük bir sabır ile dinledi dinledi anlaşıldı sen Gavs’ın usulünden anlamayacaksın dedi. Derin bir nefes aldı ve bak sofî sado dedi Dedi ama zannettim ki gök yere inmiş... “Devamla şimdi sana Allah için soruyorum beni bu kapıya sen getirmedin mi?”

“Evet, ben getirdim”

“Peki, bana Abdulhâkim çok büyük zattır demedin mi?”

“Evet dedim”

“Çok âlim ve büyük mürşiddir demedin mi?”

“Evet dedim”

“Elhamdülillah böyle zatlar ve mürşitler var hala dediğimde sen”

“Hayır, molla ALİ bu senin söylediklerin gibi değil deyip”

“Ben bu gözlerimle görmüşüm Levhil mahfuzda Abdulhakim GAVS ’tır yazdığını seni gördüğüm gibi görmüşüm demedin mi?”

“Evet dedim”

“Peki, bunlar hep yalan mıydı? Yalan mı söyledin?”

“Hayır hayır... Vallahi Billahi Tallahi”

“Hiç biri yalan ya da yanlış değildir”

“Peki, O zaman şimdi söyle hala... Gavs’a ne diyorsun?”

«Öyle ama davamdan vazgeçmiyorum» deyince

”İdrîiiss idrriiiss Al bu münkiri melunu karşımdan“ diye öyle bir bağırdı ki molla Ali O gayret ile sofî sado yu tek elimle kaldırıp evinin dışına kaldırma koydum. Neredeyse Nefes bile almadan çabucak orayı terk ettik

Gavs’a gelene kadar hiç konuşmadık anlatınca mübarek çok üzüldü sonrasında ahvali değişti celallendi ve “onun dosyasını direk Aleyhissalatu vesselama teslim etmişim artık ona kimse bir şey yapamaz” dedi.

Bu olaydan bir ay sonra çarşıda karşılaştık kaldırımında oturuyordu görünce yüzümü öbür yana çevirip geçerken “İdrîiiss sen kimsin hangi köpeksin de yüzünü benden çeviriyorsun ben saadatlara gezerken sen...” Belî belî dedim yüzümü çevirmedim... “Sonra senin bu Gavs’ın Fatiha’mızı bile elimden aldı Fatiha bile okuyamıyorum” dedi bu onu son görüşüm oldu.

Hakikaten gün be gün sofî sado bunaldı bunadı maddi manevi itibarını kaybetti ve öylece gitti...

Bütün bunlar kendisine ayan olduğu halde neden bu kadar eziyet çekti neden bu kadar sabır etti bilemedim

Ama bildiğim

Gavs himmeti merhameti çok büyük bir zattı...

Engin’den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

RAFTAKİ ÜZÜMLER

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Hazret k.s(Muhammed Diyaüddin Hz.) müritleriyle beraber katıldığı Rus harbinde sağ kolunu kaybetmişti. Sadık müritlerinden biri olan Molla İbrahim ise aynı çarpışmada isabet eden bir şarapnel parçasıyla sağ bacağından derin bir yara almıştı. Her ikisi de aynı hastanede ve aynı koğuştaki yatıyordu. Molla İbrahim aynı odada yaşadıkları bir hadiseyi bize şöyle anlattı: Ruslar ile yapılan savaşta ben de Hazret k.s ile beraber onun emrinde savaşıyordum. Bir şarapnel parçası Hazret 'in sağ kolunu şehit etmişti. Benim de sağ bacağım benzer bir şarapnel parçası tarafından birkaç yerinden kırılmıştı. Aynı odada yatıyorduk. Bir ara Hazret kendinden geçti. Bu hal sık sık oluyordu. Çünkü yarası ağırdı ve ateş yapıyordu. Bir ara yattığı yerden bana seslendi. “*Molla İbrahim kalk rafta iki salkım üzüm var. Onları Al getir de yiyelim.*” Ben herhalde yine daldı ve hayal görüyor diye ses çıkarmadım. Çünkü mevsim kıştı. Bu mevsimde yaş üzüm nereden olacaktı? Kaldı ki benim yerimden kalkmam da mümkün değildi. Bacağı kırıldı. Bir müddet sonra bana tekrar seslendi: “*İbrahim bak rafta iki salkım üzüm var. Onları alda gel.*” Ben ikinci defa bunu duyunca çok üzüldüm. İçimden diyordum “Eyvah hazret ölüyor iyice kötüleşti ve herhalde bilincini kaybetmeye başladı” diyor, bir yandan da kendimden geçercesine ağlıyordum. Hazret tekrar seslendi “*İbrahim sana emrediyorum kalk o raftaki üzümleri getir yiyelim.*” Ben yerimden hemen fırladım. Rafın yanına kadar gidince birden aklım başıma geldi. Evet, ben yürüyordum. Hayretim ve şaşkınlığım orada iki salkım üzümü görünce daha da arttı. Hemen tabakla beraber üzümleri aldım. Hazret'in yanına gittim. Bir salkımını kendi aldı, “*birini de sen ye*” dedi. Ondan sonra buyurdu ki: “*Biraz önce bütün sâdatlar burada idi. Bizim için Peygamber (s.a.v)'e ricada bulunup Allah'ın (c.c) ömrümüzü bir süre uzatmasını istediler. O da (s.a.v) Allah'a dua etti. Allah (c.c) da bize yirmi küsur sene şu kadar ay, şu kadar gün ömür verdi.*” Dedikten sonra. Devamla şöyle buyurdu: “*Molla İbrahim ama üzülme, Allah (c.c) bize yine şehadet sevabı verecek. Çünkü ne senin bu bacağın ne de bu benim kolum tamamen iyileşmeyecek. Sonunda biz bu yaralar sebebi ile öleceğiz ki, Rabbimiz bize bu vesile ile şehitlik versin.*” Ben hemen hazretin söylediklerini yazıp sakladım.(tarih ve gün ile) Aradan yıllar geçti, ben o tarihi hiç unutmadım. O yazdığım günler yaklaştığında Hazret iyice rahatsızlandı. Beni üzgün gördüğü anlarda beni teskin edecek sözler söylüyor, ölümünden korkulmayacağını anlatıyordu. Ve o gün ve tarih geldiğinde Aynen söylediği zamanda o yara sebebi ile öldü. Benim de bacağımdaki yara her seneyi devriyesinde azıyor tedavi ettiriyorum, iyileşiyor demişti. Hatta bazen şaka yollu “Keşke o üzümlerden biraz daha yeseydim. Belki üzümlerin sayısı kadar yaşayacaktık, belli mi olur?” derdi, beraber gülerdik. Fakat vefat edeceği sene o yara azdı tedavi fayda vermedi ve “kangrenden öldü” dedi doktorlar. Allah her ikisine de rahmet etsin. Âmin.

NOT : HACI İDRİS bu kıssayı bizzat Molla İbrahim'den yaşlılığında dinlediğini beyan ile bize anlatmıştır.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ONUN ADI NURULLAH'tır.

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavsı Sani Seyyid Abdulbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Allah-u teala bir erkek evlat vermişti. Bir hafta kadar çocuğa isim koyamadım çünkü ismi Seyda hazretlerinden almak istiyordum. Nihayet fırsatını bulup köye gidebildim. Rahmetli Seyda hazretlerinin huzuruna varıp ziyaret ettikten sonra, bir erkek evladımızın olduğunu ona bir isim koymasını rica ettim. Seyda hazretleri (Muhammed Raşid k.s.a) onu ismi **NURULLAH** olsun buyurdu. Köydeki diğer ziyaretlerim bitince siirte geri döndüm. Ev halkına sultanımız çocuğa isim koydu bundan sonra çocuğa Nurullah diyeceğiz dedim. Ev halkı hacı bu isim güzeldir fakat Nureddin olsa daha çok memnun oluruz, ne farkederk ha Nurullah ha Nureddin ikiside aynı dediler. Ben olmaz artık ismi sorduk dediysemde birlik olup beni ikna ettiler, aslında bende sırf huzurum kaçmasın evdekilerinde gönlü olsun diye sesimi çıkarmadım. Nureddin sekiz aylık oluncaya kadar bize çok çekti sürekli ishal olurdu , ateşlenirdi, kilo alamıyordu, üzerinede o kadar titriyordukki sormayın. Son günlerinde Bursaya gitmem gerekti evdekilere sakın ihmal etmeyin , en ufak bir şeyde doktora götürün üşütmeyin falan diye sıkı sıkı tembih ettim, yinede içim rahat değildi. Bursadayken oradaki arkadaşlar şeftalinin ishale iyi geldiğinden bahsettiler bende iyisinden bir sepet şeftali alıp otobüse koydum.

Adanadan aktarma yapmak için otobüsten eşyalarımızı alıp, Siirte giden acentalardan birine uğradık sepette eşyaların arasındaydı, bekleme salonunda kalkış saatini beklerken birde baktım şeftali sepeti yok, çok sinirlenmişim bebek için olmasaydı bu kadar üzülmezdim. Doğru oranın sorumlusuna gittim ona bağırıp çağırdım ya abi kızma istediğin şeftali olsun deyip bana bir kasa şeftali aldılar, bende yerini tutmaz fakat buna da razıyım dedim. Şeftaliyide diğer eşyalarla birlikte bagaja koyup siirte kadar geldik. Otobüsten inince birde baktım ki şeftali kasası yok yine çok sinirlendim, bu sefer şoförle muavine ver yasin ettim. Bana yine ne önemi var istediğin şeftali olsun Siirt'ten en güzelini alalım dediler, bende şeftali önemli değil ben onu hasta için getirmiştim deyip meseleyi uzatmadım helalleşip eve doğru yola çıktım.

İçimden de; DEMEKKİ BİZİM ÇOCUĞUN BU ŞEFTALİDEN NASİBİ YOKMUŞ diyordum.

Hatıranın bu kısmını ayrıca bebeğin annesinden de dinledik; “Rahmetli beyim Hacı İdris o seyahatinde Bursa'da üç gün kalmıştı. Onun gittiği günün sabahında siz sağ olun biz Nureddin'i kaybettik, o gurbette kafası bununla meşgul olmasın diye kendisine hiçbir şey söylemedik oda zaten sormamıştı. İki gün sonra geri döndü doğruca beşiğin başına gitti baktı ki beşik boş bana baktı ben ağlamaya başladım, sesini çıkarmadı sâdatlar sağ olsun dedi oda çok üzülmüştü. “ Hacı İdris devam etti... Aradan bir kaç sene geçti Allah Teâlâ c.c bize bir erkek evlat daha nasip etti,

Ben tekrar Seyda hazretlerinin (k.s.a) huzuruna çıktım, (ben hadiseyi unutmuştum) Kurban dedim Allah Teâlâ sâdatlara bir KÖLE verdi ismini ne buyurursunuz. Mübarek bir an durdu ve dedi İdris dedim emret kurban biz bu çocuğun adını NURULLAH koyduk. NUREDDİN değil.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ORHANHEDİ HEDİ (Yavaş Yavaş)

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs bir gün arkadaşlarımızdan sofî Haydar'ı çağırdı ve onu bir takım motor parçaları almak üzere İstanbul'a gönderdi. Bizler çok şaşırdık çünkü bunu yapacak birçok arkadaşımız varken Gavs'ın onu seçmesindeki amacı ne ola diye çok merak ettik zira. Sofî haydar yaşadığı beldeden çıkmamış okur yazarlığı şüpheli masum mazlum kendi halinde yaşı bizden ileride ama Gavs'a sadakat ve teslimiyeti çok güzel bir arkadaşımızdı.

Sofî haydar belî (tamam) dedi. Düştü yollara vardı İstanbullara lakin bu kadar insan araç ve şehrin gürültüsü Haydar'ın aklını başından almış çaresiz (İstanbul Karaköy bankalar caddesi o zaman ve şimdi de birçok tüccar burada ikamet etmektedir. bilen bilir). Biraz dinleneyim diye kaldırıma çökmüş içinden de *"hey güzel Gavsım desem ki buraları bilmiyorsun vallahi biliyorsun desem ki beni bilmiyorsun vallahi biliyorsun. Muradına sözüne kurbanım korkum benden istediklerini yapamamak"* derken sofî Haydar'ın içi geçmiş dalmış oturduğu yerde kala kalmış bir korna sesiyle korkuyla kendine gelmiş genç bir delikanlı lüks bir taksi ile *"amca sen burada ne yapıyorsun ezecekler seni"* deyip ihtiyacı olduğunu düşünerek sofî Haydar'a yemek, para teklif etmiş kabul etmeyince dikkatini çekmiş sonra bakmış kılık kıyafet *"buradan değilsin sen nereden geldin? niye geldin? ne sıkıntın? var"* diye sevkât ile yaklaşmış sofî Haydar'a oda cebindeki listeyi çıkartıp *"bunları alacağım onun için beni Gavs gönderdi"* demiş. Genç listeyi almış bakmış *"amca bu senin yapacağın iş değil"*

"Bu senin Gavs şirketinde senden başka adam yok mu? yaşlı başlı seni göndermişler buralara" deyince *"şirket değil Gavs tır insandır"* deyince bizim haydar... Birlikte epey gülmüşler birbirlerine) İstersen sana yardım edeyim deyince genç sofî haydar çok sevinmiş Gavs'ın işini hakkıyla yapabilme imkanı doğduğu için beraberce listeyi toplamışlar amca sen bunları nasıl götüreceksin? Bilmiyorum evlat demiş sofî haydar bari yol göstereyim diye otogara getirmiş fakat içi elvermemiş haydi seni biraz götüreyim derken yola düşmüşler Gavs'ın yanına kadar gelmişlerbende bu Gavs'ı bir göreyim bu nasıl bir insandır diye geçirmiş içinden genç. Bizler(sofîler) Haydar'ı lüks bir taksi ile geldiğini ve listeyi eksiksiz getirdiğini görünce daha da meraklandık haydar anlattı bizde gavs ile birlikte dinledik Gavs genci çağırdı bize çok hizmetin geçti.

Senin adın ne? Orhan efendim dedi İstanbul'lu genç.

Çok yoruldunuz bizim misafirimiz ol dinlenince yola çıkarsınız peki efendim dedi Orhan ertesi gün etrafı gezdi sofîlerle sohbet etti ve Gavs ile bir daha beraber olduğunda tövbe aldı aynı zamanda biraz daha kalabilir miyim? dedi Gavs ona tebessüm etti olur dedi . Orhan artık bağda bahçede tarlada nerede hizmet varsa çalışmaya başladı üstü başı elbiseleri talan oldu Gavs onu ne zaman görse Orhan hedi hedi (yavaş yavaş) derdi

Böylece 3 ayı doldurdu Orhan bir gün lüks bir taksi ile Orhan'ın babası ailesi çıktı geldi (Orhan ailesine haber edip ben falan yerdeyim merak etmeyin geleceğim demiş ama bu kadar zaman geçince de merak edip gelmişler)

Oğullarını öyle görünce üzüldü *"oğlum bu ne hal bizim İstanbul kapalı çarşıda kuyumcu dükkanımız var. Ne istersen alabilecek gücümüz var. Sen yorulmayasın diye biz senden bir iş bile istemezken senin bu dağ başında güneşin altında tarlada bağda ne işin var. Bak her yerin harap olmuş haydi gidelim"* dedilerse de Orhan kabul etmedi. Durumu Gavs'a haber ettiler onları ağırladı ikram etti. Orhan'a da

çok nasihat etti aileni üzme biz onların üzülmelerini istemeyiz hedi hedi Orhan (yavaş yavaş) dedi. Her zamanki gibi baktı ki Gavs öyle istiyor peki Kurbanım dedi Orhan iki gözü iki çeşme İstanbul'a döndü.

Aradan az bir zaman geçti. Orhan tekrar geldi Gavs'a yalvardı. *"Kurban sizi ve sofileri gördüm ya artık ben orada yapamıyorum yemekler zehir evler zindan insanlar ejderha gibi her şey üstüme üstüme geliyor sizi de çok özleyorum sizi görmediğim her gün cehennemden bir gün oluyor ben burada biraz nefesleneyim yine giderim olmaz mı?"* dedi.

O söyledi biz ağladık . Gavs *"Olur"* dedi ve ekledi. *"hedi hedi Orhan"*

Orhan'ın babası tekrar geldi tekrar gitti Orhan sonra bir haber aldık ki hastalanmış muhabbet ve özleminden yemeden içmeden kesilmiş yatağa düşmüş babası getirdi bu sefer sedye ile Orhan bir haftada ayağa kalktı harmana gidip gelmeye başladı. Fakat tekrar İstanbul'a dönmek zorunda kaldı. Bu süreçte ailesi gördü ve anladı ki Gavs ta bir insandır, bir babadır, bir büyüktür onlara hep şefkat, merhamet ve iyilikte bulundu onlar da Gavs'ı sevdiler ve muhip oldular.

Bir zaman sonra duyduk ki Orhan vereme yakalanmış ve vefat etmiş Gavsımız çok üzüldü ve kuyumcu Orhan'ı hep yâd ettik (hatırladık-hatırlıyoruz)

Orhan Hedi Hedi

Engin'den

Eski sohbetler eski muhabbetler yok artık diyor çok kimseler. Ne olmuş yani muhabbet mi ortadan kalkmış? Sâdatlardan bahsedecek sohbet mi kalmamış. Bu kapının sermayesi serveti bunlardır. Burada hiç sohbet muhabbet bitermi?. Sâdatlar ile irtibatını ve muhabbetini kontrol et. Sen talepkar ol bak bakalım sohbet geliyor mu. Muhabbet oluyormu. Evvel Allah çok güzel olur.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

AMELİYATLAR... ÜZÜM, İNCİR, SOĞUK SU

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Uzunca bir süre midemden rahatsızlanmıştım. Gitmediğim doktor kalmamıştı. Özellikle soğuk su, incir ve üzüm yediğim zaman aşırı derecede midem sancılanıyor, dayanılmaz ağrılar çekiyordum.

Bir gün iş yerinde fenalaştım. Beni Siirt Devlet Hastanesi acil servisine kaldırdılar. Oradan Diyarbakır Tıp Fakültesine sevk ettiler. Hastaneye vardığımızda beni acilde muayene edip film tahlil yapıldıktan sonra hemen ameliyata alınmam gerektiğini söyleyip beni ameliyathaneye aldılar. Yalnız beni muayene eden ve ameliyat edecek olan doktorun adı Makaryos idi. Kendi kendime; *"Valla bu pek Müslüman ismine benzemiyor. Sanırım gayrı Müslim... Hem sâdatlara da sormadım bu vaziyette nasıl ameliyat olurum"* diye kalbim bulandı huzurum kaçtı. Bu arada bana ameliyat esnasında giyeceğim ameliyat elbisesini getirdiler. Bir kabine sokup *"burada soyun, hemen ameliyata gireceksin"* dediler.

Ben de kabine girip sözde soyunacağıma kimseye görünmeden oradan kaçtım. Diyarbakır şehir merkezine gidip Kozluk ilçesine oradan Gavs k.s (Abdulkhakim el hüseyini) ikamet ettiği Gadiri köyüne gittim. Köye vardığımda Gavs caminin önünde oturuyordu. Ben de edeple gidip ziyaret ettim. Gavs bana dönerek

-Hayırdır İdris bu gün senin günün değildir. Ben de:

-Beli (Evet) Kurban benim günüm değil dedim ve olan biteni, hastaneden nasıl kaçtığımı, Gadiri 'ye neden geldiğimi harfi harfine anlattım. Gavs bu durumuma güldü. Ve Bana: *-Senin neren ağrıyor?* Diye sordu. Ben de midemi ve karın bölgemi gösterdim.

Baktım Gavs gel dedi. Bir elini karnıma bir elini sırtıma koydu yaklaşık 2-3 dakika bu vaziyette bekledim. Sonra Gavs mübarek ellerini çekip bana:

"Hele bu seferde git şimdilik ameliyat olma. Eğer gerekirse ileride seni ameliyat ederiz." Buyurdu. Sanki üstümden onlarca ton yük kalkmıştı. Yıllardır dinmeyen sancılarım kesilmişti.

Ben de Gavs'ın elini öpüp oradan Seyyid Sıtkı'nın köydeki dükkânına girdim. Baktım bir kasada üzüm, bir kasada incir var. Hemen yarımşar kilo alıp bir mataraya da çeşmeden soğuk su doldurdum ve bir ağacın altına gidip oturdum. Korka korka iki üzüm tanesi yedim. Bekledim ne olacak diye. Baktım ki sancı tutmadı bu sefer ağzıma bir incir atıp üstüne bir yudum soğuk su içtim. Yine bekledim sancı tutmayınca anladım ki Gavs elini karnıma ve belime koyduğunda ameliyat etmiş. Hemen üzüm ve incirleri bitirip üstüne kana kana su içtim.

Tekrar gidip Seyyid Sıtkı'dan birer kilo üzüm ve incir daha aldım. Aynı yere gidip yıllardır hasret kaldığım üzüm ve incir ile soğuk suyu bitirdim gün bu gün

Elhamdülillah bir daha karnıma sancı girmede...

AMELİYAT...KARIN AĞRISI

Çok rahatsız olduğum günlerdi ciddi karın ağrıları çekiyordum birçok kez doktora gitmeme film

çektirmeme rağmen bir çare bulamamıştım

Durumumu Gavs'a bildirdiğimde "Bak doktorlar sana bir şey yok demişler korkma ayrıca da merak etme icap ederse saadatlar seni ameliyat ederler dedi. Böyle söyleyince yüreğim biraz ferahladı ve bana her ağrı geldiğinde onlardan istimdat istedim ve acım hafifledi böyle devam eden günlerden sonra, gece rüyamda sâdatlar geldiler ve başımda durdular Gavs ta onlar ile beraberdi etrafıma dizildiler ve "korkma şimdi seni ameliyat edeceğiz" dediler. Korkmuş olmakla beraber büyük bir huzur içindeydim.

Ve başladılar...

Bir Sâdat bıçak gibi ameliyatlarda kullanılan(bisturi) aletle göğsümü yardı kesti karnımda dâhil göğsümü boydan boya açtı bir başka sâdat iki tarafından tuttu ve genişletti bir başkası kocaman pamuk topaklarını açık olan göğsüme daldırıp kanlı pamukları çıkartıp içimdeki kanları pamuk topakları ile beraber dışarı çıkarttı. Hatta öyle idi ki içime daldırdığı pamuğu kaldırıncaya ondan kan damlıyordu bir başkası yine aletlerle göğsümün içinde bir şeyler yaptı.

Bütün bu süreçte bir yandan da Gavs'a bakıyordum büyük bir sükûnet ile olanları izliyordum onun o hali beni teskin ediyor hiç ama hiç endişe duymuyordum ayrıca herhangi bir acı da duymuyordum...

(maddi bir acı ve ızdırap duymadığım gibi manevi olarak ta panik, korku ve endişe de hissetmiyordum aklım, kalbim büyük bir huzur ve teslimiyette buluşmuştu).

İşlerini büyük bir hassasiyet ve uzmanlık ile yapan ne yaptığını ve nereye varacağını bilen müthiş bir kadronun elindeydim.

Ve ameliyatımı izliyordum.

Sonunda işleri bitmesine yakın göğsümü birleştirdiler ve Gavs'a dönüp Abdulhakim bu senin sofinin yarasını da sen kapat dediler. Gavs k.s işaret parmağını ağzına götürdü ve benim göğsüme boydan boya sürdü ve göğsüm kapandı bana tebessüm ile;

"merak etme iyileşeceksin" dedi.

Aynı anda ezan sesi ile gözlerimi açtım zira yaz günü damda yatıyordum.

(doğu illerimizde yazın sıcak günlerinde çatı, dam tabir edilen evlerin üstünde yatarlar).

Rüyanın tesirinde o kadar kalmıştım ki ameliyat yerim acır diye kıpırdıyamıyordum sonra kendimi yokladım zahir de (maddi olarak) bir şey gözüküyor lakin kıpırdıyamıyordum. Ev halkına sesleneyim dedim sesim de çıkmadı suphanallah namazı ben şimdi nasıl kılacağım diye endişe ederken evin dışından kapıdan şeyh selah (dostum)sesi geldi açın kapıyı ben geldim diye. Onun bağırmasına ev halkı kapıyı açtı hızla yanıma koştu ve sakın ol İdris ben senin için gelmişim dedi ve ev halkına dönerek bana su leğen getirin dedi ev halkı beni kımıldayamaz şekilde beti benzi atmış görünce endişe ettiler fakat Şeyh selah onlara

"İdris biraz rahatsızdır merak etmeyin ben buradayım ona abdest aldıracağım merak etmeyin"

diyerek onları da teskin ve teselli ederek aşağıya inmelerini temin etti. Sonra bendeki şaşkın ve meraklı ifadeyi görünce

"şimdi sana abdest aldırayım namazı kılalım anlatırım" dedi. Kıpırdıyamıyorum ya şeyh dedim olur olur yavaş yavaş dedi. Beni yataktan kaldırmadan abdest aldırıp ve namazımızı birlikte kıldık. Bu süreçte an be an dakika dakika kendime geldim iyileştiğimi hissettim ve namaz sonunda artık

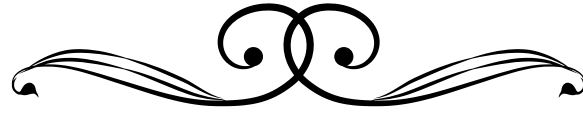
kalkıp koşabilirdim bile...

Haydi, kurban anlat dedim.

İdris sabaha yakın Gavs (Abdulhakim El Hüseyini k.s)rüyama geldi ve bana “şeyh salah hacı İdris bu gece ameliyat oldu ona yetiş ihtiyaçlarını gör ona yardımcı ol saadatlara onu ameliyat etti” dedi.

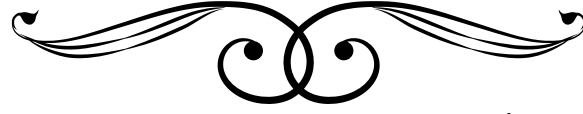
Bende aynı anda uyandım baktım ezan okuyor koşarak geldim gülümseyerek geçmiş olsun mübarek olsun dedi Kahvaltıyı beraber yaparak sadatlardan sohbet ettik... Vesselam.

Engin'den

*Allah için sevenler birbirlerini görünce
"Allah Allah" derler.*

*Menfaat için sevenler birbirini görünce
"para para" derler!*

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR; MUHTAR

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavsı Sani Seyyid Abdulbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt’li olup, Gavs Seyyid Abdulhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs hazretleri bir gün bizi de yanına alarak, Taruni tarafına (ŞIRNAK iline bağlı) irşat için yola çıktı. Gavsımız katıra binmişti. Katırın yularını Sofi Haydar çekiyordu. Bizde arkadan yürüyorduk.

Bir miktar yol almıştık ki o civardaki köylerden birinin muhtarı olan bir kişiyi yolun alt tarafındaki tarladan bize doğru gelirken gördük. Bizi adap üzeri yürürken gören adam başladı ileri geri konuşmaya. Sözleri hakarete kadar varıyordu.

Gavs k.s. sakın cevap vermeyin diye emretti. Adam yanımıza kadar gelince , Gavs Hz. katırının yularını tutan sofi Haydar’ın yanında yürümeye başladı. Ama susmuyor, gene aynı sözleri tekrarlıyordu. Sofi haydar dayanamadı. Gavs’ ın görmediği bir anda, adama bir dirsek vurdu. Bir feryat koptu.

Adam; birazda abartarak kendisini yere attı. Gavs k.s. sofi Haydar’a çok sert baktı ve “Size dokunmayın demedim mi ?” diye de çıkıştı. Adamı teskin edip üstünü temizledikten sonra tekrar yola koyulduk.

Gavs k.s. hazretleri bir müddet sonra cebinden çıkardığı tabakasından bir sigara sardı ve adama uzattı. Adam “ben sigara içmiyorum” dedi. (Gavsımız sigara sarıp ikram ederdi tiryaki değildi) Gavs Hz. k.s “benim için bir tane iç” dedi.

Muhtar sigaradan bir nefes çekti. Durdu... Birden yüksek sesle “vallahi sen Gavs’ sın, billahi sen Gavs’ sın, sen evliyasın” diye bağırıp feryat etmeye başladı. Bu seferde bu şekilde feryat figan bağırıyordu adamı yine susturamıyorduk.

O ahval üzere dereye kenarına kadar geldik. Gavs k.s. katırdan indi. Biz sırtımız da kendisini suyun karşısına geçirecektik. Muhtar; “ver şeyhinin hatırına seni ben geçireyim” dedi. Gavs’a çok ısrar edip şeyhinin hatırını öne koyunca Gavs dayanamadı ve bizimde muhalefetimize rağmen muhtarın isteğini kabul etti. Muhtar Gavs’ı sırtına aldı, derenin içinde yürümeye başladı. Gittikçe derine doğru kayıyordu. Tam ortaya gelince durdu. “Ben yoruldum” dedi. Biz kızgınlıktan kendi kendimizi yiyorduk. Muhtar,

“Ya hakkımı verirsin yada seni bu suya bırakacağım” dedi. Hem Gavs’ın tepkisinden çekindiğimiz, hem de Gavsımızın suya düşmesinden korktuğumuz için çaresiz donduk kaldık. Gavs k.s “ne istiyorsun?” Diye sordu. Muhtarda “mahşerde beni yalnız bırakmayacağına söz ver” dedi. Gavs k.s. “seni Şah’ı hazneye havale ettim.” Dedi. (Şah’ı hazne... Gavs’ın mürşidi idi)

Muhtar “vallahi ben onu tanımıyorum, seni tanıyorum ve senden istiyorum.” Dedi. Gavs k.s. bir müddet alnını tutup durdu. Sonra başını kaldırıp tamam “inşallah bize izin verilirse bizde sizi unutmayız” buyurdu. Şükür karşıya geçtiler de bizde rahatladık. Taruni ye varınca o adam (muhtar) tövbe aldı. Adapları yaptı. Elhamdülillah

Gavs hazretleri k.s. O seferde 40 gün köyleri dolaştı. O muhtar kırk gün onu yalnız bırakmadı. Oysa biz beş on gün ancak kalabilmıştık. O muhtar sadık bir sofi olarak yaşadı ve bu kapının mensubu olarak öldü.

Allah rahmet etsin.

HACI İDRİS ANLATIYOR;

TÜRBE - ZEYTİNLER

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Gavsın bize himmeti çoktu o olmasa biz ne yapardık bilmiyorum. Biz hayvan ticareti yapıyorduk. Sürüleri uzun mesafelerden getiriyor dağlarda ovalarda yatıyorduk.

Yine böyle bir seferde Kars'tan Siirt'e gelirken yarı yolda mola verdik gece soğuk ayaz baktım konakladığımız yere yakın bir türbe çobanlara işaret edip hemen gittim bari kapalı bir mekan olsun diye içeri girdim ohhh dışarıdan daha iyi uykum da var ne yapayım sanduka gözüme çarptı soğuktansa içine girip yattım.

Sabah kalkıp yola gideceğiz nasıl olsa diye ben tabi ısındıkça uyumuşum ki dışarıdan gelen seslere uyandım sandukayı hafif araladım baktım her yer insan dolmuş bu kadar insan burada ne yapıyor ya ??? baktım olmayacak Ya Allah deyip çıktım ki amanın mübarek ayaklandı diyen kaçtı bende öbür tarafa kaçtım... O gün Cuma diye insanlar ziyaret gelmişler türbeye.

Anlatınca Gavsımız çok güldü halime.

ZEYTİNLER

Bir gün eve geldim bütün aile daire olmuşlar bir tenekeye bakıyorlar hepsi üzgün şaşkınlık içindeler. *"Hayırdır ne oluyor deyince hele gel sen bundan anlarsın dediler."*

İstanbul'dan doktor bir akrabamız bize hediye olarak 5 kg. lık bir teneke göndermiş içinde küçük küçük siyah şeyler var kimse bir anlam verememiş ama yorum yapmaktan da geri durmamışlar (koyun pisliğine benzetmişler bende bakınca evet aynı öyle dedim) akrabamız bize neden bu hakareti yaptı anlamaya çalışıyorlar

Baktım olmayacak bunu gönderen doktor ben bunu bir doktora göstereyim deyip hastanede tanıdığım doktora götürdüm adam tenekeyi açar açmaz

Oooo dedi ağzına bir iki onlardan atınca ben kustum. Ooo deyip birkaç daha atınca *"doktor bey Allah aşkına önce bir anlatın sonra ne yapıyorsan yap."*

Doktor halimden anladı ki bizim bakışımız iyi değildir bana *"İdris gel seninle anlaşalım bak bu zeytindir hemde kıvrıcık en lezzetlisinden ben sana 2 teneke helva alayım sen bunu bana ver olur mu?"* deyince havalara uçtum eve 2 teneke helva ile gelince herkes mutlu oldu.....

Halimiz buydu !!!

Gavs'a anlattığımda onun da çok keyfi geldi.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ŞEYH SALAH(Gavs'ın bülbülü)

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Gavs tövbe vermeye başlamadan evvel Şeyh salaha dönüp “*beje şeyh salah*”(söyle anlamında) der o da doğaçlama olarak kaside söylemeye başladır. Gavs tövbe vermeye öyle başladı ona Gavs'ın bülbülü Şeyh Salah derdik

Kendisi benim yakın büyüğüm, arkadaşım, yoldaşım, dostumdu yaşı benden hayli büyük olmasına rağmen ben bunu hiçbir zaman hissetmezdim (hissettirmezdi) sıkıntıma sırdaş derdime derman yoluma yoldaş Ömrüme dost idi.

Onu şeyh SALAH olarak tanıyanlar şeyhliğini lakabı sanırlardı aslında gerçekten te öyleydi şeyhti yani medresede okumuş alim birisi olmasının yanında iki ayrı tarikat şeyhinden icazetli (halifeydi) Gavs'ı görünce onun cazibesine kapılmış ve tüm ünvanlarını terk ederek (bırakarak) Gavsı sıradan Sofi olmak Gavs'ın tasarrufatında olmak istemişti tercihini böyle kullanmıştı (doğrusu bu seviyede herkesin yapabileceği bir iş değildi)

Gavsı mürit olduğunda bölgede çok nüfuzlu tanınan bir zat olan şeyh salahın eski mürşidi bizzat Gavsı gelerek “*benim en kıymetli müridimi halifemi aldınız derhal onu bana iade edin yoksa size karşı maddi manevi nüfuzumu kullanırım*” demiş. Gavs ise “*biz onu sizden çalmadık, almadık kimseye de zorla bir şey yaptırmayız usulümüzde de yoktur kendi isteği ile geldi Siz merak etmeyiniz aynı buyurduğunuz gibi tabikî sizin nüfusunuzun yanında bizim ne hükmümüz var o bunu anladığında zaten kendi isteği ile size dönecektir. Lakin bizim usulümüzde kendi geleni isteği dışında geri göndermek yoktur buda bize uygun düşmez*” (Muhammed Diyaüddin k.s sözlerini söyleyerek)

“*Bizim kapımızda bekçi ve kapıcı yoktur gelene buyur edilmez gidenin önünde durulmaz*”

Diğer kendisini uğurladı şeyh birkaç kez daha hamle yaptıysa da Gavs onu incitmeden her defasında aynı ifadeler ile uğurladı. Şeyh salah son nefesine kadar Gavs'ın müridi oldu ve müridi olarak öldü

Kendisi çok güçlü bir insandı bizim oralarda badem çok olur ben de yeni daha kabuğu taze yeşil iken çarşıdan alır onun yanına gelir hadi bakalım bunları kırda yiyelim derdim o ise beni eğlendirmek amaçlı o yeşil kaygan ve sert olan bademleri iki parmağı ile kırar bana uzatır İdris bunlar az kaygan olan mı çok kaygan olan mı? Sen de iyi seçemiyorsun bademleri der eğlenirdik...

Toplumda saygın bir yeri vardı, ufku genişti Siirt gibi bir yerde gazoz fabrikası sahibiydi yani maddi olarak ta güçlü birisiydi. Fakat Gavsı aşık Gavsı sadakatli ve çok muhabbetli bir sofıydı.

Bir defasında Gavs'ı ziyaretten dönüşünde bana “*İdris gel bana şahit ol şahadet et o kadar. Ama soru sorma işime karışma*” dedi öyle heybetli celalli ve sert söyledi ki tamam dedim sonra gittik gusül abdesti aldı üstünü değışti kuşığına yeni iki silah koydu şarjörlerini yanına aldı ceplerine de alabildiği kadar mermi doldurdu ben de davranayım dedim ama “*bu sana değil bana verilmiş bir vazifedir bende Saadatların himmeti ile gereğini yapacağım*” dedi beni nefessiz bıraktı.

Beni de iyi tanıdığı için yolda anlattı “İdris Gavs beni filan ağa ile konuşmam için elçi olarak yolladı” (O zamanlar bizim oralarda nüfuzlu zalim ve pis bir ağa vardı etrafa Gavs devamlı zulüm eder bilhassa sofilere kötü davranır ve zorbalık yapardı Gavs ona çok sabırlı davranır hep alttan alırdı ama sofilere zulmü o kadar arttı ki ona Şeyh salahı elçi olarak gönderdi) “Bu ne demek biliyor musun İdris özetle bana Gavs git sözümüzü gereği gibi söyle yani öl dedi bu bu demek bende aldım kabul ettim şimdi onu yerine getirmeye gidiyorum seni yanımda götürme sebebim bu pis zalim ağa sözden halden anlayacak biri değil O zaman ben de gereğini yapacağım sonu da umurumda değil”

Ya bana ya ona...

“Lakin bana bir şey olursa (ki muhtemelen ağa bunun altında kalmayacak ve karşılık verecek) Gavs geri gidip emrinin yerine getirildiğini birisinin söylemesi gerekiyor bu da sana düşüyor seni onun için yanımda götürüyorum anladın mı şimdi?” dedi.

“Tamam kurban o zaman emre bende tabi olayım” dediysem de olmaz İdris bu emir bir kişiliktir dedi.

Ağanın kapısına dayandık bahçe kapısında ağanın silahlı adamları bizi karşıladı ne istiyorsunuz Şeyh salah silahlarını çıkarttı adamlara “bu yanımdaki benim cesedimi taşımak için gelmiştir bu mevzu ile alakası yoktur ona ilişmeyin

Ağa ile konuşacaklarım var önümden çekilin ısrar ederseniz size hücum ederim ama sizinle işim yoktur.” dedi. Adamlar Şeyh salahın ciddiyetini görünce önümüzden çekildiler bana da “artık daha gelme sende burada dur” dedi ve bahçeden içeri girdi ağanın evinin önüne geldi ve avazı çıktığı kadar bağırdı “ey filan ağa ben Şeyh salah dışarı çık Gavstan sana haber getirdim söyleyeceklerimi dinle” dedi her yerden bir sürü silahlı adam çıktı ama ağa çıkmadı ama onun sesini çiftlikteki canlı cansız herkes duydu.

Tekrar seslendi “biliyorum beni duyuyorsun” bu defa daha ağır ifadelerle “heyyy bre zalim bre hain bre münafık....” Ağadan yine ses çıkmadı

Tekrar bu defa erkekliğine adamlığına hakaret ederek “bak bu kadar adamın var bense tek bir kişiyim adam gibi çık karşıma” dedi yine ses çıkmadı herkes donmuş ne yapacağını bilmez bir şekilde kalakalmıştı.

“Peki o zaman sana söylüyorum Allah’a kasem (yemin) olsun bu kadar insan da şahit olsun bir daha Gavs değil söz söylemek o tarafa ondan yana bir daha kem gözle bakarsan senin ağalığını ocağını başına yıkarım senden yana bir daha kıpraşma olmayacak

Şayet olursa bu söylediklerini yapmayan şeyh salaha da dünya ahiret dar olsun” dedi. Oradan öylece ayrıldık Hiç kimse kıpırdımadı sanki herkes taş kesilmişti

Bir daha Gavs ve sofilere o ağadan bir zarar olmadı fiili ve sözlü olarak. Gavs’ın emri ile bu fitneyi ortadan kaldırdı yiğitliği ve sadakati ile böyle mert birisiydi Şeyh Salah

Bir defasında da Gavs ile irşada çıkmıştık dağ köylerine (sonradan bedbaht olan çok eski yaşlı bir sofi vardı Gavs ona çok ikramda bulunurdu adı sofi sado idi ne zaman irşada çıksak oda gelirdi şeyh salah ona sofi sado bak bir çok adamız hepimiz güçlü kuvvetliyiz ben dahil kimin sırtını istersen seni o taşısın ama Seyyid Abdalbaki’den vazgeç inat etme. Bir çok defa söylemesine rağmen devamlı Seyyid Abdalbaki’nin sırtında kendisini taşıtırdı (Gavs’ın oğlu o zamanlar pek zayıf ve rahatsızdı... Şimdiki Gavs’ı Sani adı ile maruf Gavs Abdalbaki) işte bu ortamda o yine beni Abdalbaki taşısın dedi. Seyyid Abdalbaki de hemen onu sırtına aldı onlar arkadan geldiği için şeyh salah bu durumu görmemişti. Botan çayından geçerken (çok coşkun akan bir nehirdir) köprüünün yarısında arkaya dönen Şeyh salah durumu görünce büyük bir hışım ile geldi “ben sana demedim mi bir daha seyyidin

sırtına çıkmayacaksın diye” köprünün orta yerinde sofi sado yu tuttuğu gibi nehre fırlattı bir feryat koptu bağırış çağırış koştuk çünkü o nehre düşeni kurtarma şansımız yoktu baktık ki sofi sado düşerken cübbesi havalanmış köprünün çıkıntı ağaç dalına asılı kalmış sallanır vaziyette kurtardık kendisini Gavs ta öyle yapma şeyh salah deyip onu yanına aldı ama o oldu bir daha sofi sado Seyyid Abdalbaki'nin sırtına gidemedi

Bir defasında gece rüyamda saadatlara beni ameliyat etmişti sabah ezanı ile uyandığımda gerçekten ameliyat olmuş hissiyatı ile uyanmış kıpırdamıyordum şimdi nasıl yapacağım diye düşünürken o saatte şeyh salah kapıda bağırdı *“açın ben geldim diye geldi”* ve bana *“merak etme beni Gavs gönderdi rüyama geldi şeyh salah İdris ameliyat oldu ona yetiş yardım et dedi o sebepten geldim ben sana yardım edeceğim”* deyip bana yetiştirdi ibadetlerimi onun yardımıyla yaptım Allah ondan da saadatlardan da razı olsun.

Bir defasında evde yemek yiyip şeyh salahın evine gittim beraber bir yere gidecektik *“yukarı gel İdris yemek yiyoruz”* dedi ben yedim ama geleyim berekettir sofradan otlanırim dedim gülüştük sanırım farkında olmadan yemeği biraz fazla kaçırmışım güldü İdris bir daha gel bizim evde yemek ye git kendi evinde otlar latifesiyle gülüşerek çıktık evden.

Vefat ettiğinde cüzdanını almıştım zarar görmesin diye saydım o zaman 61 bin TL vardı cüzdanında büyük paraydı onun adına hayır yaparım yemekler verir mevlit düzenlerim diye düşünmüştüm taziyyede içim elvermedi bir danışayım dedim molla bana olmaz İdris artık o para onun değil mirasçılarındır sende o parada tasarruf sahibi değilsin evlatlarına ver dedi...sağ iken bin lira verseydi şimdi tamamından daha kıymetliydi artık o para evlatlarındır onlar ne isterse öyle yapacaklar dedi ve ailesine iade ettik bizde.

Vefatından sonra onu hep özledim çok merak ettim orada hali ahvali nicedir nasıldır diye. Bir gece rüyamda şehrin ana caddesinde karşılaştık öyle güzel öyle heybetliydi ve elbiseleri o kadar süslü (kaftanı) cübbesi birçok kıymetli taşlarla bezenmiş başında bir sarık ama dünyada benzeri yok sarıldık birbirimize kol kola beraberce yürümeye başladık sordum nasılsın keyfin nasıldır orada sana nasıl muamele ettiler ???

Güldü elhamdülillah Saadatların himmeti ile çok güzeldir bu çok güzel elbiseleri nereden buldun deyince beni karşıladılar bunları verdiler dedi....yürüye yürüye Şeyh Musa mezarlığına geldik (Siirt te şehir mezarlığının ismi) orada gömülü idi...bana döndü benim artık gitmem gerekiyor sen buradan sonra gelemezsin dedi ve gözden kayboldu. Büyük bir hüznün ile Uyandım.. meraklı Sualim cevap bulmuş aklım ermiş ama özlemim gönlümde daha da derinleşmişti....

Şeyh SALAH Gavs'ın bülbulü Benim,arkadaşım,yoldaşım, büyüğüm yakın rehber dostumdu. Sıkıntıma sırdaş derdime derman yoluma yoldaş Ömrüme dost idi

NOT : Hacı İdris yaşadığı müddetçe onu hiç unutmadı her sohbetinde mutlaka ondan bahseder bahsettikçe özlem ile gözü yaşlanır ve mutlaka ona hayr dua eder ve ettirirdi.

Şeyh SALAH (tövbesi) (Kendi ağzından Hacı İdris anlattı)

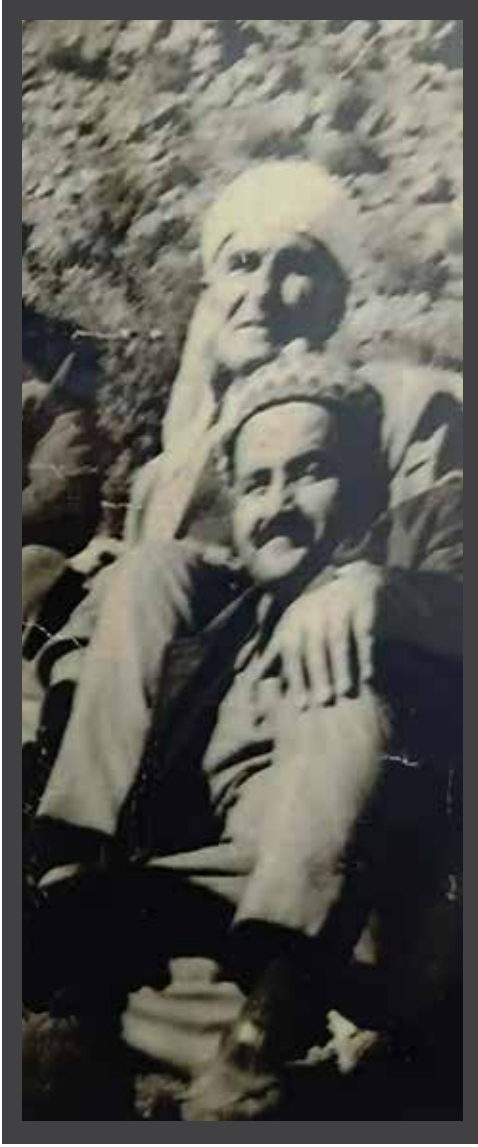
Babası kadiri şeyhi idi. İlk İslami ilimler ve medrese derslerini Şeyh Salah babasından almış halife olmuştu. O sırada altmış bir bin virdi vardı. Bir gün Çalıştığı kurumdaki yardımcısı “müdürüm bu gün buraya çok kıymetli bir mürşit gelmiş ne olur bu akşam beraber ziyarete gidelim” diye ısrar etti. Bende onu kıramadım diyor Şeyh salah devamında. Halbu ki bende bir şeyh idim. Ama yardımcıma bunu söyleyemedim. Kalktık beraber Gavsın kaldığı eve gittik. (Abdülhakim el hüseyni k.s.a) İçeri girince Gavs hazretleri bana; kendimi tanıtmadığım halde, Şeyh Salah sen şöyle gel diye yanında yer gösterdi oturdum. Epey bir sohbetten sonra sende intisap eder misin? Dedi. Bende tabi ederim dedim. Bana tövbeyi telkin etti. Müezzin Abdurrahman hocaya talimat vermesini banada sabah kahvaltıya gelmemi buyurdu. Sabah gittim birlikte kahvaltı ettik. Bana adabı yapıp yapmadığımı sordu, yaptım dedim. Bunun üzerine müezzin Abdurrahman hocaya beni işaretle “ beş bin vird talimatı ver” dedi. Ben zaten benim virdim var diyemedim. O gece hem eski virdimi yaptım, hem de Gavs’ın verdiği virdi yaptım. Ertesi sabah Gavs virdi çekip çekmediğimi sordu. Çektim dedim; bana bu gün “on beş bin çek” dedi. O gece yine hem Gavsın verdiği virdi, hem eski virdimi çektim. Sabah tekrar Gavsın yanına gittim. Nasıl verdiğimiz virdi çektin mi ? diye sordu. Evet dedim. Bu seferde müezzine döndü ve “yirmi beş bin letaif virdi” talimatı ver dedi. Baktımki ikisi çok ağır olacak dayanamadım, kurban benim eski virdimde var dedim. Bana; ikisininide çek hangisini seversen ona devam et buyurdu. O gece eve gittim. Önce eski virdimi çekmek istedim. Ama bir türlü yürütemedim. Onu bıraktım,Gavsın virdine başladım. Baktım ki su gibi akıyor. Artık eski virdimi bıraktım. Sabah tekrar Gavs a gittim. Ne yaptın diye sordu. Eski virdimi bıraktım kurban dedim. Hayırlı olsun buyurdu.

*Kim Allah dostlarına zulmederse ona bela ve
musibet nereden geleceği belli olmaz.
Ahirette ise hesabı Allah'a aittir.*

Hacı İdris

Şeyh Salah ve Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

BENİ BURADAN ÇIKAR İDRİS

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdul Hakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs'ı bulmak bizim hayatımızı hayata bakış açımızı değiştirmiş artık insanlara, dünyaya daha başka bakıyor olaylara, İnsanlara ve hayatın kendisine daha farklı yaklaşıyorduk ayrıca bu durumdan çok memnunduk bu anlayış ve muhabbet ile yaşarken bir gece rüyamda güzel yüzlü sarıklı sakallı diye tabir edilen bir zat gördüm

İdris ben şeyh Musa'nın talebesi İLYAS (şeyh Musa O bölgede çok eski zamanlarda yaşamış büyük bir alim ve tasavvuf ehli bir zat...halen Siirt'te kabrinin bulunduğu mezarlık onun adı ile anılır)

"Beni bu çöplükten kurtar buradan çıkar" dediğini gördüm çok şaşırdım Allah Allah hayır olsun inşallah deyip o gün kimseye bir şey demeden geçirdim 2.gün gece tekrar aynı zat rüyama geldi ve aynı şeyleri tekrar etti çok güzel ve hoş bir zattı iyice etkilendim. Yine hayr olsun inşallah deyip günü kimseye bir şey demeden tamamladım

3.Gün gecesi rüya tekrar edince bu sefer daha sert ve hükmedici olunca "kurban sen neredesin ben seni nasıl kurtaracağım" deyince mübarek bana Siirt'te bir mahalle ve yer gösterdi "işte buradayım İdris" dedi (benimde bildiğim bir yer ve mevkiiydi)

Ertesi sabah doğruca Sofi ihyasın tarif ettiği yere gittim ve baktım eski Siirt diye tabir ettiğimiz Siirt'in ilk yerleşim mahallelerinden birinde eski yapı evler arasında bir arsa ama çöp içinde mahalleli kendine yaramayan ne varsa çöp ile karışık oraya atmış Mezbelelik gibi bir yer olmuş

Peki ben burayı nasıl yapayım nasıl edeyim kazma kazılmaz atma atılmaz tek kişiyle yapılmaz buranın sahibi var mı yok mu? birine söylesem bana gülecek (yani rüya da gördün diye bu kadar iş mi olur diye alay ederler (gerçi umurumda değil lakin nasıl anlatılır bilmiyorum ne yapılır bilmiyorum)

Bari en azından bir araştırayım gerçekten böyle bir zat var mı diye baktım evet geçmiş tarihte bu bölgede böyle bir zat yaşamış hikayesi de şöyle

Sofi İlyas burada yaşayan şeyh Musa'nın talebesi ve müridiymiş dergaha ve şeyhe yakın olarak hizmet edermiş. Şeyh Musa bir kısım talebesi ve müridi ile hacca gitmek üzere yola çıkıyorlar tabi o zamanın şartlarında deve ve yaya olarak uzun zamanda gidiyorlar....

Hac dan önceki gün Mekke de Arafat dağına çıkılan Arafat diye tarif edilen o gün geldiğinde dağa çıkan kafiide Şeyh Musa şimdi memlekette irmik helvaları dağıtıliyordur helva olsa da yesek diyor (O zamanlar Arefe günü Siirt'te Arafat'ı yad etmek, kutlamak için insanlar helva yapar dağıtırlarmış)

Şeyhinin bu isteğine vakıf olan Siirt te hizmette olan İlyas koşarak şeyhinin evinde hanımını ziyaret edip adet üzere (Arefe günü) yapılmış olan helvadan alır tabi şeyh Musa'nın hanımı yenecek kadar verip durunca sofi İlyas ta "şeyhimiz de bunu pek severdi" dedikçe (kadıncağız da İlyas'ın canı istiyor ama söyleyemiyor herhalde deyip vermeye devam etmiş o durdukça sofi İlyas şeyhimizde bu helvayı pek severdi diye ilave edermiş)... Kadıncağız da Allah Allah bu İlyas'a ne olmuş acep diye düşünüyor merhametinden İlyas şeyhini çok severdi ateşi gönlüne düştü yada kendi canı çok istedi edebinden de söyleyemedi böyle yapıyor diye düşünmüş lakin olsun bir şey olmaz demiş neticede İlyas helva tencerisini alıp gidiyor konu bitiyor.

Gel zaman git zaman yaklaşık 3 ay sonra hacca giden kabile ve şeyh Musa dönüyor tabi ertesi gün herkes şeyhe hoş geldin ziyaretine geliyor kendisini ziyaret edip elini öpmek isteyenlere Mekke de Arafat dağında olanları anlatıyor. “Siz beni bırakında bize Arafat’ta ırmık helvasını sıcak sıcak yetiştiren bizim İlyas’ı yani Şeyh İlyas’ı ziyaret edin” deyip menkıbeyi anlatınca herkes ilyasın peşine düşüyor İlyas kaçıyor cemaat kovalıyor en son evine varıyor ve orada ellerini açıp “Ya Rabbim bu zamana kadar bu benim ile senin aramızda idi artık sırrımız açık oldu ben bunun ile yaşayamam utanırım emanetini al yarabbi” deyince mübarek orada vefat ediyor

Cenazeyi kaldırmak isteyince kıpırdatamıyorlar bunun üzerine gelip şeyh Musa’ya haber ediyorlar “şeyh İlyas edebinden oradan kıpırdamaz diyor” sonra mübarek “benim selamımı söyleyin şeriattır gerekenler yapılacak seni tekrar buraya defnederiz” deyin o zaman müsaade eder. Hakikaten şeyh Musa’nın dediği gibi yapınca kaldırabiliyorlar defin işleri gerçekleşiyor ve aynı yere defnediyorlar

Bu hikayeye de ulaşınca ya Allah deyip rüyamı sofilere anlattım Onlar da inandılar yardım ettiler Gavsı müntesip ve onun yoldaşlarından Molla HASAN (Suphanallah lakaplı) da bize rehber oldu ve hep beraber çalıştık belediye den valilikten yardım istedik (kamyon kepçe) derken oradan kamyonlarla moloz hurda çöp attık

Hakikaten şeyh İlyas’ın Mezarı ortaya çıktı

Onu güzel çevirdik kabrini imar ettik üstünü kapattık mahalleli için (kadın / erkek) ibadet yeri yaptık

Elhamdülillah şimdi orası sofilere, sofiler oraya hizmet ediyorlar Şeyh İLYAS dergahın tam ortasında metfun sofiler de devamlı şeyh İlyas’ı ziyaret ediyorlar. Benim de en çok huzur bulduğum yerlerden bir yer oldu

Gavs’ın sayesinde Hikmet ve Himmet ile yaşıyoruz.....

Engin’den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

O BİZDENDİR BİZİMDİR

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs bir gün çok rahatsızlandı Siirt'e hastaneye getirdik gizlice odaya yatırdık çünkü başhekim çok disiplinli çok sert birisiydi bütün Siirt ondan çekinirdik ama hepimiz bilirdik Dr. Mustafa kıymetli bir insandır yaptıkları da bizim sağlığımız içindir. Ondan çekindiğimiz için onun olmadığı bir saatte hastaneye yatırmıştık Gavs'ı.

Tabi olarak Gavs'ın odasında birkaç kişi odanın dışında 15-20 kişiydik işte tam o esnada Dr. Mustafa geldi ve manzarayı gördüğünde öyle bir gürlledi ki bu nedir *"burası kahvehane mi? Hastanemi? rahat bırakın hastayı siz de çabuk terkedip burayı"* dedi bizi hastaneden dışarı attı *"yapma etme bu Gavs tır büyük âlimdir bizim için çok kıymetlidir dediysek te iyi ya madem o kadar kıymetlidir rahat bırakın hastalığı neyse bakalım"* deyip

Gavs da sitem etti bunları bu kadar alma buraya yoksa sizi hastane den çıkartırım dedi 2 refakatçi bıraktı hepimiz bahçede toplandık çaresiz orada kendimize yer yaptık (bu arada Dr. Mustafa ile tartışıyorduk biz itiraz ettikçe ortam çok gerildi Gavs hepimize dönerek Dr. Mustafa bizdendir bizimdir dedi. Söylediklerine kimse itiraz etmesin deyince Dr. Mustafa *"ben sizden değilim sizin de değilim dedi..."* Hepimiz çıktık) ama

Gavs'ın ona sarf ettiği sözlere ne biz sofiler nede Dr. Mustafa bir anlam verememiştik

*"Cehalet zehirdir , ilim ise şifa
Kim hangisinde niyet tutarsa
etrafına onu dağıtır."*

Hacı İdris

Gavs çok rahatsızdı birkaç gün sonra elhamdülillah daha iyi oldu iyileşti artık yatağında oturabiliyordu Dr. sık sık muayene ediyor ve aynı sertlik ile devam ediyordu ben de refakatçiler içindeydim ve Dr. Mustafa'nın üslubuna Gavs'a davranış biçimine saygısızlığına çok kızıyordum ama Gavs onun olmadığı zamanlarda da birkaç kez bize tembihledi ona bir şey demeyin

“O bizdendir bizimdir.”

Yine bir akşam üstü Dr. Mustafa bize söylendi araya Gavs girdi. Gavs'ın ona karşı şefkati ve sözleri dikkatini çekti ve sordu *“siz neden böyle söylüyorsunuz ben sizi ilk defa görüyorum ve size dâhil değilim bilakis sizin gibi de düşünmüyorum”* dedi Gavs ise bambaşka ahval ve şefkat *“ile annen nasıldır”* dedi. *“Annem çok yaşlıdır size ne”* deyince *“peki annene bu sözümü söyle devamında emaneti bize iade etme zamanı gelmiştir”* diye söyle

Sana sözün ve işin aslını anlatsın bunu ancak

O anlar ve O anlatabilirBüyük bir hışım ile gitti Dr. Mustafa

Çok merak içinde kaldım ama kimseye de bir şey diyemedim. Sabah koridorda gözüktüğünde o sert doktordan eser kalmamış ona bir şey olmuştu ciddiye ile geldi hepimizi odadan çıkarttı ve Gavs ile Baş başa kaldı az sonra bir hıçkırık ve ağlama sesi gelince korku merak ve endişe ile içeri girdim Gavs'a bir şey mi oldu diye baktım Dr. Mustafa Gavs ın ayaklarına başını koymuş hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor.

Dr. Mustafa akşam eve gittiğinde annesine Gavs ile konuşmalarını aktarıyor annesi de evet demek ki zamanı geldi. Bu sır benim ile gidecek diye vicdan azabı çekiyordum ama saadatlara emanetine sahip çıktılar şükür..

Anne otur oğlum deyip başlıyor anlatmaya;

Dr. Mustafa'nın annesi evleniyor gel zaman git zaman çocuğu olmuyor herkes o zamanki yöresel anlayış ile kadından dolayı çocuk olmuyor diye düşünüyor kocası bir hayli yaşlı olmasına rağmen derdini kimseye anlatamıyor gitmediği Dr. hoca kalmıyor kimse derdine derman olamıyor en sonunda diyorlar ki Hazrete git (Muhammed Diyaüddin k.s lakabı) çözerse senin işini o çözer gidiyor ama bir türlü görüşemiyor.

En sonunda hazretin kapısının önünde gizli bir köşeye sınıyor hazret camiye yolunda yanından geçerken cübbesinden tutuyor mübarek bakıyor buyur evladım diyor derdini anlatınca *“kocam yaşlıdır herkesin zannı banadır senden başka çarem yoktur”* deyince tamam inşallah dua ederiz cübbemi bırak diyor ama Dr. Mustafa'nın annesi *“olmaz Allaha yemin olsun bırakmam başka gidecek yerim yoktur size iman etmişim şimdi hemen bana bir söz vermezsen bırakmam”* diye direniyor etraftan da ne dediyse bırakmıyor ve;

Hazret ellerini açıp *“yarabbi senin kudretin haktır bu aileye ver bizden olsun (benim neslimden ver yarabbi diye dua ediyor) sonra dönüp git bu akşam kocan ile gerdeğe gir kızım inşallah Allah size bir erkek evlat verecek.”*

“O Bizdendir Bizimdir adını da MUSTAFA koymuşum.”

Hakikaten söylenenleri yapan kadın zamanı geldiğinde (Muhammed diyaüddin k.s) müjdesi Mustafa'yı kucağına alıyor ve bu olayı kimseye söylemiyor söyleyemiyor. Ta ki Gavs ortaya çıkartana kadar

(burayı da açıklamakta fayda var Hazretin vefatı 1924 tür Gavs ile arasında birbirlerinden irtibatsız 80 sene var yani Gavs'ın bunu zahiren (bilinen metotlar ile) bilme şansı yoktur

Dr. Mustafa Gavsı baktı... *“Efendim şimdi ne yapmalıyım?”*

“Yaptıklarına devam et Mustafa Allah için ümmeti Muhammed’e hizmete devam et çünkü sen bizdensin bizden bir tanesin sana bu yakışır” dedi

Dr. Mustafa sonrasında ilk iş elhamdülillah hastanenin bir katına bizi yerleştirdi.

İsteyen rahatlıkla Gavs’ı ziyaret etti edebildiler. Dr. Mustafa sayesinde çok insanın irşadına vesile oldu Gavs’ın o hastane günleri

NOT : Dr. Mustafa çok güzel bir müntesip oldu devamında İstanbul’a gitti ve 1955-1960 senelerinde Balta limanı kemik ve ortopedi hastanesinin kuruluşunu yapmıştır (bu hastane bugün dahi bu branşta Türkiye de ve yakın coğrafyada tek hastanedir öyle ki yabancı doktorlar gelip burada ihtisas eğitimi almaktadırlar) Saadatların o zamanlar attığı temeller ve yetiştirdiği insanlar isimleri olmasa da hizmetleri ve ecirleri devam etmektedir ne güzel onlara veinşallah bizlere

Engin’den

Gönül yıkmak iyi değildir...

Senin gönlünü yıkana ise ses etme

O gönül bilir değil.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

KİTAPSIZ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs oğlu Seyyid Abdalbaki'yi Siirt'e ilim okumaya göndermişti kendisi İran'dan bir molla ile beraber bir evi (odayı) paylaşıyorlardı 4 sene orada kaldılar

Ben de onların hizmetlerini görmeye çalışıyor çarşı Pazar ihtiyaçlarını yapıyor hatmeye yanlarına gidiyor yorgun düştüklerinde kitaplarını topluyor tozlanmasın diye kitaplarını siliyordum. İranlı molla devamlı bana kitapsız geldi kitapsız gitti diye takılırdı ismimi söylemezdi. Bir gün seyidimiz sordu sen niye “İdris’e öyle diyorsun” o da “yahu onu devamlı izliyorum Allah razı olsun bize hakkı çoktur bizim bir oda dolusu kitapları her gün elinden geçiriyor bir kere bile açıp bunda ne yazıyor dediğini baktığımı bir kere bile görmedim onun için Onun imanı kitapsızdır (sağlam imanlı manasında) onun için ona kitapsız söylüyorum.”

FIRAT'TA YÜZME YARIŞI

Gavs zamanında hizmet için sık sık Fırat nehri kenarına giderdik ve her zaman Seyyid Abdalbaki bana haydi İdris karşı kıyıya kadar yarışalım der yarışır lakin ben hiç galip gelemedim oysa bende iyi bir yüzücüydüm. Akıntıya karşı yüzer karşı kıyıya her zaman benden önce varırdı..

bir gün yine “haydi İdris” deyince “ben yarışmıyorum yahu insan her zaman yenileceği bir yarış niye yapsın ara sıra yalandan da olsa ben yeneyim ben seninle yarışmıyorum” deyince

“İdris yani yalan mı yapayım sana yalandan mı yenileyim hiç öyle olur mu bu seni kandırmaktır kandırmak bizde yoktur” dedi.

Yarışlarımız devam etti tabi sonuçları da :-)

İDRİS ABDULBAKİYE İYİ BAK

Gavs mübarek her zaman bana “İdris bu Abdalbaki'ye iyi bak bir gün gelecek sana çok yarayacak” derdi. (O zaman biz devamlı hizmette beraber olur harmana kazıya suya inşaata her hizmete birlikte giderdik onu hiç kendimiz den ayırmazdık aslında bu bizden değil ondanmış seneler geçtikçe belli oldu :-))

ben de içimden bu Gavsımız da neden böyle söylüyor Abdalbaki ne zaman alim olacak şeyh olacak haydi oldu diyelim o gün nerede ki bana yarayacak diye düşünürdüm (çünkü Gavs'ın sofileri olarak biz Gavs hepimizi gömecek sonra vefat edecek diye inanıyorduk niye ise)

Evet o gün geldi ve ben o günkü Seyyid Abdalbaki'nin bu günün GAVSI SANİ si olduğunu gördüm Gavsımızın sözü menziline vardı elhamdülillah

NOT : Hacı İdris vefat ettiğinde Gavs Abdalbaki Hz “O artık bizimdir hiçbir yerde durmadan onu bize getirin” demiş ve defin işlemini bizzat kendisi yapmıştır...

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

PATOZ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs bir gün beni çağırdı gittim baktım yanında Muhammed Raşit var (Gavs k.s kendinden sonraki Mürşit olan oğlu Sultan Seyda namı ile tanındı) *“İdris Raşit ile beraber gidin bize bir patoz (harman makinesi) alın”* dedi.

“Beli kurban” deyip Beraber Konya'ya yola çıktık iyileri orada imal ediliyormuş yolda sordum *“kurban sende bir adres var mı nereye gideceğiz”* dedim *“yok İdris hele Konya'ya gidelim bakacağız”* dedi Gavs'ın oğlu Konya'ya vardığımızda akşam ezanı okuyordu karnım da çok acıkmıştı ne yapacağız şimdi dediğimde mübarek. *“İdris en yakın cami minaresine bak hemen gidip namazı kılalım”* dedi bakıp hemen bir camiye doğru yöneldik

Namazı kıldık rabıtaya oturduk ben biraz geriye kalıp kapıya yakın oturdum.. Oturdum ama aklımda bin bir soru var şimdi ne yapacağız nerede yemek yiyeceğiz nerede yatacağız akşam oldu kimseyi tanımıyoruz kimse bizi tanımıyor vb. sorular kafamın içinde uçuşurken yanımda 2-3 kişi ayakta durduğunu hissettim.

(Gavs'ın oğluna benziyor neyse bu sofî rabıtadan kalkınca sorarız belli ki beraberler) Bu konuşmaları duyunca ohhh dedim sofiler bizi buldu rabıtayı çok uzatmadan hemen kalktım (ne olur ne olmaz diye :))

Sultan ise hiç istifini bozmadan uzun uzun rabıtada kaldı.

Ben kalkınca *“sofi siz hoş geldiniz bu Gavs'ın oğlu değil mi ?”*

Evet deyince pek sevindiler ben hepsinden çok sevindim mübarek te o arada kalktı ve geldi ziyaret ettiler ve davet ettiler 3-4 kişi ayrı ayrı bize gidelim dediler. Muhammed Raşit iki kişiyi göstererek müsaade olursa bu arkadaşlara gidelim sizde oraya gelin dedi.

Gidince öğrendik onlar kardeşmiş sofiler de geldiler o arada sofra hazırlanırken sordular kurban hayırdır buraya geliş sebebiniz nedir.

“Patoz almaya geldiğimizi söyledi mübarek adres var mı? nereden alacaksınız” dediler.

O da *“bilmiyoruz belli bir adres te yoktur yarın bakacağız”* dedi yemekler yendi kısa sohbet sonrası (yemek esnasında sofilerden 3-4 kişi dışarıda konuştular sonra kardeşlerden biri bir daha ortada gözükmedi) *“kurban yorgunsunuz yoldan geldiniz”* deyip bizi yatırdılar.

Sabah namazını kıldık sofiler geldiler kahvaltı hazırlamışlardı buraya kadar ben pek memnun oldum yeme içme barınma pek ala olmuş bana hiç zorluk olmamıştı Muhammed Raşit'e

“bize müsaade ederseniz biz hemen işimize bakalım” dedi ev sahibi sofi sordu.

“kurban başka bir işiniz var mı patozdan başka” hayır yok deyince *“rahat olun kurban patozunuz hazırdır”* deyince şaşırdık ben nasıl dedim hemen.

“Kurban biz iki kardeş Türkiye’nin en ünlü patoz imalatçısıyız siz akşam söyleyince hemen iş bölümü yaptık birimiz fabrikaya gitti bir ekip oluşturduk ve sabaha kadar size patozu hazır ettik bakın dedi camı açarak dışarıda bahçede kamyonun üstünde emrinize hazırdır” dediler “isterseniz kamyon gitsin sizi biraz burada misafir edelim olmaz mı?”

Sultan Hz. nin çok keyfi geldi ücreti ne kadar ise verelim dedi davrandı ama sofiler çok ricacı oldular *“kurban müsaade edin Gavs’a bir hatıramız olsun”* deyip para almadılar. Onlara çok hayır dua ettiler.

Sultan Hz. hemen davrandı müsaade ederseniz bizde kamyon ile gidelim geç kalmayalım bizi beklemesinler” diyerek izin istedi ve beraber köye kadar geldik olanları Gavs’a anlattık çok memnun oldu. Sâdatlar büyüktür.....

Engin’den

O devamlı gavsı güldürmek için bir yol arar ve O’nu güldürürdü. Bir gün sordum neden böyle yapıyorsun diye. Oğlum bunlarda bir insan evladıdır her gelen derdini gamını kederini ihtiyacını vs anlatıyor. Yahu taş olsa çatlar bunlarda bizim gibi insandır derdi. (Gavsımız uzaktan hacı abiyi görünce yüzü aydınlanır tebessüm etmeye başladı. Bir çok defa şahit oldum)

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ŞEYTANI EVDEN AT

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kâhta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Bir kış günü sofiler bize misafir oldular ve çok kalabalıktı. Düşünün evin salonu yaklaşık elli metre kare ve biz o salonu doldurmuşuz. Öyle bir muhabbet var ki adeta hepimiz manevi bir sarhoşluk içindeyiz.

Yalnız aramızda Ferzende adında çok cezbeli bir sofi var bir tek o halinden memnun değildi. Sıkıntılı sıkıntılı otururken Ferzende kendini bahçeye attı karların içinde takla atıyor, bir yandan da bana "İdris evdeki şeytanı dışarı at melekler içeri girmiyor" diye bağıırıyordu.

Ben artık kızmaya başladım. Sofiler bana teselli veriyor, sakinleştirmek istiyorlar. Bırak ne hali varsa görsün diyorlardı ama o susmuyor ısrarla şeytanı dışarı at diye feryat ediyor. Ben daha fazla dayanamadım.

"Gel kendin at" dedim. Çünkü hepsi arkadaşımdaydı. Hiç birisine öyle bir sıfatı layık görmüyordum. İçeri geldi. Salonda büyük bir boy aynası vardı.

Onu kaptığı gibi, bahçeye çıkarıp yere çarptı. Ayna tuz buz oldu. Benim sinirim hepten arttı. Allah rahmet etsin. "Şeyh Salah Hacı sakın bir şey deme yarın ben sana yenisini alacağım söz" dedi. Gittim baktım ki aynayı yapan camcı, aynanın camı ile arkasındaki mukavvanın arasına büyük bir çıplak kadın fotoğrafı koymuş. Sofi Ferzende onu da bir güzel parçaladı. "Haydi, şimdi devam edin" dedi. O gün sabah namazına kadar keyfettik. Namazı kılıp dağıldık.

Engin'den

Biz şöyle inanıyorduk; Gavs hepimizi (tüm sofileri) gömecek sonra kendisi ölecek. Neden öyle düşünüyorduk bilmiyorum.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

MOLLA HASAN SUBHANALLAH

Hacı abi ile beraber Siirt'te çarşıda işimizi bitirdik haydi eski mahalleye hatmeye gidelim hemde Molla HASAN SUBHANALLAH'ı ziyaret edelim hatrını soralım dedi.

(Neden ona öyle demişler deyince hayatında ve konuşmalarında o kadar çok SUBHANALLAH demiş ve diyor ki SUBHANALLAH ismiyle anılır olmuş dedi)

Beraberce taş döşeli ve dar yollardan küçük bir camiye vardık (Uvendurre camii)namazdan sonra hatme halkası oluşurken çok yaşlı bir zatı getirdiler.

O Molla SUBHANALLAH idi hacı abiyi görünce ona neşe ile bir çok şey söyledi (Arapça)onu gördüğü için mutlu olmuştu. Sonra bana dönerek gözleri ıslıl ıslıl neşe ve muhabbet ile kırık bir Türkçe ile sende hoş geldin dedi kusura bakma benim Türkçem çok iyi değil dedi gülererek.

Sonra Molla SUBHANALLAH hacı abiye dönerek Arapça benim hakkımda konuştular benim İstanbul dan ve saadatların ziyaretinden geldiğimi öğrenince bana (Şahı hazneden ve Gavs Abdulhakim hz.lerinden birer kıssa anlattı)

Çıktığımızda hacı abi anlatmaya devam etti Molla hasan SUBHANALLAH Gavs Abdulhakim hüseyini den daha önce de 2-3 saadat görmüş alim mutasavvıf ve hizmet ehli bir alim olduğunu hatta bir defasında Gavsı hürmet ve selamını götürdüğümde Gavs tebessüm ile onun için Molla hasan SUBHANALLAH'ın Bir tır imanı var dedi.

Molla SUBHANALLAH Kuran öğretirken askeri darbe oluyor ama o öğretime devam ediyor.

Sonra bir gün eğitim yaptığı yeri basıyorlar o askerlerin önüne geçiyor ve onlara bir şey söylemeyin buranın sorumlusu benim diye talebelerini korumak isterken askerlerin komutanı ne oluyor diye geliyor.

Molla Hasan SUBHANALLAH ona da anlatmaya çalışayım derken komutan rahle üstünde duran kurana tekme atıyor. Molla SUBHANALLAH komutana öyle bir tokat atıyor ki komutan ağzı yüzü kayıyor felç geçiriyor. Molla SUBHANALLAH'ı da tutuklayıp hapse atıyorlar.

Ne yaptısalar olmuyor komutanın ağzı yüzü bir türlü düzelmiyor.nereye gitseler ne yapsalar çare olmuyor.

Doktorlar yapılacak bir şey yok diyorlar.sonra birisi komutana sen ne zaman böyle oldun? Molla SUBHANALLAH'ın vurmasından sonra öyle değimli evet diyor komutan bu kadar yer gezdin peki çare bulabildin mi? Yok bulamadım diyor komutan.

Çaresizlikten ne yapacağını bilemeyen komutana sen Gavsı Kasrevi'ye git buraya bu noktaya gelmiş Molla SUBHANALLAH bu dünyada kırmaz ise onu kırmaz onun hatırını tutar diyorlar...

Gavsımıza anlatıyorlar kabul ediyor ve haber yolluyor Molla SUBHANALLAH'a belii diyor .

Kendisi ve Gavsın sözü HAK'tır HAK sözdür diyor. Komutan düzeliyor şifa buluyor Molla Hasan SUBHANALLAH serbest kalıyor..

SUBHANALLAH,SUBHANALLAH,SUBHANALLAH

Engin'den

Acıların en büyüğü büyüğün (mürşidin) acısıymış. Oğlum ben iki acı yaşadım inşaallah bir tane daha yaşamayacağım. Allah size selamet versin.

Hacı İdris

Onların kerametleri insan üstü olaylar inanılmaz hadiseler değil, değişmesi en zor olan insanların bu kadar kısa zamanda tevbe ile bu derece değişmesidir. Onlar Allah'ın düsturuna itimat ile yürürler.

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

TRAKTÖR

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs zamanında çok imkan yoktu ulaşım haberleşme zorluklar ile yapılıyordu bir çok şeyi kendimiz yapmak zorundaydık. Köyde hizmette olduğumuz günlerden bir gün Gavs Seyyid Muhammed Raşit'e traktörü tamir edin dedi bizi de Dr. Ahmet ve beni de yardım için onun yanına verdi.

Ya Allah deyip başladık sökmeye orası senin burası benim derken traktörü paramparça ettik Seyyid Muhammed Raşit çok akıllı becerikli ve kabiliyetli birisiydi. Hizmetin reisiydi zaten bütün hizmetleri ikisi organize ederlerdi. (köydeki tüm işlerle ve misafirlerle O ve Seyyid Abdalbaki ilgilenirdi her şey onların sırtlarında idi)

Kısa zamanda mübarek arızasını buldu tam toplama aşamasına geçmiştik ki mübareği başka bir iş için çağırdılar o da bize gerisini yapabilir misiniz? Yaparız dedik Dr. Ahmet ile başladık kalan parçaları toplamaya bitince baktık epey bir parça kaldı. Dr. Ahmet *"İdris bu parçalar ne olacak yanlış yaptık galiba"* deyince bende *"yahu fabrika bunları fazla koymuş"* deyince başladık gülmeye yüzümüz gözümüz hep yağ kir siyah olmuş çok komik geldik birbirimize.

"Yahu Dr. Ahmet hadi biz cahiliz sen okumuş adamsın ne işin var dağın başında tarla da traktör le arızayla şeyh" ile. *"Öyle deme İdris Gavs'tır ona herkesin ihtiyacı var hatta en çok kendini okumuş bilmiş hissedenenlerin"* dedi gözü daldı *"keşke diğer okumuşlar da Gavs'ı fark etseler anlasalar ne kadar farklı olurdu"* diye böyle dertleşirken Seyyid Muhammed Raşit geldi *"ne yaptınız tamam mı?"* deyip yerde kalan parçalara bakarken ben *"kurban çok güzel yaptık hatta bir sürü parça arttırdık"* deyince oda başladı gülmeye... *"İdris böyle çalışmaz ki bu"* deyip hiç kızmadan yeniden söktü ve parçaları hepsini tamam ederek taktı çalıştırdık sizde çok yoruldunuz dinlenin Gavs'a gidin söyleyin traktör hazırdır deyin sanki biz yapmışız gibi bizi Gavs'a gönderdi kendi de başka bir hizmete koştu.

Bizim onlara yardımımız da budur böyledir.??? Yani ümmeti Muhammed'e hizmeti bizlerin yardımıyla değil bize rağmen yapıyorlar desem yeridir. Allah böyle insanları başımızdan eksik etmesin.Amin

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

HİNDİSTAN ERENLERİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Gavs hazretlerin rahatsızlandığını ve tedavi maksadı ile Diyarbakır'a gittiğini öğrendim. Bu haberi aldıktan sonra içime bir ateş düştü artık yerimde duramıyordum ille onu görmem gerekiyordu yada onun yakınlarında olmak istiyordum.

Bu ateşle Diyarbakır'a vardığımda Gavsımızın Dr. Ahmet beyin evinde kaldığını öğrendim. Yalnız eve kimseyi almadıklarını söylemişlerdi. Korkarak eve vardığımda kapıyı çaldım içerden birisi *"kimdir o"* dedi. *"ben İdris"* dedim *"Siirtli idris"* içerden *"sen misin İdris"* diyen sesi duyunca bildim'ki bu molla Şehmuz'dur.

Molla Şehmuz'la biz eski arkadaşlık. Tanıdık birinin sesini duymak beni çok rahatlatmıştı. Oooh artık eve rahatlıkla girebilirim dedim içimden. Dedim

"Şehmuz aç kapıyı Gavsımızı ziyarete gelmişim"

Şehmuz yavaşça kapıyı araladı;

"idris içeri girmek, ziyaret etmek yasaktır" dedi.

Ben gülerek *"Şehmuz benim oğlum benidemi içeri almayacaksın, banadamı yasak"* dedim. Oda *"vallah idris yasaktır herkese hem de sanada"* deyince çok sinirlendim,

"Ey vicdansız Molla Şehmuz sen bilmiyor musun Gavsıla benim aramda kimse yoktur, sonra sen niye yasak diyorsun, hele Gavsımıza bir sor o kabul etmezse başımla beraber" dedim. Ama molla Şehmuz da değişen hiç bir şey olmadı ve *"İdris kusura bakma Gavsımız odasında yatıyor yanına gidip onu rahatsız edemem"* dedi.

Bende hem çok mahzun oldum, hem de molla Şehmuz'a çok kızdım. Çaresizlik içinde gidip kapının karşısındaki kaldırıma oturdum, Ellerim ile başımın arasına alıp yüzüme kapanan kapıya bakıp beklemeye başladım...

Ben bu şekilde çaresizce kapıya bakarken epeyce sonra molla Şehmuz kapıyı açtı bana eliyle *"gel gel"* yaptı. Ben zannettim kalbi yumuşadı ve beni içeri alacak, o heyecanla koşarak yanına vardım.

Dedim *"buyur kurban"*. Beni omzumdan sıkarak *"İdris biraz benim yerimde dur ben gidip geleyim sakın içeri kimseyi alma"* dedi. Bende ona *"sen hiç merak etme babam gelse içeri almam"* dedim. İçeri girip, kapıyı üç kere (şak şak şak) kilitledim. Doğruca merdivenlerden bir üst kata çıkarak Gavsın kaldığı odanın kapısına gittim. Kapıyı usulca araladım ve İçeriye baktım. Gavsımız üstü örtülü bitkin ve halsiz bir şekilde gözleri kapalı öylece yatıyordu.

Öyle mahsun oldumki, kapısının önüne oturup ağlamaya başladım. Biraz sonra kapı çalındı hemen koşarak kapıya indim kim o diye Seslendim dışardaki *"ben Şehmuz"* dedi. Bende ona *"ne istiyorsun"* dedim Dedi *"kapıyı açsana ben geldim"*. Bende ona gayet sert bir şekilde *"yasaktır"* *"beni buraya koyan arkadaş sakın içeri kimseyi alma diye tembih etti"* dedim.

Ne kadar bana kızdıysa da yalvardıysa da onu içeri almayınca söylene söylene evin önünden ayrılıp gitti.

O gidince bende kilidin üstüne birde sürgü çektim, tekrar yukarı çıkıp kapının önüne oturdum.

Aradan biraz zaman geçmişti ki birden aşağıdaki dış kapının açıldığını duydum. Merdivenlerden birileri gürültüyle çıkıyordu. Ben nasıl kapıyı açtılar acaba kim bunlar diye düşünürken iki kişi görüldü. Kapıya

doğru gelen bu iki adamlar esmer tenli, sarıklı, cübbeli ve çok heybetliyidiler adeta nutkum tutulmuştu ne işiniz var burada bile diyemeden Gavsın odasına giriverdiler, bende telaşla arkalarından içeri girdim.

Gavs onları bekliyormuş gibi yorganı üstünden ayaklarına doğru iterek biraz doğruldu. Bende telaşla Gavsımın sırtına bir yastık koyarak doğrulmasına yardımcı oldum. O iki heybetli adam Gavsımın ayak tarafında büyük bir edeple adapta durdular. Gavsımız onlara benim o zamana kadar hiç duymadığım bir dilde birşeyler söyledi. (hacı idris arapça, kürtçe,türkçe ve birazda farsça biliyordu.)

Benim anlamadığım dilden bir şeyler konuştular. Tavırlardan anladığım kadarıyla onlar birşeyler soruyordu gavsımızda cevap veriyordu. Sonra o iki kişi geldikleri hızla çıkıp gittiler.

Giderken bana da bir bakış fırlattılar ve yine bana bir selam bile vermeden geldikleri gibi sert adımlarla çekip gittiler. Ben hala o kilitli ve sürgülü kapıyı nasıl açtılar diye düşünürken doktor Ahmet bey eve geldi. Ona olup bitenleri heyecanla anlattım sen bunların kim olduğunu gavsı sor dedim. Oda bana “ben soramam madem sen şahit oldun gel sen sor” dedi. Doktor Ahmet bey benim elime bir peçete verdi ortasına da ilaçları koydu, kendi de bir bardak su alıp hadi gel beraber içeri girelim dedi. Beraberce içeri girdik ben yine sorayım mı sormayım mı diye düşünürken; Ahmet bey; “kurban o gelenler kimdi acaba” ? «İdris çok merak ediyor» Dedi. Gavsımız; “onlar abdal idi. Hindistan tarafından geldiler.”Bir mesele hakkında soru sordular. Ben dayanamadım “kurban ne sordular” dedim. Gavsımız tebessüm etti.

“O bizde kalsın” buyurduktan sonra “Şahı haznenin himmeti büyüktür” dedi.

Engin'den

*Zahir erleri de ötelerin erenleride onlarındır.
Hağ nazarı ile bakan erler de ötelerin erenleri de
onları hem görürler hem bilirler.*

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

MENZİL' in ALINMASI

Gavs artık bize ait bir yer olsun kimseyle karşı karşıya gelinmeden ibadet ve ümmete hizmet edecek rahatlıkta bir yer arıyordu başka köyler ve yerleşim yerlerinde yaşanan sıkıntılar onu çok üzmüş ve müstakil bir yerleşim yeri (köy) arayışlarına girmişti.

Bir kaç yere bakıldıktan sonra Adıyaman dan bir haber geldi oradaki Gavs'ın sadık sofillerinden Molla Nezir bir yer bulduğunu söyleyince Gavs Molla Nezir rehberliğinde Muhammed Raşit ve beni köye bakmamız için görevlendirdi daha öncede bir çok hizmete beraber gitmiştik (ben daha çok hizmet için Muhammed Raşit'e göz kulak olayım diye sanırım)

Oraya varmamız için kamyonu bindik minibüse bindik Fırat nehrini sal ile geçtik devamında katırlarla ancak araziye vardık hasılı iflahımız kesildi (Molla Nezir'e öyle kızdım ya kurban bizi nereye getirdin burası neresi yahu diye gizliden sitem ettiysem de yolculuk devam etti)

Araziyi gezdik baktık sahipleri de su olmadığı için satıyorlardı. Seyyid Muhammed Raşit bir tepede durdu araziye baktı bana dönerek "İdris köy nasıldır?"

"Kurban burası bir köy değil çorak bir arazidir yol yok su yok buraya hayvanlar bile gelemiyor kaç türlü binek varsa bizde ancak öyle gelebildik buraya sofiler insanlar nasıl gelecekler gelemezler Allah kaderimizde varsa silsin." deyince elini omzuma koydu "yok yok öyle deme bak şuraya camiye yaparız buraya ahırları yaparız şuraya su deposu buraya petrol bile yaparız" diye böyle şöyle diye tek tek anlattı ama onun ufkunu aklım almadı. Bu şekilde döndük geldik Gavs'ın huzuruna Gavs Muhammed Raşit ile görüşürken bende dışarıda bekledim sonra

Gavs beni emretti çıktım huzuruna arkamdaki camdan da Râşit bize camdan bakıyordu Gavs sordu; "İdris araziye köye gidip baktınız orası nasıldır ?" "Kurban Raşit diyor güzeldir.?" Gavs durdu tekrar İdris köy nasıldır? "Kurban Raşit diyor güzeldir."

Gavs ses etmedi... tekrar "İdris köy nasıldır ?" Deyince ben bir feryat ile "kurban orası bir köy değil dağın başıdır yol yok su yok oraya gidersek kimse gelemez oraya kurbanım diyerek hıçkırığa hıçkırığa söyledim" Mübarek bekledi ben biraz sakinleşince "Bak İdris hiç depreşme Raşit kendine yer bakıyor O nereye derse oraya göçeceğiz"

Hakikaten göç gerçekleşti ve Allah bana ömür verdi. Seyyid Muhammed Raşit ilk gün O çorak araziye bakıp ne söyledi ise seneler içinde hepsi bir bir gerçekleşti ve ben hepsini yaşarken gördüm. Orası önce bize (sofilere) menzil oldu. Sonra tüm ümmeti Muhammed'e (insanlara)

Menzil oldu.... MENZİL

Not : (Gavs'ı Sani Abdülbaki'nin ilk zamanlarında) bir gün Hacı İdris ile beraber menzilde iken bu kıssayı anlattı bana döndü bak buraya da petrol yapılacak dedi bende hacı abi burası köyün ortasıdır olur mu ? dedim (şimdiki EDEP dükkanın orası) oda gülerek bende zamanında öyle dedim hepsi tek tek oldu bir tek bu kaldı. Gerçekten bir müddet sonra oraya petrol pompaları koydular Orası petrol oldu (daha sonra köyün çıkışına taşındı) ve biz hacı İdris ile oradan her benzin alışımızda birbirimize gülerek araç deposu doldurduk ve O her defasında

Onların sözü sözdür laf değil yere düşmez yerde kalmaz derdi.... Vesselam

Engin'den

Menzil ve Merkad'ın eski hali

***Biz çok çok söz edip az şey söylüyoruz onlar ise (sâdatlar)
az söz edip çok şey söylüyorlar. Ahh bir anlayabilsek...***

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

KAİNATIN ANAHTARLARI Muhammed RAŞİT HZ'ne TESLİMİYETİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Hazret i Gavsımızın ahirete irtihalinden sonra Seyda hazretleri irşada başlamıştı. Ben bir kaç defa teşebbüs ettiysem de Seyda k.s. (Muhammed Râşit el Hüseyini) “İdris, sende Gavsın müridisin bende senin ile benim aramda fark yoktur” deyip beni geri çeviriyor, biat etmeme müsaade etmiyordu. Bu durumun sebebini biliyor fakat bir türlü kendimi düzeltemiyordum. Vefatından sonra bile gavsımızı unutamıyor, Seyda'ya kalben teslim olamıyordum. O nu çok seviyordum fakat bir mürşitten daha ziyade gavsımızın oğlu olarak görüyordum.

Seyda'da zannedersem bu duruma manen vakıf oluyor, beni bu halimle kabul etmiyordu. Ben ise köye aynen eskisi gibi ziyaretlerimi sürdürüyordum. Gavsımızın kabrini ziyaret edip bol bol ağlıyordum, orada kaldığım süre içinde Seyda'yı da ziyaret eder duasını almayı ihmal etmezdim ve bir şey yapacağım zamanda yine gider izin alır ondan habersiz iş yapmazdım. O günlerde aramızda sevgi bağı ve dostluğumuz bulunan Gavsımızın halifelerinden Molla Ali k.s' dan dahi tövbe intisap isteğime aldığım cevap estağfirullah İdris biz arkadaşız sonra her ikimizde gavsın müridiyiz, ben sana nasıl tövbe vereyim olmuştu.

Anlayacağınız arkadaşlar, neredeyse bütün şeyhlerle aram iyi idi, içlerinden sevdiklerimde oluyordu. Fakat kendime beni kabul edecek bir şeyh bulamıyordum. Müthiş bir boşluk ve mürşit arayışı içinde himmet ve rabitam kaymış ne yapacağını bilmez bir halde günlerimi geçirirken, bir gece yarı uyanık bir halde uzanmış yatıyordum. Azametinden ve heybetinden ürktüğüm bir zat baş ucumda dikildi bana, kızgın ve sert bir şekilde “Bundan sonra başın sıkışırda benden himmet isteyeceksin başkasını arama başkasına bakma “ dedi.

Ben korku içinde ancakSiz kimsiniz diyebildim. Oda bana; “Ben Abdulhalikul Gucduvani” dedi. “Beli kurban baş üstüne” dedim.

Sonradan anladım ki öyle herkese gitmem sâdatları kızdırmış, üzmüştü. Aradan aylar geçti. Bir gün Tillo'lu Molla Burhan (SİİRT te büyük bir medrese alimi ve şeyh'tir) “İdris hazırlan bir grup olarak hacca gideceğiz” dedi. Dedim Seyda kimler var, bana isimleri sayınca, “o kadar alimin arasında ben ne yapayım” dedim.(7 alim ve hepsi şeyh) “Sanada yapacak is buluruz bize şoförlük yaparsın, yemek yaparsın” falan deyip beni ikna etti.

Tamam ben gidip izin alayım dedim. Ver elini Menzil. Seyda hazretlerine. Durumu arz edince Seyda bana “Hac içinde mi izin istiyorsun İdris” buyurdu bende ona; “Beli kurban her iş için de dahi izin dedim.” Mübarek tebessüm etti ve “Bize de Beytullah ta dua et” buyurdu.

Eve geldiğimde gerekli hazırlığı yaptık. Vakit geldiğinde de Siirt, Tillo ve o yörenin tanınmış yedi alim ve şeyh beraber yola koyulduk. Önce Şirvan'a uğradık tanınmış bir alim olan Şeyh Müşerreffe misafir olduk. O güzel insan bizi çok hoş ağırladı. Ayrılacağımız zaman bir paket getirtti. “İdris bunu sana emanet ediyorum. Bu paketi Erbil deki Şeyh Mustafa' ya vereceksin. Sen bu işlerden anlarsın” dedi. Kurban ben Erbil'i bilemem dedim. “Merak etme bunlar oraya gidecekler” diye cevap verdi.

Tekrar yola çıktık. Uzun bir yolculuktan sonra bir aksam üstü Erbil'de (IRAK) Şeyh

Mustafa'nın dergâhına ulaştık. Daha girişte çok tatlı bir atmosferle karşılaştık. Her taraf misler gibi nispet kokuyordu. Sanki vefat eden Gavsımızın irşada başladığı kasrik köyünde hissettim kendimi. Şeyh Mustafa'yı sorduk, Dergahta olmadığını söylediler. Sizi sabah ya dergahta yada evinde kabul edecektir dediler. Biz orda ki sofilerle sabaha kadar büyük keyif yaşadık. Her tarafta nispet kokuyordu , acayip rahmet ve cezbe vardı, hatta bir sofi bir ara cezp halinde işaret parmağını göğşe doğru tutunca, parmağından bir nur çıktı , sanki arşa değdi sandım.

Tamamdır işte gavsımın vefatından sonra nihayet aradığım şeyhi buldum dedim. Ertesi sabah şeyh Mustafa yine camiye gelemedi, biz onu dergahta beklerken bir sofi geldi. *"Hadi buyurun şeyhim sizi bekliyor"* dedi. Kalkıp şeyhin evine gittik, en geride ben vardım ve kapının yanında ayakta izin için bekliyordum. Şeyh Mustafa beni fark edince Molla Burhan'a *"bu kim?"* diye sordu. Molla Burhan kurban bu Şeyh İdris'tir dedi. Şeyh Mustafa hazretleri çok şaşırdı toparlandı, *"ben niye tanımıyorum daha önce hiç duymadım"* dedi. Molla Burhan *"kurbanım bu Şeyh Seyit Abdülhakimin k.s müridi. Biz birbirimize Ya şeyh diye hitap ediyoruz aramızda bir İdris var alim olmayan latife olarak aramızda ona sevgimizden bizde Şeyh deriz."* Deyince; şeyh Mustafa k.s bu sefer ayağa kalktı. Beni çağırdı ve sordu;

"Sofi sen şeyh Abdülhakimin sohbetinde bulundun mu ? "Evet kurban bulundum." *"Sofi sen şeyh Abdülhakimle beraber iki adım yol yürüdüün mü ? "Evet kurban yürüdüm."* *"Sofi sen şeyh Abdülhakimle beraber aynı sofrada oturdun mu ? "Evet kurban oturdum."* Ben bu şekilde cevaplar verince şeyh Mustafa kendi yerini teklif etti. Ben oturmak istemedim estağfirullah deyince elimden tutarak yanına oturttu. Ve madem böyle bir zat ile beraber oldun o zaman söz senindir bize ondan biraz sohbet yap. Dedi sofi *"şeyhinden bize bir şey anlatmayacak misin?"* bende anlatmaya başladım.

Bir gün biz Gavs ile beraber Taruni'ye irşada gidiyorduk. Gavs hazretleri bir katıra binmişti. Dağ yoluna sapacağımız zaman orada otlamakta olan iki ayrı sürüye ait koyun ve keçiler koşarak gelip Gavs'ın katırının etrafında bir halka yaptılar. Gavs katırının yularını tutan arkadaşımıza "sofi haydar bunlar ne istiyor"? Diye sordu. Sofi Haydar Gavsım bilir dedi. Gavsımız ; "Sofi Haydar bunlarda şahı haznenin nazarını istiyorlar" dedi. (Şahı Hazne Abdülhakim Hz. lerinin vefat etmiş mürşidi idi.) Ve onlara nazar etti. Hepsi tekrar geldikleri yere geri döndüler. Ben bunu anlatınca şeyh Mustafa Molla Burhan'a dönerek; "Molla Burhan böyle bir şey ancak zamanın gavsının yanında görülür." dedi.

Ayrılık zamanı gelince en son ben kaldığımda veda için bana döndü elini omuzuma koydu ve *"İdris sen köylere kentlere elektrik dağıtan trafo biliyor musun?"* dedi ben de *"beli kurban biliyorum"* dedim. *"İşte o trafo gibi bize ince bir tel geliyor oradan burada gördüklerinin tamamı o trafodan bize gelen incecik tel sebebi iledir. Yani Sofi burada gördüğün her ne varsa, bize o kapıdan geliyor"* deyip, Seyda hazretlerinin hatırını sordu. Ben tam aradığım şeyhi buldum zannederken o bana tekrar kendi kapımı yani menzili gösteriyordu.

Oradan ayrıldık Suriye de ve hicaz da çok güzel günler geçirip, haccı eda ettikten sonra Türkiye'ye döndük. Ben hemen eşyalarımı eve bıraktım. Seyda Hazretleri için aldığım hediyeleri yanıma alarak derhal Menzile doğru yola çıktım. Menzile varınca muhtarın dükkânının yanında Dr. Ahmet bey, Seyyid Hüseyin, muhtar oturmuş sohbet ediyorlardı. Selam verdim. Muhtar ayağa kalktı beni tuttu. *"Sen vurulmalık adamsın"* dedi. Ben de doğru söylüyorsun oğlum. *"Çünkü zamanında benim sana yaptığımı baban sana yapmadı"* dedim. *"Biliyorum İdris zaten bende onun için vurulmalıksın dedim"* diye cevap verdi. *"Peki ne için öyle diyorsun?"* Dedim. *"Sen neden Seyda ya intisap etmiyorsun"* Dedi. Kolay dedim. *"Bak burada üç tane ağasınız tutun kulağımdan. Seyda ya götürün kurban bu yeniden iman etmek istiyor deyin"* dedim. *"Biz böyle bir şey yapamayız"* dediler.

O zaman beni suçlamayın ben ne zaman yanına gitsem müsaade etmiyor, bunu sizde biliyorsunuz dedim. Yatsı kılınmış olduğu için Muhtar haydi eve gidelim dedi. Birlikte gittik. Gece

geç vakte kadar sohbet ettik. Artık izin verirsen kalkalım deyince; Muhtar; *"Artık çok geç biz burada sohbet ederken bizim hanım köye gelen ziyaretçilerin kadınlarını eve misafirliğe almış. Bu odanın dışı ve avluya kadar kadın dolu hepsinde yerlere uzanmış uyumuşlar, anlayacağınız hapis olduk, şimdiden sonra onların arasından geçemezsiniz, bulunduğunuz yere kıvrılıp uyuyun sabah nasılsa giderler o zaman yol açılır gidersiniz"* dedi. Mecburen bağdaş kurup oturduğum halde duvara yaslanıp uyudum. Rüya da kendimi Merkad'ın önünde buldum.

(Merkad: köyün biraz dışında gavsimizin istirahatte bulunduğu türbeye verilen ad)

Baktım ki Merkad bir saraya dönüşmüş. Kapıda askeri kıyafetli iri yapılı ve ellerinde mızrakları olan iki nöbetçi vardı. İçeri girip gavsımı göreyim dedim kapıya doğru ilerledim. Ellerindeki mızrakları sağdan ve soldan çapraz yapıp yasak dediler. Ne demek yasak o içerideki benim şeyhim her zaman geliyor. Hiddetli bir şekilde gidin söyleyin o beni içeri alır dedim. Beni dikkate bile almadılar ve o kadar kararlı yasak dediler ki bir daha söz söylemeye çekindim ve beklemeye başladım.

Ben dışarıda çaresiz beklerken uzaklardan çok hoş bir müzik sesi gelmeye başladı. Fakat ben bu müziği daha önce hiç duymadım marş gibi, ilahi gibi bir şey lakin dünya müziği değil Müziğin güzelliği beni adeta sarhoş etti. Ses giderek yaklaşıyordu sesin geldiği yöne yani çaylarbaşı yönüne bakmaya başladım. (Diyarbakır tarafı)

Birde baktım ki o sesin geldiği istikametten muazzam bir askeri birlik geliyor. Ama dünyada öyle onların giydiğinden bir kıyafet yok.. Bir tahtırevan taşıyorlar üzerinde de bir sandık. Önlerinde de bir bando takımı davullarla bilmediğim çalgılarla köye doğru geliyorlar. Ben bunlarda kim böyle diye düşünürken, Geldiler doğruca Gavs'ın k.s. sarayına girdiler. Bende onların arasına karışıp içeriye girdim.

O askerlerin komutanı ki üzerindeki elbise insanın gözünü alıyordu. Yanlarında getirdikleri bir sandığı Gavs hazretlerinin önüne bıraktılar. Bu sandık eskiden köylerde kullanılan çeyiz sandıklarına benziyordu. Hani rengarenk boyanan aynalarla süslenen sandıklar vardı ya iste öyle bir sandık. Bazı metal aksamı hafif paslı ve oldukça eskiydi.

Komutan olan şahıs; *"Bunu Hazreti Peygamber S.A. V size Seyyid Muhammed Râşit'e vermeniz için gönderdi."* dedi.

Gavsımız görevliye; -Râşit'i çağır dedi. Seyda Muhammed RAŞİD k.s oraya gelince ona söyle hitap etti.

"Oğlum Râşit ben seni başkalarının çocuklarından ayrı tutmadım, bunu sen hak ettin." *"Resülullah bana ne emanet etmişse ben de sana aynıyla veriyorum."* Ben öyle merak ettim ki hemen bulunduğum yerden seslendim.

"Kurban o sandığın içinde ne var ki ?"

Gavs tebessüm etti. Sandığın kapağını açtı. Elini geniş geniş açarak içine uzandı. Tutabildiği kadar bir tutam bir birine halkalarla tutunmuş sayısız anahtarı yukarı doğru kaldırdı. (anahtarların her biri kocaman eski köylerde giriş kapılarındaki gibiydiler)

"Bunlar kâinatın anahtarları"

Derken tam bu esnada sabah ezanı başladı. Benden bir feryat koptu kendimi yere attım, kafamı Merkat in duvarına vurmuşum kanamaya başlamış ama fark edememişim.

O anda her şey ve herkes gözümün önünden kayboldu. Bütün bu gördüklerim rüya mıydı, rüya ise buraya nasıl geldim, o odadan ne zaman ve nasıl çıktım. Bu soruları kendime sorarken bir yandanda camiye doğru koşmaya başladım, koşarken de yaşadıklarımı düşünüyordum. Camiye girdim, cami tıklım tıklım dolu idi. insanları adeta çiğneyerek mihrabın önüne yaklaşırken , Seyda gülerek bana bakıyordu.

O güne kadar bana elini vermeyen Seyda hemen elini uzattı tövbe ve biat ettim.

Bana usulca dedi ki;

”Deli , başın kanıyor, Git abdest tazele gel.”

Hemen dışarı çıktım, Abdest alıp geldim. Zar zor namaza yetiştim. Elhamdülillah....

Engin'den

Gavs bir gün camide bizi topladı. Sofiler Allah bu dünyada herşey yarattı ama rahat yaratmadı bizde hep onu arıyoruz Allah'ın yaratmadığını nasıl bulacağız Olmaz bulamayız...

Uyanık olun sofiler dedi...

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

ONA YETİŞEN YENİ BİR İRŞAT GÖRECEK

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Gavs çok daralmış ve sıkılmıştı etraftan devamlı onun başka şeyhler ile ilgili makamıyla ilgili kıyaslamalar ve mehdilik iddiaları yapılmaktaydı bu durum öyle bir hal aldı ki mübarek ister istemez cevap vermek izah getirmek mecburiyetinde kaldı. Hepimizin camide olduğu bir gün bize dönerek şimdi beni iyi dinleyin başkaca söylemeyeceğim burada olmayanlara da söyleyin bir daha bu fitneye sebep olmasın burada bu fitne bitsin dedi ve evet ben mehdiiyim lakin sizin dediğiniz gibi değil ben bu zamanın mehdisiyim (Bu zamanda yapılan irşat makamı anlamında) dedi

Devam etti kim Muhammed Raşit'in irşadına yetişirse o sultan irşadı görecektir..... sordular

Kurban Sultan irşadı nedir?

Sultan irşadı 800 senede bir gelir O ona nasiptir.

Kim Abdalbaki'ye yetişir ise O yeni bir irşat görecektir

Bu böyledir böyle biline dedi

Not : Bu kıssadan sonra hacı İdris'e sordum hacı abi bütün bu süreçleri yaşadın ve gördün bütün bunlardan sonra bu günü (gönlünü) bana söyler misin dedim. Düşündü düşündü gözleri doldu (misalen)bu gün onlar kabirden kalkıp gelseler onlara biat etmem

Gün bu gündür bugün yeni ve büyük bir irşat günüdür ve bugün bunun sahibi vardır.

Bu günü değişmem dedi.

Engin'den

*Dünya makamları nasıl sahipsiz kalmaz ise
ahiret (sonsuzluk) alemlerinin makamlarında
sahipsiz kalmaz.*

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

EMEKLİ OL HACI İDRİS

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Gavs k.s vefat etmiş Sultan Muhammed Raşid irşadı başlamıştı.

(Gavs Abdulkhakim El Hüseyini den sonra yerine bıraktığı mürşit). Gavs'ın açtığı yoldan hizmeti büyüyen bir çığ gibi ümmeti Muhammed'e hizmeti daha da çoğaltmak için gece gündüz çalışıyordu onun da irşadı kendine özgü bambaşka bir hal de ilerliyordu artık sadece doğu illerinden değil batı illerinden de ziyaretçi akını başlamıştı. Bende daha sık gidip gelmeye ve hizmete yardım etmeye çalışıyordum lakin işim engel oluyor emeklilik için hesap yapıyor fakat en iyi senaryoda bile 2 sene askerlik te geçen zaman kalıyordu. İşte o günlerden bir hafta sonu sultan Hz. beni çağırdı ve *"İdris sen artık emekli olmuyor musun ?"* *"çok istiyorum ama kurban günüm yetmiyor bekliyorum"* dedim O da *"yok yok bekleme"*

"Emekli OL artık..." *"Beli kurban"*

Bütün yol boyu düşündüm (hayr olsun vardır bir bildikleri ben sabah işe varınca hemen sorayım dedim) ertesi sabah işe (H.İdris karayollarında atölye şefi olarak çalışıyor) gider gitmez doğruca muhasebeye gittim müdür bey ile girişte karşılaştım buyur hacı İdris..

"Emeklilik için geldim" deyince zınk diye durdu.

"İstasyon müdürümü söyledi onunla mı konuştun" deyince anladım ki bir şeyler oluyor hemen şu işin aslını anlatın müdür bey (aramız çok samimi idi) dedim.

"İdris senin emekliliğin bugün doluyor ben istasyon müdürüne Cumadan söyleyince oda sakın bunu İdris'e söyleme hemen emekli olur yerine kimseyi koyamayız" diye kendi aralarında konuşmuşlar ve sözleşmişler.

Bende sabah sabah direk onu sorunca hafta sonu md bey ile konuştuğumu düşünmüş. Durum daha da ilginçleşti. Muhasebe müdürüne *"ama benim askerliğim yatmamıştı nasıl olur"* dediğimde baktı *"yatmış İdris hiçbir problem yok"*

Hemen dilekçe verdim arkadaşlar müdürler beni kalmam devam etmem için ikna etmeye çalıştıysalar da Sultan Hz. emekli ol artık demişti ve bu benim için büyük sürpriz olmuştu ama kafamı kurcalayan sorulara da bir cevap bulmam gerekiyordu sosyal sigortalar müdürlüğüne gittim orada bir arkadaş çalışıyordu evrakları baktırdım evet askerliğim ödenmiş gözüküyordu Sağ olsun oradaki arkadaşım(evrakları makbuzları inceledi ve parayı yatırını tespit etti araştırdık bizim eve her zaman gidip gelen arkadaşlık yaptığımız insanlardan birisi meğer SSK (sgk) il müdürü olarak görev yapıyormuş tayini çıkınca ben bu hacı İdris'ten çok misafirperverlik abilik gördüm ben de ona bir şey yapsam diye niyet etmiş ve askerliğimin sigorta primlerini yatırıp gitmiş oradaki vezneye de tembih etmiş ben gittikten sonra Hacı İdris'e söyleyin diye) Böylece mesele anlaşıldı param geldi ve ben emekli paramı alınca doğru menzile gittim Sultan'a ne de olsa emekliliğime O vesile olmuştu o söylemese bilemeyecektim. Kurban emriniz üzere sordum emekli oldum bütün param emekli ikramiyem de burada deyip verdim tebessüm ile hayırlı olsun İdris dedi aldı seccadesinin köşesinden altına koydu. Bana da şimdi git medreseden bana kalem kağıt cetvel getir dedi. Beli deyip isteklerini getirdim.

Başladı kağıda plan çizmeye anladığım kadarı ile ev planı çiziyordu bitince bana gösterdi bak İdris ev böyle olsun diyoruz sen ne diyorsun. Beli kurban siz bilirsiniz dedim ama sonu nereye varacak diye merak ediyorum sonra uzun uzun anlattı neden evin böyle olması gerektiğini tamam kurban dedim başladı hesaba şu kadar demir bu kadar beton, harç, tuğla derken gidecek çiviye kadar hem yazdı hem hesabını çıkarttı arkasına da matematiğini çıkarttı sonra bana dönerek parayı koyduğu yerden bana verdi bu parayı ve kağıdı sofi Tevfik'e (Siirt'te esnaf arkadaşım) ver parayı o harcayacak ne lazımsa sana o alsın onun hesabı kuvvetlidir dedi.

Suphanallah her şey iyi de benim bu evi yapacak bir arsam yok ki ? *"Kurban benim arsam yok"* diyebildim var İdris senin arsan deyince aaaa evet çok çok önce elime bir miktar para geçmiş bende sormuştum bende bu kadar para var ne yapayım kurban diye (para çok azdı arsa al demişti o zaman mübarek bu paraya bizim orada arsa yok .Nereden yetiyorsa oradan al demişti bende Siirt'in dışında kimsenin kıymet vermediği bir yerden alabildim sonrada tamam aldım dedim ve o kadar ehemmiyetsiz gelmişti ki orayı tamamen unuttum mübarek taaa orayı hatırlattı bana)

Parayı ve ev projesi kâğıdını sofi Tevfik'e verdim baş üstüne dedi baktı hacı proje çok güzel ama temel yok burada çizmemiş senin bilgin var mı dedi. Yok dedim

Evi alt üst ettim sonunda tapuyu buldum tapu dairesinden bir arkadaşı da alıp arsanın oraya gittik sofi Tevfik ile bakalım diye Siirt o tarafa doğru gelişmeye başlamış kıymetlenmiş arsamın olduğu yerler. Bir çok ev yapılmış ve yapılmakta olduğunu gördük çok şaşırdık neyse arsanın yerini bulduk Allah Allah arsada temel var hem de öyle böyle değil çok güzel ve sağlam bir temel Tevfik takıldı *"İdris senin temeli sâdatlar atmış onun için çizmemişler"* belli ki gülüştük sonra herhalde yan arsa bizimkisi dedik lakin baktık baktık hayır Allahtan tapu dairesinden olan arkadaş *"hacı abi bu temeli kim attıysa onu bul yanlış yere atmış temeli"* demeye kalmadı bir araç geldi selam verdi anladık ki arsanın sahibi yanlışlığı anlatıyorduk adam baktı *"İdris sen misin ?"* dedi evet deyince boynuma sarıldı başladı ağlamaya beni bildin mi ? bilemedim.

(biz arkadaşlık ben 35 sene önce Avrupa'ya gitmeden senden borç almıştım oradan sana gönderirim diye ama gönderemedim ben o senin paranla oralara gittim.... ben onu tamamen unutmuştum ama anlatınca hatırladım onu da parayı da, şimdi senin arsana mı temel atmışım kendi arsam yerine) diye gülmeye başladı masrafın ne kadarsa verelim hak geçmesin dediysem de

"Asıl sen hakkını helal et bu temel de sana helal olsun hesaba oturursak sen alacaklı bile çıkarsın hayrını gör" dedi. Sofi Tevfik *"hacı az önce şaka yapmıştım temeli sâdatlar atmış diye ama hakikaten öyle oldu galiba"* dedi ve ev inşaatına kaldığımız yerden devam ettik.

Bugün ben ve ailemin oturduğu ev onların himmet ve bereketi ile yapılmış oldu. Proje ve para birebir oldu.

Bu kadar çok bilinmezlik denklemi ancak bilenler ile olur vesselam.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

SİMİTÇİ

Askeri darbe olmuştu bazı niyeti iyi olmayan askerler sebebi ile Sultan Muhammed Raşid Hz'ni Ege denizinde Gökçeada'ya mecburi ikamete mecbur ettiler. Hatta onu götürmek için gelen askerlerin çokluğunu gören mübarek askerlerin başında gelen komutana;

"bu kadar askeri benim için neden yordunuz bana gel deseydiniz ben gelirdim sizlerde bu kadar yorulmazdınız" diye serzenişte bulunmuştu.

Onu aileden bir kişi dışında kimse ile görüştürmüyorlardı. Adaya gidip gelmek te tamamen izne tabi idi bu duruma bir anlam verememekle beraber sevenler (sofiler) olarak biz çok üzülmüştük.

Onu görmek ona ulaşmak için türlü yollar denemiş olmamıza rağmen başarılı olamamıştık. Bu üzüntü ve düşünceler ile köye gelmiş müsaade varsa ben ona gitmek onu görmek istiyorum demiştim. Onunla hukukumu ve sevgimi bilen kardeşi Abdalbaki Hz. tamam olur demişti. Yola çıktım öğrendim ki Siirt'li bir hemşehrimiz adada yaşıyor ve orada nüfuzlu bir iş adamı olmuş onu buldum ve durumu anlattım

"Hacı İdris seni seviyorum ama bu isteğin çok zordur çok sıkı denetim yapıyorlar" dedi.

Sonra birkaç girişimden sonra beni adaya yanında yardımcısı olarak götürdü. Adaya girmeye girdik ama ona nasıl ulaşacaktım sabaha kadar düşündüm sonra fırına ekmek almaya gittiğimde baktım ki fırında simit yapıyorlar hemen dışarı çıkıp uzun bir sopa bularak 50 simit aldım sopaya dizerek simit satıcısı olarak Sultan Hz.'nin sokağına gittim onun evinin önünde bir aşağı bir yukarı bağırmaya başladım simitçiiii simitçiiii diye benden simit almaya gelen çocuklara simit veriyor para almıyordum teberrüktür deyip onlara hediye ediyordum.

Onun evinin önünden geçerken daha yüksek sesle ağlayarak simitçiiii simitçiiii diye bağıırıyordum sanırım Sultan Hz. sesimi tanıyıp cama geldi ve bana bakmaya başladı sonra tebessüm ile dadıyı çağırarak hele gel bak simitçi gelmiş hele şu simitçiye bir bak bak bize kim gelmiş dedi. Bana da üzülme Hacı idris az sabır bitecek inşallah diye seslendi.

Onu öyle görünce içimin ateşi gözümden lav oldu aktı yaş oldu aktı. Bir müddet sonra onu Ankara da ev ikametine verdiler sonrada anladılar ki O bu ülke için çalışan ülkenin bir değeridir köyüne gitmesine izin çıktı elhamdülillah.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

Dr. AHMET ve HACI İDRİS

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Dr. Ahmet ÇAĞIL ağabey ile Hacı İDRİS eski dost idiler ne zaman bir birlerini görseler Ahmet ağabey ona takılır “İdris sen hiç ümmeti Muhammed’e acımıyor musun ? Biraz zayıfla kurban sen ölünce bu kocaman gövdeni nasıl taşıyacağız çok zor olur gel bize biraz merhamet et zayıfla” derdi.

Hacı abi de ona “ümmeti Muhammedin ecri çok olsun diye böyle geziyorum öldükten sonrada arkamdan rahmet getirsinler diye yapıyorum yani senin düşündüğün gibi bende ümmeti Muhammedi düşünüyorum. Asıl sen biraz şişmanla da ümmeti Muhammed seni taşırken ecir kazansınlar bu halin ile kimseye bir zırnık ecir bırakmazsın tabutuna bakarlar içinde kimse var mı diye...” Ne zaman karşılaşsınlar ise böyle birbirlerine latife iltifat eder ve hasretle sarılırlardı.

Onların birbirlerine olan bu muhabbetli hali... İnsanda onların dünyası ile bizim dünyamızın başka dünyalar olduğu hissini uyandırıyordu....

Dr. AHMET VE SÂDATLAR İLE ARASI

Hacı İdris anlatıyor: Bir gün Yarbay Mehmet ile trende Diyarbakır’a gidiyorduk. Aramızda sohbet muhabbet ederken söz Dr. Ahmet’e ve onun Gavs’a sadakat ile hizmet edişine geldi aramızda ondan muhabbet ile bahsettik bu vesile ile yarbay Mehmet çok muhabbete geldi ayağa kalkarak İdris Şayet bu Dr. Ahmet ile sâdatlar arasında bir şey varsa biz ona gittiğimizde bize şöyle güzel bir çorba çıkarsın önümüze dedi biraz durdu bak bir de şöyle bir yemek şöyle bir kebab yapsın biz gittiğimizde bize bir şey demeden önümüze çıkarsın ve ikram etsin ne dersin dedi

“Bende kurban biliyorsun ben yemek yemeyi severim bu söylediklerinin hepsi benim işime geliyor pek güzel diyorum ne diyeyim karnımızda acıktı zaten dedim”

Sonra birden yarbay Mehmet tekrar ayağa fırladı;

“Hacı İdris çok önemli bir şey unuttuk yahu biz Nakşibendi’yiz Şahı Nakşibend tatlıyı çok sever” deyip Diyarbakır istikametine dönerek *“bu Dr. Ahmet ile sâdatlar arasında bir şey varsa bu yemeklerden sonra şahı nakşibend şerefine bize Diyarbakır sarması tatlısı çıkarsın”* dedi cezbe ve muhabbet ile

Böyle sohbet ve muhabbet ile Diyarbakır’a geldik.

Dr. Ahmet’in evine doğru giderken yarbay bana dönerek *“İdris trende muhabbet ile bir sürü sözler söyledik Dr. Ahmet’in geleceğimizden haberi de yok bakalım ne olacak”* bende

“kurban bu senin ve Dr. Ahmet’in sâdatlar ile aranızda bir şey varsa yaşadık güzel bir sofrada da karnımızı doyuracağız yoksa acımızdan öldük kurban muhabbet ile öyle bir sofrada kurdun ki ağzım sulandı bak şimdiden sana söylüyorum size inat ben gidip bir kebabçıda karnımı doyuracağım” diyerek şakalaşarak Dr. Ahmet’in evine vardık

Kapıyı çaldık Dr. Ahmet her zamanki sükûnet hali ile bizi karşıladı ve buyur etti bizi oturttu su verdi ve karşımıza oturdu hal hatır ettik sofiler “*siz yoldan geldiniz durun size sofrayı kurayım yemeklerde yeni oldu*” dedi ve gitti biz Yarbey Mehmet ile tebessüm ederek birbirimize baktık.

Biraz sonra sofrayı geldi ve trende yarbey Mehmet yemekleri hangi sırayla söyledi ise o sıra ile getirdi önümüze koydu ve bize ikram ederek haydi “*Sâdat sofrasıdır Sâdat ikramıdır buyurun*” dedi. Biz tebessüm ile birbirimize bakarak hiçbir şey demeden yemeklerimizi yedik doyduk sofradan çekilecektik ki

Dr. Ahmet “*nereye gidiyorsunuz kurbanlar Şahî nakşibend sizden davacı olur daha tatlı geliyor Diyarbakır sarması geliyor*” deyince yarbey Mehmet cezbe ile ayağa kalktı ve “*Dr. Ahmet vallahi senin ile sâdatlar arasında çok şey var vallahi çok şey var*” dedi ve ona sıkı sıkı sarıldı kısaca hikayeyi anlattık.

Dr. Ahmet tebessüm ile ya sofiler bu kadarcık iş için niye Sâdatları rahatsız ediyorsunuz bana bir telefon etseydiniz ben size yine yapardım siz gavsın sofilerisiniz başımın üstünde yeriniz var dedi.... tebessüm ederek dur size çay getireyim dedi gülerek gitti.

Engin'den

41 çeşit insanın bir arada oturması kalkması birbirlerine hatır sormaları birbirlerine sıra (hak) verip nezaket göstermesi yeterince açık bir hikmet ve himmet değildir?

Hacı İdris

HACI İDRİS ANLATIYOR;

HİMMET, NİSPET, MUHABBET POŞETLERİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirt'li olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Kasrik'te bir gün Gavsımızın evinin yolu üstünde Dr. Ahmet ve yarbay Mehmet'i gördüm garip ve enteresan gözüktüler ellerinde birer tane kocaman şeffaf poşet vardı (kuru temizleme poşetleri gibi büyük ve şeffaf) Hayırdır kurbanlar siz burada ne yapıyorsunuz O ellerinizdeki poşetler ne içindir diye sordum.

Söyleyip söylemek arasında tereddüt ettiler ama İdris biz buraya geliyoruz himmet sohbet ve muhabbet ile doluyoruz ama ayrıldıktan sonra çabucak yitiriyoruz zayi olup gidiyor sâdatlardan aldıklarımız Gavsımızı bekliyoruz gelince bunları anlatıp Gavsımız dan bu poşetlere nazar edip bize doldurmasını rica edeceğiz onun için onun yoluna çıkmışız dediler.

Ben de muziplik olsun diye yahu siz okumuş yazmış tahsilli insanlarsınız bunun için Gavs'a ihtiyaç yok onu yormayın verin poşetlerinizi ben doldurayım dedim.şaşıarak birbirlerine baktılar sonra

Dr. Ahmet ben İdris'e razıyım Gavsın mürididir yarbay bende razıyım dediler ve bana ellerindeki poşetleri verdiler bende poşetin birini açtım rüzgara tuttum ve ya Gavs deyip şişen poşetin ağzını bağladım sonra diğerini de aynı şekilde yaptım ellerine verdim.Köyün ortasında ellerinde kocaman içi hava dolu poşetlerle bekleyen bu güzel sofiler ve onlara bakan bizler çok komik bir görüntü oluşturmuştuk.

Derken birden Gavs çıka geldi yanımıza hepimiz donduk kaldık Gavs bize gülümseyerek hayırdır sofiler deyince yarbay Mehmet durumu açıkladı; Gavsımız poşetleri tek tek eline aldı ve onlara nazar etti gülümseyerek alın bakalım dedi ve camiye yürüdü. Onlar da poşetlerini divana koydular ve beraber hizmete gittik.

Bir müddet sonra divana gittiğimde poşetleri görünce kendi kendime içlendim ben niye bir poşet alıp onlar gibi yapmadım diye pişman oldum. Yarbay Mehmet poşetini alıp gitti Dr. Ahmet'te uzak bir yere hizmete gitmişti ben de onun poşetini (balonunu) kaçırdım Siirt'e götürdüm. Dr. Ahmet balonunu benim aldığımı duyunca bana telefon etti gelip alacağım dedi ben sana getiririm dediysem de durduramadım taa Diyarbakır dan Siirt'e kadar geldi muhabbet ile beni hoş gördü.

HİMMET, NİSPET, MUHABBET dolu poşetini alarak Diyarbakır'a geri gitti (200 km geliş 200 km gidiş toplam 400 km) Bazıları söylüyorlar bunlar ne güzel sofi olmuşlar diye sormuyorlar bunlar nasıl sofi olmuşlar.

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

SOHBETÇİ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofiydi.

Menzilde rutin Gavs'ı ziyaret zamanlarımdan birisinde kendisi beni çağırdı huzurunda bir kaç kişi de vardı bana İdris *"sen bu sofilerle git"* dedi *"beli kurbanım"* dedim. Sonra onlara dönerek alın İdris'i götürün dedi bende içimden herhalde bu sofilerin bir işi var diyerek camiden çıktık köyde yürürken konunun ne olduğunu anlamak için *"hayırdır sofiler sizin Gavs ile işiniz nedir nereye gidiyoruz ne yapacağız"* dedim onlarda İstanbul yakınlarında gölcük'ten geldiklerini ve oralarda sohbet etmek saadatlari anlatmak için gelip Gavs'tan bir molla bir sohbetçi istediklerini söylediler.

Köyün ortasında zınc diye durdum *"Allah Allah bu işte bir terslik var ben alim değilim sohbetçi de değilim böyle bir ilmim de yok bir yanlış anlama var herhalde dedim birde İstanbul'a gidilecek ?"* sofilere dönerek *"siz bu söylediklerinizi aynı böyle Gavs'a da söylediniz mi ?"* "evet" deyince *"gelin o zaman bir daha beraber soralım sanki bir yerde iletişim hatası var sofiler hep beraber düzeltelim yanlış bir şey yapmayalım"* diyerek geri Gavs'ın yanına beraberce gittik

Gavs bizi görünce hayırdır sofiler dedi bende durumu izah edince *"tamam İdris yanlışlık yok bende seni onlara Verdim git onlara saadatlari anlat"* dedi. Gavs'a Kurbanım *"ama ben alim değilim molla da değilim böyle bir ilmim de yok ben onlara ne anlatacağım"* deyince gülererek onlara şahı haznenin (Gavs'ın mürşidi ve şeyhi) çorbasından anlat dedi... Beli kurban dedim odasından çıktık

Yolda sofilerle tanıştık konuştuk sohbet ve muhabbet ile İstanbul Gölcük'e geldik gündüz ve akşamları beraberce sadatlardan sohbet ile 3-4 gün geçirdik sonra hafta sonu haydi hacı abi sohbe gidiyoruz deyince olur gidelim dedim arabayla bir müddet gidince uzağa mı gidiyoruz deyince yok kurban geldik zaten şu karşıdaki camide yapacağız sohbeti dediler (bende caminin bahçesinde çay ocağında falan zannederek iyi dedim)

Öğlen ezanı ile camiye girdik cami Maşallah çok büyük bir camiymiş cemaati de ne kadar çokmuş dedim namaz sonrası birden hazırlıklar başladı ve imamın namaz kıldırıldığı yere bir rahle koydular bana *"haydi hacı İdris abi cemaat ve sohbet senindir"* dediler. *"Aman ne yapıyorsunuz ben daha önce hiç böyle bir sohbet yapmadım ben eve sohbe gidiyoruz zannettim ben böyle bir mekanda ve bu kadar cemaate hiç hitap etmedim"* dediysem de artık her şey rayından çıkmıştı (meğer sofiler çevre il, ilçe ve köylere ilan etmişler Gavs'ın bir adamı geldi bu arada sohbet edecek diye 5.000 kişilik camiye ayarlamışlar cami çaka çak dolmuş herkes sohbetçiyi bekliyor)

Dizlerim titreyerek Çaresizlik içinde rahlenin önüne cemaatin karşısına oturdum insanlar üst üste balkonlardan insanlar taşmış bana bakıyor o kadar büyük bir şaşkınlık yaşıyorum ki o anda birisi adımı sorsa söyleyemeyecek durumdayım bütün insanlar büyük bir heyecan ve merak ile bana bakıyorlar sanki ağızımdan kuş uçuracakmışım gibibaktım olacak gibi değil gözlerimi kapatıp rabita yapmaya başladım ve Gavs tan istimdat ile (manevi yardım talebi) Kurban beni buralara gönderdin lakin sen benim acziyetimi biliyorsun kurban lütfen rica ediyorum muradınız ne ise ben ona teslimim ama bana acil yardımınızı gönderin diye içimden geçirdim ki Gavs ile diyalogum ve sorum gözüme gönlüme aklıma geldi

Kurban ben onlara ne anlatayım ???

Saadatların çorbasından bahset !!!

Gözlerim kapalı gönlüm açıldı dilime bir kuvvet geldi.

Benim bir şeyhim var

Adı Abdulhâkim el hüseynidir.

O Rasulullahın soyundandır.

Onun bir çorbası var

Demem ile birlikte camide bir feryadı figan bir bağırışlar koptu ki ben korkudan ne oluyor diye gözlerimi açtım camide bağırانlar ağlayanlar cezbe ile muhabbet ile birbirine sarılanlar acayip bir hal ve atmosfer oluştu. Onların bu muhabbetli hali ile bende çok duygulandım ve gönlüme gelenleri anlatmaya başladım. O duygu yoğunluğu ile ne anlattığımı ne sohbet ettiğimi ben bile bilmiyorum ama bildiğim Allah bize çok rahmet etti. Saadatların sevgi ve muhabbeti herkesin gönlüne aktı ve çok hoş oldu...

Sohbetin sonunda camideki herkes saadatları sevdi ve tövbe etti.

Büyük bir coşku ve muhabbet yaşadığımız günün sonunda akşam bahçeli bir evin misafiri olduk ve orada da sofiler ile geç vakte kadar sohbet ettik.... *"hacı abi bugün çok yoruldun sana ne yapalım"* deyince bende yatağımı şu bahçedeki ağacın altına yapın orada yatayım dedim ben bir döşek kastetmişim ama sofiler kocaman bir karyolayı ağacın altına kurmuşlar buyur hacı abi dediler bende açık havada biraz yatayım iyi gelir diyerek yatıp uyudum. Gece tuvalet ihtiyacı için uyandım yataktan inmek için hamle yapınca yere basamadım ayağımın altında yumuşak bir doku gelince öbür tarafa bastım orada da aynı şey olunca Allah Allah bunun altında ne var deyip gözlerimi ovuşturup bakınca bir sürü sofi her biri bir taraftan ayaklarını benim yattığım karyolanın altına girip yatmışlar. Şaşkınlıkla seslendim *"sofiler siz burada benim yatağın altında ne yapıyorsunuz yahu"* deyince onlarda kalktılar.

"Hacı abi bu gün senin sebebin ile öyle bir sohbet ve muhabbet oldu ki biz böyle bir coşku görmedik arkadaşlar arasında da konuştuk bu hacı abiye saadatlar çok nazar ve himmet ettiler böyle bir zata gece kim bilir saadatlar neler verirler diye biz de bu rahmetten istifade etmek için senin yatağının altına sen uyuyunca hepimiz bir yandan girerek biz de yattık" dediler *"suphanallah sofiler siz niye böyle yaptınız beni utandırdınız"* dediysem de uyanmış olduk bir kere hep beraber sohbet etmeye devam ettik sabaha kadar.

Saadatların ve Gavs'ın bu himmetli, hikmetli vazifesini yerine getirdik sofiler ile beraberce köye geldik sofiler olanları Gavsımıza anlattılar. Bana dönerek *"Maşallah İdris çok güzel yapmışsın Allah hayrını Kabul etsin"* deyince (mübarek yüzüne bakarak ben mi? Anlamında baktım) büyük bir utanç ile Gavsımın himmetidir diyebildim

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR

SÖYLE VERSİNLER

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet buyuran Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.) Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdul Hakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Bir gün Diyarbakır'da berberde tıraş oluyordum aynadan yola bakıyordum caddeden geçenlerden birisi dikkatimi çekti (ortalama 40 derece sıcakta palto ile hem de o sıcakta dolaşıyordu) giysileri eski yıpranmış hırpani kıyafetli yüzü çilekeş ve minnetsiz bir ifade genel ahvali vakarlı sanki dünyaya meydan okuyan bir hali vardı. Tam başımı çevirecek iken berber işte yine geldi deyince sen bu adamı tanıyor musun dedim berber hayır tanımıyorum ama zaman zaman ortaya çıkıyor kimseden bir şey istememesine rağmen herkes ona para veriyor bende bazen veriyorum sanırım yine her zaman durduğu yerine gidiyor herkes paraları verince sonrada ilginç bir şekilde ortadan kayboluyor kimdir necidir bilen yok dedi.

Hemen berber koltuğundan kalktım berberin şaşkın bakışları altında ben birazdan gelirim dedim ve o hırpani kılıklı adamın peşine düştüm hızlı hızlı yürüyordu şehrin en çok işleyen ana caddelerinden birisinin dörtyol ağzına geldi ve durdu ona belli etmeden arkasından yaklaşılabildiğim kadar yaklaştım yapacağı yada söyleyeceği bir şeyi kaçırmak istemiyordum.

Gözlerini kapattı ellerini ceplerine koydu dudaklarından anladım ki bir şeyler mırıldanıyor belkide bir dua okuyordu bilemiyorum bir müddet böylece kaldı sonra gözlerini açtı ve ancak yakın çevresinden duyulacak kadar yani neredeyse kendi kendine söylüyormuş gibi ön cephesine bakarak büyük bir ciddiyet ve eminlik ile SÖYLE VERSİNLER dedi sonra sağına döndü yine SÖYLE VERSİNLER sonra soluna dönerek yine aynı sonra arkasına dönerek aynı ifadeyi SÖYLE VERSİNLER diyerek 4 cephesine aynı hitabı yaparak ilk cephesine geri gelerek etrafında ki turu tamamladı tekrar gözlerini kapattı ben bütün hayretim ile suphanallah bu ne ola ki bu adam kim ki diye izlemeye devam ettim. Sonra birden şehrin sokaklarından caddelerinden bir sürü insan çabuk çabuk geldiler hipnotize olmuşlar gibi onun paltosunun ceplerine para koyup koyup gittiler o ise hiç gözlerini açmadı ve kimseye bir şey demedi gelip ona para verenler de ne ona nede birbirlerine bir şey demediler vazifeleriymiş gibi nazıkçe paralarını verdiler gitti (hatta bana sorarsanız birbirlerini bile görmediler derim) bu olay tahminim yaklaşık 15 dakika sürdü

Gözlerini açtı oradaki işini bitirmiş bir insan edası ile yürümeye başladı ne yaptığından şüphe nede yapacağından endişe duyuyordu ne yaptığını bilen bir makine gibi hareket ediyordu öyle bir eda ile yapıyordu ki gerçekten dikkatli bakmayan asla onun ne yaptığını anlayamaz mümkün değil kimsenin dikkatini çekmezdi. İnsanların içinde Öyle birisi Var mı yok mu belli değildi.

O gitti ben takip ettim Diyarbakır'ın en eski ve tarihi camisi Ulu camiye avlusuna girdi şadırvanda abdest aldı sonra kimsenin göremeyeceği kuytu ve sakın bir köşeye çekildi cebinden bir mendil çıkartarak ceplerindeki tüm paraları içine döktü bir kaç tane bozuk para ayırdı onları başka bir cebine koydu diğerlerini büyük ve küçük kağıt paralar şeklinde ayırdı başka bir cebine koydu ama dikkat ettim paraları saymadı

Kalktı yine hızlı hızlı yürüyerek şehrin en fakir ve yoksul mahallesine girdi bazı evlerin kapısını çaldı bazılarına yatırdığı büyük ve küçük paralardan verdi bazı evlerin kapı altından attı ve başka bir cebine koyduğu bozuk paralar hariç hepsini dağıttı para dağıtım işi bitince bir müddet dinlendi sonra o bozuk paralardan bir ekmek aldı ve su ile yedi sonra Elhamdülillah diyerek vazifesini hakkıyla yapmış bir insan olarak nefeslendi

Sonra birden hızlı hızlı yürüyerek devam etti sıkı sıkı takip etmeme rağmen bir sokakta izini

kaybettim ve berbere geri döndüm ve ona bir miktar para bıraktım onu tekrar görürsen bu parayı benim için ona ver sende kendi adına ver çünkü o Allah'ın ilginç kullarından birisi (Aşık-Mecsup-Abdal. Ne dersiniz) ona verilen paraları fakirlere ihtiyaç sahiplerine dağıtıyor kendisi de bir kaç tane bozuk para ayırıyor onunla sadece ekmek alıyor o kadar diye anlattım o da daha önce kimse bunu bilmiyordu dedi...bende şimdi zaman zaman onu yad etmek için SÖYLE VERSİNLER diyorum dua niyeti ile :)

Çok taaccüp ettim ve şükür ettim sâdatlar olmasa hayatın derinliklerinden ve bu enteresan insanlardan haberim olmayacaktı halbuki bizim hayata dair gördüklerimiz o kadar az ki gözümüzün önünde cereyan eden çok daha ilginç ve zengin bir dünya yaşanıyor lakin bir velinin dediği gibi

Görene Köre'ne

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

BİR GÜN GELECEK SANA ÇOK YARAYACAK

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdulkaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Gavs ile beraber olduğumuz zamanlar gavsımız zaman zaman bana dönerek “İdris bu Abdulkaki'ye iyi bak bir gün gelecek sana çok yarayacak derdi” (bir çok arkadaşımız da buna şahit oldu)

Ben de içimden yahu Abdulkaki ne olacak ta bana yarayacak diye düşünür içten içe alınırdım bir yere koyamazdım bu sözleri (çünkü öyle bir muhabbet ile yaşıyorduk ki biz hepimiz öleceğiz Gavs ondan sonra vefat edecek diye düşünürdük bir gerçekliği olmasada böyle hissederdik)

Gün oldu devran döndü Gavsın sözü bende hayat buldu ömrüm onun sözüne şahitlik yaptı

Ben “*Gavsın vefatını sonrada sultan hz vefatını gördüm ve Seyyid Abdulkaki (Gavsı sani) ye eriştim ona murid oldum inşaallah ta başka acı görmeyeceğim*” derdi (nasıl böyle emin olup söylüyorsun elinde senet mi var dediğimde evet var deyip devam etti)

Seyyid Muhammed Raşit k.s(Sultan) zamanında bir gece rüya gördüm merkadın orada Gavs Abdulkhakim el hüseyini (k.s) ile beraberiz bana seslenerek “*İdris Abdulkakiye söyle seni buraya koysun*” (yani seni buraya gömsün) deyip bastonuyla önünde bir yer işaret ediyor.Rüyadayız ama bende emin olmak için bir dakika kurban deyip yeri iyice anlayıp işaretlemek maksadı ile merkadın önünde eski bir ağaç vardı oradaki ağaca sırtımı dayayıp Rüyada adımla saydım Gavsın gösterdiği yere kadar 11 adım sonrada buraya mı? kurban deyince Gavs niyetime halime güldü ve “*evet İdris*”

“*Abdulkaki ye söyle seni buraya koysun*” dedi.

Ezan sesiyle uyandım hayır olsun dedim ama rüyadan da çok etkilendim aynı gerçek gibiydi vefat eden Gavs O kadar taze ve canlıydı ki etkisinde kalarak hazırlık yaparak menzile yola koyuldum köye gelince caminin dışında Seyyid Abdulkaki yi görünce.. hıh kurban rüya gördüm bak sana rüyamı söyleyim deyince “*İdris git rüyayı şeyhine anlat camidedir bana niye söylüyorsun*” deyip yürüdü (yahu rüyamda senin adın geçti sen de vardın felan diyemedi gitti)

Camiye girdim Sultan Muhammed Raşit hz nin yanına vardım kurban bir rüya gördüm deyince Anlat hacı idris dedi bir çırpıda yukarıdaki rüyayı anlattım.Biraz durdu “*bir daha anlat*” dedi bir daha anlattım.

Gözlerini kapattı elini iki kaşının ortasına dayadı sonra tebessüm etti ve herhangi bir şey söylemeden “*İdris git bunları Abdulkakiye anlat*” dedi. Beli kurban deyip çıktım baktımki Seyyid abdulkaki (mürid,arkadaş yoldaş aynı zamanda benim ahiret kardeşimdir gittiği yerden dönüyor) az öncede beni dinlememişti ya biraz nazire,latife yaparak kurban kurban gel sana rüyamı anlatcağım deyince sana söyledim ya İdris şeyhe anlat.....bende “*hee anlattım onun emridir şimdi de sana anlatacağım mecbur dinleyeceksin*” deyip gülüştük.

Olduğu gibi anlattım iyi “*hayr olsun*” dedi tam gidecek iken nereye gidiyorsun birşey demiyecekmisin ? dediğimdekendisi “*dedim ya(hayır olsun) daha diyecek bir şey yok*” dedi. “*Nasıl yaa kurban bu benim için çok önemlidir Gavs Abdulkhakim k.s rüyada söyledi sultan Muhammed raşid k.s canlı söyledi herkes beni sana gönderdi sen Allah mübarek etsin (hayır olsun) deyip yürüyorsun hayatta olmaz*” deyip ısrar ettim. “*Ne istiyorsun peki ?*” deyince baktım ki işler ciddileşecek hemen kestirmeden konuyu toparlayayım dedim kurban ben anlattım sen de duydun değilmi?

“Duydum İdris duydum” dedi.

İkimiz de buğulu gözlerle birbirimize baktık ve söz söylemeden farklı yönlerde gittik.....

BURASI BENİM TAPULU YERİM

Not ; (buradan sonrasına birebir şahit olduğum için ayrı hikayeler gibi dursalarda birbirinin devamı niteliğinde Aynı kıssa olduğundan burayı ayıramadım....Engin)

Gavs Abdulbaki K.S zamanı

Bir gün Hacı İdris ile beraber menzildeyiz Merkad şimdiki hali ile yapım aşamasında eski Merkad muhafaza edilerek büyütölme çalışmaları devam ediyor inşaatın büyük bölümü tamamlanmış bir yandan da bahçe, çevre düzenlemeleri yapılıyor.

Bizde hacı İdris ile Merkad ziyaretine gittik. Çıkışında bahçe çalışmaları Hacı abinin dikkatini çekti bana dönerek *“Engin yahu bunlar benim yerime giriyorlar yürü hele”* diyerek ustaların yanına vardık aceleyle usta başına ulaştık *“bu yaptıklarınızı nereye kadar uzatacaksınız?”* usta cevap vermeden Hacı İdris hemen ağaca sırtını Verdi ustanın gösterdiği yere kadar varınca *“olmaz burası benim yerimdir”* deyip emir kimdendir deyince usta projeyi aldı geldi. *“Gavs Sani Hz.(Abdulkaki) dendir o projeyi onayladı bizde yapıyoruz buna sadık kalarak”* dedi. O sırada Halo Nureddin çıktı geldi(Gavsımızın kayın biraderi Hacı İdris ile de çok eski arkadaşlar birbirlerine de çok takılırlar şakalaşırlar)

“Hayırdır İdris gelmişsin yine buralarda ne meşgul ediyorsun ustaları” dedi şakayla O da *“yaa Halo bu ustalar benim yerime giriyorlar onu anlamaya çalışıyoruz”* deyince Halo *“burası hepsi şeyhindir senin yerin nereden oluyormuş dedi”*

“Yok yok burası benimdir” diye ısrar etti Hacı İdris

Halo da *“o zaman git derdini şeyhe anlat. Cami de korumaların oradadır.”* Doğru dedi benim işimi ancak o çözer zira bir tek o biliyor hakikati dedi hacı abi ile beraber camiye doğru geldik yolda ben de kendisine sorunca (yukarıdaki bu rüyayı bana anlattı ben de ilk defa orada duydum)

Biz aynı hızla geldik Hacı İdris korumaların odasında müsaade aldı ve girdi Gavs onu tebessüm ederek karşıladı ben de merakla dışarıda beklemeye başladım. Bir müddet sonra hacı abi odadan çıktı büyük zafer kazanmış komutan edasıyla geldi ben de aynı böyle sordum sanki menzilde tapusu olan bir sofi gibi yürüyorsun hacı abi

“Evet ayni öyle tapuyu almışız elhamdülillah” dedi merakla hele anlat içeride ne oldu ?

Girdim hatır alıp elini öptükten sonra... *“kurban seneler önce sana bir rüya anlatmıştım hadırladınız mı ?”* *“evet hatırladım hacı İdris ayrıca unutmadım da”* deyince büyük bir sevinç ve heyecan ile

“Eee kurban bu senin adamların (inşaatçılar)benim yerime giriyorlar şimdi oradan geliyor” deyince *“Yok yok senin yerine kimse giremez dedi Orası senin tapulu yerindir”* deyip güldü. *“Giriyorlar kurban projeye de baktım aynı öyle giriyorlar.”* O da tekrar ısrar etti kimse giremez deyince *“yani kurban orası benimdir değilmi?”* Deyince mübarek ciddileşti *“bak İdris orayı sana Gavs Abdulkakim verdi Sultan Hz. tasdik etti seni bana gönderdi. Ben onların sana verdiğini senden alamam orası senindir.”*

“İyi madem sen böyle söylüyorsun o zaman ben şimdi kâhyaya gidiyorum 10 mt. tel alıp gelip tapulu yerimi çevireceğim ne diyorsun?” dedim.

Güldü *“inan ki yapma diyemem hakkındır (eee kurban dedim)ama herkes senin gibi değildir seni gören herkes hemen kendine buradan yer çevirmeye başlar önünü alamayız sende bir bidata sebep*

olursun Allah korusun” deyince baktım

“iş ciddi peki o zaman ne yapacağız ?”

“merak etme Hacı İdris sen bize bırak biz hallederiz” dedi bende “olmaz bir evrak vesika lazım o zaman anlaşma yapalım. Beni senin o kara kaplı deftere kaydedersen” olur

(ben bu arada o ne defteridir hacı abi deyince Oğlum Gavs’ta gördüm sultan da gördüm bunun da var bir defterleri var bunların zaman zaman çıkarıp ona yazıyorlar .vasiyetname defteri anladığım).……. Tamam hacı İdris sen merak etme dedi.

Sonra Gavs’tan aldığı teberrüklerden ikram etti Haydi çay ocağına gidelim bir çay içelim deyip yürüdük.

Not : Vakit vade dolunca Hacı İdris rahatsızlandı Van da tedavi gördüğü sırada hastanede vefat etti. Cenazesini Van dan getirirken adet üzere Siirt’e evine götürelim mahallesi ve sokağındakiler ile helallik yapalım mı? diye sorduğumuzda GAVS “Hayır icap etmez onu doğruca buraya getirin O artık bizimdir” dedi karşıladı kabre kendisi koydu taşlarını kendisi okudu kimseye bırakmadı elleri ile kabrine dizdi ve bizi kabirden uzaklaştırıp başına çöktü son telkinini bizzat verdi. Arkadaşı,yoldaşı,ahiret kardeşi ve müridi Hacı İdrisi kendisi uğurladı.

O bir gün geldi ve O ona çok yaradı

Selam’et’tir....Ammo Hacı İdris.....

Engin’den

***Ekmek ateşi görürse pişer, demir dövülür ustası su verirse çelik olur.sofiyi olgunlaştıran niyeti pişiren mürşidin nazarıdır.
(yani sık sık Mürşid nazarına uğramak gerek)***

Hacı İdris

HACI İDRİS İLE...

Muhabbetten hasıl oldu MUHAMMED (s.a.v.) Muhammed'den hasıl oldu MUHABBET misali bu kıssaların doğuşu gelişimi ve çıkışı MUHABBETTİR. Muhabbete vesiledir başka bir maksadı gayesi yoktur...

Kıssaları yazarken farkettim ki bu kıssaları HACI İDRİS'ten dinledim lakin bazılarının da devamına ve sonucuna bizzat şahitlik ettim bu kıssaların da yazılmaması bir eksiklik olacağını düşünerek Hacı İdris anlatıyor'un devamı olarak Hacı İDRİS İLE başlığı ile devamındaki kıssaları derlemeye çalıştım.

Engin Fidan

HACI İDRİS İLE

HACI İDRİS İLE.....

TANIŞMAMIZ

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Ticari olarak çok kötü iflas etmişim maddi manevi olarak sarsılmış evimin geçimi için bir arkadaşımın teklifi ile işyerinde fason takibi yapıyordum (Tekstil sektöründe dış atölyelerdeki dikimleri ve malın takibi yapılır merkez ile dış firmaların koordinasyonu sağlanır)

Maddi manevi çok yoğun ve yorucu günlerden geçiyordum

Bulunduğumuz iş yerine zaman zaman sofı Hacı RECEP abimiz gelirdi (İstanbul'un ilk vekillerinden Gavs-1 Kasrevi zamanından herkesin sevdiği saydığı büyüğümüzdü)

Bir akşam iş dönüşü dış işlerimizi bitirip yorgun argın merkeze geldiğimde baktım Hacı Recep abi gelmiş yanında da bir misafir var cüsseli heybetli yöresel kıyafetli sert çehreli birisi... Hacı Recep abi tanıştırdı bizi

Sofiler bu Siirtli Hacı İDRİS'tir. Benim arkadaşım hemşerim ve sofı dostumdur Gavs-1 kasrevinin sofilerindendir dedi. Bir müddet sonra bizim şirket işlerimiz bittikten sonra namaz sonrası sohbet açıldı ve Hacı İdris abi başladı sohbete ama ne sohbet saadatlardan anlatıyor gavs(Abdulkhakim el hüseyini)den anlatıyor birebir yaşadıkları beraberce başka beldelere irşada gitmeleri derken her kıssa da bizi duygu rüzgarları ile başka alemlere başka manevi iklimlere savuruyor bazen gülerken gülmeleri aşıp ağlıyoruz bazen hüzünden ağlıyor iki büküm oluyoruz. Öyleki zamanı, Saati bir arkadaşımız söylemese gecenin vaktini anlamayacağız bile.

Hepimiz çok yoğun çalıştığımız ve yorulduğumuz halde hacı İdris'in sohbeti ile yaşadığımız bu manevi, ruhi coşku ve heyecan bizde zaman ve vakit mefhumunu geceye gömdü.

Ooo çok geç olmuş farkına varamadık yarın tekrar iş var diyerek kalktı arkadaşlarımız (vakti fark ettik ve gece geri geldi) hacı abiyi işyerinde bırakarak evlerimize dağıldık.

Ertesi gün sabah işyerine geldiğimde Hacı abiyi kahvaltı yaparken görünce sevindim biraz daha beraber olduk sonra görev icabı tekrar piyasaya çıktım. Bir yandan da devamlı düşünüyorum acaba akşam hacı abi gelecek mi diye işimi olağanca hızla bitirip merkeze döndüm.

Ooo çok sevindim hacı Recep abi ve hacı İdris ofisin birinde oturmuş bir arkadaşla sohbet ediyor bende hemen şevk ile işlerimi bitirdim Rutinimiz üzere bir şeyler yedik namaz sonrasında doğal olarak sohbet halkası başladı

(Tabi sonraları bir çok arkadaş fark ettik ki hacı İdris'in hayatı, nefesi, ruhu sofiler ve sohbettir... Daha sonra birlikte geçirdiğimiz zamanlarda benimde bunu yakından müşahade etme fırsatım oldu. Şayet sofiler ve sohbet yoksa Hacı abi de ölmüş bir cesetten daha ağır oluyordu. Sofiler gelip sohbet başladı mı onda yaşam belirtileri başlıyor heyecanı oluyor çok az bir müddetten sonra ise manevi bir Şelaleye, vahaya dönüşüyor.

Öyle ki bazı ruhlara can oluyor, bazı canlara ruh oluyordu. Bazı çölleşmiş ruhlara su kaynağı bazen de su kaynağı olmuş akacak yeri olmayan ruhlara çöl oluyordu. Dünya hengamesinde yorulmuş akıl ve bedenlere dinlendirici bir nağme, hakikat denizinde yolunu kaybetmiş ruhlara bir deniz feneri oluyordu. Yorgun romantik ruhlara akşam melankolisi, sarhoş serseri ruhlara mey ve saki oluyordu.

Dünya akli ve dünya insanının tersine.... İlahi ve ihsani bir ruh hali ile.

Önüne ve ömrüne gelen karışık ve karmaşık ruhlar onu heyecanlandırıyor, cezbe getiriyor ve O aşk ile yaptığı sohbet ve muhabbetlerde bu karışık ve karmaşık ruhlar derin ve esrarlı bir uykudan uyanırcasına kendine geliyor diriliyor ve her bir can (RUH) ilacını, gıdasını, yaşama sevincini kazanıyor, alıyor, oluyordu.

Her bir ruh yada can (artık ne dersiniz) Şüphesiz O'nu iliklerine kadar hissediyordu.

Biz onu dinleyenler dün akşamki gibi yine saba rüzgarlarının götürdüğü yerlerde hüznünlendik akşam lodosu ile yelkenlerimiz şişti manevi denizlerden deniz beğendik dün akşamki gibi yine bir arkadaşımız ayaklandı. Ooo saat çok geçmiş yarın iş var diyerek akıl ile evlere dağıldık lakin gönlümüz hacı abide hacı abi ile kaldı

Üçüncü gün ben akşam heyecanı ile günü bitirip merkeze gelince hacı abi yoktu büyük bir hayal kırıklığı ile sordum fatihe gitmiş gelecek dediler pek sevindim hemen işlerimi bitirip beklemeye başladım şükür çok geçmeden geldi rutinimiz cereyan etti ve biz tekrar sohbet halkasında felekten bir gece daha çaldık... Evlere gitmek üzere ayrıldık ben öteki arkadaşların gitmesini bekleyip geri işyerine döndüm çünkü hacı abi işyerinin mescidinde yatıyordu benim zoruma gitmeye başlamıştı bu durum.

(Çünkü her akşam bize bu manevi hazları yaşatan yaşlı ve gurbette olan bu adamı işyeri mescidinde yatırıyorduk sonrada biz aldığımız o manevi hazlarla gidip evimizde yatırıyorduk yani o bizimle her şeyini paylaşırken biz bu mert insana ve sofiye, bu adama evimizde bir yatak yada oda veremiyorduk haa??? Hâlbuki hepimizin hem fazla yatakları hem de odalarımız vardı)

Fakat maddi durumum iyi değil evimde küçüktü diğer arkadaşların davet etmesini bekledim ama onlar bir şey demeyince hanım ile konuşup onun da rızasını alarak hacı abiyi evime davet etmek istedim.

Bu niyet ile işyerine girdiğimde büyük bir muhabbet ve şefkat ile hayırdır Engin bir şey mi? unuttun dedi.

Evet, burada bir hacı abim var onu unuttum onu almaya geldim deyince gel beraber bakalım o neredeymiş bulalım dedi gülerken niyetimi anlatınca sen zahmet etme rahatsız olmayın ben burada çok rahatım bak her şeyim var sofiler bana yer verdiler deyince;

Hacı abi burası işyeri ve sen mescitte yerde yatıyorsun bizde her akşam senin olan her şeyi sana ait olan kıymetleri yani bir ömrü paylaşıyoruz sonra sen işyerinde yerde biz evde yatakta yatıyoruz bu bizim ayıbımız kusura kalma şehir kültürsüzlüğünde kaybolmuşuz bizi mazur gör ama bu akşam seni almadan gitmeyeceğim dedimse de

"yok evlat çoluk çocuk rahatsız olmayın burası bana çok rahattır bak her şeyim var" deyince tamam o zaman bende seninle kalayım dedim olur mu evlat sen neden burada kalacaksın deyince.

Hanım bana orada madem öyle Saadatların bir sofisi var.

O amcayı almadan gelme şayet senin ile gelmez ise sende gelme orada onunla kal dedi dolayısı ile bu gece beraberiz dedim derin derin baktı içimi okurcasına sonra peki dedi.

Beraberce eve geldik sen bizim büyüğümüz burası evin bunlarda senin torunlarındır dedim hepsine nezaket letafet ve şefkat ile baktı dua etti bizde ailece çok sevindik.

O gece rahat etsin diye kendi yatağımızı ona yer yatağı yaptık kusura kalma imkanım çok değildir bizi helal et deyince gülerken yahu koca yatak ve oda sahibi oldum daha ne olsun diyerek gönlümüzü

aldı (Elhamdülillah İstanbul'a gelişlerinde uzun seneler misafir oldu bereketimiz oldu gerçekten bizim büyüğümüz oldu)

Sonraki günlerimizde aynı coşku ve güzellikte geçti ayrıca benim için ise çok daha güzel oldu çünkü akşamları ve sabahları baş başa kalma zamanlarımız ve özel sohbetlerimiz oldu gün içerisinde de nereye giderse ben götürdüm ve akşamında yine ben aldım akşam yemekleri evimizde hacı abi ve sofiler ile beraberce yedik sofiler sohbete gelip hanemizi şenlendirdiler, bereketlendirdiler

Böylelikle dolu dolu sohbet muhabbet, ile geçen günlerimiz bitti ve hacı abi memleketi Siirt'e geri döndü giderken bana da sıkı sıkı tembih etti şayet bizim oralara yolun düşerse mutlaka beni haberdar et hatta sen menzile gel ben gelir seni oradan alırım yeter ki gel dedi....olur inşaAllah dedim.

Bende Saadatlara dolu dolu yaşamış onlara çokça yakın hizmet etmiş gurbette garip yaşlı bir sofiye hizmet ettim düşünce huzuru ile onu yolcu ettim (ettik sofilerle)

Aradan uzun zaman geçmiş ben bir holdingin şubeler koordinatörü olarak görev yapmaktaydım işim gereği doğu illerine de gitmem gerekiyordu. İlk doğu görevimde hacı abiyi de düşünerek (son iş ziyaretimi Diyarbakır olarak planladım oradan Siirt geçerim diye) işimi bitirdim.

Hacı abiye telefon ettim durumumu izah ettim müsait isen seni de ziyaret etmek isterim deyince hemen oğlum hemen gel dedi hatta yoldan endişe edersen gelip seni alayım dedi yok hacı abi sen kıpırdama ben Anadolu'da epey gezdim gelirim dememe rağmen devamlı telefon ile arayarak Siirt sınırlarına kadar benim gelişimi takip etti neredesin nasılsın diye sonunda baktım ki bir araç ile Siirt'in dışına kadar çıkmış yol kenarında bekliyor.

(Tabii olarak çok şaşırdım ve hayret ettim onun bu gayret ve muhabbetine)

Hasret ve muhabbet ile beni sardı bağrına bastı Hoş geldin dedi diğer arkadaşlar ile tanıştıktan sonra evine geçtik.

Sofralar hazırlatmış yapılan ikramlardan ve ilgiden ev halkının bana davranışlarından şaşırarak kadar etkilenmişim nihayetinde ben yoldan geçerken hacı abiyi ziyaret etmek isteyen sıradan bir yolcuydum.

Genel olarak baktığımda ilk izlenimlerim hacı abinin evi gayet büyük ev halkı ve diğer insanların ona davranışları itibarı ile çok saygın bir adam olduğu oldu yani (benim aklımdaki gurbetteki garip adam formatına pek uymadığı oldu)

Biz böyle sohbet ederken bir telefon geldi ve evladım sen orada dur biz geliyoruz dedi bana da dönerek *"Engin Konya'dan bir öğretmen gelmiş buraya tayini çıkmış oranın vekili (selam ve hürmetlerimi ilet mutlaka Hacı İdris'i bul ve ona görün senden haberi olsun demiş) onu bana yönlendirmişler. Gariptir gidelim yardıma ihtiyacı varsa bakalım olur mu"* dedi ben de ben misafirim sen ne dersin ben hazırım hacı abi dedim kalktık Konya'dan gelen arkadaşı aldık geldik yeme içme hal hatırdan sonra onu beraberce dinledik ve öğretmen evinde kalacağını öğrenen hacı abi olmaz sen artık bizim misafirimizsin orayı iptal et (gelen arkadaş hacı abi rahattır iyidir sizi rahatsız etmeyeyim dese de Hacı İdris olmaz olmaz dedi geçti)

Aynı akşam eve birçok insan geldi baktım ağırlıklı olarak o ile dışarıdan gelmiş amir memur birçok meslek gurubundan insan toplandılar sofralar kuruldu çaylar içildi sohbetler edildi. (benim İstanbul'da yaşadığım o dostlar arasındaki muhabbeti sohbet aynen tekrar etti. Yanımda oturan bir arkadaşla Sorduğumda ise evet hacı abinin evi her akşam aşağı yukarı böyledir.

Kapısı, sofrası, gönlü herkese açık sözü ve sohbeti Allah için sebildir

Gördüklerim karşısında benim aklımdaki garip hacı amcam imajı paramparça olmuştu ve o zaman bende şu düşünce oluştu bu hacı abi sanırım dünya garibi ve bildiğimiz insan garibi değil bilakis

Dünya üstü Allah'ın garibidir ve Sahibi Allah'tır

Yani bizim dünyanın garibi değil diye geçmişti aklımdan bu düşüncem ölümüne kadar da değişmedi bilakis her geçen sene ve her olayda daha da büyüdü ve pekişti

O gece akıl ve gönül dünyamda büyük kırılmalar yaşadım. Yaşamın hayret otobanında merak ve hayret ile son sürat seyahat ettim.

Sabahında kahvaltı sonrası haydi çarşıya gidelim eve alışveriş yapalım dedi. Çarşıya varınca esnafların ona davranışlarına izzet ikram ve hürmetlerine onun esnaftaki ve insanlardaki itibarına yakinen şahit olmuş ve hayretim bir kat daha artmıştı.

Düşüncem hacı İdris (hacı abi öyle bir hayat yaşamış ki dost düşman onun bu mertliği ve yiğitliği yardımseverliği karşısında sadece ve sadece saygı ile takdir haklarını kullanabilmişlerdi)bu ancak ilahi takdirin ve takdimin karşısında insanın teslimiyetinden başka yapabileceği bir şey kalmamasıdır başka bir izahı yoktur.

Ziyaretimi bitirip ayrılmak istesem de olmaz misafirlik 3 gündür ondan önce olmaz dedi hacı İdris. Diğer gecelerde de sohbet ve muhabbet sofraları (meclisleri) kuruldu O ziyaretimden sonra hacı abi ile onun son nefesine kadar dostluğumuz artarak devam etti inşallah benim son nefesime kadar da devam edecek...

Rabbim bizi ebedi alemde de onun ile ve sevdiklerinin sancağı altında muhabbet meclislerinde cemalini müşahade edenlerden etsin. AMİNN

Tasavvuf yolculuğunda Gavs Abdulhakim el hüseyini (K.S) ile başlayan Sultan Muhammed Raşid (K.S) ile devam eden ve Gavs-ı Sani Abdalbaki(K.S) ile taçlanan Hacı İDRİS hayatı nihayet bulduğunda bu büyük zatlardan gördüğü görgü aldığı terbiye ve ahlak ile ümmeti Muhammed'e özellikle saadatin sofilerine ve bir çok insana.

Hacı İdris kardeş, abi, baba, amca, dayı, arkadaş, dost ve rehber olmuştur.

Benim ise kelimelerle ifade edemeyeceğim yaşarken her zaman yanımda varlığını hissettiğim aklıma, tecrübesine, gönlüne ve maneviyatına güvendiğim zahiri ve batını çok şey (usul) öğrendiğim yoldaşlığından emin olduğum rehberliğinde aydınlığım oldu. Vefatına üzülmедim, üzülemedim çünkü (sevdiklerine kavuştu onları hep anar ve kavuşmak dilerdi)lakin kendi adıma yürek acımı tarif edemiyorum ve bu acı zaman geçtikçe ağırlaşıyor ve daha çok canım acıyor.

Canım öyle acıyor ki bu acı ona kavuşma özlemine dönüşüyor bu şekliyle bana ve bu dünyadaki yaşam acıma da rehberlik ediyor... Bu durumu beraberliğimizde yaşarken onda görmüştüm...bu manada bendeki Hacı İdris'i anlatmam mümkün değildir...

bana ne lazımsa o olmuştur. Ondandır...

Onu yaşarken de hep aradım... gittikten (öldükten) sonrada

Tekrar onunla olmak ve ona kavuşmak ise HAYALİM

Engin'den

HACI İDRİS İLE ...

CANIM ÇOK SIKKIN

Hacı İDRİS abi ile yeni tanıştığımız dönemlerdi karakter ve şahsiyeti olarak derinlemesine daha onu çok tanıımıyordum ama yiğit bir adam olduğunu görmüş geçirmiş bir insan olduğunu ve bu kapıda çok hizmet ettiğini bilecek kadar görmüş ve bilmiştim. Zamana zaman telefonlaşıyor birbirimizin hatırını ahvalini soruyorduk.

Böyle günlerden bir gün beni aramıştı o günde canım çık sikkın (bazen olurya sebebini bilmeden insanın canı sıkılır yada sıkılmasını açıklayamaz) selam kelim hatır derken hacı abi sesimden beni yakaladı *“hayırdır oğlum bir şeye mi sıkıldın dedi...”* bende canımın sikkınlığını bu adamdan saklasam ayıp olur O artık benim dostum ve büyüğüm deyip *“hee hacı abi canım sikkın”* dedim gayet rahat hayırdır deyip sebebi nedir oğlum ? dediye de *“bilmiyorum sadece sıkıldım hacı abi”* dedim bu şekilde telefonu kapattık iş güç derken akşam olduğunda normale dönmüş canımın sıkıntısı geçmişti.

Ertesi gün işe gittim bir müddet sonra telefonum çaldı hacı abi *“Engin ben İstanbul’a geldim otogardayım gel beni al”* dedi. Hemen vardım aldım arabaya binince merakla sordum *“hacı abi hayırdır dün konuştuk bir şey demedin acil bir şey mi oldu sıkıntı yoktur inşallah”* dedim. Gülererek *“bakalım anlayacağız şimdi dedi ve otogardan çıkınca müsait bir yerde dur eve gitme”* dedi.

Müsait bir yerde durdum hacı abi bana dönerek cebinden bir tomar para çıkarttı *“oğlum bak paramız var kime borcun varsa gidip verelim ondan (borçtan) kurtulalım canını sıkma”* ben ne olduğunu anlamaya çalışırken devam etti *“oğlum eğer konu para değilse hasımlıksa düşmanlık ise aha canımı almış gelmişim hemen arabayı çek o düşmanlarına gidelim hesaplaşalım vuruşalım konuşalım halledelim canını sıkma deyince.”* Benden bir şok geçti :)

“Allah Allah hacı abi sen neler diyorsun bunlar nedir?” deyince *“Oğlum dün sesin iyi değildi. Sana sordum canım çok sikkın deyince bende düşündüm insanın canı niye sıkılsın Allah var peygamber var sâdatlar var. Elhamdülillah bunların dışında kalan*

Dünyadır (Para)Düşmanlıktır

Başka ne ola ki deyip paraları aldım canımı kuşandım geldim.

Haydi gidip halledelim hangisi ise ben hazırım yok ikisi birden ise onlara da varım.”

Yaa ALLAH dedi ve hakikaten her şeye hazır bir keskinlik ile bana baktı.

Aklım iptal olmuş duygularım gözlerimde dolmuş bir vaziyette onu ve konuyu anlamanın verdiği acı ve ağırlık ile kıymet vermek ve kıymet görmenin görgüsü sevinmek ile üzülmünün aynı anda yaşanmasını tecrübe etmiş oldum. Dilim döndüğünce anlatmaya çalıştım *“yok hacı abi sen aradığında o halde idim düşünmeden de öylece söyledim senin böyle düşüneceğini bilemedim yoksa söyler miydin bizim buralarda (İstanbul da) olağan bir durum lafın gelişi söylenir sen zahmet etmişsin benim için dertlenmişsin hakkını helal et elhamdülillah bunların hiçbirisi bizde yok sıkıntı yok yani rahat ol”* deyince yüzü açıldı keskin ve sert ifadeler ondan gitti *“yani bunlara ihtiyaç yok mu ?”* *“yok hacı abi....”* *“eee iyi o zaman haydi sofilerin yanına ziyarete gidelim sohbet yapalım muhabbet olsun”* diyerek sözü bitirdi. O gün onun sayesinde bende anladım ki her söz her adama söylenmez

Sözü bilmeden bilenlere söz söyleme

Engin'den

Hacı İdris Dergah ve ay Ocağı

Zeytinburnu/İSTANBUL

Muhammed Fettah seyyidimiz vakıf başkanı iken Zeytinburnu sofileri gelip sordular kurban bir dergah yaptık adını ne koyalım diye o da bize bakıp gülerek “*HACİ İDRİS olsun*” dedi.

HACI İDRİS İLE ...

BİZ ONA AMMO DİYORUZ

Gavsımız rahatsızlığı sebebi ile tedavi maksadı ile afyona gitmişti hacı abi bana telefon etti oğlum ben buradan çıkıyorum sende oradan gel orada buluşalım tamam hacı abi dedim O Siirt'ten geldi bende İstanbul'dan Afyon'da buluştuk hasbihal ettik hasret giderdik Hacı abi ile beraber gavsımızı ziyaret ettik

Ziyaret çıkışında yolda kaldığımız yere gelirken M.RAŞİD Hz. büyük oğlu Seyyid Fevzeddini gördük hacı abi hemen koştı ziyaret etti saygı ve sevgi ile ona hürmet etti edep tuttu seyyidimiz de onu görmekten çok mutlu oldu aralarındaki samimi hukuk hemen fark ediliyordu AMMO (Amca) *"Hacı İdris sen nasılsın iyi misin ne zaman geldin nerede kalıyorsun"* diyerek onun hatırını aldı yakından ilgilendi bir ihtiyacın var mı ? ammo dedi

Hacı abi de *"evet kurban size çok ihtiyacımız var seni özledik"* dedi seyyidimiz gülümsedi hacı abi devam etti *"kurban bu gece senin şerefine akşam yemek vereceğiz seni bekliyoruz hem de hasret gideririz"* dedi

(böyle bir şey konuşmamıştık hatta akşam sofileri çağıralım güzel bir yemek yapar yeriz diye konuşmuştuk. Zaten yedirmeyi ve yemeği çok seven hacı abi seyyidimizi de görünce muhabbete gelmiş davet etmişti bizde çok memnun olduk hacı abinin pratik muhabbetine :)

Biz böyle akşamın hayalindeyken seyyidimiz gelemem AMMO (amca) çok işim var Afyon'a gitmem gerekiyor derslerim var mümkün değil gelemem sofilerle sana afiyet olsun dedi.

Hacı İdris abi de seyyidim *"vallah sözümünden caymam ben akşama sana göre hazırlık yapacağım ve bekleyeceğim daha niyetimden dönmem seni bekleyeceğim ister gel ister gelme ben ve sofiler sana göre hazırlık yapacağız akşam yemeğini senin şerefine hazırlıyoruz haberin olsun kurbanım"* dedi.

Ahh ammo mümkün değil dedi ama hacı abinin muhabbetli ısrarına çok keyfi geldi ve olmaz olmaz bekleme dedi gülerek gitti seyyidimiz.

Ayrılınca *"ne yapacağız hacı abi dedim"* *"hemen hazırlıklara başlayacağız"* deyince *"ama hacı abi gelemem diyor"* *"baksana oğlum biz onların şerefine hazırlayalım gelmezlerse onların teberrükü olarak biz yeriz ama kalbini bozma inşallah gelsin o zaman çok tatlı olur"* deyip muhabbet ile alışverişe gittik ve hızlıca yemek yapımına başladık.

(hacı abi yaptı bizde çıraklık yaptık) Siirt'ten oraya özgü yemeklerde getirmişti hacı abi biz böyle hazırlık yaparken seyyidimiz haber gönderdi akşam yemeğe geliyorum hacı İdris'e haber edin demiş çok sevindik.

Hazırlıklarımız bitti kapıya çıktık seyyidimizi kapıda karşıladık 19 sofi ile beraber seyyidimiz yaklaştığında yüzünde gülümsemeyle

"AMMO bütün programı altüst ettin tüm programlarım iptal oldu senin muhabbetin davetin hepsine galebe çaldı elimizde senin davetinden başka program kalmadı" dedi hacı abide *"öhhh çok sevindik kurban bu kadar sofi çok sevindi Sâdatların keyfi gelsin buyur kurbanım buyur şeref verdin"* deyip buyur etti ikram yaptı seyyidimiz yöresel yemekleri görünce *"suphanallah ammo Siirt'i buraya getirmişsin gayretine maşallah"* (bunlar sofilerin cezbe bombalarıdır yiyeceğiz zikirleri sohbetleri patlatacağız dedi gülerek)

Yeme içme işleri bitip çaylar kondu sohbet başladı sohbetin sonunda (seyyidimiz koltukta oturuyor

hacı abide yerde onun koltuğunun yanında oturuyordu) bizde tüm sofiler karşılarında oturuyorduk. Seyyidimiz elini hacı abinin omuzuna koyarak durdu bize bakarak sofiler

“Biz seyyidler ufak büyük fark etmez hepimiz bu adama hacı İdris’e AMMO (Amca) diyoruz (bizde amca çok önemlidir baba yarısıdır ve biz böyle bakar böyle inanırız) bizim ailemize ocağımıza çok kimse girdiler ve çıktılar ama bu ocağımıza girdi ve bizim

AMMO (amcamız)oldu.

Onun için biz tüm seyyidler onu öyle kabul ettik hizmeti ve gayreti ile kendisini kabul ettirdi sizde ona öyle bakın ve öyle davranın ALLAH hizmetinizi ikramınızı ve gecenizi mübarek etsin bizi çok memnun ettiniz” deyip

Hayr dua ile gecemizi ve gönlümüzü şad etti ve hayr ile gitti

Allah ondan da bu güzellikleri bize yaşatan ve öğreten hacı İdris abiden razı olsun ebeden daima...

Enginden

***Bu kapıda herşey ol ama kapıya münkir olma;
(buna ne gerek var) sessizce ayrıl helalinden git. Yolun açık olsun.
Neticede sen de bir gün ekmek yiyip çorba içmedin mi?
Düşmanlarına bile ekmek veren bu kapıya münkir olmak niyedir nicedir?..
İşte bunu yapma!***

Hacı İdris

HACI İDRİS İLE...

60 MİLYON HİMMET

Hacı İdris'in İstanbul'da olduğu bir gün...

"Hacı abi bizim burada çok darda zorda bir sofi abi var (hizmeti ve muhabbeti çoktur) onu ziyarete gidelim mi? Ona bir nefes olur dedim.." "Olur sen onu ara müsait ise hemen gidelim" dedi sofi abi bizi evinde karşıladı tanıştılar konuştular çayı ikram namaz derken saatte epey geç oldu sofi abi başından geçenleri anlattı (ticari olarak büyük miktarda dolandırıldığını kardeşi ile çalıştıklarını ama yetersiz kaldığını anlattı)

Devamında Sadatlardan başka sığınacağımız kalmadı diye düşünürken ve onlardan istimdat isterken *"sizin telefonunuz ve siz geldiniz" dedi. "Hatta kurban elimizde bir tek bu ev kaldı sabaha da buraya haciz memurları gelecek evimizi elimizden alacaklar ve bizi buradan çıkartacaklar"* diye ilave etti ahvalimiz budur dedi. (Oğlum bu ev kaç paradır yada kaç paraya karşılık deyince sofi abi 60 milyon hacı abi dedi)

Hakikaten çok hüznü bir ortam oldu ama hacı İdris başka bir hal oldu (tabiri caiz ise karardı simsiyah oldu) Bana dönerek Engin ara gavsı dedi saate baktım gece yarısı olmak üzere hacı abi Gavs bu saatte demeye kalmadı ara dedim sana diyerek kızgınlıkla bana çıkışınca hemen bismillah deyip aradım karşıdan telefon çalmaya başlayınca hemen çalıyor hacı abi deyip telefonu kendisine verdim.

Konuşmalardan anladığımız çıkan kişi bu saatte gavsı rahatsız edemeyeceğini söyledi

"oğlum ben Siirtli hacı İdris çok önemli bir konu var yoksa bende bu saatte rahatsız etmek istemezdim sen bir zahmet benim aradığımı ona ulaştır ben bekliyorum dedi".

Karşı taraf anladığım çaresiz kaldı ve gitti biraz sonra telefona başka birisi geldi Hacı İdris'in konuşmalarından anladık ki Gavsın eşidir direk olarak hayırdır Hacı İdris deyince hacı abi saygı ve hürmet ile

"Anne çok önemli bir konu var kendisiyle görüşmem gerekiyor" dedi.

Birden bir sessizlik oldu tamam bekle dedi ve anne gitti (hacı İdris'i aile iyi tanıyordu ve biliyorlardı ki o anlamsız ve lüzumsuz konularda ısrar etmez hele hele kendi adına böyle bir talebi olmazdı belki de hayatı boyunca kendisi için böyle bir talebi olmamıştı onun) sessiz ve meraklı bir bekleyişten sonra Gavsın sesi ile kendimize geldik hayırdır hacı İdris?

"Kurban hakkını helal et rahatsız ettim lakin" diyerek bir çırpıda sofi abinin anlattıklarını Gavs'a anlattı ve "bizim sizden başka gidecek kapımız kalmamıştır.

Kurban bize sabaha kadar ya 60 milyon gönder yada 60 milyonluk himmet gönder" deyince Gavs sakın sakın dinlerken tebessümü bize kadar ulaştı sonra birden telefonda bir sessizlik oldu ve siz orada ne yapıyorsunuz deyince "bu sofinin evine gelmişiz Sâdat sohbeti yapıyoruz" dedi hacı İdris.

Gavs bir müddet sessiz kaldıktan sonra hele bakalım gün doğmadan neler doğar hayr olsun inşallah deyip sofilere selam edin dedi ve konuşma bitti....

Hacı İdris'in çehresi açıldı yüzü güzelleşti ve duruldu odaya sükûnet ve huzur hakim oldu sofiye dönerek bak kurban derdini bu dünyada benim için en üst makam ve mevkiye ulaştırdık artık sende rahat et Allah'ın izni ile ne yapacaklarsa yapacaklar dedi. Saat de çok geç olmuştu müsaade isteyerek ayrıldık.

Ertesi gün sonunda O sofi abiden řu müjdeli haberi aldık sabah erkenden kapı alındığında haciz memurları geldi diyerek açtığında bir tanıdığı kapıda “*kusura bakma geceden beri uyku tutmadı gün doğar doğmaz geldim hakkını helal et*” diyerek söze girmiş “*ben emekli oldum emekli tazminatımı da aldım 3-5 gündür ne yapayım paramı nereye koyayım diye düşünüyorum hiçbir yere gönlüm razı gelmedi fakat dün gece aklıma sen geldin gönlüm sana razı (mutmain) oldu bu parayı al sen ticaret adamısın kullan lazım olunca ben senden alırım*” dedi ve elindeki poşeti uzattı. Kaç para var burada deyince 60 milyon dedi kapıdaki dostum...:)

şaşkınlıktan sevineyim mi ?üzüleyim mi? bilemedim son bir gayretle “*ama abiciğim ben bunu sana kısa zamanda ödeyemem imkanım yok*” deyince zararı yok kısa zamanda benim de ihtiyacım yok zaten rahat et dedi

Sofi abi... Allah razı olsun hacı abiden de Gavs tan da onların yardım ve duaları ile Allah işimizi gördü yardımımıza yetişti dedi.

Engin'den

HACI İDRİS İLE ...

ENVERSİTE

(Yazıda geçen Gavs hazretleri, şu an Adıyaman Kahta Menzil köyünde ikamet eden Gavs'ı Sani Seyyid Abdalbaki hazretlerinin mübarek babalarıdır.)

Hacı İdris aslen Siirtli olup, Gavs Seyyid Abdulkhakim El Hüseyini hazretlerinin yakınında hizmetinde bulunmuş güzel bir sofıydı.

Doktor kontrolleri sebebi ile hacı abi ile Adana da buluştuk Dr. Yakup refakat ve rehberliğinde hastanede işlerimizi bitirdik o gece de kandil gecelerinden bir geceydi sohbet muhabbet için dergaha sofilerin yanına gittik. Sofiler organizasyon yapmışlar gece bereketli olsun diye ikramlar sohbetler kasideler ve bir alim ile sohbet programı tertip etmişler

Namazlar kıldık hatimler yaptık yemekler dualar derken alim zatın sohbetini beklemeye başladık o arada öğrendik ki alim bir zat geleceği için şehirdeki üniversite öğrencilerine de haber etmişler sorusu olanlar gelebilir istediğiniz dini soruları sorabilirsiniz demişler. Bir çok üniversiteden öğrenciler gelmişler. Belirlenen saat gelmesine rağmen alim gelmedi telefon ile irtibat da kurulamadı sofiler telaşlanmışlar biz beraber oturuyorduk Dr. Yakup'a durumu anlattılar o da hacı abiye bakarak (bıyık altından gülererek) 5 dk. daha bekleyelim siz talebeleri sohbet yerine götürün dedi sonrada Hacı İdris'e *"hazırlan hacı baba sohbeti sen yapacaksın Engin sende kapıya dur içeriye öğrenci olmayanı alma hacı abi sohbet yapıyor diye bizim sofiler girmeye kalkarlar sen onlara müsaade etme bizden birisi olsa kalbi kırılır dedi ben büyük bir neşe ile tamam kurban dedim"* :) Hacı abi *"Yakup oğlum ben alim değilim sohbetçi değilim ne anlatayim bu çocuklar okumuş çocuklar mahcup olunuz"* dedi. Yakup *"olmaz olmaz ben sohbetin başında gerekli açıklamayı yaparım onlara sen merak etme"* dedi. *"Bu çocuklar buraya kadar gelmiş bu saatten sonra sohbetçi de bulamayız alimde sen hem alimlerle oturup kalkmışsın hem de sofî sohbetin dinlenir senden alasını bulamayız bu saate kimseyi aramak ta icap etmez hizmettir kalk"* dedi. *"Oğlum ne anlatayim"* deyince Dr. Yakup *"hacı baba alimlerden gördüklerini sofilerle yaşadıklarını anlat gerisini sâdatlar halleder evvel Allah"* dedi kalktı.

Sohbet salonuna girdik hınca hınç dolmuş çeşitli üniversitelerden gelmiş gözlerinden ateş çıkan çocuklar alim sohbetine gelmişler soruları var ve mübarek bir geceyi ihya etmek istiyorlar. Dr. Yakup durumu özetledi alim zatın gelemeyeceğini onun yerine sohbeti hacı İdris'in yapacağını hacı abinin Gavs Abdulkhakim El Hüseyini'den (k.s.) beri bu kapıda olduğunu tecrübeli bir sofî olarak her soruya cevap verebileceğini söyledi ve gitti bende kapının içinde dışarıdan kimse girmesin diye kapıya nöbetçi oldum ve manzarayı izlemeye başladım.

Hacı abi biraz sessiz kaldı sonra gözlerini kendisine çevirmiş gençlere bakarak siz hoş gelmişsiniz diyerek söze başladı ve daha ilk cümlesi *"siz ENVERSİTELİLER olarak ne bahtiyar gençlersiniz bu kapıya sohbe gelmişsiniz sizin gibi enversiteliler ile biz gurur duyuyoruz sâdatlar da sizin gibi gençleri çok seviyor"* dedi.

Hacı abi bazen bir alim sözü bazen bir sofî hali bazen de başından geçenleri anlatmaya başladı.

Ben içeride salonda olmam sebebi ile hem sohbetin içinde hem de herkesi gören bir konumda olduğumdan sohbetin dışında gibiydim. Kulaklarım hacı abinin anlattıklarında gözlerim dinleyen gençlerin üstündeydi sohbet ilerledikçe gözlerden çıkan ateş dalgalanmaya yumuşamaya sonra başlar düşmeye sonra gözlerden yaşlar akmaya başladı.

Gözlemim ve yorumum şu oldu. Sohbet içinde sorusu olanlar sormadan cevaplar buldu sâdatlara karşı ön yargılı olanların yargıları kırıldı muhabbet ile gelenlerin gönülleri ihya oldu lakin sonuç

hepsinde aynı (Bir) oldu Rahmet oldu merhamet oldu gözyaşı olarak gözlerden süzüldü...

HAYRETİM

Hacı İdris alim değildi, ana dili Arapçaydı ve Türkçesi kırıkta sohbeti Türkçe yapıyordu, bir salon üniversiteliye üniversite bile diyemiyor devamlı ENVERSİTE diyordu (bütün sohbet boyunca yaklaşık 2 saat bir kere bile üniversite diyemedi :) Ponponlu takkesi doğuya özgü şalvarı bir avuç sakalı kocaman ceketi olan kocaman bir adam olarak gözüküyordu (dünya gözüyle bakıldığında pozitif hiç bir özelliği yoktu)

Lakin sözleri yürek dağladı gözler çağladı başlar düştü. Evet bu bir düştü

Hal ile ahval huzur doldu. Sohbet sonu herkes hacı abinin elini öpmeye geldiler onunla resim çektirdiler ve hepsinin yüzlerine baktım tek tek kimsede demedi ki bu ne biçim iştir ne için geldik ne ile karşılaştık Yani her şeyi eleştirel bir anlayış ile yaşayan bu gençler büyük bir muhabbet ile hacı abiye sarıldılar saygı ve edep ile tazarruda bulundular.

ENVERSİTELİLER çok mutlu oldular ve gecemiz şâd oldu

HAYRET ki HAYRET

Bu dünya aklı ile izah edilecek şey değildi. Zaten yaşadığımız O an dünyadan bir zaman değildi sanki ???

ENVERSİTELİLERE Selam olsun...

Engin'den

*"Sordum hacı abi.... Sen nasıl bugünlere geldin (45 sene)
kriterin neydi? ...cevaben : Bakıtım gavs ilmi ve ilim adamını
çok seviyor o zaman öyle olayım istedim ama çok sene sürecektir
sonra düşündüm her ilim adamı da müsbet olmuyor....*

*İşte Gavs hem büyük bir âlim (makbul)hemde gavs olmuş o
zaman bende herşeyimi ona sorarsam hem yanlışla düşmem
hem de yanılmam ...hep öyle yaptım şükür bugüne geldik"*

Hacı İdris

HACI İDRİS İLE ...

SARIK İLE TÖVBE

Hacı İdris bir gün telefon etti. *“Engin Gavsımız Afyon’a gidecek kaplıcalara tedavi için bende niyet ediyorum sende niyet et gel hem beraber ziyaret ederiz hem de hasret gideririz olmaz mı ?”* dedi. Bende *“baş üstüne hacı abi dedim”* ve bir kaç arkadaş ile Afyon’a vardık hacı abi bize bir kaplıca yeri tutmuş 2 no’lu kaplıca da bir araya geldik 15 kadar sofi o gece sabaha kadar sohbet muhabbet ve kasideler ile yemekler yedik çaylar içtik çok güzel bir gece geçirdik

Sabah olunca danışmadan aradılar hacı İdris’i Gavs çağırıyor dediler hacı abi bir müddet sonra geri döndü yüzünde tatlı bir tebessüm görünce hayırdır kurban nedir dedim gülümseyerek *“sofiler Allah bize bir Gavs vermiş gülün oynayın halay çekin oynayın zil takıp oynasanız hakkınızdır”* dedi ve devam etti. Yan dairemiz (yan kaplıca) 1 numarada Gavs kalıyormuş sabaha kadar mübarek bizi dinlemiş sabah olunca da danışmayı arayıp yan kaplıcada kimin kaldığını sormuş Hacı İdris ile sofiler denilince bana çağırın demiş hacı abi kendisini ziyaret edince yan dairede siz kalıyormuşsunuz sabaha kadar neydi o öyle İdris deyince *“kurban çok özür dileriz bilmiyorduk sizi rahatsız ettik bizi mazur görün”* deyince Gavsımız *“yok yok Hacı İdris uzun zaman böyle keyfetmemiştim sabaha kadar sizi dinledim ve muhabbetinizden çok keyfim geldi”* diyerek çok hoş karşılamış ve çeşitli latifeler yapmış çok hediyeler vermiş ve götür sofiler ile paylaşın ve muhabbetinize devam edin demiş.

Hepimiz mahcup mu olalım memnun mu olalım bilemedik böyle bir durumda fırça yemeyi beklerken sabaha kadar mürşidimizi uyutmamış rahatsız etmişiz lakin kendisi bize hediyeler göndererek teberrükleri ile şerefleştirdi ve bilakis memnun olduğunu söyleyerek bizi şad etti bütün arkadaşlar çok mutlu olduk ve hacı İdris’in dediğini yüreklerimizin derinliklerinde hissettik (böyle Gavsı-mürşidi olan zil takıp oynasa yeridir)

Muhabbetle geçen günlerimizin bir öğlen namazı sonrası hacı abi ile kamelyada oturuyorduk Gavsımız da biraz ileride etrafında bir çok molla ile derin derin bir konu konuşuyordu elinde bir çubuk sopa ile yere toprağa bir şekiller çiziyor tarifler yapıyordu hacı abiye dönüp *“ne konuşuyorlar hacı abi”* dedim *“bilmiyorum ama oğlum sanırım sarıklı bir mevzu herhalde (ilim ile ilgili) baksana hiç sarıksız yok hepsi molla hararet ile konuşuyorlar”* dedi...

Biz böyle sohbet ederken az sonra bir sofi geldi Gavs hacı İdris’i çağırıyor dedi hacı abi o yöne doğru gitti bende arkasından bakmaya başladım bir müddet sonra o hararetli sohbete o da katıldı Gavs ona da elindeki çubuk sopa ile bir şeyler anlattı hacı abi yere eğildi gavsın çizdiği şekil üzerinden bir şeyler söyledi sonra adaba geçerek sanki hemen bir şeyler yapmaya gitmeye hazır oldu Gavsımız ona güldü ve rahat ol yerine git anlamında el işareti ile müsaade etti bende uzaktan bu olup biteni izledim

Hacı abinin benim yanıma gelmesini beklemeden yarı yolu gittim *“hayırdır hacı abi Gavsımız sana ne buyurdu.”* dedim *“oğlum anlamadım ama Gavs dedi ki hacı İdris bir konu istişare ediyoruz mollalar ile deyip anlattı Sâdatların himmeti ile çok insan geliyor kapıya hepsine tek tek yetişemiyoruz yuvarlak bir sarık yapıp ondan da ipler çıkararak aynı anda bir çok insana yardım edebilir üstümüzde vazife olan tövbeyi bir çok insana yetiştirmiş oluruz (vermiş oluruz) derim sen ne dersin ? sofi olarak birde sana soralım dedik”* dedi

Bende tam anlamak için yerdeki şekil üzerinden *“Gavsım böyle böyle mi istiyor acaba”* dedim *“evet”* dedi hemen ayağa kalkıp *“tamam kurban müsaade ederseniz ben hemen gideyim Afyon’a bir terzi bulup bunu yaptırıp getireyim akşam namazına yetiştirim inşallah”* dedim

Gavs gülerek *“tamam hacı İdris anlaşıldı sağ olasın serbestsin sen şimdi git şimdilik daha istişare*

ediyoruz” dedi sonradan anladık ki Gavs fikrini mollara açınca istişarede hocalar çeşitli endişelerini ve düşüncelerini dile getirmişler (lakin tamam kurban sen ne diyorsan yapalım dememişler teslim olmamışlar) Gavs Hacı İdris’i çağırarak ve ona herkesin içinde ona danışarak mürid mürşit arasındaki hukuk ve teslimiyetinden bir örnek gösterdi muhtemelen.

Bir müddet sonra gerçekten Gavsımız aynı tarif ettiği şekilde tövbe vermeye başladı Böylece bizde tarihi bir ana tanıklık etmiş olduk HACI İDRİS İLE

Engin’den

Bu sâdatlar nereye gitmiş kimse bilmiyor. (makamları itibarı ile)

Hacı İdris

HACI İDRİS İLE ...

SOFİLER GELİYOR DEYİNCE

Hacı abiyi ziyaret amacı ile Siirt'e gitmiştim kapıyı hacı abinin hanımını açtı *"gel Engin buyur"* dedi hacı abinin yattığı odaya aldı beni Hacı İdris çok hasta olmuş sanırım fena halde üşütmüş ilaç falan vermişler ama nafile öyle ki üzerine 2-3 yorgan örtmüşler nerdeyse nefes alamıyor halde ona seslendim yorganının kenarından açıp *"hayırdır kurban bu ne haldir?"* dedim...öyle bir inlemeyle *"hoş geldin"* dedi ki *"Allah Allah sana ne olmuş hacı abi"* deyince *"çok hasta oldum Engin"* dedi. Kalkmaya davrandıysa da dermanı yetmedi.

"Oğlum sen yabancı değilsin ne lazımsa iste çocuklar getirsin" dedi *"tamam hacı abi sen merak etme ben hallederim"* diye konuşurken ev telefonu çaldı odada ben baktım batmandan sofiler yola çıkmış muhabbet ile hacı İdris'i ziyarete geliyorlar hacı abi çok hasta diyecektim ki inilti şeklinde *"engin sakın sofilere bir şey deme muhabbetlerini kırma gelsinler"* dedi bende *"hacı abi şimdi müsait değil ama sizi beklediğini söyledim buyurun gelin"* dedim.

Hacı abi nefes almaya dermanın yok neden gelsinler dedin Oğlum *"sâdatlar onları çok seviyor sofiler benim de nefesimdir onlar olmaz ise ben nefes alamam"* *"eeee onlar senin için geliyor ama sen bu vaziyette nasıl olacak"* deyince inleyerek konuşuyorsun *"merak etme ben şimdi yavaş yavaş iyileşirim"* dedi... *"İçeriye söyle yemek çay hazırlasınlar misafirlerimiz geliyor de onlar gerekeni yaparlar"* dedi. Bana dönerek *"Engin gel bu üstümdekileri kaldır"* dedi yorganları aldım bir yorgan kaldı üzerinde 5 dk. sonra yorganın altından başını çıkarttı sesi biraz daha iyi olmuştu gözleri kapalı biraz konuştuk sohbet ettikçe biraz açıldı sesi düzeldi 10 dk. sonra oğlum beni oturt dedi yardım ettim yorgana sarıldı bağdaş kurdu bir müddet öyle kaldı gözlerini açtı yorganı al havlu getir dedi silindi bir müddet de öyle durdu sofiler de gelir şimdi ben gideyim bir abdest alayım deyip kalktı odadan çıktı biraz sonra geldiğinde sanki odadan odaya geçmiş gibi karşımda sanki az önce konuşamayacak kadar hasta olan o değilmiş gibi dipdiri canlı kanlı bir adam vardı 40 dk. içinde gözümün önünde sofiler geliyor deyince ayağa kalktı misafirler geldi onlara ikramlar yapıldı geç saate kadar saadat sohbetleri yapıldı ve muhabbet ile onları yolcu ettik. Hacı abi bu neydi böyle ?nasıl oldu ? Hacı abi ne sorduğumu ve nasıl sorduğumu iyi bildiği için aramızdaki samimiyete istinaden çok net dedi ki oğlum;

Saadatlar benim hayatım sofileri benim nefesimdir.

Engin'den

Sofiler O'nun nefesiydiler...

HACI İDRİS İLE ...

Fatih'te YEMEK (ZEHİR)

Hacı abi ile telefonda konuştuk bu akşam eski arkadaşlarımdan birisi bizi yemeğe davet etti “*Engin arkadaşlar ile orada olacağız sende bir şey yeme beni Fatih'te (kadınlar pazarı) semtinden al beraber gidelim*” diye anlaştık (hacı abi genellikle İstanbul - FATİH ilçesinde kadınlar pazarı semtine uğrar orada memleketinden eski arkadaş ve dost çevresiyle görüşür hasbihal ederdi)

Akşam olduğunda iş çıkışı onu oradan aldım ve davet edildiğimiz eve vardık ev sahibi hacı abinin çok eski bir arkadaşı ve sofi dostu idi bizi çok güzel karşıladı misafir olduğumuz bütün bina kendisine ait olup her bir katında kızı oğlu ve yakın aile eşrafı ile beraber yaşıyordu. Bizim için ayrılan (ayırıldığı) kata çıkardı diğer gelen arkadaşlar ile beraber birleştik sohbet ettik.

Sonra ev sahibi “*buyurun yemeğe*” dedi binada başka bir üst kata çıktık sofralar kurulmuş her şey hazırlanmıştı anladık ki ev sahibi hacı abiye büyük bir sevgi ve muhabbet duyuyordu eski dost ve arkadaş olmaları ve uzun seneler sonra tekrar görüşmeleri ev sahibini çok mutlu etmişti hacı abi ve dostları da memnun olsunlar diye herşeyi yapmış (yapıyordu).

Yemek başladı hacı abi ile karşı karşıya oturmuştuk hem o hemde ben çok acıkmıştık bana tembih ettiği için ayıp olur diye yemek yememiştik.

Hacı abi çorbadan bir kaç kaşık aldı yüzü değişti ve bir an durdu sonra kimse fark etmesin diye devam ediyormuş gibi yaptı (çorbayı zaten çok yemezdi hatta bazen ben hacı abi bir “*çorba içsek açlığımızı bastırır*” dediğimde “*çorba hastalarındır oğlum biz hasta mıyız niye çorba içelim gidip insan gibi et yada etli yemek yiyelim*” der gülüşürdük ama bu başka bir şeydi)

Bu olay benim gözüme takıldı ve hayr olsun inşallah deyip çaktırmadan hacı abiyi izlemeye başladım yemeklere kaşık çatal batırıyor ama yemiyordu yiyormuş gibi yapıyor çatalı kaşığı ağzına boş götürüyordu.

Kimse rahatsız olmasın ve anlamasınlar diye böylelikle diğer arkadaşlar hacı abinin de yediğini düşünerek yemeklerine devam ediyorlardı bu yaptığı hacı abinin ahlakı değildi o öyle yapınca çok acıkmış olmama rağmen vardır bir bildiği deyip bende onun gibi yapmaya onu taklit etmeye başladım yiyormuş gibi yapıp ama yemedim.

Sonuç olarak sofraya çok güzel yemekler ile dolu mükellef bir sofraya olduğu halde biz yiyemiyorduk ve karnımız çok açtı :-)

Yemek sonrası ev sahibi “*haydi aşağı kata inelim namaz ve hatmemizi orada yapalım*” dedi indik ki seccadeler serilmiş binanın o katı namaz için mescit gibi olmuştu namaz ve hatme bittikten sonra ev sahibi “*haydi aşağı kata inelim çayımız orada hazırdır*” dedi hakikaten aşağı kata indik semaverler ile çaylar yapılmış bizi bekliyordu çaylar dolduruldu herkes hacı abiye bakmaya başladı sohbet için tüm alt yapı hazır.

Neticede bu davet ve ikramlar hacı abi şerefine yapılmış sofiler bir araya gelmiş onun tatlı Sâdat sohbetini dinlemek ve dost meclisinde bir gece geçirmek için bir araya gelmiştik ve bunun özlemini çeken ev sahibimiz her şeyi fazlası ve layığı ile yapmıştı.

Hacı abi çaydan da bir iki yudum içiyormuş gibi yaptı sonra oturduğu yerde yaslanıp uyuklamaya başladı. (benim O zamana kadar tanıdığım Hacı İdris böyle yapmaz kesinlikle yapmazdı sofileri kırmaz incitmez ikram geri çevirmezdi...hele hele sohbetten hiç kaçmazdı bilakis)

Sofiler ile muhabbet ve Sâdat sohbeti onun nefesi, ruhu, hayatıydı halbuki gördüklerim ve şahit olduklarım beni de hayrete düşürmüş hayr olsun diyerek sonunu merak ediyordum.

Hacı abi uyuklamaya devam etti Hacı abinin bu durumunu gören diğer arkadaşlar yemek ağır geldi her halde hacı abinin şekeri yükseldi diye düşündüler bir müddet aramızda sohbet ettik ama hacı abi uyuklarken (hatta küçük küçük horlamalarda oldu) hiç olmuyordu maddi olarak her şey mükemmeldi lakin ortamın maneviyatı ve ambiyans çok ağırdı ve bu tamamıyla Hacı İdris'ten kaynaklanıyordu.

Zaman zaman ev sahibimiz *“yat hacı abi dinlen biz buradayız”* diye teklif yaptıysa da hacı abi yok yok dedi ve ne yattı ne de gözlerini açtı. Bir müddet böyle devam etti sonra hacı abi ev sahibine

“kurban hakkını helal et ben artık çok yaşlandım ahlakım da çok değişti böyle uyukluyorum işte meclisi de bozuyorum” dedi devam ederek,

“sen bize müsaade etsen de biz gitsek çok ta uykum geldi” deyince ev sahibi *“olur mu hacı İdris sana bu binada yer yapmışım bu gece yerin burada hazırdır bir katı sana ayırdım”* dediyse de hacı abi *“yok yok biz Engin de kalıyoruz oraya gideceğiz”* dedi ev sahibi ısrar edince onu yakınına çekti ve *“hacı benim huyum da bozuldu yattığım yeri arıyorum Engin'in oraya alıştım şimdi burada kalsam yerimi yadırgar sabaha kadar uyuyamam sen beni azat et hepimiz rahat edelim çok ta uğraştın bizim için kusurumuza bakma ne olur”* dedi. Ev sahibimiz de Mecburen baktı ki olacak gibi değil peki dedi vedalaştık helalleştik ve biz kalktık.

Evden ayrılıp sokağa çıkınca hacı abi öyle bir ooh çekti içi boşaldı baktım gözleri açıldı kendine geldi.... Sokağın köşesini dönünce kendisini durdurdum ve *“hacı abi bu neydi ne oldu”* bir şey yok demeye kalmadı onu kolundan tuttum

“bak ammo bu yukarıda ki evde bu gece her ne olduysa bana söylemez isen seni burada bırakır kaçırım” dedim

“yaa biz arkadaşız sen niye beni burada bırakıyorsun arkadaşlar böyle yapmaz” dediyse de

“bende o zaman arkadaşlar birbirinden bir şey gizlemesin” dedim sözümü ispat içinde uykun var mı? dedim cam gibi gözlerle baktı *“yoktur”* dedi *“karnın aç mı?”* dedim *“hee ya çok açım”* *“çay içesin var mı?”* dedim *“bir demlik”* dedi *“mübarek bir lokma yemedin bir bardak çay içmedin uykudan ölüyordun ev sahibi de canıyla malıyla sevgi ve saygı ile hizmet etti ne oldu da böyle oldu lütfen Allah için söyle”* baktı ki her şeyin farkındayım artık kaçır yer kalmamıştı teslimiyetle

Durdu oğlum;

“Yemeklerde zehir vardı” deyince *“nasıl yani herkes yedi bizde tatlarına baktık...”*

“yok yok öyle değil manevi olarak söylüyorum zahiri değil ev sahibinde de problem yok lakin mutfakta bize bu yemekleri yapan kadınlarda sıkıntı vardı bize yemekleri yapanlar ev sahibinin korkusundan yaptılar ve yaparken bize çok kahır getirdiler .

Gönül ile güzellik ile yapmadılar korku ve kahır ile yaptılar.

(belki başka bir programları vardı biz gelince ev sahibinin babalarının korkusu ile bir şey demediler ona ama yemekleri kahır ile bela ile söylenerek yapmışlar) zehir dediğim odur onun için yemedim bize yaramaz zarar verir o anlamda zehirdir dedim... Yoksa baksana ev sahibi her şey yaptırmış neler neler yapmış yazık ona da bütün bunları nasıl söyleyeyim arkadaşşıma” hımmmm tamam dedim

Sonra ona döndüm “Şimdi söyle bakalım Hacı abi açmısın?” “evet oğlum çabuk bizi bir yere götür karnımızı doyuralım” “ balık yermisin” ? dedim “ evet ama ne olsa yeriz kurban” dedi.Hemen tozkoparanda balıkçı arkadaşlara telefon ettim “gelin abi hazırlıyoruz” dediler.

Gittik ki o bölgenin vekili ve arkadaşlar bir Masada oturuyorlar bizi görünce çok keyifleri geldi yemek sonrası çaylar geldi kahveler gitti sohbet sohbeti açtı gece 03:30 da ayrıldık evde de sabaha kadar sohbetimiz devam etti

Kahır ile söylenerek yapılan yemek (iş) Zakir’e zehirdir oğlum.

Kalbi, Sohbeti, Muhabbeti zehirler öldürür aman dikkat oğlum.

Engin’den

HACI İDRİS İLE ...

YOLA ÇIK BEKLE

İki arkadaş Siirt'e hacı abiyi ziyarete gitmiştik ne zaman oraya gitsek Şeyh Musa'nın K.S kabri olan Siirt mezarlığına gider orada yatan sofilerin kabirlerini ziyaret eder özellikle hacı abinin kadim dostu Şeyh Salah'ın kabrini ziyaret ederdik.

O gün sabah program yaptık arkadaşımız (eczacı İhsan) *"benim Gavs'a danışmam gereken bir şey var mutlaka sormam lazım"* deyince *"tamam o zaman sen menzile git işini gör bizde ertesi gün Siirt'ten otobüs ile İstanbul'a hareket edeceğiz sana da bilet alacağız sen menzilden Diyarbakır'a gelirsın oradan bize yetişirsin seni alır beraber aynı otobüs ile yola devam ederiz"* diye kararlaştırdık ve onu sabahtan menzile doğru yolcu ettik.

İkinci namazını müteakip bizde hacı abi ile çarşıya gidip hem otobüs biletlerimizi aldık hem de mezarlığa gidelim diye hareket ettik. Sofilerin kabirlerini ziyaret ettik şeyh Salah'ın mezarında da hacı abi ile beraber dua ettik ağlaştık sonra ben hacı abiyi yalnız bırakarak mezarlık girişindeki Şeyh Musa'nın merkadına ziyaretine gittim.

(Şeyh MUSA çok eski zamanda yaşamış büyük bir alim ve mutasavvıf bir zat. İlmi ile çok meşhur olmuş ve kendisi bu dinde *"herhangi bir soruya cevap veremeyen alim hoca gelsin bize sorsun evelAllah cevabı bizde hazırdır"* diye ilan etmiş.

Gerçekten bir gün bir adam gelmiş bildiğim tüm alimleri gezdim derdime çare olamadılar en son seni söylediler diye gelmiş buyur demiş şeyh Musa adam devam etmiş *"ben hanımı bir kızgınlık anımda nikah akdimden attım 9 talak ile yerde ve gökte diyerek te şart koştum çok pişmanım şimdi geri dönmek istiyorum ama bana hiç bir hoca fetva veremedi"* deyince *"hanımın da sana razı mı?"* "evet" deyince Şeyh Musa kolaydır *"Git hanımı al gel demiş"* ve onları birbirine bağlayarak bir kuyuya indirtmiş *"bak burası ne gök tür ne de yerdir"* deyip orada nikahlarını kıyıp dertlerine derman olmuş ümmeti Muhammed'in işini görmüş bunun gibi bir çok kıssası olan büyük bir tasavvuf ehli alim bir zat Şeyh MUSA)

Mübareğin kabrinde dualarımı bitirdim rabıta yapmaya başlamıştım ki telefonum çalmaya başladı önce aldırmadım lakin huzurumu bozdu ve çalmaya devam etti arkadaşımız eczacı ihsan da yolda olduğu aklıma gelince hayırdır inşallah deyip açtım hakikaten arayan İhsan'dı *"abi ben Siverek'te kaldım menzil minibüsünü kaçırdım başka da bir araç yok çünkü hava kararınca feribot kapanıyor sefer bitiyor buradaki sofilerde gece kal sabah gidersin diyorlar o zaman da size yetişemem ne yapayım ??"* dedi.

Bir an durdum halime baktım ellerim açık dua da şeyh Musa'nın kabrinin ortasında'yım kalben şeyh Musa'ya iltica ederek;

"Kurban senin gavsımıza nazın vardır rican makbuldür bizim adımıza lütfen ricacı olur musun onun sofisi yolda kaldı bende senin huzurundayım bize HİMMET et Kurban" dedim, ve yüreğime gelen ile de telefonda ihsana *"İhsan menzil yoluna çık ve orada dur"* deyince *"abi bu saatten sonra araç yok"* demeye kalmadı *"İhsan yola çık ve O kadar "* deyince sesimdeki ciddiyetten tamam abi dedi telefonu kapattık. (İhsan gerçekten çok teslimiyetli bir sofidir)..... Ben gavsımı da aramıza alıp şeyh Musa'ya ilticaya devam ettim ama ne iltica ne iltica :))

Hacı abi yanıma geldi olanları anlattım güldü haydi hayırlısı bakalım dedik dergaha gittik sofiler ile olduk geç saatte yattık kararlaştırdığımız gibi sabah olunca otobüs ile Siirt'ten yola çıktık araç bir saat gittikten Siirt'in dışına çıktıktan bir müddet sonra sesler geldi ve durduk yolcular hepimiz indik

motoru açtılar biraz baktılar hacı abi ile şoföre sorduk arıza büyük değil hallederiz şimdi dediler hacı abi;

“gel Engin bir kenarda oturalım bu iş biraz sürer bu Sâdatların işine benziyor dur bakalım altından ne çıkacak” dedi.

Siirt'ten tamirci çağırdılar 3 saat orada oyalandık tamirat bitti devam ettik Diyarbakır'a geldik hacı İdris şoföre tembih etmişti baktık ama ihsan gelmemişti normalde bizi bekliyor olacaktı gecedan beridir de irtibat kuramadık şarjı bitti diye düşündük. Biraz daha biraz daha derken hacı abinin hatırına yaklaşık 40 dk. fazladan otobüsü beklettik nihayet ihsan kan ter içinde geldi otobüs hareket etti (arıza 3 saat sürmese ihsan mümkün değil yetişemezdi :)

Tabii olarak merakla ihsan kurban hele anlat ne oldu ? neden bu kadar geç kaldın ?”

“Abi sen telefonu kapatınca emir telakki ettim (oradaki sofilerin yapma kurban sen buraların yabancısıysın bu yolda gece araç işlemiyor çünkü feribot çalışmıyor menzile gidiş kapanıyor biz seni misafir ederiz dedilerse de) yola çıkıp beklemeye başladım bir müddet sonra bir araç önümden geçti biraz gitti durdu geri sonra geri geldi yanıma kadar geldi kardeş sen burada ne bekliyorsun bu yolda araç çalışmaz sen yabancısın galiba dediler. Evet yabancıyım menzile gideceğim dedim ama feribot çalışmıyor nasıl gideceksin dediler bende bana yola çık dur dediler O kadaradamlar birbirlerine baktılar bana gel dediler araca bindim baktım ki araçtaki tüm adamların uzun namlulu silahları var karanlıkta görmemiştim kendilerini tanıttılar. O civarda sivil güvenlikten sorumlu yörenin insanları menzile yakın bir yerden geçeceklermiş feribota kaptana telefon ettiler feribot sadece bizi karşıya geçirdi onlarda beni menzile kadar getirdiler bıraktılar.

Sabah olunca Gavs ile görüştüm dualarını aldım elhamdülillah işimi hallettim ve biraz kestireyim dedim uyanınca baktım ki sabah Diyarbakır'a gidecek tek minibüsü kaçırmışım size haber edecektim telefonumun şarjı bitmiş suphanallah ben şimdi ne yapayım diye düşünürken akşam “çık yola bekle” talimatın aklıma geldi Ya himmet deyip aynısını yapayım deyip köyün dışında yola çıktım beklemeye başladım biraz sonra bir araç geldi kardeş sen burada ne bekliyorsun dedi Diyarbakır'a gideceğim deyince ama araç yok nasıl gideceksin dediler bilmiyorum deyince hep beraber gülmeye başladılar (anlaşıldı bu sofiyi alacakmışız ondan bu kadar geciktik yoksa bu sofi burada kalacaktı Gavs adamını yolda bırakmaz kurban) dediler. İşte böyle oldu diye anlattı.”

İhsan olanları anlatırken birden fark etti ki “eee siz neden bu kadar geç kaldınız normalde sizde çoktan buradan geçip gitmeniz gerekirdi” deyince bu sefer hacı abi ile biz birbirimize bakarak gülüştük.

“İhsan sana bütün bunları yapan sâdatlar bizi de boş geçmediler sen otobüse yetiş diye zamanı dilimlediler de kimseye fark ettirmediler” deyip bizde olanları anlattık İstanbul'a kadar sohbet ve muhabbet ile geldik

Büyüklerin himmette hikmetini hikmet içindeki himmetlerini müşahade ettik

Engin'den

HACI İDRİS İLE

EVİN ÜST KAT İNŞAATI

Hacı İdris ile menzilde buluştuk “*gel Engin Gavs’a (ABDULBAKİ K.S) gidelim bende biraz para oldu yengen de hacca gitmek istiyor hele soralım bakalım bize ne emir buyuracak*” dedi.

Kendisini ziyaret ettik hatır aldık hacı abi durumunu anlattı “*kurban ne emir buyurursunuz?*” dedi...

Gavs tebessüm etti “*hacı İdris sen kaç defa hacca gittin*” dedi hacı abi “*bir kurban*” dedi Gavs cevap vermedi başka konular ve konuklar ile ilgilendi bir müddet sonra Gavs tekrar hacı abiye bakınca (kaç defa anlamında) hacı abi 2 dedi Gavs tekrar cevap vermeden başka gelenler ile ilgilendi sonra tekrar manalı bakışlar ile bakınca hacı abi 3 dedi Gavs yine aynı minvalde devam etti bir müddet sonra tekrar hacı abiye baktığında hacı abi

“*Vallahi 4 defa kurban başka da yoktur*” deyince Gavs tebessüm etti ve devam ile “*hacı İdris sen hanımın gönlünü yap onu ikna et senin çocukların küçüktür o parayla evinin üstüne kat yap*” dedi. “*Kurban bu para azdır inşaata yetmez deyince sen hele bir başla yettiği kadar yap yavaş yavaş tamamlanır inşallah*” dedi.

Belii kurban belii dedi hacı İdris Gavsın elini öperek yanından ayrıldık.

Haydi hayırlısı dedik ve ayrıldık hacı abi memleketine dönünce gavsın emri üzerine evinin üstüne 2. kat inşaatına başladı ve kaba inşaatını bitirince beni aradı.

“*Engin inşaatın iç işleri (ince işleri) kaldı ama durmasak az bir paramız var bir miktar da senet versek gerekli malzemeleri oradan(İstanbul’dan) alabilir miyiz?*” dedi istişare ettik bende “*olur hacı abi buradaki arkadaşlardan gerekli malzemeleri temin ederiz bir şekilde*” diye cevap verince “*haydi o zaman madem öyle sen hemen menzile gel orada buluşalım fikrimizi Gavs’a soralım bakalım ne emrederse öyle yaparız*” tamam dedim ve menzile yola çıktım.

Köyde buluştuk sofiler ile sohbet ve muhabbetten sonra namaz sonrası تنها bir yerde gavsın yolu üstünde bekledik gavsımızı ziyaret ettikten sonra Gavs gülümseyerek;

“*hoş gelmişsiniz hacı İdris*” deyip hatırımızı sordu ve ona dönerek hayırdır dedi daha rahat konuşsunlar diye ben bir iki adım gerileyerek onları seyrederek beklemeye başladım hacı abi inşaatın durumunu anlattı ve İstanbul için konuştuklarımızı kendisine anlatırken Gavs aniden hacı İdris sende para var mı? dedi.

(Öyle söyledi ki sanki o anda Gavs’a para lazımmış ve hemen birisine ödeme yapacakmış gibi...Acil yani)

Hacı abi büyük bir telaşe ile hemen ellerini ceplerine daldırdı üzerinde ne kadar para var ise çıkarttı hatta bozuk paraları bile iki avucunu birleştirdi ve ellerini uzattı “*kurban üzerimde bu kadar var ama ben hemen memlekete gideyim arayıp para bulayım gavsıma getireyim*” dedi.

Gavs onun bu telaş ve muhabbet dolu gayretine çok keyfi geldi onun avucundaki paralara baktı sonra elini kendi cübbesinin içine doğru uzattı ve bir demet para çıkartarak hacı İdris’in açık duran ellerine para demetini bıraktı.

“*Hacı İdris bu para azdır inşaat malzemesi için yetmez sen bunları da al şimdi İstanbul’a git malzemeleri al*” dedi tebessüm ederek hacı İdris’in şaşkın bakışları arasında yürüdü hacı abinin elleri açık dua şeklinde elleri para dolu öylece kaldı. (yanına gidip hacı abi paraları cebine koy yoksa bütün köy hücum edip alacak paraları bu kadar açık durursa diye latife yaparak paraları cebine koydum)

“Yahu Engin ne oldu bu böyle ben zannettim ki Gavs’a para lazım ama o bize bir sürü para verdi baksana” deyince *“merak etme hacı abi bende öyle anladım az daha bende sana para verecektim”* dedim (böyle teslimiyete böyle cevap verilir tabii dedim içimden)

Böylece kimseye senet yada evrak vermeden ve minnet etmeden malzemeleri aldık hacı abi evin inşaatını bitirdi dayadı döşedi ve orayı sofilerin hizmetine sundu her akşam orada sofileri misafirlerini ağırladı ve çocuklarına ev oldu.

Allah razı olsun

Engin’den

HACI İDRİS İLE ...

BİZ ONA DUA ETTİK OLDU ... ŞİMDİ !!!

Gavsımız Afyon’da bizde hacı abi ile beraber ziyaretinde ve yakınındaydık bir öğlen namazı sonrası bahçede çay içiyorduk. Sofiler ile hacı abide sohbet ediyordu.

Birden Halo göründü bize doğru gülümseyerek geliyordu. Hacı abiye gösterice pek keyfi geldi. Kalktı ayakta karşıladı, hasretle sarıldılar bende elini öptükten sonra Halo hiç sektirmeden her zamanki klasik kıssalarını anlattı takımlarını yaptı ve oturdu beraberce çay içip sohbet ederken hacı abiye döndü gülerek *“hacı İdris şeyh ile aran nasıl”* dedi.

“Nasıl olacak iyi değil.” (Hacı abi gülümsedi masanın altından bana vurarak bak şimdi der gibi Halo Nureddine dönerek) *“iyi değil şeyh bize pas vermiyor bende kendisine kızgıyım.”* Halo *“hemen sus o nasıl söz hemen tövbe et”* dedi. *“Etmiyorum”* diye devam etti hacı abi.

“biz kendisine o kadar dua ettik büyük şeyh oldu şimdi bize hiç yüz vermiyor.” *“onun için bende ona çok kızgıyım”* dedi. Halo büyük bir telaş ve üzüntü ile *“aman hacı İdris tövbe et şeyhe kızılır mı ayrıca o nasıl söz sanki senin duan ile mi oldu O zaten o makamı hak ederek oraya oturdu yoksa sâdatlar bu kapıda öyle şey yaparlar mı”* dedi ve hacı abi için cidden endişelendi onun gerçekten öyle olduğunu düşündü ve tövbe etmesi için yalvardı uyardı olmuyor hemen dedi ki *“bak seni şeyhe (Gavs’a)şikayet ederim”* dedi onu döndürmek için *“Hacı abi hiç sekmeden git şikayet et ben davamda haklıyım ona da aynısını söylerim”* dedi *“bak gidiyorum”* *“git git söylede hesaplaşalım”* dedi hacı abi Halo büyük bir hızla gitti o gidince ben *“hacı abiye niye böyle yapıyorsun haloyu üzüyorsun ona böyle şaka yapıyorsun bak gerçekten inandı seni kurtarmak için Gavs’a gitti”* deyince *“oğlum bende onu biliyorum zaten bu hareketi yapsın diye yaptım şeyhimize biraz neşe olsun bak şimdi o nasıl heyecan ile gidip Gavs’a anlatmıştır ondan bana himmet etmesi için yardım istiyordur şeyh şimdi bizi çağırır dedi gülerek.”*

Birazdan bir görevli gelerek *“Siirtli Hacı İdris... Siirtli hacı İdris”* diye çağrı yaptı *“gel gidelim Engin sinyal yerine vardı”* dedi beraber gavsın oda kapısına kadar gittik kapı açılınca Halo içeride Gavsımızı ayakta gördüm hacı abiyi görünce gülerek *“gel hacı İdris gel buyur bak Halo ne diyor biz sana ne yapmışız öyle diyorsun”* diyerek onu kabul etti kapı kapandı.....yaklaşık 45 dakika içeride kalan hacı İdris dışarı gülerek çıktı. *“Hayırdır hacı abi mahkeme tatlıya bağlanmış galiba”* deyince *“he oğlum Halo’yu sakinleştirmek için mahkeme yaptık tövbe ettim şeyh güldü güldü Halo normale döndü rahatladı şeyh ve bende onu ve muhabbetine çok keyfimiz geldi...”*

Şeyhe de bir şaka ve neşe oldu

“Oğlum onlarda insan evladı bütün ümmeti Muhammedîn derdi tasası imanı ticareti hastalığı sıkıntısı oğlum bunlar insandır yaa taş olsa çatlar

bende onlara biraz şaka yapıyorum ki belki bir neşe olur kafaları dağılır bir nebze onların gamı kederi dağılır diye”

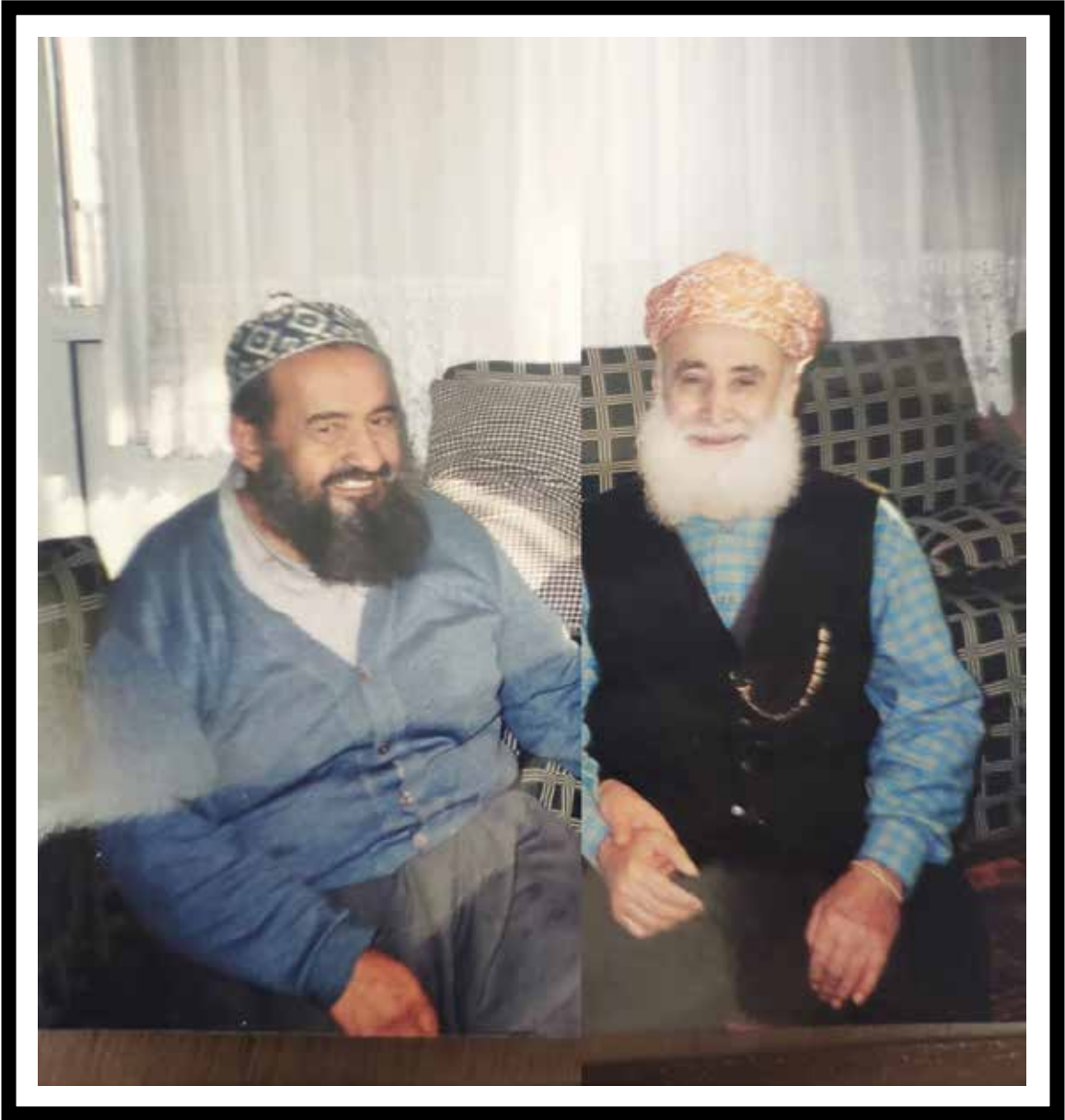
bir müddet sonra Halo’ da geldi bana dönerek “bak sana söyledim ya aynı öyledir bu hacı İdris dolandırıcıdır kandırdıkçdır hile pilecidir yine kandırdı beni ama neden bilmiyorum :)”

ben yine de onu çok seviyorum dedi. Gavs’ı kastederek

“O seviyor ya ondan dedi ...yavaşça”

birbirlerine sarıldılar muhabbet ile çaylarımızı içtik namaza kalktık.

Engin’den

Hacı İdris & Halo Nureddin

HACI İDRİS İLE;

.....**BENDE ÇOK PARA OLDU**

Hacı abi İstanbul'a geldiğinde zaman zaman "Engin bende çok para oldu çağır sofileri ölmeden (yiyelim) harcayalım bunları" derdi bir gün bunun bir hikmeti yada hatırası mı var hacı abi diye sordum "evet oğul var" dedi...

"Biliyorsun benim çok sevdiğim bir dostum vardı Şeyh SELAH Allah rahmet eylesin" "evet biliyorum" deyince devam etti "onu çok severdim bir gün şeyh salahın vefat haberini alınca hemen koştum daha yeni vefat etmişti onun cenaze işleri ile ilgilenirken eşyalarından cüzdanı elime geçti muhafaza etmek amacı ile cebime koydum"

(Şeyh SELAH kendisi 2 tarikattan icazetli bir halife ve alimdi. Gavs Abdulhakim el hüseyini (k.s) intisap ederek bütün ünvanlarını bırakmıştı Gavs'a tutkun âşık bir sofiydi ona Gavs'ın bülbulü derdik. Gavs tövbe vermeye başlamadan ona döner;

Beje şeyh salah beje (söyle) der.

Oda içinden geldiği gibi irticalen yürekten kaside söylemeye başlar Gavs tövbeye vermeye öyle başlardı.

Şeyh salah aynı zaman da maddi açıdan da varlıklı zengin bir insandı.

Taa o zaman 1960 da gazoz fabrikası vardı)

"Müsait zaman olduğunda cüzdanımı açtım içinden 61.000 TL çıktı o zaman için çok büyük paradır sayılı insanda bu kadar para olurdu. Hemen niyet ettim Bu para ile onun adına yemekler davetler veririm mevlitler kuranlar okutup dualar yaptırırım sadaka ve hayır hasenatlar yaparım diye de içimden geçirip sevindim onun adına. Cenazede içime bir şüphe düştü onun adına yapmam doğru olur mu? daha iyi bir şey ne yapabilirim acaba ? ben bunu alimlere bir sorayım dedim cenazeye katılan tanıdığım alimlere durumu anlatıp yapmak istediklerimi de söyleyip durumu sordum hepsi aynı cevabı verdiler. Hacı İDRİS sen o paradan bir lira bile harcayamazsın çünkü o para artık onun parası değil varislerindir yani evlatlarına miras kalmıştır. Onlar ister harcar isterse harcamazlar artık onların bileceği bir iştir."

"Yine alimler devam etti yalnız kendisi hayatta iken o paradan bir lira bile harcasaydı kendi eliyle şimdi onun için öldükten sonra 61.000 TL nin tamamını harcamalarından daha kıymetliydi, daha makbuldü. Yani sağlığında harcanan kıymetlidir vefatından sonra tüm servetini harcasalar da aynı değildir Allah katında... İlim böyle söylüyor hacı İdris dediler"

"Tam bir sukutu hayale uğradım ibret oldu benim için ve bu olayı hiç unutamadım o günden sonra ne zaman ihtiyacımdan fazla para elime geçse hemen bu hadise hatırıma geliyor ve düşünüyorum en güzel nasıl harcanır diyeparaları Gavs'ın sofileri ile beraber harcamak çok keyfimi getiriyor onun için böyle yapıyorum" diye anlattı.

Sonra durdu "eee ne bekliyorsun haydi çağır sofileri bak bende çok para oldu ölmeden yiyelim (harcayalım) bunları ...dedi"

Engin'den

HACI İDRİS İLE

ŞÖFÖR LAZIM

Bir bayram öncesi bayrama 2 gün vardı oturmuş düşünüyordum bayram geldi ama bana gelmedi galiba benim gönlüm mahzundur muhabbetsiz sohbetsiz bu dünyanın kahrını çekmek gerçekten zordur. Böyle bayram nasıl olacak diye tasalanırken telefon çaldı arayan Hacı İDRİS idi

Muhabbet ve sevgi ile “orada İstanbul’da ne yapıyorsun oğlum bak sana ne diyeceğim biz burada (Siirt’te) sofiler toplandık sâdatları ziyarete gideceğiz bir de minibüs bulduk ama bizim şoförümüz yoktur sofiler de ahh bir şoförümüz olsa da bizi menzile götürse diye dertleniyoruz hepimizin aklına sen geldin sen gelsen de bizi bu kadar sofiyi bayramda Gavs’a (sâdatlara) götürsen diyoruz sen ne dersin?” dedi. Subhanallah dedim içimden muhabbete taş atarken muhabbetin kendisi kaya olup dağ olup üzerime inmişti :)

Hacı abinin sesini duyar duymaz ahvalim değişmiş aynı ile muhabbetli hali bana geçmişti.. “Tamam hacı abi madem öyle ben hemen geleyim sizi Gavs’a götürüyüm yoksa siz ne yaparsınız o kadar sofi diyerek” şakalaşarak telefonu kapattık... Uçak biletlerine baktım ama yer yoktu hiç şüphe etmeden devam ettim ve bir anda Siirt’e yakın batman iline yer açıldı ve arefe günü için biletimi aldım.

Sofiler ile bayram yaptık sohbet ve muhabbetin kuşattığı kalplerimiz Allah için birbirimizi daha çok sevmemize vesile oldu kurbanlar ile ilgilendik hizmetler bitince toplandık ve hakikaten sofilerin şoförlüğünü yaparak hep beraber hacı abinin rehberliğinde kasideler söyleyerek menzile doğru yol aldık.

Hacı abi sofilere hitaben “yahu ne lüks sofilersiniz saadatlara size İstanbul’dan özel şoför getirtti böyle saadat böyle Gavs nerden bulacaksınız” diyerek güle oynaya muhabbet ile menzile vardık.

Muhabbete Muhabbet pek hoş oluyormuş.....Allah daim etsin

ŞEKER ÇUVALI

Hacı abi ile birlikte Siirt’ten Menzil’e Gavs’ı ziyarete gidecektik hazırlıklarımız bitirip sofilerle beraber bir minibüs ile yola çıktık Siirt’ten çıkmadan bir gıda toptancısının önünde durduk “gel Engin” dedi beraber indik “hayırdır hacı abi” deyince “Oğlum Allah’ın (Sâdatların) tekkesine dergahına dosta gidiyoruz huzura elimiz boş mu gidelim ayıptır bari bir şeyler alalım dedi. Beraberce 1 çuval şeker attık arabaya getirdik dergaha hacı abi kibarca yerine ulaştırdı. Ben şaşkın şaşkın bakarken oğlum evet sâdatlar, mürşit ikram yapıyor onlar cömerttir merttir ama biz de nankör olmayalım aldığımız yaptığımız bir şey değil ama Hz İbrahim’in ateşine su taşıyan karınca misali bizimki niyet beyanıdır muhabbettir, gayrettir olur ki Allah’ın hoşuna gelir” :) dedi

Biz modern dünyanın teknolojik ve gelişmiş insanları olarak bütün imkanlar elimizde önümüzde olmasına rağmen böyle incelmış bir ruha ve kibar bir düşünceye sahip olamamaktan utanırken

Gelişmemiş bir memleketin az tahsilli hacı İdris’i bu ince ruha ve böyle saygıdeğer terbiyeye nasıl ulaşmış onu kim ve ne ulaştırmış olabilir.tek cevabı var sanırım

TASAVVUFİ terbiye - KAMİL MÜRŞİD (Rehber)

Engin’den

HACI İDRİS İLE

ZİNCİRLEME KAZA

Bir zaman hacı abi ile beraber Adana'da işlerimizi bitirip İstanbul'a gitmek üzere yola çıktık yaklaşık iki saat kadar yol aldıktan sonra hacı abi uyuklamaya başladı böylece bir müddet daha gittikten sonra hacı abi büyük bir feryat ile "yaaaa GAVS" diye bağırarak korku ile uyandı.

Aniden böyle bağırarak uyanması beni de çok korkuttu aynı zamanda da meraklandırdı biraz kendine gelince; "hayırdır hacı abi ödümü patlattın dedim." "Hayır, olsun oğlum bir rüya gördüm"

"Rüyamda bu yolda giderken bizim de içinde olduğumuz bir konvoyda yaklaşık 13 aracın karıştığı bir kazaydı otobüs tanker küçük araçlar birde minibüs vardı çok şiddetli zincirleme bir çarpışma oluyordu çok yaralılar ve kan olacaktı Gavs'ı kazaya müdahale ederken gördüm rüyada tam o esnada olayın şiddeti ile bağırmışım... Subhanallah gerçek gibiydi" dedi ve ekledi. "Oğlum bir çeşme başı görürsen dur biraz soluklanalım elimizi yüzümüzü yıkayalım" dedi.

Biraz sonra bir çeşme başında mola verdik abdest alıp namaz kıldık yaklaşık bir saat oyalandık dinlendik biraz gönlü ve bedeni ferahlayınca "haydi şimdi gidelim" dedi.

Tekrar yola çıktık bir saat gitmiştik ki yolda trafik yavaşladı biraz daha ilerleyince büyük bir konvoy kazası ile karşılaştık hemen aklıma hacı abinin rüyası geldi kaza mahallinde araçtan indim ve ilgili polisler ile konuştum kazanın saatini sordum biraz hesap yaptım (normal periyotta devam etsek)tam orada olmamız gereken saati söylediler.

Kazaya karışan araçlara baktım hacı abinin söylediği gibi otobüs tanker küçük araçlar birde minibüs vardı saydım 12 araç.

(Yani biz 13. Araç olacaktık normal trafik akışında gitseydik) ölü ve yaralı dedim Polis hayret ve şükür ile çok büyük bir zincirleme kaza lakin Allah'ın hikmeti ölü yok çok sayıda yaralı var ama onlar da ağır değil. Görevli memura "ne düşünüyorsunuz?" Dediğimde; *Allahlın hikmetinden sual olmaz lakin bu kadar büyük bir kazada hakikaten sanki bir el herkesi korumuş*" dedi.

Hayret ile görevli memur.

Geri araca döndüğümde hacı abiye anlattım konuşmaları ve olayları

"Elhamdülillah sâdatlar bizi de onları da korumuşlar" dedi.

Engin'den

HACI İDRİS İLE ...

ŞEYHE DUA İÇİN GEZMEMİZ

"Herkes bugünün sonucu itibarı ile şeyhe laf söylüyor (ooo bu ne İzzet ikram hürmet) diye...ama hiç sormuyorlar bunlar nasıl oldu....bu adamlar nasıl şeyh oldular diye."

Vakfımızın kuruluşunun ilk zamanları idi. Hacı abi telefon ile arayarak Engin hızlıca Adana'ya gel dedi. Oranın başkanı olan Dr. Yakup hacı abiden yardım istemiş;

"hacı abi buranın bölgesi çok geniş Mersin'den Antep'e kadar burada hep eski sofiler var değişik milliyetlerden sofiler var ben ne yapacağımı bilmiyorum bana yardım et sen bunları hem tanıyorsun hem nasıl konuşmak gerekiyor biliyorsun Sâdatların muradı nasıl ise ona uygun hareket etmek lazım" demiş. O da "tamam oğlum Engin'i de çağırayım beraber gezeriz" demiş.

Bu vesile ile bir araya geldik Dr. Yakup abi bize bir araba verdi birde dostumuz emekli bir komiser abi ile beraber yola çıktık bütün Suriye sınırını oradaki ilçeleri illeri hepsini tek tek gezdik ve Sâdatların muradını anlatmaya çalıştık.

Gittiğimiz bütün yerlerde dikkatimi çeken bir şey oldu gittiğimiz beldelerde sofilere haber edip akşam bir araya geldik sohbet muhabbet ile hacı abi her yere ve herkesin gönlüne hitap ederek birlik beraberlik sohbetleri yaptı gerçekten çok muhabbet ve sohbet uhuvvet oldu....

Hacı abi her sohbetin sonunda özellikle şeyhimize dua etti dua istedi ve hep beraber dua etmemizi sağladı bir müddet sonra bu benim dikkatimi çekti ve tevafuluk mu diye baktım hayır değil hacı abi bunu özellikle ve bilerek yapıyor ve ne yaptığını bilerek yapıyor.

Seyahatimizin sonlarına yaklaştığımızda kendisine sordum *"hacı abi bu işte bir terslik yok mu gittiğimiz her yerde şeyhimize dua ettik dua istedik bilakis onun bize dua etmesi gerekmiyor mu biz neden böyle yapıyoruz (yaptık)," güldü;*

"evet oğlum öyle yaptık yapmaya da devam edeceğiz çünkü Allah katında en kıymetli olan değer DUA'dır biz de en kıymetli olanı şeyhimize değil de kime vereceğiz Allahtan onun için istemeyip kimin için isteyeceğiz....hem irşadın ilk zamanıdır şimdi sıra biz müritlerindir.

Allahtan onun irşadını ve makamını yüce etsin diye dua edeceğiz bu kadar adam (Sofi) içinde Allah'ın sevdikleri mazlumları mahzunları vardır onların duası kabuldür.

Allah onların hürmetine ona (şeyhimize) geniş bir irşat Alii bir makam verebilir....

Onun için şimdi sıra bizindir biz dua etmeliyiz inşallah o makamına oturduğu zaman göreceksin. (onu 7 sene sonra gör) işte o zaman merak etme O hem bize yetecek (dua edecek)hem de ümmeti Muhammed'e O zaman geldiğinde"

O DUA da DUA olacak o zaman DUA onun olacak

ve artık hep o edecek dedi gülerek :)

Engin'den

HACI İDRİS İLE ...

HALO NUREDDİN İLE DOSTLUĞU

Halo Nureddin : Muhammed RAŞİD (sultan) Hz.'nin ve Gavs Abdulbaki Hz.'nin kayınbiraderi olup hayatı boyunca el hüseyini ailesi ve ocağından bir zat olmuş ve bu ocakta vefat etmiş kocaman bir sofidir. Tüm hayatı boyunca hiç bir günaha bulaşmamış tertemiz bir ömür sürmüş hiç kimse hakkında kötü düşünmeyen müstesna insanlardan birisidir.

Hacı İdris ile arkadaşlığı sofilikteki yoldaşlığı ve muhabbetleri ise hepimize örnek teşkil etmiş bir seyyidimizdir. Onlara yakından şahitlik yapmış birisi olarakta hatıralarımda derin izleri olan güzel bir zattır HALO NUREDDİN sadece benim değil onu tanıyan tüm sofilerin hatıralarında derin bir gülümsemedir Halo Nureddin :)

Hacı abi ile beraberliğimizde bir çok defa karşılaşmalarına muhabbetlerine ve onun safiyetine şahitlik etmişim Halo Nureddin ne zaman bizi bir arada görse hemen bana seslenir *“(pisike eşin. Yeşil kedi demekmiş oğlum sen bu hacı İdris’le nasıl arkadaşlık ediyorsun bu kandırıkçdır, dolandırıcıdır, bu çok hile, pilecidir”* der şakayla karışık beni uyarırdı. Bu arada (hacı abiyi ne zaman görse hemen gülmeye başlar muhabbetle ona takılırdı *“sen yine neden gelmişsin bak kaçtır geliyorsun hala güzel sofi olmadın bu sâdatlar ne kadar büyük anla hala sana sabır ediyorlar kapıya kabul ediyorlar sen ne zaman olacaksın hacı İdris”* derdi sonrada sarılır uzun uzun hasret giderirlerdi) hacı İdris Haloyu çok sever devamlı Halo Nureddin’in hatırını tutar ve ona devamlı şakalar yapardı. (hacı İdris ve Halo Nureddin iki ayrı dünya siyah ve beyaz gibi yaz ve kış gibi uçtan uca insanlardı ama bu kapıda iç içe geçmiş ayrılmaz bir muhabbet ile bağlanmışlardı birbirlerine)

Gerçekten onları seyretmek insana ruhuna gönlüne şifa gibiydi onlara bakınca insanda sonsuzluk duygusu uyanır ahiret inancı kuvvetlenirdi. Çünkü onların arasındaki ancak Allah’tan olabilirdi.

Halo Nureddin beni böylece uyarır ve anlatmaya başlardı (tüm karşılaşmalarımızda bunu anlatırdı ve hiçbir zaman unutmadı atlamadı:)

“Bu hacı İdris hacda benim bavullarımı taşıyacaktı söz verdi ama beni kandırdı taşımadı” diye başlar anlatırdı hacı abide her defasında güler güler *“yahu Halo senelerdir anlatıyorum hala inanmıyorsun gelebilseydim taşıyacaktım ama geledim ne yapayım”* diyordu.... İlk karşılaşmamızdan sonra hacı abiye işin iç yüzünü sordum anlattı.

“Gavs Abdulhakim el hüseyini (k.s) zamanıydı o zaman şimdiki gibi ulaşım ve yol imkanı yoktu bir gece Kasrik'e gitmek için yola çıktım öyle bir yağmura yakalandım ki Soğuk ve yağmur iliklerime kadar işlemiş elbiselerim sırlıslam ve üşümüş olarak dışlerim çenem birbirlerine çarpıyordu kasrik köyüne girdim doğruca yatakhaneye gittim maksadım tanıdık bir sofiyi bulup yatağından kaldırıp sıcak yatağına yatarak biraz ısınmaktı. Fakat herkese tek tek baktım tanıdık kimse yoktu en sonunda Halo Nureddin'i buldum ve çok sevindim hemen kaldırdım bana yardım et elbiselerimi kurut yatağını bana ver deyince oda uyku sersemi İdris sendemi hacca geliyorsun” dedi. (Gavs ve sofiler hacca gideceklerdi) bende evet dedim o zaman benim bavulları bu yolculukta (hacda)taşırsan sen güçlü kuvvetlisin yatağımı verir dediklerini yaparım dedi.

Hemen tamam Halo dedim sağ olsun yatağını verdi elbiselerimi kuruttu sayesinde hasta olmaktan kurtuldum sabahında Gavsımız ve kabile ile hac yolculuğu için yola çıktık sınıra kadar halo'nun bavullarını taşıdım sınıra varınca Gavs ve sofiler ile vedalaştık bavullarını halo'ya teslim ederken bana kızdı hani bavullarımı hacda taşıyacaktın bana söz vermiştin. Dedi... Halo benim pasaportum yok sınırı geçemiyorum yoksa başım gözüüm üstüne tabii taşırdım dediysem de Halo o gün bugün ne zaman beni görse bana ve yanımdakilere böyle söyler dedi. İşin aslı böyledir diye anlattı hacı abi.”

“Devamında oğul Halo Nureddin’in dünyasında safiyetinde sofiliğinde böyle işler yoktur onun için söz sözdür eğrisi büğrüsü şakası yoktur. SÖZDÜR”

Hakikaten buna bende bizzat şahit oldum.

Bir gün hacı abi ile menzilde Halo Nureddin ile karşılaştık (hemen bana o bilindik yukarıdaki hikayeyi anlattı :) muhabbet ile hal hatırdan sonra bana döndü *“(pisike eşin ...yeşil kedi) ben hacca gidiyorum biliyorsun seni seviyorum söyle bana oradan sana ne getireyim”*

“ Halo senin canın sağ olsun hayr ile git gel inşallah” dediysem de *“yok yok sana bir şey getireyim”* dedi bende.

“sana yük olmayacak ne olsa getir gönlün olsun deyince pek sevindi” “ bak bak sana ne getireceğim ben oradan kendime devamlı zencefil getiriyorum sana da getireyim orada çok güzel oluyor ne dersin” dedi *“senin elinden olsun ama ne olsa olur”* dedim hoş sohbet ayrıldık.

Aradan bir yada 2 sene geçti ben unuttum gitti biz tekrar hacı abi ile beraber iken menzilde karşılaştık Halo Nureddin beni muhabbet ile sardı *“sen neredesin oğlum bak bende emanetin var kaç zaman oldu hep sana baktım neyse şükür buluştuk”* deyip yeleğinin cebinden büyükçe bir zencefil çıkardı al hediyeni dedi ben neye uğradığımı şaşırdım ve unutmamanın utancını bu kadar zamandır kıymet tutulan hatırıma aynı anda yaşadım

“Halo neden zahmet ettin bunca zamandır” deyince....*“olur mu oğlum”*

Söz sözdür...Ağızdan çıkınca zahmet ortadan kalkar.

“hiç zahmet olur mu ben severek yaptım sen üzülme” dedi.

Maşallah ona ve onun gibi yiğitlere ...

Engin'den

Hacı İdris ve Halo Nureddin İle

HACI İDRİS İLE;

MİSAFİR ARTIĞI BEREKETTİR

Hacı abi İstanbul'a geldiğinde bizde kalırdı. Sevenleri dost ve arkadaşlarımızda onu ziyarete gelirler akşamları hoş sohbet bir ortam olurdu. Tabi İstanbul'da herkesin işten dönüş saati farklı olduğu için muhtelif zamanlarda gelirlerdi. Bazısı işinden erken çıkar evinde yemeğini yer öyle gelir bazısı da işten direk yemek yemeden bizim eve gelirdi.

Bu durumu bildiğimiz için her zaman evde yemek yapardık ben gelen arkadaşlara da samimiyetten sorardım yemeğimiz var bazısı tamam bazısı ben yedim derdi yemeden gelenlere hemen yemek çıkartır sofra kurardık....

Hacı abi bir gün fark etti ve misafirler gittikten sonra *"Engin misafirlere (sofilere)neden soruyorsun yemek yedinmi diye"* bende *"hacı abi bazısı yiyerek geliyor bende samimiyetten soruyorum fazla meşguliyet olmasın diye"* dedim.

"Öyle yapma oğlum sen sofrayı getir ser yiyen yesin yemeyen yemesin sonra sofrayı kaldır onların artıkları bize berekettir şifadır. Biz yeriz dedi".

ONUN EVİ NASILDIR?

Hacı abiyi davet ederlerdi sofi arkadaşlar ona muhabbet ve sevgi göstermek evlerinde ikram edip sohbet ve muhabbet hasıl olsun isteği ile *"bir bakalım programı Engin biliyor onunla bir konuşalım"* der incitmeden yarına ertelerdi sonra müsait bir zamanda bana sorardı *"Engin şu arkadaş bizi evine davet etti ne yapalım"* *"onun evi nasıldır"* diyerek benim düşüncemi öğrenmek isterdi.

"Evinden maksadın nedir?" deyince *"oğlum hanımı misafir severmi?bizi davet etti ama birçok"*

arkadaşımız geliyor ona maddi manevi yük olurmu? ailesi rahatsız olurmu?” gibi yani o bizi muhabbet ile davet etti ama ona sıkıntı vermeyelim der davet sahibinin her hali ile ilgilenir gidişimiz ona zarar vermesin isterdi.

“Maksadım budur oğlum” derdi bende bildiğim kadarını söyler ona göre karar verirdi. Rahatsızlık vereceğini düşündüğümüz arkadaşları kırmaz incitmeden onlara başka zaman inşallah bak başka bir arkadaşla söz vermişiz der nazıkçe gitmişiz gibi ona dua eder gönlünü yapardı...

Bir sofinin evine giderken mutlaka *“Engin şurada dur hele elimiz boş gitmeyelim”* derdi manav ise durduğumuz meyve ve sebzeyi kasayla alırdı ben *“hacı abi burası İstanbul bu kadar malzeme alma istersen”* deyince oğlum *“o nedir bir kilo iki kilo ayıptır yahu bize uymaz bu bizden sonrada yerler bereket olur muhabbet olur”* derdi. Sonra dükkan sahibine döner *“bu (Şeftali) kg kaç para oğlum”* derdi adam 5 lira dedi diyelim hemen *“bak oğlum ben sana 7 lira vereyim ama ben seçeyim olurmu?”* der ve en güzellerini seçerek alır saadatin sofilerine en güzelleri layıktır derdi...

Rabbim de ona en güzel yerlerinden versin inşallah. **Aminn**

MİSAFİR KADININDIR: Misafirlik ile ilgili bütün bunları yaparken temel düsturunu böyle açıklardı hacı abi *“oğlum misafir evin kapısına kadar adamın kapıdan sonra misafir kadınıdır o memnun olmaz ise hoş olmaz muhabbet olmaz”* der ve buna çok dikkat ederdi...

Engin'den

HACI İDRİS ANLATIYOR;

MOLLA AHMEDİ ZİYARET ... (SEYDA AHMED EL ÜVEYSİ EL VANİ) (k.s.)

Hacı İdris abi Sultan Hz'nin halifesi Molla Ahmed'i sadakati ve muhabbeti sebebi ile çok severdi. Seneler içinde gelişen arkadaş ve dostlukları sofilikte ki yoldaşlıkları onları hiç tanımayanlar tarafından bile fark edilirdi.

Dışarıdan bakan yaban gözler bile onların arasındaki bu muhabbeti görürdü. Molla Ahmed aslen Van'lı olup küçük yaşta baba Gavs Abdulhakim Hz'nin himayesine girmiş onun ilim ve tedrisatından geçmiş ilmini tamam ettikten sonraki yıllarda medresede alim olarak hizmet etmiş. Bu kapıya sadakat ve muhabbeti sebebi ile herkese nasib olmayan haneye kabul edilip haneden evlendirilmiş sonrasında Muhammed Raşit Hz'nin döneminde Gavsımız Abdalbaki Hz. ile birlikte halife olmuştur. (Sultan Hz'nin son halifesi molla Ahmed'dir).

Sultan Hz'nin vefatı ile birlikte gavsımıza biat etmek istediysede Gavs Abdalbaki Hz. senin irşad yerini şeyhimiz belirledi emir üzerine oraya gitmelisin diye onun biatını kabul etmemiştir ve onun Van'da irşada başlamasına bizzat yardım etmiştir. Kısaca anlatmaya çalıştığımız Molla Ahmed böyle maddi manevi yiğit bir zattır.

Siirt'e arkadaşlarla hacı abiyi ziyarete gittiğimiz bir zaman Hacı abi *“haydi vefat etmiş saadatlarımızı ziyaret edelim sonra da Van da Molla Ahmed'e misafir olur onu ziyaret ederiz”* dedi. Bizde muhabbet ile tamam deyip yola çıktık yolda Saadatları ziyaret ede ede Van'a ulaştık. Gelmeden kendisine haber etmiştik yolda defalarca aradı ve sordu ki neredesiniz diye vardığımızda da sokağının başına kadar müridleri ile çıkmış bizi bekliyordu Hacı abiyi görünce *“Vay benim Gavsımın yadigarı Sultanımın sofisi Gavs Abdalbaki'nin yoldaşı hoş geldiniz safa getirdiniz ne güzel yaptınız da geldiniz”* diye bizi bir karşıladı ki biz hepimiz çok şaşırdık onun bu muhabbet ve mütevaziliğine ve bize gösterdiği ev sahipliğine hayran kaldık.

Bizi tekkesi ve camisine davet etti misafir etti.

Derken namaz vakti geldi camiye girdik gamet getirildi. Hepimiz bekledik çünkü imamet makamı boştu doğal olarak hepimiz Molla Ahmed'i bekliyorduk kendisi hacı abiye dönerek şeyhimin güzel sofisi buyur kurban namazı bize sen kıldır dedi (hacı abi ilim ehli hoca molla değildi) şaşkınlıkla Seyda Molla Ahmed'in tevazunu izledik ve gördük ki (kibir riya ve benlik olmayınca alim hoca ve molla ne kadar tatlı oluyormuş)

Hacı abi *"olurumu kurban estağfurullah"* deyip onu imamete davet etti. Mübarek geçti ve müridanı ile beraber namazı kıldırdı. (O anda Seyda Molla Ahmed'e gerçekten baktım eğer hacı abi geçseydi mihraba ne yapar diye onda hiç tereddüt görmedim gerçekten ona razı ve memnundu bu teklifi gerçekten içselleştirerek yapmıştı... Bu seviyede bu nezaket ve letafet ile davranmak ancak kamil ve mükemmil mürşidden alınan tasavvuf terbiyesinden başka bir mefhum ile açıklanmaz sanırım) maşallah barekallah.

Devamında bizi evine götürdü kalmayalım gidelim diye ısrar etsekte evde *"anne size özel kendi elleriyle yemek sofrası hazırladı Sultan babamın ve mürşidimin sofileri gelmiş"* diyerek bu defa annenin nezaketi ve daveti bizi bir defa daha gönülden fethetti...

Neticede biz de Anladıkki bütün bunlar hacı İdris'in bu yolda yürürken birlikte olduğu saadatlara sebebiyledir ve bu nezaket ve nefaset sahibi asil insanlar Allah yolunda Allah için nasıl olunması gerektiğini bize hal ile anlatıyorlar...

ve o güzel insan bu gün sofiliği ilmi irşadı ve muhabbeti ile

SEYDA AHMED EL ÜVEYSİ EL VANİ k.s. olarak anılmakta ve sevilmektedir. Tasavvuf terbiyesine ve irşadına Van'da devam etmektedir. Allah makamını ali etsin.

Engin'den

Seyda Ahmed El Vanî k.s. Hacı İdris ile ziyaret

Seyda Ahmed El Vanî k.s. Hacı İdris ile ziyaret

HACI İDRİS İLE

HALİFE MOLLA HIDIR

Hacı abi ile birlikte menzildeydik dükkanların aralarında dolaşırken bir dükkandan Gavsımızın ilk halifesi Molla Hıdır çıktı karşılaştık hacı abi ve molla Hıdır selam ile birbirlerine hürmet ettiler ellerini öptüler hal hatırlarını sordular sonra hacı abi halife molla Hıdır'a (Arapça Kürtçe) bir şeyler söyledi. Hacı abiyi iyi kötü tanıyordum ve vücut dilinden anladığım kadarıyla molla Hıdır'a iyi şeyler söylemedi. Lakin molla Hıdır da hiç bir negatif reaksiyon olmadı yüzüne baktım hiç bir emare yoktu.

Hatırlaşıp ayrıldılar hacı abi ile baş başa kalınca *"hacı abi bu zat ile ne konuştunuz ne dedin?"* *"Oğlum bu molla Hıdır'dır çok alim bir zattır ilmi ile meşhurdur ama meşrebi biraz serttir. Şimdi onu görünce ahvali çok güzel geldi gözüme çok mülayim latif geldi bana onu da yüzüne söyledim. Dedim ki molla Hıdır seni meşrebinin sertliğinden dolayı hiç sevmiyordum ama şimdi seni çok güzel gördüm gözüme çok hoş göründün her ne yapıyorsan yapmaya devam et dedim oda bir şey demedi gülümsedi belii dedi...."*(molla Hıdır'ın halife olduğunu daha çok kimse bilmiyordu ben de bir vesile ile bir kaç ay önce öğrenmiştim) anladım ki hacı abi de bilmiyor.

Hemen sordum *"hacı abi bu molla Hıdır gavsın halifesidir sen neden öyle söyledin kurban"* deyince *"yok oğlum daha halife kalkmadı"* dedi bende ısrar ederek *"ben kesin eminim hacı abi yakinen biliyorum çünkü onun la bir hatıram oldu bizzat kendisinden öğrendim"* bana inandı ama emin olmak için orada eski bir dükkana girdi ve dükkan sahibine aceleyle sordu dükkan sahibi de onayladı *"evet hacı İdris Molla Hıdır halifedir"* deyince hacı abi hızla dükkandan çıktı biryandan da bana *"koş koş Engin yetişelim baltayı taşa vurduk Gavsın halifesine söz söyledik hemen yetişelim helallik alalım yoksa bu sofilik bitmez"* diyerek molla Hıdır'a yetiştik *"Kurban kurban diyerek durdurdu"* hacı abi kendisini Hacı İdris'i öyle can hıraş görünce molla Hıdır kurban hele yavaş ne oldu hacı İdris dedi Hacı abide *"kurban sana ileri geri konuştuk hakkına girdim elini ver öpeceğim beni helal et bana helallik ver."* Molla Hıdır maşallah yine hiç sekmedi renk vermedi bilakis *"estağfirullah söylediklerinden incinmedim ayrıca doğrudur"* dedi *"helallaşacak bir şey yoktur üzülme"* dedi ama hacı abi *"bak kurban lütfen ver elini öpeceğim elini vermez isen ayaklarına atlarım"* deyince *"tamam hacı İdris o zaman sofi usulü yapalım deyip birbirlerinin elini karşılıklı olarak öptüler."* Molla Hıdır hacı abiye büyük bir şefkat ve muhabbet ile davrandı kendisine böyle sözler söyleyene bu kadar halim ve şefkat ile davranmak başka bir alemin alameti olsa gerek...

O günden sonra Halife Molla Hıdır ve Hacı İdris çok yakın dost oldular (Molla Hıdır'ın güzel hasletlerinden biri adeti üzere 6 ayda bir dostlarını gezer, ziyaret eder hatırını alır dostluğunu tazelerdi bir ihtiyaçları var mı akdimizde sıkıntı var mı diye sorardı ve mutlaka Siirt'e de gider hacı abi ile de görüşürdü)

Hacı abi vefat ettiğinde menzilde defin işlemleri bitince molla Hıdır'ı yolcu ediyordum arabasına binerken bana baktı (söyle anlamında) bende kurban *"hacı İdris ile siz iyi dosttunuz o bizim ortak dostumuzdu siz Gavs tan izinli olarak Hatmi tehlil okuyorsunuz hacı abiye de bir tane okuyun istiyorum"* dedim olmaz okumam dedi. Çok şaşırdım çünkü o dünya ahiret cömert bir adamdı hele dostlarına ahiret için yapmayacağı yoktu bu cevaba çok hayret ettim ve taaccüp ettim *"neden kurban sen yabancılara bile okuyorsun hacı abiye neden bir hatmi tehlil okumuyorsun"* dedim okumuyorum işte dedi ve arabasına bindi gitti arkasından şaşkınlıkla baka kaldım. O Mardin'e ben İstanbul'a döndüm. Geleli bir gün olmuştu ama ben hala molla Hıdır'ın tavrına bir anlam verememiş durumu hazmedememişim neden okumuyor neden okumuyor diye içimde dönüyor duruyordum.

Telefon çaldı Molla Hıdır selam verir vermez *"bak evlat öyle yapma kalbim rahatsız oluyor"* dedi. Ne

diyorsun? *“davamda devam ediyorum kurban sen bir hatmi tahlil okuyana kadar da davamdayım”* dedim. Selamünaleyküm dedi çaaat telefonu kapattı. Ertesi gün oldu tekrar aradı vazgeçtin mi vazgeç vazgeç dedi yok kurban vazgeçmedim çat telefonu tekrar kapattı. Allah Allah şaştım kaldım. Ertesi gün tekrar aradı. Ne diyorsun dedi vazgeçmem deyince *“oğlum benim kalbimi rahatsız ediyor senin gönlün ibadetimin zikrimin önüne geliyor hususi kalp ile ibadet edemiyorum senin gönlünden”* deyince *“İçim daha çok acıdı kurban hem okumuyorsun hem bir açıklama yapmıyorsun sadece vazgeç diyorsun vazgeçmem”*bak salih evlat (Molla Hıdır bana kızdığı zaman öyle derdi :)

“Bak salih evlat bu hacı İdris ile benim aramda bir sırdır onu mu söyleyeyim dedi evet kurban söyle ben bu sırrı bilmiyorum bilmediğime göre de davranmam ayrıca da hacı İdris vefat etti benim isteğim de sana zor değildir” deyince *“peki anlaşıldı sen vazgeçmeyeceksin o zaman açıklayayım onunla ben akit yapmıştık (sahabede yapmış aralarında) hacı İdris ile birbirimize okuyacaktık kim arkada kalırsa gidene okuyacağız demiştik...(hatta hacı İdris şöyle söylemişti kurban sen mollasın halifesin ilmin de çoktur ben ise garip bir sofiyim Fatiha’mı annemden öğrendim o da kırıktır sen benden önce vefat edersen sana ancak bu kadar okurum halbuki sen çok dualar kuranlar zikirler biliyorsun bu adil olmaz sana haksızlık olur demiş molla Hıdır da ben o annenden öğrendiğin kırık Fatiha’ya razıyım sende bana razı mısın dedik ve akit yaptık) Sen diyorsun ki hacı İdris’e bir hatmi tehlil oku diyorsun ben taa o gün niyet ettim O benim dostumdu bir hatmi tehlil değil ben ölünceye kadar son nefesime kadar ona hatmi tehlil okuyacağım bir tane değil...”* deyince molla Hıdır bir kere daha Sâdatların adamlarının ve sofilerinin ali cenaplığına yiğitliğine cömertliğine sözüm hükümsüz kaldı.

Sonra da bana babacan bir tavır ile tamam oldu mu şimdi dedi gülerek ??? *“belii kurban hakkını helal et kusuruma kalma ben”* bilmiyordum...ben bilmiyorum.

Selamünaleyküm dedi ve beni severek :-) kapattı telefonu....ELHAMDULİLLAH

Engin'den

HACI İDRİS İLE

3 AY ÖMRÜ KALMIŞ

Hacı abi sağlık olarak şekeri, kolesterolü ve kalbi vardı zaman zaman tıbbi kontrollerden geçer onu seven doktorlar ve sağlık çalışanları onu muayeneye tabi tutarlardı onları kırmaz verdikleri ilaçları reddetmezdi. (ama pek düzenli de kullanmazdı)

Bir gün İstanbul'da birlikte bir yere giderken tanıdığım ünlü bir Profesörün muayenehanesinin önünden geçerken sordum *"hacı abi burada bir Doktor var gel bir uğrayalım sana da bir baksın ne dersin?"* Olur deyince telefon ettim müsaitim buyurun dedi doktor. Bizi karşıladılar hoş beşten sonra hacı abiyi muayene etti doktor bey endişeli bir hal ile *"Engin özel görüşebilir miyiz?"* diye bana işaret etti özel odasına geçtik ve bana sordu *"Engin bu hacı amca senin neyin ne kadar yakının?"* *"Babam gibidir"* hayırdır deyince *"yani doğrusunu Allah bilir ama dedi üzgünüm"*

Hacı abinin 3 ay ömrü var tıbben....

Peki bu durumu kendisine nasıl izah edeceğiz diye endişe ile bana sorunca gülümsedim *"Gülme dostum adama 3 ay sonra öleceksin nasıl denir niye bu kadar rahatsın"* deyince *"merak etme doktor bey ne söylemen gerekiyorsa söyle o inançlı birisidir. Zaten ölmek için yaşıyor seni makul karşılayacaktır"* deyip hacı abinin yanına vardık merak ile bize bakıyor durumu da az çok tahmin ediyordu.

Doktor bey genel sağlık durumundan başlayarak detaylıca anlattı ve bilinen rahatsızlıklarına ilaveten Gut rahatsızlığı da (aşırı et yemekten kaynaklı vücudun reaksiyon göstermesi ve artık eti kabul etmemesi) olduğunu söyledi ve sakın et yemeyin sebze ağırlıklı beslenin diyerek uzun uzun perhiz reçete, tavsiyelerinde bulundu. Ve 3 ay ömrünüz kalmış gözüküyor bu reçetelere uyarsanız ümidimiz belki bu süre artar dedi üzüntü ile doktoru büyük bir dikkatle dinleyen ve her telkinine teslimiyet ile cevap veren hacı abiye baktım aslında doktoru memnun etmeye ve onun endişe ve üzüntülerini gidermeye çalışıyor ve bir an önce oradan ayrılma niyetinde idi. Hacı abi de gülümseyerek;

"doktor evladım Allah hayrını kabul etsin bizimle çok ilgilendin tabii mukadderattır ALLAH insana nefes adedi vermiş bizim de nefes adedi bitti mi gideceğiz hayırlısı ile sana da çok zahmet verdik çok sağ olasın var olasın" diyerek doktorun gönlünü aldı ve ona çok nazik davrandı (doktorun da kanaati geldi ki hacı abi onun dediklerini pek güzel anladı ve yapacak diye düşündü bizi endişe ve üzüntü ile yolcu etti. Bana da sıkı sıkı tembih etti *"aman Engin hacı amcaya iyi bak beni gelişmelerden haberdar et ben çok sevdim kendisini madem sana da çok yakındır elimizden geleni yapalım"* diyerek bizi yolcu etti.

Hacı abi ile dışarı çıkar çıkmaz bana dönüp *"yahu doktor öyle şeyler söyledi ki karnım çok acıktı oğlum bizi insan gibi bir yere götür de yemek yiyelim"* deyince ben de *"ama hacı abi bak doktorun dediklerini duydun artık bundan sonra sen çorba ve salata yiyeceksin kebabları ve et yemeklerini ben yiyeceğim"* diye takıldım kendisine o da bana *"çorba hastalarındır ben hasta mıyım ?"* *"hepsini sana bırakmam üzülme"* dedi güle güle yemek yemeğe gittik.

Yakından tanıştığımız ve mesleğinde kariyer sahibi olan Prof.Dr. dostum ne zaman bir etkinlikte beni görse hemen yanıma gelip *"Engin O hacı abi ne durumda ne yapıyor (öldü mü sağ mı?)"* diye sordu *"perhizlere dikkat ediyor mu ?"* hayır etmiyor hatta senin oradan çıkıp et yemeğe gittik deyince çok sarsıldı ve ben her defasında merak etme hocam hacı abi iyidir elhamdülillah pek iyidir. Yaklaşık 1 sene sonra bir düğünde beni bir kenara çekerek;

"yahu bu nasıl oluyor Engin hacı abinin şimdiye dek ölmesi gerekirdi yani tıbben bu kesin böyledir" deyince ben de *"doktor bey kesin ve keskin olan kaderdir geri kalan her şey değişebilir. Bazı insanlar tıbben yaşıyor bazıları da imanen bu bizim hacı abi de tıbben değil iman ile yaşayan azınlıktandır..."*

Hacı abinin ahvaline tercüman olan söylediklerim hacı abinin teslimiyet hali onu çok etkiledi düşüncelere daldı. Düşünceli olarak başını sallayarak gitti. Epey bir zaman sonra Yine bir etkinlikte karşılaştık ben hacı abi ile ilgili aynı cevapları verince doktor bey hesapladı muayeneden sonra 3,5 sene olmuş. 3 ay yaşar denen

adam hala yaşıyordu. Gözlerime derin derin bakarak;

“Engin bu hacı abi bana tıbben ve imanen büyük bir ders oldu.” “hayırdır dedim ben gençliğimde daha imanlı ve daha inançlı bir insandım mesleki kariyer ve çevresel faktörler beni benden çok uzaklaştırmış Annem babamın bana neden buğulu gözlerle ve hüznün ile baktıklarını anladım

(Çünkü ailem beni okuttu büyüttü ama ben eğitim, kariyer olarak büyüdükçe iman, itikat ve inanç olarak ufalanmış, küçülmüşüm ailem işte bu yüzden bana profesör Dr. olarak küçülüğüme halime üzülmüşlermiş meğer işte bunu idrak ettim hacı abi bana bunu verdi sağ olsun)

bunu anladım ve çok üzüldüm halime Halbuki ben mesleğimde de bir çok böyle vakıa gördüm ama unutmuşuz yada görmezlikten gelmişiz... bu hacı abi ve ahvali bana yeniden o inançlı, mesut ve mutlu zamanlarımı hatırlattı evet

ALLAH dilerse her şey mümkün İNANIRSAN ...(Yersen)?

“Allah ondan da senden de razı olsun iyi ki onu bana getirmişsin dedi ve senden bir ricam olacak onun ölümünü bana söyleme olur mu?”

Hayırdır deyince;

Bu adamlar ölseler de ölmezler...

Bende O hep yaşayacak...

Bende de diyemedim...

Mutlu bir eda ile gülerek sarıldı ve ayrıldık.

(O hala bilmiyor ve sormuyor)

Engin'den

HACI İDRİS İLE

HİNDİSTAN' da

Hacı abi hayatımın her safhasında (ölü yada diri) bana her zaman dostluğunu ve arkadaşlığını esirgememiştir. Allah için oturduğum her mecliste iyi niyet ile başladığım her sözde bana anlattıkları ile birlikte yaşadıklarımız ve hissen ruhaniyeti ile her zaman yanımda olmuştur.

Hindistan'a seyahatlerimin ilki yarı ticaret yarı ziyaret şeklinde idi muhtelif şehirlerde ticari işlerimi bitirip bir an önce yeraltı ve yerüstü dost ziyaretlerimi yapmak istiyordum elhamdülillah bereketi ile 15 günde bitirebileceğimiz ticari faaliyetleri 5 günde bitirdik ticaret tamamdı şimdi yeraltındaki ve üstündeki dost ve büyükleri ziyaret zamanıydı :)

Dostum ve kardeşim Dr. Parwez bana rehberlik etti Mumbai'den Serhend şehrine seyahat ederek İmamı rabbaninin (k.s) ve çevresindeki velileri ziyaret ettik. Torunu ile beraber olduk çok güzel zamanlardı dönüşte Mumbai'den dostlarımız ve sofilerin olduğu başka bir şehir olan Haydarabat'a uçak ile gittim sağ olsun oranın reisi başkanı olan Hasib Saab beni karşıladı ve misafir etti oradaki günlerde Hasib Saab ile sofiler ve saadat sohbetleri yaptık oradaki bir çok şeyi anlamama yardımcı oldular çok şey öğrendim kendisinden Allah razı olsun.

Bir hafta sonu sabahı Hasib Saab ile kahvaltı ederken *"kurban bugün merkezi sohbet var merkez vakfa gideceğiz"* dedi hazırlandık gittik sofiler gayet güzel organize olmuşlar her yer pırıl pırıl hizmette olsun gelen sofiler olsun nur içinde parlıyorlar zaman geldi namazlar kılındı hatme yapıldı sohbet maksadı ile Hasib Saab sohbetçi yerine geçti ve Hintçe birşeyler söyledi o konuşurken Türkiye ve ismim geçince bir şeylerden şüphelendim ama ihtimal vermedim konuşması bitince bana dönerek *"haydi Engin abi bu gün sohbeti sen yapacaksın"* dedi ben sohbetçi değilim bu maksat ile de gelmedim dediysem de *"kurban Gavs'tan bir sofi bize geldi o varken sohbeti ondan dinleyelim diye ben anonsu yaptım bile herkes seni gördü bildi merak ediyorlar bak başka şehirden gelenler de var sen yapacaksın olmaz kurban"* dedi. Mecburen peki dedim.

Demeye peki dedim ama ne anlatacaktım rabıta yaparak istimdat istedim saadatlar hatırıma hacı İdris'in bir kıssasını getirdi daha önce anlattığım (Hacı İdris anlatıyor 38 SOHBETÇİ)benim durumuma çok uygun olan bu kıssayı hatırıma getirdiler. Bende anlattım sofiler memnun oldular ve sohbetten sonra da hacı abiyi sordular aylık sohbet bitti ama hacı abi sohbeti bitmedi orada kaldığım süre boyunca onlar sordu ben anlattım öyle ki şimdi Hindistan'da sofiler ona Fatiha okuyorlar hatta bu sene hacı abinin ölüm yıldönümünü bana onlar hatırlattılar

(Engin abi biliyor musun bugün kimin vefat yıldönümü diye şaşıtm kaldım)

hacı abinin böyle durumlarda kullandığı bir söz vardı sohbet ve muhabbet ortamlarında saadatları anlatır anlatır ama içten içe tatmin olmaz bu mübarekler başka nasıl anlatılır diye düşünürken söz bulamamanın ıstırabı ile cezbe ve coşkuyla feryat ederek;

"Emmiii bu sâdatlar nereye gitmiş vallahi kimse bilmiyor" derdi.

Gerçekten bu saadatlar nereye gitmiş kimse bilmiyor lakin ben gittiğim her yere Sâdatların hoş sofisi benim abim hacı İDRİS abimi her yere götürdüm.

Gönlümdeki ve dilimdeki tahtında benimle her yere geldi...

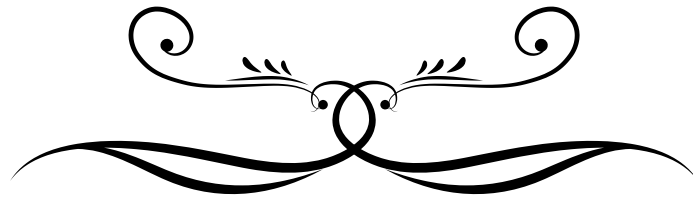
"HACI İDRİS İLE..... KANADA'da... AFRİKA'da...Sudan-Somali..... UZAK DOĞU'da... Çin-Kore-Taiwan-HongKong-Singapur.....ARABİSTAN'da...Katar-Mısır-Suriye-Kuveyt- Sudi Arabistan-Bahreyn-Ummman-Birleşik Arap emirliği.....AVRUPA'da... Almanya-İtalya-Fransa-İsviçre-Hollanda-Yunanistan"

Yaşarken varlığı ile vefatında hatıratı ve ruhaniyeti ile beni hiç yalnız bırakmadı dünya ahiret dostluk böyle olsa gerek

Engin'den

Hindistan sofilerinin köy ziyareti

*Onlar bulundukları beldeye şehre,
O ülkeye nimettir*

Hacı İdris

Hindistan sofilerinin köy ziyareti

Hindistan'da sofiler ile

Hindistan sofilari Eyüp Sultan'da

HACI İDRİS İLE

BÜTÜN İYİLER GİTTİ BEN KALDIM

Hacı abi ile baş başa kaldığımız özel zamanlarda düşüncelere dalar hüznlenirdi. O haline üzülür “hayırdır ammo daldın yine” dediğinde efkarlanır.

“Bütün iyiler gitti ben kaldım” derdi.

Her zaman bu manzara böyle cereyan ederdi. Bütün sevdiklerinin vefat ettiğini ve onların öbür alemde birlikte olduklarını düşünür bu dünyada bir tek kendisinin kaldığını ve yalnız kaldığını böyle hissettiğini beyan ederdi. Bende efkârı dağılsın diye ona takılırdım.

“Hacı abi senin günahların çok sanırım onun için sen bizim elimize kalmışsın. O giden arkadaşların kurtuldu inşallah sende bizlere sabır edersen ecrin artacak hayır ile sende gideceksin merak etme” derdim efkârı dağılır bana başındaki takkesini atardı :)

Sonrada Hüzün ve neşeli bir eda ile “ben iki büyük acı yaşadım (Gavs Abdulhakim el hüseyini, Sultan Muhammed Raşid K.s kastederek) inşallah daha yaşamayacağım Bu Gavs (Abdülbaki Hz.) beni gömecek” derdi.

Hakikaten de öyle oldu. Hacı abi vefat ettiğinde ‘Gavsımızı aradık durumu bildirdik sâdatlar ve biz onun için her şeyi yaptık ama o geri gelmek istemedi dedi” ve onu kendi elleriyle toprağa verdi. Mezarına taşlarını bizzat kendisi okudu ve dizdi. Hacı İdris’te sevdiklerine kavuştu

Sözü bana miras kaldı.....“Bütün iyiler gitti ben kaldım....” Engin’den

*Kimse hizmetine eskiliğine güvenmesin....
Sadece mürşide güvenin
Ondan başka güvenceniz olmadığını bilin ki
güvenceniz olsun....*

Hacı İdris

HACI İDRİS İLE ...

BURASI BENİM TAPULU YERİM

Gavs Abdalbaki K.S zamanı

Bir gün Hacı İdris ile beraber menzildeyiz Merkad şimdiki hali ile yapım aşamasında eski merkad muhafaza edilerek büyütülme çalışmaları devam ediyor inşaatın büyük bölümü tamamlanmış bir yandan da bahçe, çevre düzenlemeleri yapılıyordu. bizde hacı İdris ile merkad ziyaretine gittik.

Ziyaret çıkışında bahçe çalışmaları Hacı abinin dikkatini çekti bana dönerek engin yahu bunlar benim yerime giriyorlar yürü hele diyerek ustaların yanına vardık aceleyle usta başına ulaştık bu yaptıklarınızı nereye kadar uzatacaksınız ? inşaat nereye kadar devam edecek? usta daha cevap vermeden Hacı İdris hemen ayağa kalkarak merkad bahçesindeki eski ağaca sırtını verdi (dayadı) ve adımlamaya başladı ustanın gösterdiği yere kadar varınca olmaz burası benim tapulu yerimdir deyip derin derin düşündü ve

Emir kimdendir ? deyince usta hacı abi burada emir GAVS'tır kimden olacak dedi ama gönlü olsun diye de projeyi aldı geldi Gavs Sani hz (Abdalbaki) dendir bak projeyi O onayladı bizde yapıyoruz buna sadık kalarak dedi.

O sırada Halo Nureddin çıktı geldi (Gavsımızın kayın biraderi Hacı İdris ile de çok eski arkadaşlar birbirlerine de çok takılırlar şakalaşırlardı) Hayırdır İdris gelmişsin yine buralarda ne karıştırıyorsun ne meşgul ediyorsun ustaları dedi şakayla O da yaa halo bu ustalar benim yerime giriyorlar benim yerime inşaat yapıyorlar onu anlamaya çalışıyoruz deyince Halo burası hepsi şeyhindir hepsi gavsındır senin yerin nereden oluyormuş dedi.

Yok yok burası benimdir. hemde tapulu yerimdir diye ısrar etti Hacı İdris halo da o zaman git derdini şeyhe (Gavs'a) anlat. cami de korumaların oradadır. dedi Doğru dedi Hacı İdris benim işimi ancak O çözer zira bir tek o biliyor hakikati yürü Engin gidelim haydi dedi

Hacı abi ile beraber hızlı hızlı camiye doğru giderken yolda. Olayların seyrine hayret ile dalmış olan gözüm ve ruhum aklımın fitnessi ile uyandı ve hacı abi ne oluyor ? nedir bütün bunlar ? dedim

Anlatmaya başladı

Gavs Abdulkhakim el hüseyini K.S vefatından sonraydı postta Seyyid Muhammed Raşit k.s (Sultan) oturuyordu onun zamanında bir gece rüya gördüm rüyamda merkadın orada Gavs abdulkhakim el hüseyini K.S ile beraberiz bana seslenerek İdris Abdalbakiye söyle seni buraya koysun (yani seni buraya gömsün) deyip bastonuyla önünde bir yer işaret etti. Rüyadayız ama bende emin olmak için bir dakika orada dur kurban deyip yeri iyice anlayıp işaretlemek maksadı ile merkadın önünde eski bir ağaç vardı oradaki ağaca sırtımı dayayıp Rüya da adımla saydım Gavsın gösterdiği yere kadar tam 11 adım saydım sonrada işaret ettiği yeri göstererek buraya mı? kurban deyince Gavs niyetime halime güldü ve evet İdris buraya

Abdalbaki ye söyle buraya koysun seni dedi

Ezan sesiyle uyandım hayır olsun dedim ama rüyadan da çok etkilendim aynı gerçek gibiydi vefat eden Gavs O kadar taze ve canlıydı ki etkisinde kalarak hemen hazırlık yaparak menzile doğru yola koyuldum köye gelince caminin dışında Seyyid Abdalbaki yi (Gavsı Sani) görünce.. hıh kurban bir rüya gördüm sende vardın bak sana rüyamı söyleyim deyince bana İdris ben senin şeyhin değilim git rüyayı şeyhine (Sultan hz) anlat kendisi camidedir bana niye söylüyorsun deyip yürüdü (yahu rüyamda senin adın geçti sen de vardın falan desemde arkasını döndü gitti)

Camiye girdim Sultan Muhammed Raşit hz nin yanına vardım kurban bir rüya gördüm deyince Anlat hacı idris dedi bir çırpıda yukarıdaki rüyayı anlattım. Biraz durdu bir daha anlat dedi bir daha anlattım durdu Gözlerini kapattı elini iki kaşının ortasına dayadı sonra tebessüm ile herhangi bir şey söylemeden İdris git bunları Abdalbakiye anlat dedi

Beli kurban deyip çıktım baktım ki Seyyid abdalbaki (aynı zamanda benim ahiret kardeşimdir gittiği yerden

dönüyor) az öncede beni dinlememişti ya biraz nazire,latife yaparak kurban kurban hele gel sana rüyamı anlatacağım deyince sana söyledim ya İdris şeyhe anlat.....bende hee anlattım onun emridir şimdi de sana anlatacağım mecbur dinleyeceksin deyip gülüştük

Rüyamı Olduğu gibi anlattım iyi hayr olsun dedi tam gidecek iken nereye gidiyorsun birşey demiyecek misin ? dediğimde dedim ya(hayır olsun) daha diyecek bir şey yok dedi.nasıl yaa kurban bu benim için çok önemlidir Gavs rüyada söyledi sultan canlı söyledi herkes beni sana gönderdi sen allah mübarek etsin (hayır olsun) deyip yürüyorsun hayatta olmaz deyip ısrar ettim.Ne istiyorsun peki ? deyince baktım ki işler ciddileşecek hemen kestirmeden konuyu toparlayayım dedim kurban ben anlattım sen de duydun değilmi?

Duydum İdris duydum dedi.....ve yürüdü

Bunu böylece anlattıktan sonra hacı İdris bana dönerek Evlat onlar unutmazlar allah müsaade etmez çünkü....

VEFA onlarındır onlar VEFA'dır.

Biz aynı hızla caminin oraya geldik Hacı İdris korumaların odasında müsade aldı ve girdi Gavs Abdalbaki (k.s) onu tebessüm ederek karşıladı ben de merakla dışarıda beklemeye başladım.Bir müddet sonra hacı abi odadan çıktı büyük bir zafer kazanmış komutan edasıyla geldi ben de aynı böyle sordum Hayırdır Ammo sanki menzilde tapusu olan bir sofi gibi yürüyorsun deyince

Evet aynı öyle oldu tapuyu almışız elhamdulillah dedi merakla hele anlat içerde ne oldu ?

Girdim hatır alıp elini öptükten sonra... kurban seneler önce sana bir rüya anlatmıştım hadırladınız mı ? evet hatırladım hacı idris ayrıca unutmadım da deyince büyük bir sevinç ve heyecan ile

Eee kurban bu senin adamların (inşaatçılar)benim yerime giriyorlar inşaat yapıyorlar şimdi oradan geliyorum deyince Yok yok senin yerine kimse giremez hacı idris dedi. Orası senin tapulu yerindir deyip güldü.

Giriyorlar kurban projeye de baktım aynı öyle giriyorlar.O da tekrar ısrar etti kimse giremez deyince yani kurban orası benimdir değilmi?deyince mübarek ciddileşti bak İdris orayı sana Gavs Abdulkhakim K.S Verdi Sultan K.S hz tastik etti ve seni bana gönderdi. Ben onların sana verdiğini senden alamam orası senindir.

İyi madem sen de böyle söylüyorsun o zaman ben şimdi kahtaya gidiyorum 15 mt tel alıp gelip tapulu yerimi çevireceğim ne diyorsun? dedim.

Güldü inan ki yapma diyemem hakkındır (eee kurban dedim) ama herkes senin gibi değildir seni gören herkes hemen kendine buradan yer çevirmeye başlar insanların önünü alamayız sende bir bidata sebep olursun allah korusun deyince baktım iş ciddi peki o zaman ne yapacağız kurban? merak etme Hacı İdris sen bize bırak biz hallederiz dedi bende olmaz bir evrak vesika lazım o zaman anlaşma yapalım.Beni senin o kara kaplı deftere kaydedersen olur.

(ben bu arada o ne defteridir hacı abi deyince Oğlum gavsta gördüm sultan da gördüm bunun da var bir defterleri var bunların zaman zaman çıkarıp ona yazıyorlar vasiyet defteri anladığım).....Tamam hacı idris sen merak etme dedi

Sevinç ve hüznün bir arada bir ses tonuyla artık Tamam dır oğul yer bizim yerimizdir dedi ...Sonra hacı abi odadan Gavstan aldığı teberrüklerden yiyecek,yemişlerden ikram etti

Haydi çayocağına gidelim bir çay içelim deyip yürüdük

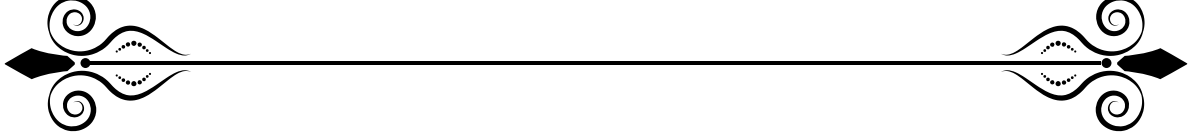
NOT : Hacı İDRİS başka bir şehirde hastanede vefat ettiğinde gavsı aradığımızda “O artık bizimdir durmadan hemen buraya getirin” dedi cenazesini karşıladı kabre kendisi koydu taşlarını kendisi okudu kimseye bırakmadı elleri ile kabrine dizdi ve bizi kabirden uzaklaştırıp başına çöktü son telkini ni bizzat verdi.

Arkadaşı,yoldaşı,ahiret kardeşi ve müridi Hacı İdrisi kendisi uğurladı.

Engin'den

"Misafir kapıya kadar adamındır, eşikten sonra kadınındır."

Hacı İdris

MINNET, VEFA, SADAKAT, HİMMET İLE

CAHİDE ABLA (hanım)

Gavs ile irşada gittiğinde, Emir ile hizmete gittiğinde, muhabbet ile sofilere gittiğinde onu lafzi ve kalbi rahatsız etmeden,

Gerı döndüğünde onu hoş Safa ile karşılayan evine gelenleri beyi'nin arkadaşları misafirleri değil de Sâdatların değerli sofileri olarak karşılayan....

İnanılmayacak bir mutfak düzeninde (ufak dar bir mutfakta) her gece ortalama (10-15 kişi) 2-3 sofrı hazırlayan Hacı İdris'in hanımı CAHİDE ablayı unutmak olmaz.

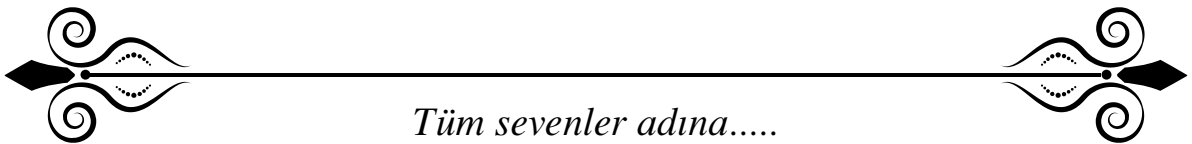
(vefasızlık olacağı gibi örnek timsali bu sofiye ablamıza haksızlık olur hissiyatıyla)

Eğer bugün hacı İdris'ten bahsediyorsak onun arkasında bir dağ gibi (orman yürekli) sevgili eşi Cahide hanım olmasaydı olmazdı.

Olamazdı bir hacı İdris

(Kanaatim sâdatlar Cahide ablamı O hacı İdris olsun diye ona yar ve yoldaş etmişler)

en derin saygılarımla hürmet ediyorum.....

Tüm sevenler adına.....

BU SEVDA SENDE BİR HOŞ

Neler anlatmıştın dinledik senden
Bu yolda hizmeti anladık senden
Telaşımız, gitme diye erkenden
Artık sevgiliye koş Hacı İdris.

Sevgiyi sohbetin, sözünde gördük
Asrın sahibine nazında gördük
Hasretle süzüldü, gözünde gördük
Tükenmedi gözünde yaş Hacı İdris.

Hanende bereket dost hediyesi
Cömertlik babandan kim ne diyesi
Dilinden düşmedi hiç hikayesi
Bitmezdi sofranda aş Hacı İdris.

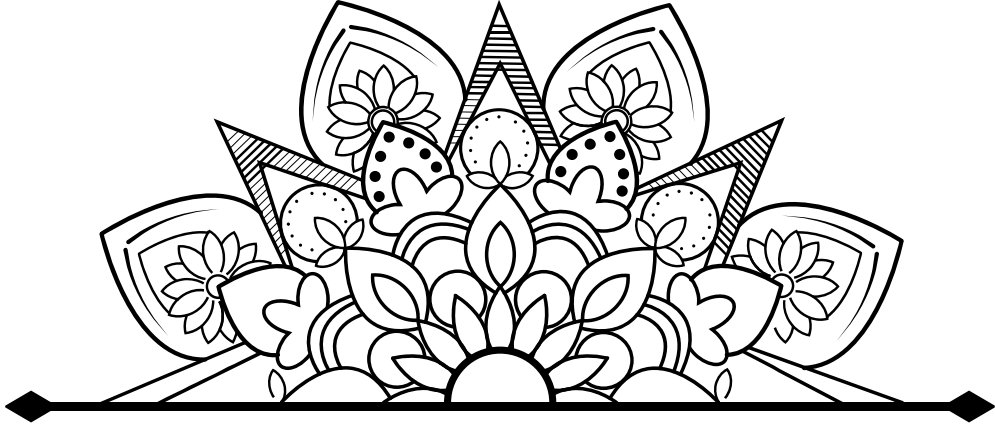
Yaşarken ölüme sevdalı gezdin
Maziden bu güne hülyalı gezdin
Daha dün vasiyet, bunu musezdin?
Şimdi kim yanında eş Hacı İdris?

Bu sevda, bu sevda, bu sevda sende
Kırk yıl bir ateş yandı bedende
Bekle demiştim beni ya,
beklemesen de
Bu sevda sende bir hoş Hacı İdris.

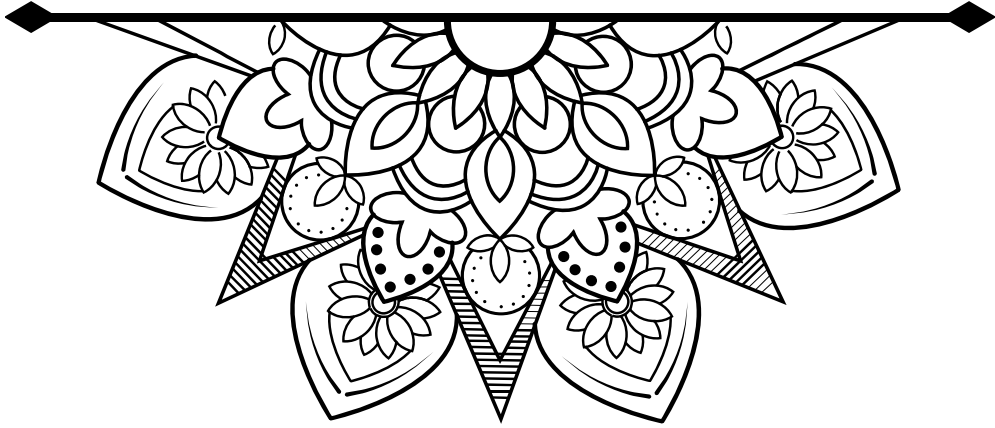
Dr. Yakup Ziya GENÇ

Bu sevda sende bir hoş...

Muhabbetin karşılığı muhabbettir.

Görüş ve önerileriniz için:
hacidrisanlatiyor@gmail.com